

2016

DÜNYA HAK İHLALLERİ RAPORU

WORLD REPORT ON VIOLATIONS OF RIGHTS

UHiM

2016

DÜNYA HAK İHLALLERİ RAPORU

WORLD REPORT ON VIOLATIONS OF RIGHTS

İÇİNDEKİLER

2016'DA NELER OLDU?... 7

SİYASET... 15

2. KÜRESEL AKTÖRLERİN UYGULAMALARI.....	17
2. ULUSLARARASI KURULUŞLARIN UYGULAMALARI.....	37

ÇEVRE... 41

SAĞLIK... 53

1. İLAÇ ENDÜSTRİSİ.....	53
2. GIDA ENDÜSTRİSİ.....	59
3. KOZMETİK ve TEMİZLİK ENDÜSTRİSİ.....	63
4. BAĞIMLILIK.....	64

KÜLTÜR-SANAT...67

1. ULUSLARARASI KÜLTÜR-SANAT KURUMLARI69
2. İSLAM KÜLTÜR MİRASININ YOK EDİLMESİ 75
3. BATI'NIN KÜLTÜR-SANAT OLİGARŞİSİ 77

EKONOMİ... 79

1. SOSYAL ADALETSİZLİK ve YOKSULLUK..... 81
3. KREDİ DERECELENDİRME KURULUŞLARI..... 87
3. KÜRESEL ŞİRKETLER..... 90

MEDYA... 93

EĞİTİM... 109

TARİH-TOPLUM... 125

1. AİLE..... 127
2. BATI TOPLUMU..... 137
3. BAĞIMLILIK..... 143

2016'DA NELER OLDU?

SİYASET

Taşeron terör örgütleri ABD ve Avrupa'ya vekalet ediyor: Küresel aktörler siyasî, askerî, kültürel ve ekonomik yollarla ülkelere müdahale ederken, taşeron terör örgütlerinin ABD ve Avrupa'ya vekalet ettiği görülmektedir. IŞİD, PKK, PYD, YPG, FETÖ ve DHKP-C gibi terör örgütleri, kendisini besleyen üst aklın tetikçiliğini yapmaktadır.

Küresel sistemin FETÖ eliyle darbe girişimi-15 Temmuz: Küresel sistemin taşeron terör örgütleri eliyle Türkiye'ye karşı yürüttüğü asimetrik savaş 2016 yılında iyice kızışmış ve ülkemize karşı farklı terör örgütleri tarafından sürekli yeni cepheler açılmış, birbirine düşman gibi gözüken terör örgütleri ülkemize karşı adeta yekvücut olmuştur. 15 Temmuz'da yaşanan ve Türkiye'ye nihai olarak diz çöktürmeyi amaçlayan darbe girişimi de, yine bir taşeron terör örgütü olan FETÖ eliyle gerçekleştirilmiş, ancak milletimizin basireti, feraseti ve siyasi mercilerin kararlı duruşuyla püskürtülmüştür.

İslam düşmanlığı Batı'da yükselmeye devam ediyor: 11 Eylül ve son dönemde sözde İslamcı terör örgütleri aracılığıyla oluşturulan suni algılar, ABD ve Avrupa'da İslam karşıtlığını tırmandırmaya devam etmektedir.

Algı operasyonlarının merkezinde İslam var: İslam sistematik olarak, özellikle Soğuk Savaş sonrası dönemde, siyaset, sanat, akademi, medya, sivil-toplum gibi pek çok alanda hedef tahtasına konulmaktadır. Bu manipülatif süreçte, İslam'ın kutsal değerleri, kavramları, inanç dünyasını şekillendiren semboller, kabuller, uygulamalar, kısacası bir Müslümanın hayatını şekillendiren maddî-manevî her şey hedef alınarak yıpratılmaya çalışılmaktadır. Bu yıpratma süreçleri ile birlikte toplumlar manipülasyona yatkın ve aldatılmaya hazır hale getirilmektedir. Kurumumuz tarafından 2016 yılında hazırlanan ve "Manipülasyonların

Kıskacında İslam” başlıklı rapor İslam’ı hedef alan algı operasyonları kapsamlı bir şekilde işlenmektedir.

Uluslararası kuruluşlar insanlığı temsil etmiyor: Başta BM olmak üzere, insanlığın ortak menfaati için çalıştığı iddiasındaki uluslararası kuruluşlar, Filistin’den Arakan’a, Doğu Türkistan’dan Suriye’ye kadar, dünya coğrafyasının dört bir yanında devam eden ihlaller karşısında herhangi bir inisiyatif almayarak yaşanan zulme ortak olmaktadır. 2016’da özellikle Halep’te yaşanan vahşet karşısında BM’nin hiçbir müdahalede bulunmaması, yapının işlevsizliğini ortaya koymuştur.

Avrupa mülteci krizini derinleştiriyor: Suriye’de 6 yıldır yaşanan süreçte yapıcı bir rol üstlenmeyen Avrupa, mülteci krizinde de aynı tavrını sürdürmektedir. Sürecin tüm yükünü Türkiye’ye yıkan Avrupa, verdiği sözleri yerine getirmemekte, sınırlarını mültecilere kapatmakta, ülkesine sığınan insanları açık denizlerde ölüme terk etmekte, Avrupa’ya giriş yapabilen mültecilerse can, mal ve namus güvencesi olmadan hayatta kalma mücadelesi vermektedir.

ÇEVRE

Küresel sistem çevreci söylemlerle toplumlara müdahale ediyor: Küresel aktörler Gezi Parkı örneğinde olduğu gibi, çevre duyarlılığı kılıfıyla ülkelere müdahale etmekte, bu yapılırken küresel aktörlerin ve çokuluslu şirketlerin doğa üzerindeki yıkıcı eylemleri görmezden gelinmektedir.

Yerli enerji üretimi sabote ediliyor: Çevreci bir tutumla ülkemizdeki enerji yatırımlarına yoğun bir muhalefet gösteril-

mekte, bu kampanyalar uluslararası kurum kuruluşlarca da desteklenmektedir. Ancak bu kampanyalar Türkiye’nin enerjide dışa bağımlı oluşu ve bunun doğurduğu sorunlara herhangi bir çözüm önerisi getirmemektedir. Öte yandan gelişmiş ülkelerde yüzlerce HES ve nükleer santral bulunmasına rağmen, medya ve çevre örgütlerinin bu projelere herhangi bir engelleme girişimi gerçekleştirilmesi manidardır.

GDO’lu ürünler insanı ve dünyayı yok ediyor: GDO’lu ürünlerin yetiştirildiği alanlar 1996 yılında 1,7 milyon hektar iken, 16 yıl içerisinde 100 katına çıkarak 170.3 milyon hektara yükselmiştir. 1996 yılında 4 ülke GDO’lu ürün üretimi yaparken, bu sayı bugün 28 olmuştur. Yapılan bilimsel araştırmalar, GDO’nun insana ve doğaya büyük zararlar verdiğini ortaya koymaktadır.

Kapitalist yaşam tarzı beslenme alışkanlıklarını değiştiriyor: Günümüzde gıda sanayinde her yıl tat verici, renklendirici, bozulmayı önleyici ve kıvam artırıcı gibi isimlerle binlerce çeşit ve milyon tonlarca katkı maddesi kullanılmaktadır. Fastfood kültürü de, Soğuk Savaş’ın ardından medya desteğini kullanarak tüm dünyayı etkisi altına almıştır.

SAĞLIK

Açlar mı daha çok, obezler mi?: Imperial College London Üniversitesi tarafından yürütülen araştırmaya göre, son 40 yılda obezite hastalarının sayısı 105 milyondan 641 milyona çıkmıştır. Washington’daki Sağlık Ölçübilim ve Değerlendirme Enstitüsü (IHME) liderliğinde yapılan bir araştırmaya göre; dünya üzerindeki obez

ve aşırı kiloluların toplam sayısı 2.1 milyardır. Bu sayı, dünyada açlık sorunu yaşayan insanların sayısından fazladır.

Tıp dünyası siparişle rapor hazırlıyor:

Biliminsanlarına ücret karşılığında yazdırılan makalelerle şekerli gıdaların zararları önemsiz gösterilmeye çalışılmaktadır. Bugün ortaya çıkan veriler, bu yöntemin başta Coca Cola olmak üzere, çokuluslu meşrubat firmalarınca 1960'lardan bu yana uygulandığını göstermektedir.

Küresel sistem bağımlılığı teşvik ediyor:

BM Uyuşturucu ve Suç Ofisi tarafından 2016 yılında yayımlanan Dünya Uyuşturucu Raporu'na göre, 250 milyon insan bir kere de olsa uyuşturucu madde kullanmıştır ve bunların 29 milyonu bağımlıdır. Bir yılda uyuşturucu bağımlılığı sebebiyle yaşamını yitirenlerin sayısı ise 207 bindir. Yeşilay verilerine göre dünyada 1.3 milyar kişi sigara içmekte, sigara ve tütün kullanımını sebebiyle her yıl 5 milyon kişi yaşamını yitirmektedir. Dünya üzerinde alkol kullanan 2 milyar insanın da 76 milyonu alkoliktir.

Teknoloji ile yeni bir bağımlılık türü doğuyor:

Bireyselleşmeyi körükleyen, mahremiyet sınırlarını genişleten, vakit israfını tetikleyen ve kişiyi sanal bir gerçekliğe hapseden teknoloji bağımlılığı, son yıllarda ortaya çıkan yeni bir bağımlılık türüdür. Genç-yaşlı, kadın-erkek milyarlarca insanın her gün saatlerce vakit harcadığı internet ve akıllı telefonlar, madde bağımlılığından daha masum ancak çok daha tehlikeli bir bağımlılık türü olma yolunda hızla ilerlemektedir.

KÜLTÜR-SANAT

Nobel ödülünün bedeli küresel sisteme

hizmet mi?: Nobel Barış Ödülü sahibi Myanmarlı siyasetçi Aung San Suu Kyi, kendisi ile röportaj yapmak için gelen muhabire, "Kimse bir Müslümanın benimle röportaj yapacağını söylemedi" diyerek tepki göstermiştir.

Aralarında 2006 Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Orhan Pamuk'un da bulunduğu bir grup yazar ve entelektüel, Türkiye'de 15 Temmuz'da gerçekleştirilen darbe girişimini bir gün önce televizyondan duyurdukları gerekçesiyle gözaltına alınan eski Taraf gazetesi genel yayın yönetmeni yazar Ahmet Altan ile kardeşi Prof. Dr. Mehmet Altan için ortak bir destek mektubu yayımlamışlardır.

2014 yılında aldığı Nobel Barış Ödülü ile "terörist İslam" algısını ve İslam'ın kadına yönelik olumsuz bir yaklaşım benimsediği yönündeki suni algıyı besleyen Malala Yusufzay, biyografi kitabı ve konferansları aracılığıyla kendisine biçilen misyon çerçevesinde hareket etmeye devam etmektedir.

Uluslararası Akademiler ve Bilim Toplulukları İnsan Hakları Ağı tarafından hazırlanan ve Türkiye'de teröre destek veren akademisyenlerle ilgili yasal süreci eleştiren metne, farklı alanlarda Nobel Ödülü kazanmış 30 isim imza atmıştır.

Hollywood küresel sisteme hizmet etmeye devam ediyor:

Oluşturduğu suni algılarla kitleleri yönlendirmeyi, toplumları manipüle ederek küresel sistemin dünya üzerindeki planlarına yardımcı olmayı temel gaye edinen Hollywood endüstrisi, 2016 yılında vizyona giren "Arınma Gece-si: Seçim Yılı", "Kaptan Amerika: İç Savaş", "Kurtuluş Günü: Yeni Tehdit" gibi filmlerle bu misyonunu sürdürmüştür.

İslam medeniyetine ait kültür-sanat mirası Avrupa'ya kaçırılıyor: Suriye'de yüzlerce tarihî eserin, Avrupa ülkelerine satıldığı iddia edilmektedir. Suriye Geçici Hükümet Kültür Bakanı Yardımcısı Suphi Desuki, kaçırılan eserlerin milyarlarca dolar değere sahip olduğunu söylemiştir.

İtalya basını ise, DAES'in ele geçirdiği kültür-sanat eserlerini, İtalyan mafya örgütleri aracılığıyla satarak karşılığında silah aldığını öne sürmüştü, İtalya İçişleri Bakanı Angelino Alfano bu iddiayı doğrular nitelikte açıklamalar yapmıştır.

“İfade özgürlüğü” mü, “Batı'nın hakaret etme özgürlüğü” mü?: İslam dini, Hz. Muhammed ve Suriyeli mültecilerle ilgili karikatürleri sebebiyle İslam dünyası tarafından eleştirilen Charlie Hebdo'ya “ifade özgürlüğü” kılıfıyla sahip çıkan Avrupa, derginin İtalya'daki deprem sonrasında ölü ve yaralılarla dalga geçen karikatürleri sonrasında farklı bir yaklaşım benimsemiştir. Batı kamuoyunun bu ikircikli tavrı, kültür-sanat dünyasında sıklıkla arkasına saklanan “ifade hürriyeti” söyleminin tutarsızlığını ortaya koymaktadır.

EKONOMİ

İnsanlık borç bataklığında çırpınıyor: Yaklaşık 5 milyar olan dünyadaki yetişkin nüfusun %9'unun borçları varlıklarından fazladır. Yaklaşık 500 milyon yetişkin ise her sabah daha da büyüyen bir borçla uyanmaktadır.

Küresel sistem devletleri iflasa sürüklüyor: IMF raporuna göre 1804-2004 yılları arasındaki 200 yıllık dönemde 257 ülke iflas etmiş, bunların 74'ü kapitalist sisteme

entegrasyon sürecinin ilk dokuz yılında yani 1981-1990 yılları arasında gerçekleşmiştir. Son birkaç yıldır içinde bulunduğumuz kriz ortamı da yeni iflasları tetiklemektedir.

200 milyon kişi işsiz: Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) verilerine göre dünyada 200 milyon işsiz bulunmaktadır.

Her şey en zengin %1 için: İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın raporuna göre dünyanın en zengin %1'lik kesiminin serveti, geri kalan %99'luk kesimin servetinin toplamına eşittir!

En zengin 62 kişinin serveti (1 trilyon 760 milyar) ise dünyanın %50'lik nüfusunun servetine denktir!

Zengin ve fakir arasındaki uçurum derinleşiyor: OECD verilerine göre, zengin ve fakir arasındaki uçurum son 30 yılın en yüksek oranına ulaşmıştır. Üye ülkelerde nüfusun en zengin %10'u, nüfusun en fakir %10'undan 9,6 kat daha fazla kazanmaktadır. OECD'ye göre, bu oran 1980'li yıllarda 7.1, 1990'lı yıllarda 8.1, 2000'li yıllarda ise 9.1'dir.

“Arap Baharı” ve Suriye iç savaşının maliyeti 850 milyar dolar: BM Batı Asya Ekonomik ve Sosyal Komisyonu (ESCWA) tarafından hazırlanan araştırmaya göre, Suriye'de 2011'den bu yana devam eden iç savaş ve kaos ortamının ülkeye 5 yıllık maliyetinin 259 milyar dolar, “Arap Baharı” sürecinin bölge ülkelerine maliyeti ise 600 milyar dolardır.

Küresel finansal terörizmin en büyük silahı: Rating şirketleri: Küresel sistem, finansal kurumlarla dize getirmeye çalıştığı ülkeleri öncelikle sınıflandırıp daha sonra

o ülkeleri verdikleri tartışmalı notlarla hedef almaya devam etmektedir.

Dünyada 10'u uluslararası ölçekli toplam 76 adet kredi derecelendirme kuruluşu bulunmaktadır. Uluslararası kabul görmüş bir kredi derecelendirme kurumu olmanın ön şartı ABD'den bu işin lisansının alınmasıdır. Dünya kredi derecelendirme piyasasının %93'ü ABD kökenli kurumlar Standard&Poor's, Moody's ve Fitch tarafından kontrol edilmektedir.

“Çocuk işçi” sorununda başrol çokuluslu şirketlerin: Uluslararası Af Örgütü raporuna göre, çocuk işçi sorununun baş sorumluları, Apple, Sony ve Samsung gibi teknoloji devleridir. Rapor, küresel firmaların, Asya ve Afrikalı çocukların hayatı risk taşıyan işlerde çalışmalarına göz yumduğunu göstermektedir.

Küresel şirketler off-shore hesaplarıyla trilyonlarca dolar vergi kaçırıyor: Ox-fam tarafından yayımlanan “Zirvede Bozukluk” adlı rapora göre, Apple, General Electric, Microsoft, Coca-Cola, Pepsi, Walt Disney gibi dev şirketler vergi ödememek için varlıklarını off-shore hesaplara aktarmaktadır. Bu yolla yalnızca Apple'ın 181 milyar dolar, General Electric'in 119 milyar dolar, Microsoft'un da 108 milyar dolar kaçırıldığı tesbit edilmiştir.

MEDYA

Batı medyasının 15 Temmuz hazımsızlığı: Gezi Parkı olaylarından bu yana Türkiye'yi hedef alan sürecin bir parçası haline gelen Batılı medyası, 15 Temmuz darbe girişiminde de benzer bir tavır takınmıştır.

Küresel medya manipülasyonları İslam'ı

ve Müslümanları hedef alıyor: İslam'ı hedef alan manipülasyonlar dünya kamuoyuna yazılı, görsel ve sosyal medya aracılığı ile hızlı bir şekilde servis edilmekte ve kitleselleştirilmektedir. Müslümanları hedef alan yayınlar ABD ve Avrupa merkezli uluslararası medya organları tarafından üretilmekte, bu yayınlarda kullanılan dil genellikle dışlayıcı, küçümseyici ve suçlayıcı olmaktadır.

Twitter'a göre Pokemon Go, 15 Temmuz'dan daha önemli: Türkiye ve Ortadoğu coğrafyasındaki ülkelerde yaşanan toplumsal hadiselerde manipülatif bir rol üstlenen Twitter, 2016 yılının önemli olaylarından derlediği videoda, Türkiye'yi ve dünyayı yakından ilgilendiren 15 Temmuz darbe girişimine yer vermemiştir.

Batı medyasında olumlu bir Müslüman imajına rastlamak imkansız: Medya analiz şirketi Media Tenor'un, 11 Eylül olaylarından sonraki döneme ait 2.6 milyon adet haberini inceleyerek hazırladığı 2015 Yıllık Diyalog Raporu'na göre, Batı medyasında olumlu bir Müslüman tasvirine rastlamak neredeyse imkansızdır.

“Basın özgürlüğü”nü savunan Batı'da basın ne kadar özgür?: ABD'de “Yerli İncelemeler ve Operasyon Kuralları”ndaki güncelleştirmeler kapsamında, artık FBI'nin gazetecileri dinlemek için kendi hukuk danışmanına başvurması yeterli olacaktır.

Kanadalı gazeteci Edward Ou, Dakota eyaletinde inşa edilmesi planlanan boru hattını protesto eden Kızılderililere polis sert müdahalesini görüntülemek üzere ABD'ye girmek istemiş, fakat Amerikalı görevliler gazetecinin sınırdan geçişine

izin vermemiştir.

Fransa'da, çalışma yasasına ilişkin protestolar esnasında çektiği fotoğraflardan dolayı bir gazetecinin gösteri yapılan alanlara girmesi yasaklanmıştır.

Alman kanalı WDR'de çalışan gazeteci Claudia Zimmermann, katıldığı bir radyo programında kendisine yöneltilen mülteci kriziyle ilgili bir soruya "Tabii ki hükümet yanlışlı haberler yapmak zorunda kalıyorduk" yanıtını vermiştir.

Batı medyası oluşturduğu algıyla terör örgütlerini besliyor: T.C. Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü tarafından 1 Mayıs-9 Ağustos 2016 tarihleri arasında 126 gazete ve dergi, 21 TV kanalı ve 15 uluslararası haber ajansında toplam 2 bin 726 haber taranarak gerçekleştirilen araştırma, FETÖ'nün Batı medyasında şirin gösterilmeye çalışıldığını ortaya koymaktadır.

Türkiye'de son dönemde gerçekleşen ve onlarca kişinin ölümüne yüzlerce kişinin yaralanmasına yol açan terör olayları, Batı medyasında terör eylemi olarak görülmemiştir. 2016 yılı içinde Paris ve Brüksel'de gerçekleşen olayları "terör saldırısı" olarak niteleyen, BBC, Reuters, Associated Press gibi dünyanın önde gelen basın-yayın organları, Türkiye'deki terör hadiselerini dünya kamuoyuna "patlama" olarak duyurmuştur.

Alman Deutsche Welle muhabiri Chase Winter ise Twitter'dan yaptığı paylaşımda Beşiktaş'taki terör saldırısı için "Çok başarılı bir PKK/TAK saldırısı" ifadesini kullanmıştır.

Independent gazetesi, Türkiye'nin Suriye'de sürdürdüğü Fırat Kalkanı Operasyonu kapsamında terörist karargahlarının

hedef almasını "Türkiye sivilleri katlediyor" yalanıyla dünyaya servis etmiştir.

EĞİTİM

Sömürgeci eğitim anlayışı FETÖ benzeri yapılarla itaatkar yığınlar yetiştiriyor: Temel amacı küresel sisteme entegre olmuş zayıf bünyeli nesiller yetiştirmek olan sömürgeci eğitim sistemi, ülkelerin kendi tarihî ve kültürel kodları üzerine inşa edilmiş, özgün eğitim sistemleri oluşturmaya müsaade etmemektedir. Sömürgeci zihniyetin bu süreçteki en önemli destekçileri FETÖ benzeri yapılar olmaktadır.

İşgal ve içsavaşlar sebebiyle milyonlarca çocuk "kayıp nesil" riskiyle karşı karşıya: 11 Eylül sonrası süreçte art arda gelen ABD işgalleri, Arap Baharı süreci ve sonrasında yaşanan mülteci krizi sebebiyle bugün İslam coğrafyasında milyonlarca çocuk eğitim alamamaktadır. Bu durum, Afganistan'dan Irak'a, Yemen'den Suriye'ye kadar çok geniş bir alanda kayıp nesillerin oluşmasına zemin hazırlamaktadır. Son bir yılda sadece Suriye, Irak, Yemen ve Libya'da yıkılan okulların sayısı 9 bindir. UNICEF verilerine göre sadece Irak'ta 1 milyon çocuk eğitim olanaklarından mahrumdur.

Kapitalist sistem eğitimi ticari bir sektöre dönüştürüyor: Küresel sistemin kontrol ettiği bir eğitim düzeneğinde devlet okullarının başarısız olması paralı eğitim modelinin önünü açmakta ve eğitimin ticari bir sektöre dönüşmesine zemin hazırlamaktadır. Bu da, yoksul kesimlerin yetersiz eğitim almasına yol açmaktadır.

TOPLUM

“Evlilik dışı doğum” korkunç boyutlar-da: Evlilik dışı birliktelik popüler kültür ve medya organlarının da etkisiyle yaygınlaştırılmakta, “özgürlük” söyleminin arkasına sığınarak gayrimeşru birlikteliğin savunuculuğu yapılmaktadır. OECD verilerine göre, Avrupa ve Amerika kıtalarında evlilik dışı doğum oranı ortalama %50 civarındadır ve kimi ülkelerde bu oran %60’ın da üzerindedir. Bu korkutucu oranlar tüm dünyada aile kurumunun zayıflatıldığını ortaya koymaktadır.

Öğle kuşağı TV programlarıyla aile yapısı zayıflatılıyor: Uzun yıllardır televizyon ekranlarını işgal eden “öğle kuşağı” programları, son yıllarda giderek çeşitlenmeye ve daha tehlikeli bir hal almaya başlamıştır. Bu programlarda, mahremiyet algısı zarar görmekte, evlilik gibi son derece hayatî bir konu pazarlık malzemesi haline getirilmekte, olumsuz örnekler üzerinden gayrimeşru ilişki biçimleri normleştirilmektedir.

Bir nüfus kırma politikası olarak sezaryen doğum: Genç ve dinamik nüfusları Batılı küresel sistem tarafından tehdit olarak algılanan Türkiye ve benzer durumdaki pek çok ülkede “nüfus planlaması” teşvik edilmiş, doğum kontrolü yaygınlaştırılmış, siyasî baskılarla devlet politikaları da bu yönde değiştirilmiştir. Türkiye’de son yıllarda sezaryen doğum oranındaki fahiş artış da bu kapsamda değerlendirilmelidir.

Dünyadaki en büyük soykırım kürtaj: Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ve Guttmacher Enstitüsü’nün araştırmasına göre dünyada her yıl, hamile kalan her dört kadından biri kürtaj olmakta, dünya genelinde her yıl 56 milyon kürtaj gerçekleştirilmektedir. Bir başka deyişle her yıl 56

milyon bebek henüz dünyaya gelmeden öldürülmektedir. **Eşcinsellik yaygınlaştırılarak aile kurumunu zayıflatılıyor:** 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren yürütülen lobcilik faaliyetleri ile eşcinsellik önce bir hastalık olmaktan çıkartılmış, ardından “cinsel tercih” olarak lanse edilerek normalleştirilmiştir. Son yıllarda ise medya, kültür-sanat ve sivil toplum alanındaki faaliyet ve kampanyalarla eşcinsellik artık gurur duyulacak bir durum olarak sunulmaya başlanmıştır. Bugün 12’si Avrupa’da olmak üzere dünyada 17 ülkede eşcinsel evlilik yasallaştırılmıştır ve pek çok Avrupa ülkesinde daha önümüzdeki birkaç yıl içinde yasal hale gelmesi beklenmektedir.

İslam coğrafyasında doğurganlık azalıyor: Washington merkezli Nüfus Başvuru Bürosu (Population Reference Bureau-PRB) verilerine göre 1970 yılında dünya genelinde doğurganlık oranı 4.7 iken, bu rakam 2013 yılında 2.5’e düşmüştür. Dünya genelinde neredeyse tüm ülkelerdeki doğurganlık oranında azalma görülmekle birlikte, en keskin düşüşler halkı Müslüman olan ülkelerde gerçekleşmektedir. Örneğin söz konusu dönemde Pakistan’da doğurganlık oranı 6.6’dan 3.8’e, Mısır’da 5.9’dan 3.5’e, İran’da 6.4’ten 1.8’e, Endonezya’da 5.5’ten 2.6’ya, Bangladeş’te 7.0’dan 2.2’ye, Cezayir’de 7.6’dan 2.9’a düşmüştür. Ülkemizde de sürecin benzer şekilde ilerlediği ve doğurganlık oranının aynı dönemde 5.7’den 2.1’e düştüğü görülmektedir.

Türkiye’de evlilik sayısı azalıyor, boşanmalar artıyor: TÜİK verilerine göre 2005 yılında Türkiye’de 95 bin olan boşanma sayısı, 2015 yılında 130 binin üzerine çıkmıştır. Aynı yıllarda evlenme sayısı ise 641 binden 602 bine düşmüştür.

ABD ve Avrupa’da İslam düşmanlığı artıyor: ABD merkezli “Southern Poverty Hukuk Merkezi” adlı düşünce kuruluşu tarafından yayımlanan araştırmaya göre, ülke genelindeki nefret gruplarının bir yılda %14 arttığı ifade edilmiştir.

Avrupa toplumu mültecilere karşı insanlık sınavını kaybetti: Zürih Üniversitesi ile Stanford Üniversitesi tarafından Avrupa’da 15 ülkeden 18 bin kişinin katılımıyla yapılan araştırmaya göre bir kişinin işkence görmesi, onun Avrupalılar gözünde kabul edilme oranını yalnızca %11 artırmaktadır. Araştırmanın yapıldığı 15 ülkenin tamamında, Müslüman sığınmacılar yerine Hristiyan mülteciler tercih edilmiştir.

Almanya Federal Suç Dairesi Kriminal Suçlar Direktörü verilerine göre, Almanya’da 2016’nın ilk 6 ayında sığınmacı yurtlarına yönelik 51’i kundaklama olmak üzere 563 suç işlenmiştir.

Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü) tarafından hazırlanan rapora göre, Suriyeli ve Iraklı kadın mülteciler yolculukları sırasında fizikî saldırı, istismar ve cinsel tacize maruz kalmaktadır.

Mülteci çocuklar Avrupalı organ ve fu-huş çetelerinin pençesinde: Avrupa İstatistik Ofisi Eurostat verilerine göre Ocak 2015’ten Eylül 2016’ya kadar Avrupa’da 580 binden fazla çocuk sığınma başvurusunda bulunmuştur.

Europol-İnterpol raporu ise AB’ye gelen mülteci ve göçmenlerin yaptığı yolculukların %90’ının suç şebekeleri için çalışan kaçakçılar tarafından düzenlendiğini ve en az 500 bin çocuğun kaçakçılara başvurduğunu ileri sürmüştür. Bununla beraber refakatsiz çocukların sayısının yaklaşık 100 bin kadar olduğu, özellikle bu çocukların

kaçakçılara yönelme eğiliminde olduğu belirtilmiştir.

Avrupa Polis Örgütü Europol tarafından, 2016 yılı Ocak ayında yapılan açıklamada, 2014 yılından itibaren 10 binin üzerinde göçmen çocuk Avrupa Birliği (AB) ülkelerine geldikten sonra kaybolmuştur.

Teknoloji bağımlılığı zihinleri uyuşturuyor: Uluslararası danışmanlık şirketi Deloitte’un Türkiye’nin de aralarında bulunduğu 30 ülkeden 49 bin katılımcıyla gerçekleştirdiği “Global Mobil Kullanıcı Araştırması”nın 2015 sonuçlarına göre, Türkiye akıllı telefon bağımlılığının en yüksek olduğu ülkedir.

Oyun bağımlılığı nesilleri felakete sürüklüyor: Her yıl giderek büyüyen oyun endüstrisinin yıllık pazar payı 100 milyar dolara ulaşmıştır. Son yıllardaki büyüme hızıyla sinemayı geride bırakan oyun endüstrisi, akıllı telefonlar aracılığıyla gün içerisinde insanları her an meşgul eden bir bağımlılığa dönüşmüş durumdadır.

Oyunlarla toplumlar manipüle ediliyor, İslam düşmanlığı bilinçaltına işetiliyor: Mobil oyunlar bireylerin ruh ve beden sağlığına verdiği zararların yanı sıra, toplumları manipüle etmek için de kullanılmaktadır. Yapılan araştırmalar mobil oyunların kurgulanma biçimleri ve bilinçaltı mesajlarla İslam’a ve Müslümanlara karşı nefret hislerinin oluşmasının amaçlandığını ortaya koymaktadır. Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından hazırlanan “Oyunlarda İslamofobi” başlıklı araştırma bu noktada gerçekçi veriler sunmaktadır.

Ayhan Küçük / Başkan
Ocak 2017

siyaset

SIYASET

17

Bugün dünya siyasetine yön veren küresel etkiye sahip güçlerin gerek siyasi ve ekonomik, gerekse stratejik ve dinî birtakım emellerle gerçekleştirmek istedikleri büyük dönüşüm sürecinin etkilerinin oldukça yoğun hissedildiği bir yılı geride bıraktık. Bu dönüşüm sürecinin kendi çıkarları lehinde ilerlemesini isteyen küresel aktörler, kendi askerî güçleri veya dolaylı olarak ortaya çıkardıkları ve destekledikleri terörist örgütler ya da kukla hükümetler üzerinden 2016 yılında da büyük insani trajedilerin yaşanmasına sebep olmuşlardır. Özellikle Soğuk Savaş sonrası dönemde ana düşman olarak ilan edilen Müslümanlar yaşananlardan en olumsuz (belki de tek) etkilenen kesimken, Orta Doğu coğrafyası ihlallerin sahnelendiği en önemli bölge olarak öne çıkmaktadır. İçinde bulunduğumuz yüzyılın yeni savaş tekniği olarak Batılı devletler işlerini Müslüman görünümlü taşeron örgütlere yaptırarak, hem Müslümanların katledilmesinden yine Müslümanların sorumlu olduğu düşüncesini yaymakta, hem de kendi kontrolündeki medya gücüyle kendilerini masum gösterip, “insani müdahale” gibi kılıflarla dünyanın dört bir yanında müdahalelerine devam etmektedirler.

Çatışma ve ihlallerin artarak devam ettiği 2016 yılına damgasını vuran en önemli olaylardan ilki, 2011 yılından beri devam eden Suriye Savaşı’dır. Hemen yanı başımızda gün geçtikçe trajikleşen Suriye’deki insanlık krizi, bir iç savaş olmaktan çıkmış, adeta Batılı devletlerin vekâletindeki çeşitli aktörlerin mücadelesinin sahnelendiği yeni nesil bir dünya savaşına dönüşmüştür. Bu olaylar sonucunda yüzbinlerce insan hayatını kaybederken, milyonlarcası da vatanlarını terk etmek zorunda kalmıştır. Milyonlarca Suriyeli mülteci, ya Türkiye’ye

sığınmış, ya da Avrupalı devletlerin kapısında bekletilerek ‘mülteci krizi’ denilen bir başka trajediye daha maruz kalmıştır.

Suriye’deki içsavaş ve kaos sürerken, Filistin, Irak, Mısır, Doğu Türkistan, Myanmar, Afganistan ve Afrika kıtasının pek çok bölgesinde milyonlarca insan işgal, iç savaş, askeri operasyon, ekonomik ambargo vb. altında yaşam mücadelesi vermeye devam etmektedir. Özellikle Myanmar’ın “Uzak Doğu’nun Gazzesi” de denilen Arakan eyaletinde 2016’nın son 3 ayında 400’den fazla Müslüman, devlet tarafından katledilmiştir. Bölgedeki doğalgaz ve petrol üzerinde hâkimiyet kurmak isteyen Çin, ABD ve Hindistan’ın emperyalist savaşı, dünyanın gözleri önünde Arakanlı Müslümanların yok edilmesine sebebiyet vermektedir.

2016’ya damgasını vuran ikinci önemli olay ise İngiltere’nin Brexit adı verilen Avrupa Birliği’nden ayrılma kararıdır. Birçoklarına göre, bir Katolik Birliği olan Avrupa Birliği’nin çöküş sinyali anlamına gelen bu gelişme, aynı zamanda İngiltere-ABD uzaklaşmasının bir işaretiyken, her yüzyıl bir ülkeyi kullanan Yahudi gücünün oyuncu değiştirerek ABD’den Çin’e kayışının da bir habercisi gibidir. Bu da içinde bulunduğumuz siyasi dönüşüm sürecinin en önemli sebeplerinden birini teşkil etmektedir.

Kasım 2016’da gerçekleşen ABD’deki başkanlık seçimlerinde Müslüman karşıtı propagandalarıyla dikkat çeken ırkçı lider Donald Trump’ın zaferi de öne çıkan bir başka gelişmedir. Geçtiğimiz yıl İsrail seçimlerinde faşist Likud partisinin lideri Benjamin Netanyahu’nun yeniden

başta gelmesi ve ABD’de Trump’ın zaferi, yüz yıl önceki faşizm canavarının yeniden hortladığının işaretçileridir.

Dünya genelinde savaş, terör, devlet baskısı, sosyal baskılar ve işkenceler vs. gibi olaylardan en olumsuz etkilenen kitlenin büyük oranda Müslümanlar olduğu gerçeği, dünya kamuoyunu bu olanlardan Müslümanların veya İslam dininin sorumlu olduğu şaibesi altında bırakmaktadır. Böylelikle dünya genelinde yaşanan insanlık dramının asıl sorumluları olan kapitalist sistemin sahipleri ve büyük oyuncularından hesap sorulamamakta, sebep oldukları insani trajedilerin sorumluluğu başka faktörlere yüklenmektedir. Bu çerçevede yaratılan ‘İslamofobi’ de 2016 yılının akıllarda bıraktığı en önemli konulardan biridir. Nitekim 2001’den beri özellikle Amerika ve Avrupa’da kol gezan İslamofobi, 2016 yılında geçtiğimiz yıllara oranla oldukça artmıştır. Özellikle Batı’da meydana gelen terörist saldırıların suçu doğrudan sözde İslamcı örgütlere yüklenirken, bir karşı tepki olarak Batılı ülkelerde yaşayan Müslümanlar ve İslam dinine ait kurumlar ve değerler, birtakım İslam-karşıtı sosyal baskı ve saldırının da kurbanı olmaktadır. İslamofobi adı verilen bu olgu, insanları Ortadoğu ve Müslüman dünyasındaki savaşlar konusunda hissizleştirerek, dünya genelinde Müslüman vatandaşların sivil hak ve özgürlüklerinin ihlaline sessiz kalınmasını sağlamaktadır.¹

21. yüzyılın çokkültürlü küresel dünya-

¹ Hassan El-Najjar, “The Terrorism Industry: A Merciless Continuous Attack on the American People’s Blood and Treasure”, Al-Jazeera, CCUN, 14 Eylül, 2015.

sının iç içe geçmiş halkları arasında sürekli bir gerilim yaratan yabancı düşmanlığı, ırkçı eğilimler ve İslamofobi gibi, dinlere karşı yapılan ön yargılar sonucunda vuku bulan hak ihlalleri, 2016 çatışmalarının temel motivasyonunu oluşturmuştur. Etnik ve dinî önyargının bir kanser gibi tüm dünyaya yayıldığı 2016 yılında gerçekleşen hak ihlalleri aynı zamanda küresel sistemin büyük oyuncularının çıkar odaklı politikalarından kaynaklanmış, siyasi ve ekonomik çıkarlar için milyonlarca insanın hayatı hiçe sayılmıştır. Dünya siyasetinde beklenen büyük değişimin arefesinde ve devletler arasındaki güç dengelerinin oldukça hassas olduğu bir dönemde, dünyanın iktisadi açıdan en güçlü devletlerinin, siyasi kazanımları için uluslararası toplumun gözleri önünde işgal ve askeri operasyonlarla sivil insanları kendi topraklarında katletmekten çekinmedikleri bir yıl geride kalmıştır.

2016 yılında savaş, çatışma, siyasi kriz ve terörist faaliyetler sonucunda yüz binlerce insan hayatını kaybederken, milyonlarcası da yiyecek ve barınma gibi temel ihtiyaçlardan dahi yoksun olarak hayatta kalma mücadelesi vermektedir. Birleşmiş Milletler başta olmak üzere sorumlu uluslararası kuruluşlar ve Batılı STK'lar, mağdur insanların yaralarını sarma ve devletlerin insanlık krizlerine yol açan politikalarını engelleme hususunda başarısız olmuşlardır.

Küresel aktörler siyasi, askeri, kültürel ve ekonomik yollarla ülkelere müdahale ederken, son dönemde coğrafyamızdaki taşeron terör örgütlerinin ABD ve Avrupa'ya vekalet ettiği görülmektedir. IŞİD, PKK, PYD, YPG, FETÖ ve DHKP-C gibi terör örgütleri terör eylemleriyle, kendisini besleyen üst aklın tetikçiliğini yapmaktadır.

1. KÜRESEL AKTÖRLERİN UYGULAMALARI

ABD

2009 yılında ABD başkanlığına seçilen Barak Obama, dünya genelinde tüm ezilenler için bir umut olmuş, özellikle ailesinin Müslüman kökenli olması İslam dünyasında kan ve gözyaşını dindirebileceği beklentisini oluşturmuştu. Ancak görevinin sonuna geldiği 2016 yılı itibarıyla bu noktadaki tüm ümitler boşa çıkmış, özellikle Afrika ve Ortadoğu bölgelerinde milyonlarca insan, dış güçlerce desteklenen etnik ve dinî temelli çatışmalarla büyük insanî trajedilere maruz kalmıştır. Başkanlığa kim gelirse gelsin, İsrail'in güvenliği, ulusal çıkarlar ve sömürü, ABD politikalarının itici gücü olmaya devam etmektedir.

Obama'nın son görev yılı olan 2016'da yaşanan insanî krizlere bakıldığında, büyük çoğunluğunun Ortadoğu coğrafyasında gerçekleştiği ve Müslümanları hedef aldığı görülmektedir. Ne var ki, uluslararası medyada bu trajedinin sorumlusu olarak her zaman Müslümanların kendileri veya özellikle DEAŞ gibi terörist örgütler gösterilmektedir. Bu sözde İslamcı terör canavarının kimler tarafından ortaya çıkarıldığı ve desteklendiği ise gözden kaçırılarak, bu trajedinin esas sorumluları masumlaştırılmaktadır. Obama, görev süresince onayladığı silah anlaşmaları ve desteklediği vekalet savaşlarıyla yeni nesil bir dünya savaşının da mimarı olmuştur.

Obama'nın selefi ve Irak savaşının mimarı olan George W. Bush, Obama'ya göre daha fazla savaş yanlısı olarak akıllarda kalsa da, masum imajının arkasına saklanan Obama, Bush'tan 10 kat fazla -500'den fazla- insansız hava aracı saldırısını yönetmiştir. Pentagon tarafından yapılan açıklamaya göre Obama, 8 yıllık görev süresi boyunca ABD'nin bölgedeki en önemli müttefiki Suudi Arabistan ve diğer Ortadoğulu müttefiklerine 278 milyar

dolardan fazla silah satışı gerçekleştirerek, Bush hükümetinin silah ihracat rakamını ikiye katlamıştır. Yine Pentagon verilerine göre, 2016 Kasım seçimlerinden sonra Körfez ülkeleriyle gerçekleştirilen 7 milyar dolarlık savaş mühimmatı antlaşması hariç, ABD sadece 2016 yılında Ortadoğu'ya 33,6 milyar dolarlık silah satışı gerçekleştirmiştir.²

Silah satışıyla beraber bölgede kışkırtılan taraflar arasında sivil hayatı da tehlikeye sokan bir çatışma süreci sonucunda bölge istikrarsızlaştırılmakta, ekonomik ve siyasî kazanımlar elde eden ABD, adeta bir taşla iki kuş vurmaktadır. Dünyanın en büyük silah ihracatçısı olan ABD, İran'ın nükleer faaliyetleri dışında bölgedeki problemleri çözme konusunda diplomatik yöntemlere neredeyse hiç başvurmamış, bölgede kontrol altına aldığı hükümetler veya desteklediği terörist gruplar üzerinden, adına leke sürdürmeden, siyasi kazanımlar elde etme yolunu tercih etmiştir.

ABD'nin 2016 yılında doğrudan veya dolaylı olarak istihbarat ve lojistik destekleriyle müdahil olduğu ve büyük insanî trajedilerin yaşandığı olayların başında Suriye'nin çeşitli bölgelerinde süregelen savaş, Yemen'de Suudi Arabistan eliyle gerçekleştirilen katliam ve Nijerya'da Boko Haram üzerinden sürdürülen terör eylemleri Myanmar'da Arakanlı Müslümanlara yönelik şiddet gibi olaylar gelmektedir. Sözde İslamcı terör örgütü DE-AŞ'ın elindeki silahlardan kullandıkları Toyota marka pikaplara kadar ABD tarafından karşılandığı ortaya çıkmasına rağmen, ABD'li ve Batılı siyasîler hem Ortadoğu coğrafyasında yaşanan acıların hem

de Batılı ülkelerdeki terör faaliyetlerinin sorumluluğunu bu örgüte yükleyerek yarattığı "İslam canavarı" ile Müslümanlara yapılacak müdahale ve baskı politikaları meşrulaştırmaktadırlar.

ABD'de 2016'da öne çıkan gelişmelerden bazıları şunlardır:

Washington Post verilerine göre, 2016'da birçoğu siyahi olmak üzere, en az 933 kişi polis tarafından öldürülmüş, binlercesi de yaralanmıştır. Yapılan araştırmalara göre siyahî vatandaşlar polisin şiddet kullanımına 3 kat daha fazla maruz kalmaktadır.³

FBI tarafından 14 Kasım 2016 tarihinde yayımlanan Nefret Suçu İstatistikleri raporunun verilerine göre, ABD'de Müslümanlara karşı işlenen nefret suçları %67 oranında artmıştır.⁴

CAIR verilerine göre, ABD'de 2016 yılında 55'ten fazla camiye Müslüman-karşıtı saldırı gerçekleşmiştir.⁵

Think Progress'in verilerine göre, ABD'de 2016'nın ilk yarısında en az 44 şahsa yönelik İslam karşıtı saldırı gerçekleşmiştir. Ağustos ayında New York'ta namaz çıkışı silahlı saldırıya uğrayarak ölen imam dahil olmak üzere yüzlerce Müslüman, İslam karşıtı şiddet eyleminin kurbanı olmuştur.⁶

3 <https://www.washingtonpost.com/graphics/national/police-shootings-2016/>

4 "Latest Hate Crime Statistics Released Annual Report Sheds Light on Serious Issue", FBI, 14 Kasım 2016.

<https://www.fbi.gov/news/stories/2015-hate-crime-statistics-released>

5 "Targeting Mosques (January-September 15, 2016)", CAIR Reports, 18 Eylül 2016.

http://www.cair.com/images/pdf/Sept_2016_Mosque_Incidents.pdf

6 "The 2016 Election Is Making Islamophobia The

2 "Obama's Final Arms-Export Tally More than Doubles Bush's", Defense One

En az 16 kişi Müslüman olmaları nedeniyle Amerikan havayolu şirketi tarafından önce anonsla diğer yolculara adı ve koltuk numarası duyurulduktan sonra görevliler tarafından “gözümüz üzerinde” ifadesinden sonra uçaktan atılmıştır.⁷

ABD’nin Colorado eyaletinde, Cargill adlı et işleme fabrikasında çalışan 190 Müslüman işçi, firmanın namaz vakitlerine ilişkin yeni uygulamasını protesto edince işten çıkarılmıştır.

ABD’nin California eyaletinin Alameda kentinde alışveriş yapan bir kadın, başörtülü olduğu gerekçesiyle bir grup erkeğin yumurtalı saldırısına uğramıştır.

ABD’nin Illinois eyaletindeki Evanjelikler tarafından finanse edilen Wheaton College’da bir öğretim elemanı olan Larycia Hawkins “Müslümanlar, Yahudiler ve Hristiyanlar İbrahim’in çocuklarıdır” şeklindeki ifadesi sebebiyle işinden uzaklaştırılmıştır.

Los Angeles’ta Southwest Airlines şirketinin uçağına binmeden önce telefonda “inşallah” diyen Iraklı genç, uçuş ekibi tarafından FBI’ya teslim edilerek sorguya alınmıştır.

PKK’yı ‘müttefik’ ilan eden ABD, Türkiye’nin Ortadoğu’da ilerlememesi için bütün kozlarını kullanarak yıllardır ‘terörist’ dediği Şii gruplarla sahada aktif işbirliği yapmaktadır.

2001 yılında teröre karşı açtığı savaşla yeni

bir dış politika stratejisi belirleyen ABD, terör karşıtı açıklamalarda bulunsa da, yıllardır çıkarlarına uygun hareket edecek terörist yapılanmalar ortaya çıkarmakta, var olanları da desteklemektedir. Ortadoğu’daki çıkarlarını terörist örgütler eliyle gerçekleştiren ABD, bölgedeki PYD, YPG ve DAESH gibi terörist örgütlere de mühimmat yardımı yapmaktadır. Nitekim ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mark Toner, IKBY Başkanı Mesut Barzani’nin “PYD ve PKK tam olarak aynı şeydir.” yönündeki sözleriyle ilgili iki örgütün farklı olduğunu ve Suriye’nin kuzeyinde PYD ile çalışmaya devam edeceklerini söylemiştir.⁸ ABD’nin Ankara Büyükelçisi John R. Bass’ın PYD’ye doğrudan destek sağlamadıklarını ifade ettiği esnada Rümeylan Hava Üssü’ne inen askerî kargolar, ABD helikopterlerince farklı bölgelere taşınmıştır.⁹

ABD’de Temmuz ayında peş peşe iki siyahinin polis tarafından öldürülmesinin ardından ülkede ırkçı paranoya giderek artmıştır. FBI verilerine göre, Amerika’da her gün en az bir siyahî vatandaş beyaz bir polis tarafından öldürülmekte ve hatta siyahî vatandaşları öldüren beyaz polislerin yargı sürecinin daha kolay işlediği ifade edilmektedir.

Yıllardır ABD’nin Pennsylvania eyaletinde yaşayan ve 15 Temmuz’da Türkiye’de gerçekleştirilen başarısız askerî darbe girişiminin baş sorumlusu F. Gülen’in Tür-

Worst It Has Ever Been”, Think Progress, 12 Ağustos, 2016.

7 “Muslim passenger kicked off American Airlines flight after attendant announces: ‘I’ll be watching you’”, The Independent, 21 Temmuz 2016.

8 “Daily Press Briefing-December 27, 2016”, US Department of State Official Site, www.state.gov, 27 Aralık 2016.

9 “US Intensifies Weapons Supply to Syrian Kurds”, Sputnik International, 3 Ocak 2017.

kiye'ye iadesi resmî makamlarca istenmesine rağmen, ABD'li yetkililer çeşitli bahaneler ileri sürerek süreci uzatmaktadır. Gülen cemaati üzerinden özellikle Türk ordusunda kuvvetli bir nüfuza sahip olan ABD, 15 Temmuz ertesindeki ihraçlar sonucunda ordudaki nüfuzunu kaybetmenin verdiği endişeyle Türkiye'de demokrasinin tehlike altında olduğuna dikkat çekmiştir. ABD basınında ölen masum sivillerden bahsedilmezken, tutuklanan darbe girişimcilerinin özgürlüklerinin kısıtlandığı vurgulanmıştır.

15 Temmuz darbe girişiminin ardından darbecilerin lehine yaptığı paylaşımlar sebebiyle dikkatleri üzerine çeken ABD Teksas merkezli düşünce/istihbarat kuruluşu Stratfor, darbe gecesi Erdoğan'ın Almanya'dan sığınma istediğini ifade eden MSNBC'nin yalan haberini de Twitter'dan paylaşmıştır. CIA ile ilişkili olduğu da ortaya çıkan ABD merkezli kuruluş, siyasî olayları ABD çıkarları lehine yönlendirmek için yanlış bilgi sağladığı için de eleştirilmektedir.¹⁰

Brookings Enstitüsü Araştırmacısı Shadi Hamid, ABD'nin diğer ülkelerdeki darbe girişimlerine verdiği tepkiler noktasında "kötü bir geçmişi" olduğuna dikkat çekerek "Hiçbir şüphem yok ki eğer Türkiye'de darbe girişimi başarılı olsaydı, ABD yönetimi darbecilerle çalışmaya devam ederdi" demiştir. Nitekim Mısır'da Arap Baharı sürecinde halkın demokratik yöntemlerle seçtiği ilk Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'ye yapılan darbenin ardından ABD, darbe ile başa getirilen Abdulfettah es-Sisi'yle çalışmaya devam etmiştir. Sisi, ABD'nin bölgedeki kukla hükümetlerinden biri olmakla eleştirilmektedir.

ABD başkanlık seçimlerinin iki adayı Clinton ve Trump'ın 2016'nın başından itibaren seçimlerin gerçekleştiği Kasım ayına kadar süren kıyasıya mücadelesinin en önemli vurgusu İslam dini ve Müslüman azınlıklara karşı tutum olmuştur. Seçildiği takdirde Müslümanların ABD'ye girişini tamamen yasaklayacağını, çoğu camiyi kapatacağını belirten Trump'ın ifadeleri birçoklarına göre ABD'de

İslam sistematik olarak, özellikle Soğuk Savaş sonrası dönemde, siyaset, sanat, akademi, medya, sivil-toplum gibi pek çok alanda hedef tahtasına konulmaktadır.

10 "FETÖ darbesini ABD'nin desteklediğini ortaya koyan veriler", Yeni Şafak, 20 Temmuz 2016.

Müslümanlara yönelik şiddetin artmasının en önemli faktörüdür. FBI'ın verilerine göre nefret suçlarının %80'inden fazlasının etnik ve dinî önyargıdan kaynaklanan ABD'de geçtiğimiz yıl 13,415 kişinin ölümüyle sonuçlanan 53,228 silahlı saldırı olayının sadece iki tanesi Müslüman kişiler tarafından gerçekleştirilmiş ve bu iki saldırı sonucu 18 kişi hayatını kaybetmiştir.¹¹ Ancak Amerikan savaş endüstrisinin sahipleri ve onların Fox News ve CNN gibi medyadaki ve Trump gibi siyasetteki ortakları geriye kalan 53,226 olayı tamamen görmezden gelerek sürekli bu iki olayı dünya kamuoyunun gündemine getirmektedir. Sonuç olarak, 2016'da ABD'de kaygı verici boyutlara ulaşan İslam karşıtlığı ve diğer tüm etnik ve dinî karşıtlıklar sonucu kaybedilen hayatlar ve haklar, Beyaz Saray'ın insan hakları karnesinde birer kara leke olarak yerini almıştır.

Rusya

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından kapitalist sisteme eklemlenen Rusya'nın, bu sistem içinde varlığını sürdürebilmek için belirlediği temel politika, Karadeniz üzerinden Akdeniz havzasında kontrol sahibi olmaktır. Rusya bu bölgede kontrol sağlamak ve etkinliğini güçlendirmek için izlediği politikalarda, insan hakları veya uluslararası hukuk gibi evrensel kuralları çoğu kez ihlal etmektedir. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 5 daimi üyesinden biri olan Rusya, burada alınacak kararları da kendi lehine çevirmek için veto

hakkını kullanarak birçok ihlale yol açmış, siyasî krizleri çıkmaza sürüklemiştir. 2016 yılında bu çerçevede yaşanan krizlerin başında Rusya için stratejik olarak hayati öneme sahip iki bölge olan Kırım ve Suriye meseleleri gelmektedir.

Karadeniz'deki stratejik konumu sebebiyle Ukrayna ve Rusya arasında bir krize dönüşen Kırım ve Akdeniz'e açılan en önemli kapılardan biri olan Suriye, Rusya'nın 2016'ya damgasını vuran uluslararası hukuka aykırı en önemli iki müdahalesi olmuştur. Uluslararası anlaşma ve teamülleri hiçe sayarak Ukrayna'ya bağlı bulunan Kırım yarımadasını 2014'te işgal eden Rusya, 2016 yılında adeta askerî bir üs haline getirdiği Kırım'da yaşayan Tatarlara yönelik asimilasyon politikası uygulayarak, onları bölgeden göç etmeye zorlamıştır. İnsan hakları için bir kara delik olarak da nitelenen Kırım, üzerinde yaşayanların sistematik olarak güvenlik ve kişisel dokunulmazlık haklarının ihlal edildiği bir yer haline gelmiştir. Siyasetin yargıya ve basına müdahil olduğu Kırım'da güvenlik güçleri halk üzerinde bir baskı aracı olarak kullanılırken, ırksal ve dinsel önyargıdan kaynaklanan çeşitli uygulamalar sonucu insan hakları ihlal edilmektedir.

Suriye'de yürüttüğü soğuk savaşı 2015'in son aylarından itibaren sıcak savaşa dönüştüren ve 2016 yılı boyunca Suriye'de Esad rejimini destekleyerek askerî müdahalede bulunan Rusya, hava saldırılarıyla Suriye'nin çeşitli bölgelerinde yaşayan kadınlar ve çocuklar da dâhil olmak üzere binlerce sivilin hayatını kaybetmesine sebep olmuştur. Hastaneleri ve okulları da bombalayarak yaşanan insanlık krizini daha da trajikleştiren Rusya, savaş suçu işlediğine

11 "Warmongering Islamophobia in the US, September 11-18, 2016", CAIR Reports, 19 Eylül 2016.

dair yapılan haberleri de Rusya'yı karalama kampanyası olarak nitelemekte, kendi basınında Suriye'de sebep olduğu katliama hiç yer vermemektedir. BM gibi uluslararası mercilerdeki savaş suçu işlediği ithamlarına karşı, Irak işgali gibi ABD'nin sebep olduğu hukuksuz uygulamaları hatırlatarak işin içinden sıyrılan Rusya, diğer devletlerin ihlallerinden cesaret alarak, her geçen gün ihlallerine bir yenisini eklemektedir. Rusya için Ortadoğu'ya girişin ve küresel siyasete dönüşün kapısı olan Suriye, binlerce insanın hayatı pahasına Rusya'ya, Tarsus'taki deniz üssüne ek olarak yeni bir hava üssü, oluşabilecek yeni enerji rotaları hakkında söz sahibi olma fırsatı ve Rus ekonomisine büyük katkı sağlayan milyarlarca dolarlık silah satışı yapma imkânını kazandırmıştır. Dünya silah ihracatında ABD'den sonra ikinci sırada yer alan Rusya, kendi halkına zulmeden Esed rejimine sadece 2016 yılında en az 9 milyar dolarlık silah satışı gerçekleştirmiştir. Tüm bunların yanında bölgede Sünnî halkların ve devletlerin güçlenmesi, toplam nüfusunun yaklaşık %20'si Müslüman olduğu tahmin edilen Rusya için arzu edilmeyen bir gelişmedir. Bu açıdan, özellikle Sünnî Müslümanlara yönelik acımasız politikalarını gün geçtikçe genişleten Rusya, 2016'da yüz binlerce insanın yaşadığı acının de baş sorumlularındandır. 2016 yılının son günlerinde Suriye'de savaş suçlarına ve insan hakları ihlallerine bulaşanların yargılanmasını öngören tasarı BM Genel Kurulu'nda oy çokluğuyla kabul edilmesine rağmen, Rusya, İran ve Şam yönetimi bu karara itiraz etmiştir.¹²

12 "BM Genel Kurulu, Suriye'deki savaş suçlarını soruşturacak", BBC Türkçe, 22 Aralık 2016.

2016 yılında Rusya tarafından gerçekleştirilen ihlallerden bazıları şunlardır:

Rus işgali altında bulunan Kırım'da yüzlerce ev, okul ve camide aramalar yapılmış, özellikle camilere dinleme cihazları yerleştirildiği ortaya çıkmıştır. Kırım'da insan hak ve özgürlüklerinde yüzlerce ihlal gerçekleştiren Rusya, aynı zamanda Kırım Tatar Meclisi'ni de çeşitli bahaneler ileri sürerek kapatmıştır.

Mültecilere karşı en olumsuz tavrı sergileyen ülkelerden biri olan Rusya'nın 2016'da kabul ettiği mülteci sayısı 100'ün altındadır.

İfade özgürlüklerini ve sivil toplum kuruluşlarının faaliyetlerini ciddi oranda kısıtlayan Rus Hükümeti, Kafkasya bölgesinde yasadışı gözaltı, işkence ve tutuklulara kötü muamele gibi çeşitli baskı politikalarıyla ihlallerine devam etmektedir.

Suriye'de savaşın uzaması Rus ekonomisinin önemli bir ayağı olan silah ihracatı açısından Rusya'nın işine gelirken, sivilleri, hastane ve okulları da bombalayan Rusya, 2016 yılında kadın çocuk demeden binlerce kişinin ölümüne sebep olarak yeni bir trajediye imza atmıştır.

İngiltere

2016 yılının Haziran ayında Avrupa Birliği'nden ayrılma kararıyla tarihî bir adım atan İngiltere, her ne kadar son yıllarda başka ülkelere doğrudan müdahale politikasından vazgeçse de dolaylı olarak gerçekleştirdiği faaliyetlerle birçok haksızlığa ve ihlale yol açmıştır. Medyada veya parlamentoda bu dolaylı veya gizli eylemleri hakkında yorum yapmayan nadir ülkelerden biri olan İngiltere, bu sayede evren-

sel kurallara bağlı kalan prestijli bir ülke profili çizmektedir. Ne var ki, Suriye politikasında ABD liderliğine verdiği destek, yine Suriyeli muhalif güçleri eğitmek için bölgeye gönderdiği yüzlerce İngiliz askerî uzman, Ortadoğu'ya, özellikle Suudi Arabistan'a yapılan milyarlarca dolarlık silah satışı gibi politikalarıyla bölgede yaşanan acılarda büyük pay sahibidir.

Birleşmiş Milletler raporuna göre, Yemen'de hayatını kaybeden minimum 4,000 sivilin %60'ı Suudi hava saldırıları sonucunda ölmüştür.¹³ İngiltere, Suudi Arabistan'a sattığı silahların Yemen'de uluslararası hukuka aykırı şekilde kullanılması ve bu sebeple kendi kanunlarıyla çelişmesi nedeniyle ülke içinde de eleştirilmektedir. Buna rağmen, İngiliz hükümeti silahların ılımlı güçlerin eline geçtiğini savunarak, satışların lehinde tavır takınmaktadır.

İngiltere'de 2016 yılına damgasını vuran gelişmeler şu şekildedir:

İngiltere'de silah anlaşmalarını gizlemeye yönelik adımlar atılmıştır. Hükümetin teşviki ve Açık Bireysel İhracat Lisansı (OIEL) aracılığıyla artık miktar belirtilmeden silah satılabilecektir. Yani İngiltere'nin bundan sonra yapacağı silah anlaşmalarının kaç milyar pound değerinde olduğu bilinmeyecektir.¹⁴ Silah ticareti karşıtlarına göre, otoriter rejimlere yönelik ticaretini arttırmayı planlayan İngiltere, bu gizli ticaret sayesinde üzerindeki baskıları bertaraf etmeyi planlamaktadır.

Brexit sonrası İngiltere'de özellikle ırk-

çı söylem ve eylemlerde büyük artış yaşanmaktadır. İngiltere'de aynı ülkenin vatandaşı olmasına rağmen farklı bölgelerde yaşayan insanlar arasında bile tahammülsüzlük bulunmaktadır.. 18 yaşındaki Megan Westlortorn isimli genç kızın akşamı sebebiyle başka bir bölgeden olduğu anlaşılmaması sonucu uğradığı saldırı, ırkçı eğilimlerin artışının güncel örneklerinden biridir.¹⁵

Irkçılığa Karşı Avrupa Ağı (ENAR) ve İngiliz İnançlar Önemlidir (FM) derneği tarafından yayımlanan "Unutulmuş Kadınlar: İslamofobinin İngiltere'deki Müslüman Kadınlar Üzerindeki Etkisi" adlı rapora göre, İngiltere'de yaşayan Müslüman kadınlar hem dinî hem cinsiyetçi çifte ayrımcılıkla karşı karşıyadır. Araştırmalara göre, Müslüman kadınlar üniversiteden mezun olduktan sonra aynı niteliklere sahip Hristiyan kadınlara göre çok daha düşük iş bulma oranına sahiptir. Müslüman kadınların iş başvurularına geri dönüş dahi yapılmadığını ortaya koyan çalışma, iş bulma şansını yakalamış olan Müslüman kadınların da iş yerlerinde, sanal ve gerçek dünyada birtakım taciz ve sıkıntılara maruz kaldığını ortaya koymaktadır. Araştırmaya göre, İngiltere'deki Müslüman kadınların %43'ü iş görüşmelerinde ayrımcılığa uğradıklarını ifade etmiştir. Özellikle başörtülü kadınlarda bu oran daha da yüksektir. Kadınların dinî kimliği erkeklere göre daha fark edilebilir olduğu için, kadınlar saldırılara daha fazla maruz kalmaktadır. Kadınlara karşı toplumsal alanda işlenen nefret suçlarının en yaygın olanları ise tükürmek, başörtüsünü çekmek ve DAES ile ilişki-

13 "US calls for end to Saudi airstrikes in Yemen", The Guardian, 31 Ekim 2016.

14 "Revealed: Britain's secret arms sales to Saudi Arabia and other authoritarian regimes", I News, 16 Aralık 2016.

15 "Salford man punched woman in face 'because she's from London'", The Telegraph, 25 Kasım 2016.

lendirilerek hakaret etmektir.¹⁶

10 Mayıs 2016'da İngiltere'nin Manchester kentinde bir alışveriş merkezinde yaklaşık bin kişinin katılımıyla düzenlenen terör saldırısı tatbikatında canlı bomba rolündeki kişi bombayı patlattığı sırada "Allah ekber" diye bağırmıştır. Bu durum İngiltere'de yaşayan Müslümanların tepkisini çekmiştir. Kısa sürede dünya Müslümanları tarafından da kınanan olay, teröre açılan savaş adı altında İslam dininin en kutsal ifadelerinin Batı tarafından nasıl manipüle edildiğini gözler önüne sermektedir.¹⁷

16 Haziran 2016 tarihinde ofisinin önünde öldürülen İngiliz milletvekili Jo Cox'un, Müslüman-karşıtı saldırıların artmasına yönelik -özellikle kadınlara karşı- uyarı hazırlığında bulunduğu ifade edilmiştir.¹⁸ İslamofobik faaliyetleri izleyen bir sivil toplum kuruluşu olan Tell Mama kurumuyla beraber çalışan Cox, kurum direktörü Fiyaz Mushal'ın ifadesine göre eğer yaşasaydı bir hafta içinde raporunu parlamentoya sunacaktı. Çalışmanın vardığı sonuç ise, İngiltere'de Müslümanlara yönelik saldırıların bir önceki yıla göre 2015 yılında %80 oranında arttığıydı. Rapor İslamofobik saldırıları konu alan en güncel

çalışma olacaktı. Rapora göre 2015 yılında sadece İngiltere'de 1,100 İslamofobik saldırı gerçekleşmiştir. Üç polis teşkilatıyla beraber yürütülen raporlamalara bu teşkilatlar 1,200 farklı olay daha gerçekleştiğini söylemektedir. Mushal'a göre bunların dışında birçok saldırı da raporlanmamıştır.

İngiltere'de ana muhalefetteki İşçi Partisi'nin Müslüman milletvekili Naz Shah'ın, sosyal medyada İsrail hakkında yaptığı bazı paylaşımları sebebiyle, üyeliği askıya alınarak partisinden uzaklaştırılmıştır.¹⁹

İngiltere'de bir milletvekili olan Sir Edward Garnier'ın, Şubat ayında Türkiye aleyhine rapor hazırlaması için FETÖ terör örgütünden 115,994 pound aldığı ortaya çıkmıştır.²⁰

İngiltere özellikle Ortadoğu ve Afrika coğrafyasında sürdürdüğü işgallerde Afrikalı çocukları paralı asker olarak kullanmıştır. Paralı askerlerden oluşan kuvvetin masraflarının düşürülmesi için Asyalı ve özellikle Afrikalıları tercih eden İngiltere, Irak'taki ABD varlığının özellikle Sierra Leoneli çocuk askerlerle desteklemiştir.²¹

Fransa

2016'da Fransa, gerek çeşitli askerî müdahaleleriyle doğrudan, gerekse yaptığı silah satışlarıyla dolaylı olarak uluslararası

16 Dermana Šeta, "Forgotten Women: The Impact of Islamophobia on Muslim Women", European Network Against Racism (ENAR), Brussels, 2016.

http://www.enar-eu.org/IMG/pdf/forgotten-womenpublication_lr_final_with_latest_corrections.pdf

17 "Greater Manchester Police sorry for 'Muslim terrorist' mock blast", BBC, 10 Mayıs 2016.

18 "Jo Cox was working on report on anti-Muslim attacks before her death", The Guardian, 20 Haziran 2016.

19 "The suspension came after British Prime Minister David Cameron called for her removal and Labor Party leader Jeremy Corbyn called her comments 'offensive and unacceptable.'", The Jerusalem Post, 27 Nisan 2016.

20 "MP paid by group linked with Turkey coup", The Times, 1 Ağustos 2016.

21 "UK firm 'employed former child soldiers' as mercenaries in Iraq", The Guardian, 17 Nisan 2016.

arenada, ırkçı ve baskıcı politikalarıyla da ülke sınırları içinde birçok ihlal gerçekleştirmiştir. Uluslararası alanda özellikle Suriye savaşında ABD ve İngiltere safin-da yer alan Fransa, son yıllarda Mali başta olmak üzere Afrika'nın çeşitli bölgelerinde de askerî müdahalede bulunmuştur. Yerel düzeyde ise ırkçılık ve İslamofobi'nin giderek tırmandığı bir ülke haline gelen Fransa'da 2016 yılında sosyal özgürlükler kısıtlanmış ve bu kısıtlamalar yasa haline getirilmiştir. Bu çerçevede 2016 yılında Fransa'da öne çıkan gelişmelerden bazıları şunlardır:

Fransa'da Kadın Haklarından Sorumlu Bakan Laurence Rossignol başörtülü Müslüman kadınları, geçmişte Amerika'da köleliği destekleyen siyahilere benzetmiştir.

Fransa'da halihazırda yükselişte olan aşırı sağ, Donald Trump'ın zaferiyle Avrupa genelinde de ivme kazanmaktadır. Fransa'da yaklaşan seçimlerde kitleler aşırı sağcı parti olan Le Pen'e yönlendirilmiş durumdadır. Bunun sebebi de özellikle siyasilerin söylemleri ve medyanın olayları yansıtmaya biçimi olarak görülmektedir.

Fransa, ulusal olağanüstü durum olmadığı zamanlarda da polislerin görev dışında yanlarında silah taşımalarına izin veren kuralları 15 Haziran 2016 Çarşamba günü gevşetmiştir.²² Bu girişim 13 Haziran Pazartesi günü DAESH tarafından polis çifte karşı gerçekleştirilen saldırı sonrasında yaşanmıştır.

Fransa Başbakanı Manuel Valls, Fransa'daki üniversitelerde başörtüsünün yasaklanması gerektiğini savunarak, "Yüksek-öğretimde laiklik kurallarının uygulanması

konusunda acımasız olmak gerekir" ifadelerini kullanmıştır.²³

Avrupa'nın ortasında insanlık krizinin yaşandığı bir mekan olarak kayıtlara geçen Calais mülteci kampında, 6 bin kişi, çöpten topladıkları naylonlarla yaptıkları çadırlarda aylarca yaşam mücadelesi vermiştir. Ancak Fransız yetkililer tarafından hijyen ile ilgili bahaneler ileri sürülerek kamp yıkılmıştır. Binlerce insanı temel insani ihtiyaç ve haklardan mahrum bırakan Fransız hükümeti, medeniyetin beşiği olduğu iddiasındaki ülkesinde insanları ölüme terk etmekten çekinmemiştir.

Fransa'nın Migennes kentinde 'güvenlik gerekçesiyle' Türkçe ve Arapça yabancı dil dersleri yasaklanmıştır.

Fransa'da onlarca cami ırkçı ve İslamofobik saldırının kurbanı olurken, Fransız siyasiler olaylar karşısında sessizliklerini koruyarak Müslümanlara "umurumuzda değilsiniz" mesajı vermiştir.

PYD, Rusya, İsviçre, Çek Cumhuriyeti, Danimarka ve Almanya'nın ardından Fransa'nın başkenti Paris'te de temsilcilik açmıştır. Teröre karşı olduklarını her fırsatta dile getiren bu devletler, kendi çıkarları lehine hareket eden terör örgütlerine destek vermekten çekinmemektedir.

Yıllardır terör örgütü PKK'ya verdiği destekle bilinen Fransa'nın Nice kentinde kamyonlu terörist saldırısının gerçekleştiği gün aynı caddede PKK'nın reklamını yapan afişler bulunması dikkat çekicidir.

22 "France Eases Rules for Police to Carry Guns While Off Duty", The New York Times, 15 Haziran 2016.

23 "French PM calls for ban of Muslim headscarves in universities to 'protect' women from extremist ideology", Daily Mail, 14 Nisan 2016.

Almanya

Tarih boyunca ırkçı eğilimlere sahip olan Almanya, son yıllarda Batı'da yükselen ırkçılık dalgasının belki de en yüksek seviyesini oluşturmaktadır. Alman nüfusun gide-rek azaldığı bir dönemde ülkede yaşayan 4 milyon Müslüman vatandaşa eklenen 1 milyondan fazla mülteci, ülkedeki ırkçı ve İslam karşıtı eğilimlerin artmasına sebep olmaktadır. Bu çerçevede özellikle Müslüman ve mülteci nüfusa yönelik gerçekleştirilen ırkçı saldırılar, Almanya'nın 2016 ülke içi ihlallerinin en önemli kısmını oluşturmaktadır. Uluslararası alanda ise ABD, Rusya ve Çin ile birlikte en çok silah ihracatı yapan dört ülke arasına giren Almanya, ABD'nin Ortadoğu'daki hukuksuz askerî müdahaleleri için kullandığı üs ihtiyacını da karşılamaktadır. Almanya özellikle Cezayir, Güney Kore ve Suudi Arabistan'a silah satışında bulunarak, Kuzey Afrika, Ortadoğu ve Asya'daki siyasî çatışmaları körüklemektedir. Güncel verilere göre, dünyanın farklı bölgelerindeki 18 ayrı operasyon kapsamında, Almanya dışında yaklaşık 4,000 Alman askeri bulunmaktadır. Savunma bütçesini 2019 yılına kadar %6,2 oranında artırmayı planlayan Almanya, çıkarlarını AB şemsiyesi altında savaşçı politikalarla gerçekleştirme isteğini açıkça ortaya koymaktadır. Alman hükümetinin uzun zamandır yasaları çiğneyerek, iç savaş ve çatışma bölgelerine yaptığı silah satışı insan hakları örgütleri tarafından eleştirilmekte, Almanya özellikle Suriye ve Irak'taki huzursuzluğun siyasî sorumluluğunu taşımakla suçlanmaktadır. İki yıldır askerî mühimmat göndererek bölgedeki Peşmergeleri destekleyen Berlin, bölgedeki vekâlet savaşlarının taraflarından biri olmaktadır.

2016 yılında Almanya'da aşağıdaki gelişmeler gerçekleşmiştir:

İrkçı yaklaşımlarıyla bilinen Alman AfD partisi son dönemlerde popülerlik kazanarak yükselişe geçmiştir.

Almanya Federal Asayiş Dairesi resmî verilerine göre, mülteci ve göçmenlere yönelik olmak üzere 2016 Ocak-Ekim ayları arasında 797 saldırı gerçekleşmiştir.²⁴ Aynı za-

24 "BKA zählt fast 800 Angriffe auf Flüchtlingsunterkünfte", ZEIT, 19 Ekim 2016.

Başta BM olmak üzere, insanlığın ortak menfaati için çalıştığı iddiasındaki uluslararası kuruluşlar, ihlaller karşısında herhangi bir inisiyatif almayarak yaşanan zulme ortak olmaktadır. Geçtiğimiz yıl özellikle Halep'te yaşanan vahşet karşısında BM'nin hiçbir müdahalede bulunmaması, yapının işlevsizliğini ortaya koymuştur.

manda yılın ilk altı ayında ırkçı ve İslam karşıtı 6,548 suç işlenmiştir.

23 Mayıs'ta Almanya İçin Alternatif Partisi (AfD) ve Almanya Müslümanlar Merkez Konseyi arasında düzenlenen toplantı oldukça kısa sürmüştür.²⁵ AfD lideri Frauke Petry'nin salonu terk etmesiyle sona eren buluşma, Müslümanların inisiyatifleriyle başlatılmış, iki tarafın karşılıklı önyargılarının masaya yatırılabilmesi beklentisiyle düzenlenmiştir. Toplantı sonrası yapılan açıklamalarda Petry, Müslümanların dinlerinin 7. yüzyıla sıkışıp kaldığını kabul etmeleri gerektiğini ve İslam'ın Avrupa ve Almanya demokratik değerleriyle çatışma halinde olduğunu söylemiştir. Birçok İslamî gruba karşı söylemini sertleştiren parti, ülkenin 4 milyonu aşan Müslüman nüfusunun dinî özgürlüklerinin kısıtlanması önerisinde bulunmuştur. Petry, "Pratik edildiği şekliyle İslam, demokratik Almanya'ya ait değildir" diyerek, Erfurt şehrindeki cami inşasına ve bunun gibi faaliyetlere sınır getirilmesi gerektiğini belirtti. İslam karşıtı grup PEGIDA ile güçlerini birleştiren parti, mültecilerin Almanya'ya girmelerinin gerekirse şiddete başvurarak engellenmesi gerektiğini de belirtmiştir.

Almanya'da iki eyalette yetkililerin sığınmacıların para ve değerli eşyalarına el koyduğu ortaya çıkmıştır. Köln'de sığınmacı yurdunda kalan kadınlar güvenlik görevlilerini kendilerine tacizde bulundukları iddiasıyla polise şikâyet etmiştir. Geçen yıl Almanya'ya gelen 1,1 milyon sığınmacıdan 130 bininin, nerede olduğu hala bilinmemektedir. Organ mafyalarının veya mülteci çocukları Hristiyanlaştırma politi-

kası yürüten Gençlik Ofislerinin eline geçmiş olabileceği düşünülen bu insanların bulunması için hiçbir çaba harcanmamaktadır. Almanya'da hala on binlerce mülteci çocuk kayıp durumdadır.

AfD Genel Başkanı Frauke Petry, İngiltere Premier Lig takımı Arsenal'in formasını giyen ve Alman milli takımının yıllardır en önemli oyuncularından olan Mesut Özil'in umre ziyaretini eleştirmiştir. AfD milletvekillerinden Andrea Kersten de, Mesut Özil'in umre ziyaretini "vatanseverliğe aykırı bir hareket" olarak tanımlamıştır. Almanya için Alternatif Partisi'nin en tanınan isimlerinden Başkan Yardımcısı Alexander Gauland da konuyla ilgili tartışmalara katılarak, "Alman Futbol Takımı, artık klasik anlamda millî kimliği temsil eden bir takım değil" diye konuşmuştur. Özil'in umre ziyaretini "kabul edilmesi zor bir olay" olarak tanımlayan siyasetçi, "Aynı tavrı memurlar, öğretmenler ve kanaat önderleri gösterdiğinde, onların Alman demokrasisine ve anayasaya mı yoksa siyasî İslam'a mı inandıklarını sorgulamak gerekli" şeklinde bir açıklama yapmıştır. Özil'in millî maçlarda Alman millî marşını söylememesi de sert biçimde eleştirilmektedir.

Almanya'nın Herringen şehrinde inşaatı devam eden Diyanet İşleri Türk İslam Birliği (DİTİB) Ulu Cami'nin duvarlarına kimliği belirsiz kişilerce gamalı haç çizilerek "Almanya'dan defolun", "Müslüman değil, Nazi", "Terör merkezi", "Türkleri gazlayalım" gibi ırkçı sloganlar yazılmıştır. 2016 yılında binlerce örneğine rastlanan bu tarz olaylar, Almanya'da İslam düşmanlığının günlük hayatın bir parçası haline geldiğini ortaya koymaktadır.

25 "German nationalist party takes aim at Islam", Fox News, 23 Mayıs 2016.

Alman emniyet birimleri, Ocak-Ağustos ayları arasında yabancı düşmanı şiddet tanımına uyan suç eylemlerinin sayısını 1800 olarak açıklarken, bu olayların 500'den fazlası cami ve mülteci yurtlarına saldırı olarak kayıtlara geçmiştir.

İsrail

1948 yılından beri Filistin topraklarındaki hukuksuz işgalini sürdüren İsrail, Orta-doğu'da yürütülen vekalet savaşlarının baş aktörlerindendir. Arap devletler tarafından çepeçevre kuşatılmış olmasının vermiş olduğu güvenlik endişesi ve Büyük İsrail projesi çerçevesinde sahip olduğu yayılma arzusu, bölgede aleyhine gelişen her gücü tehdit olarak algılayan vahşi bir İsrail ortaya çıkarmaktadır. Bu açıdan, insan hakları ve uluslararası hukuk gibi çeşitli evrensel kanunların başka herhangi bir ülke tarafından ihlal edilmesi durumunda ortaya çıkan maddî-manevî yaptırımlar, yaşadığımız dönemde benzeri görülmemiş ihlallere imza atan İsrail hükümeti için geçerli olmamaktadır. İsrail'i kuran Yahudi gücünün, dünya politikasına yön veren ABD, İngiltere, çeşitli Avrupa ülkeleri ve birçok uluslararası örgütün karar alma mekanizmaları üzerindeki etkisi, uluslararası politikanın İsrail çıkarları lehine işlemesine yol açmaktadır. Bu çerçevede dünyanın gözü önünde gerek işgal ettiği topraklarda, gerekse dolaylı yollardan kontrol sağladığı bölgelerde sebep olduğu çeşitli insanlık krizlerinin cezasız bırakıldığı İsrail hükümeti, 2016 yılında da birçok ihlalin altına imzasını atmıştır.

BM tarafından yapılan açıklamaya göre, İsrail'in 2014'te Gazze'ye açtığı savaşta kullanılan patlayıcı kalıntılarının bölgede-

ki mevcudiyeti, Gazze'deki sivil halkın ve çocukların hayatını tehlikeye atmaktadır.

2016'nın başından itibaren İsrail hapishanelerindeki Filistinlilerin sayısı oldukça artmıştır. Hapishanelerdeki Filistinlilerin tutuklanma sebepleri ise işgal güçlerine karşı yayımladıkları sosyal medya gönderisi gibi basit olaylardır. Sadece 2016'nın Mart ayında bu gerekçeyle 148 kişi tutuklanmıştır. Filistinli Tutuklular Araştırma Merkezi (PPCS) 17 Mayıs'ta yayımladığı raporunda 28 Filistinli kadının Facebook üzerinden kışkırtma yaptıkları gerekçesiyle tutuklandıklarını belirtmiştir.²⁶

İsraili mercilerce itiraf edilen ve 10 yıl önce kurulan özel çalışma kolu HATZAV (İbranice mavi yıldız çiçeği), Arap ve Filistinlilerin sosyal medya kanallarını denetleyerek İsrail'e askerî istihbarat sağlamak-tadır. İsrail istihbaratı 5000 Arap kadın adına Facebook hesabı açarak Arapların hesaplarını izleyerek bilgi toplamaktadır. Birçok Filistinlinin Facebook hesapları ve sayfaları da kapatılmış durumdadır. İsrailileri kışkırttığı iddia edilen Filistinliler şiddete maruz kalıp tutuklanırken, Filistinlileri kışkırtan İsraililer hakkında hiçbir işlem yapılmamaktadır.

24 Aralık'ta başlayan Hanuka bayramı gerekçesiyle İsrail polisi Mescid-i Aksa'ya baskınlar düzenleyip, bölgedeki gerilimi arttırmıştır. Yıllardır Mescid-i Aksa'ya Müslümanların girişlerini kısıtlayan İsrail polisi ve Filistinliler arasındaki gerginlik sıcak çatışmaya dönüşmüştür. Bu çerçevede bölgede sıkıyönetim uygulayan İsrail polisi, herhangi bir gerekçe olmaksızın Filistinlilerin ve Müslüman turistlerin öz-

26 "How Israel justifies increased arrest rate of Palestinians", Al-Monitor, 27 Nisan 2016.

gürlüklerini kısıtlayabilmektedir.

İsrail yönetiminin Kudüs'te ve Mescid-i Aksa'da programlı ve sistematik bir şekilde yürüttüğü işgal çabaları hızla devam etmektedir. Kudüs'teki Filistinlilerin tehciri, bölgenin İslamî geçmişini sembolize eden tarihî eserlerin tahribi, Mescid-i Aksa'nın altında yapılan kazı çalışmaları, Yahudi yerleşimlerinin kanunsuz olarak arttırılması gibi faaliyetlerle bölgeyi Yahudileştirmek isteyen İsrail yönetimi, Filistinlilerin evlerini yıkmak, el koymak veya Müslüman görünümüne Yahudi ajanları vasıtasıyla satın almak suretiyle Arap kimliğini bölgeden silmeye çalışmaktadır.

Radikal sağcı Benjamin Netanyahu hükümetinin Kudüs'te uygulamaya koyduğu Yahudileştirme çabaları Cenevre Sözleşmesi'nin açık bir ihlaliyken, ne Batılı devletler ne de uluslararası örgütler bu ihlalden bahsetmektedir. İşgal altında bulunan coğrafyalardaki kültürel mirasın korunmasıyla alakalı Lahey Sözleşmesi'nin kazı tanımındaki belirsizlikten faydalanan İsrail, hukuka aykırı yol ve yerleşim yeri çalışmalarına devam etmektedir. Siyonist hükümetle bağlantıları ortaya çıkan Elad Yerleşim Örgütü de Filistinlilerin evlerinin altında yürüttüğü kazı çalışmalarıyla bu evlere zarar verme amacını gütmektedir.

İsrail hapisanelerindeki Filistinli tutukluların sayısı 7,000'e ulaşmış durumdadır. Bunlardan en az 350'sinin çocuk olduğu belirtilmektedir. 1700'ünün ise ciddi sağlık problemlerinin olduğu, fakat ilaç ve tıbbî müdahaleden mahrum bırakıldıkları ortaya çıkmıştır. Hastalıkları gün geçtikçe ilerleyen insanlar, ağrı ve acısıyla başbaşa bırakılarak adeta ölüme terk edilmişlerdir.

2016 Ramazan ayında temiz suya ulaşım imkanları engellenen Filistinliler su olmayınca bulaşıkları yıkayıp yemek de yapamadıklarını belirtmişlerdir. Suyu kesilen 40 binden fazla nüfusa sahip Cenin şehrinin sakinleri, sularının İsrail'in ulusal su şirketi "Mekorot" tarafından kesildiğini ifade etmiştir. Filistin Hidroloji Grubu'nun yöneticisi Ayman Rabi'ye göre bazı bölgelerde insanlar 40 günden fazla bir süre suya erişememişlerdir.²⁷ Ailelerin kişi başına günlük ortalama 2-3 litre su ile yaşamak zorunda olduğu bölgenin aksine, İsrailliler büyük bahçelerini ve özel havuzlarını doldurmak için sınırsız suya erişim imkanına sahiptir. Birleşmiş Milletler'in kurallarına göre, bir kişinin günlük asgari su ihtiyacı 7.5 litredir. Bu minimum koşulların altında yaşayan çoğu Filistinlinin en temel ihtiyacı ve hakkı ellerinden alınmaktadır. Batı Şeria'daki en az 200 bin Filistinlinin de devamlı akan musluk suyuna erişimi bulunmamaktadır. 1967'den beri Batı Şeria ve Gazze Şeridi'ndeki Filistinlilerin suya erişimi bölgeyi işgal eden İsrail tarafından kısıtlanmaktadır. Ulusal su şirketi Mekorot da konu ile ilgili hiçbir açıklama yapmamaktadır.

Yunanistan'ın Aegean Havayolları'na ait bir uçakta bulunan İsrailli Yahudi yolcular, İsrail vatandaşı olan 2 Filistinli ile birlikte aynı uçakta uçmayı reddetmiştir. İsraillilerin talebi üzerine 2 Filistinli yolcu uçaktan çıkarılmıştır.²⁸

27 "Ramadan 2016: Israel 'cuts off water supply to West Bank' during Muslim holy month", The Independent, 15 Haziran 2016.

28 "Palestinian Removed From Greece Flight After Israeli Passenger Protest", Newsweek, 1 Mayıs 2016.

Diğer Ülkeler

Son yıllara damgasını vuran ırkçı, fobik eylemler, siyasî ve askerî müdahaleler ve çeşitli ihlaller 2016 yılında da dünyanın dört bir yanında vuku bulmuştur.

Avusturya'da Viyana Havalimanı'nın panosunda yayımlanan "Türkiye 15 yaş altı çocuklarla cinsel ilişkiye izin veriyor" ve "Türkiye tatili Erdoğan"ı desteklemekten başka bir şey değil" mesajları ile Türkiye'ye karşı bir propaganda yürütülürken, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası Avusturya'daki Türklerin evlerine Türk bayrağı asması yasaklanmıştır.

2016'da camilere yönelik onlarca İslamofobik saldırının gerçekleştiği Avusturya'da hükümet, ülkeye teknelerle gelen sığınmacılara ömür boyu vize yasağı getirmek için de yasa tasarısı hazırlamıştır.

İrkçı söylemleriyle sürekli gündemde olan Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi (PVV) lideri Geert Wilders ülkesine bir Türk'ün dahi gelmesini istemediğini belirtirken, Liberal Sağ Parti (VVD) lideri Halbe Zijlstra ise Hollanda'daki Türklere ülkelerine geri dönme çağrısında bulunmuştur.²⁹

İnsan hakları ihlalleriyle sürekli gündemde olan ülkelere biri olan Çin, Tibet ve Sincan'daki azınlıklara özellikle Uygur Türklerine yönelik uyguladığı baskı, zulüm, asimilasyon, dinî ve etnik soykırım uygulamaları ve ülke içindeki siyasî baskılar devam etmektedir.

İsviçre'de zorunlu yüzme derslerine ve

kamp aktivitelerine katılmayan iki Müslüman kız öğrencinin vatandaşlık başvurularının reddedilmesi, İsviçreli yetkililerce vatandaş olmak isteyenlerin eğitim sistemine teslim olmak zorunda olduğu ifadesiyle gerekçelendirilmiştir. Yasal bir zorunluluk haline getirilen yüzme derslerine kişisel inançlarından dolayı katılmamayı tercih eden birçok kişinin hakları ihlal edilmektedir. Çocuklarının bu derslere katılmasını istemeyen ailelerin İsviçre mahkemelerine yaptıkları başvuru geri çevrilirken, aileler para cezasına çarptırılmaktadır. Yine İsviçre'nin Basel kentinde öğretmenleriyle tokalaşmak istemeyen iki erkek öğrencinin ailelerine 5 bin frank para cezası uygulanmıştır. Bu olaydan sonra kadın öğretmenlerle tokalaşmak zorunlu hale getirilerek, bu kurala uymayanlara para cezası uygulanmaya başlanmıştır. Yine İsviçre'nin Zürih kentinde bir camide gerçekleşen İslam-karşıtı saldırıda 1 kişi hayatını kaybederken 3 kişi yaralanmıştır.

Fransa, Belçika, Letonya ve Hollanda'nın ardından Bulgaristan da peçeyi yasaklamıştır. Birçok Avrupa ülkesinde başörtüsü kamusal alanlarda yasakken, peçe yasağı ile özgürlüklerin kısıtlanması toplumsal alana da taşınmıştır.

İtalya'da 1,5 milyon Müslüman nüfusla en yaygın ikinci din İslam olmasına rağmen, cami inşasının yasak olması nedeniyle ülkede sadece üç tane cami bulunmaktadır. İkinci büyük din olmasına rağmen yasal olmayan tek din olan İslam'a karşı getirilen yasaklar, muhalefetteki Demokratik Parti (DP) tarafından da anayasaya aykırı bulunmaktadır.³⁰

29 "Wilders en Zijlstra op zoek naar stemmen: geen Turk meer ons land binnen", NIEUWS, 21 Eylül 2016.ob

30 "Legge anti-moschee in Liguria: per le oppo-

Afrika: Terörle Mücadele ve Hak İhlalleri

Günümüzde terörle mücadele farklı bir şekilde ve farklı yöntemlerle çeşitli ülkelerde devam etmektedir. Buna göre, bu yılın 2015'ten farkı terörle mücadelesini küreselleştirilmesidir. Ortadoğu'dan, Afrika, Asya, Amerika ve Avrupa'ya kadar terörle mücadele günlük hayatın bir parçası olarak sürmektedir. Ortadoğu'dan sonra sırada Afrika bulunmaktadır. 2016'da Afrika'nın pek çok ülkesi büyük bir siyasal ve ekonomik kriz içindedir. Mısır'dan Orta Afrika'ya, Güney Sudan'dan Etiyopya'ya kadar kıtanın hemen tamamında yoksulluk hayatî bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir. Öte yandan kıtada silahlı çatışmaların yanı sıra, ifade, protesto ve toplanma haklarının ihlal ve etnik köken ve inanç temelli ayrımcılık her geçen gün artmaktadır.

Afrika'daki siyasal ve ekonomik problemler devam ederken kıtadaki bu kaos ortamının sebeplerine bakıldığında, 2001 yılından bu yana Afrika'da istikrarın sağlanmasının önündeki en büyük engel olarak karşımıza "terör" sorunu çıkmaktadır. Nijerya'da Boko Haram, Somali'de Eş-Şebab ve Etiyopya'da dinî söylemle hareket eden yapılanmalar bu bağlamda zikredilebilir. Sayıları her geçen gün artan bu terör örgütlerinin yanı sıra, çoğu Afrika ülkesinde yönetimler tarafından hükümetleri tarafında işlenen suçlar da azımsanmayacak ölçekte. Uluslararası İnsan Haklarının Federasyonu, Afrika'daki ülkeleri

terörle mücadele konusunda ikiyüzlü olmakla suçlamaktadır.³¹

Öncelikle Afrika'da sürmekte olan terörle mücadelenin arkasında ABD politikalarının da olduğu unutulmamalıdır. Özellikle, Doğu Afrika ülkelerinde Amerika'nın rolü güçlü biçimde hissedilmektedir. Doğu Afrika'da Etiyopya gibi ABD'nin "terörle mücadele" söylemi üzerinden sürdürdüğü politikaları destekleyen ve ona göre konum alan ülkelerin yanı sıra, İsrail'in bölgedeki rolü de belirleyicidir.

Kıtanın en önemli ülkelerinden biri olan ve tarihsel, siyasal, ekonomik ve toplumsal açıdan Nil Nehri'yle güçlü bağlantıları olan Mısır, aynı zamanda İsrail'in ulusal varlığı açısından da kritik öneme sahiptir. Nil'in su kaynağının yaklaşık %90'ının Etiyopya'dan geldiği düşünülecek olursa, Doğu Afrika'daki Amerikan dış politikasının İsrail açısından önemi daha açık biçimde ortaya çıkacaktır.

Öte yandan Amerika'nın Etiyopya'ya "terörle mücadele" adına milyonlarca dolarlık fon aktarımı yaptığı da bilinmektedir. Ancak Etiyopya'da terörün olup olmadığı yönünde yapılan araştırmalarda, Etiyopya'da değil terör, din temelli çatışma dahi bulunmamıştır.³² Bu yüzden Doğu Afrika'da devam etmekte olan terörle mücadele çok

sizioni è incostituzionale", Corriere Della Sera, 28 Eylül 2016.

31 <https://www.fidh.org/en/issues/terrorism-surveillance-and-human-rights/>

32 Ostebo, T. 2012. "Salafism, State-Politics, and the Question of "Extremism" in Ethiopia". Comparative Islamic Studies, Vol.8, No.1-2. Miftah, M.2015. "The Muslims in Ethiopia Complex: The Trilogy of Discourse, Policy and Identity". African Studies Quarterly. Vol.16. No.1.

katmanlı ve karışık bir durumundadır. Bu sebeple şu net bir şekilde söylenebilir ki Doğu Afrika'daki mücadele teröristlere değil İslam'a ve Müslümanlara karşıdır. Bundan dolayı Afrika'daki insan hakları ihlallerinin buna göre değerlendirilmesi gerekmektedir.

İkincisi, Afrika'daki pek çok ülke terörle mücadele adına kendi ulusal problemlerini çözmek için uluslararası kanunları araç olarak kullanmaktadır. Burada terörle mücadele ve insan haklarının yerine getirilmesi arasında büyük bir bulanıklık ortaya çıkmaktadır. Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu'na göre, Afrika devletleri uluslararası insan haklarına karşı anti-terör yasaları hazırlayıp vatandaşlarına zulmetmektedir.³³ Bu şekilde hazırlanan anti-terör yasaları Tanzanya'dan Uganda'ya, Nijerya'dan Sudan'a, Etiyopya'dan Güney Afrika'ya, Zimbabve'den Svaziland'a kadar pek çok ülkede bulunmaktadır.³⁴

Bundan dolayı 2016'da Afrika ülkelerinde küresel aktörlerin politikaları neticesinde kıta insanı üzerinde oluşan devlet baskısı geçen yıllara oranla artarak devam etmektedir. Siyasî kovuşturmalar, adil olmayan yargılamalar, yasadışı tutuklamalar, bilgi edinme özgürlüğü hakkının ihlali ve cezaevlerinde ve gözaltı merkezlerinde ölümler sürmektedir. Bu noktada 2016 yılında Afrika ülkelerinde yaşanan hak ihlallerinden bazı örnekler sunulabilir:

Etiyopya: Etiyopya'da ekonomik kriz, diktatörlük, etnik temelli ayrımcılık, kaynaklara eşit erişim, aşırı fakirlik ve dinî temelli ayrımcılık zirveye ulaşmıştır. Bundan dolayı Etiyopya Halkın Devrimci Demokratik Cephesi (EPRDF) Rejimi'ne karşı olan Müslüman muhalefetin organizatörleri; Oromo ve Amhara etnik kökenli barışçıl göstericileri; gazetecileri ve muhalefet partilerinin üyeleri hapse atmaktan öldürmeye kadar en yüksek bir seviyede insan hakları ihlaline yol açılmaktadır.³⁵

33 <https://www.fidh.org/IMG/pdf/counterterrorism429a.pdf>

34 <https://www.fidh.org/en/issues/terrorism-surveillance-and-human-rights/Counter-Terrorism-Measures>

35 "World Report 2016", Human Rights Watch.

<https://www.hrw.org/world-report/2016/country-chapters/ethiopia>

Mülteci krizinde sürecin tüm yükünü Türkiye'ye yıkan Avrupa, verdiği sözleri yerine getirmemekte, sınırlarını mültecilere kapatmakta, ülkesine sığınan insanları açık denizlerde ölüme terk etmekte, Avrupa ülkelerine giriş yapabilen mültecilerse can, mal ve namus güvencesi olmadan hayatta kalma mücadelesi vermektedir.

Somali: Somali Hükümeti zayıf olduğundan dolayı Eş-Şebab tarafından işlenen terör eylemlerinden Somali vatandaşlar teröre maruz kalmaktadırlar. Dolayısıyla geçen yıllar gibi 2016'da da Eş-Şebab Mogadişu, Baidoa, Hiiraan ve benzer şehirlerde gazetecileri, klan liderleri, din adamları, milletvekilleri ve yetkilileri sürekli öldürmektedir. Ayrıca kabileler arası savaşlar, yabancı askerler tarafından işlenen saldırılar ve Somali hükümeti yasadışı bir şekilde tutuklamalar halen devam etmektedir.

Güney Sudan: Ülkede 2013 yılı Aralık ayında başlayan iç savaş devam etmektedir. Bundan dolayı cinayet, tecavüz, sivil mala zarar verme gibi olaylar yaygınlaşmaktadır. 2016 yılında kuraklık ve açlık daha da yaygınlaşarak ülkenin tüm bölgelerine ulaşmıştır.³⁶ İnsan Hakları İzleme Örgütü'ne göre, Güney Sudan 2016'da büyük bir insanî kriz içindedir.³⁷

Nijerya: Boko Haram binlerce sivil öldürerek savaş suçları ve insanlığa karşı suç işlemeye devam etmektedir. Özellikle kuzeydoğu Nijerya'da tecavüz, zorla evlilik ve cinayet olayları sürmektedir.³⁸ 2016 itibarıyla, kaçırılan yaklaşık 200 kız öğrencinin nerede ve nasıl bir durumda olduğunu

henüz bilinmemektedir.³⁹ Nijerya ordusu ve polis tarafından sivillere karşı işlenen suçlar da devam etmektedir. Ayrıca yolsuzluk ve zayıf yönetim; kabileler arası çatışmalar, mezhepsel ayrımcılık ve temel insan hakları ihlalleri devam etmektedir.

36 "South Sudan spends budget on fighting as people starve", Aljazeera, 14 Ekim 2016.

<http://www.aljazeera.com/news/2016/10/south-sudan-spends-budget-fighting-people-starve-161014171911638.html>

37 "World Report 2016", Human Rights Watch.

<https://www.hrw.org/world-report/2016/country-chapters/south-sudan>

38 "Annual Report", Amnesty International.

<https://www.amnesty.org/en/countries/africa/nigeria/report-nigeria/>

39 "Nigeria: Chibok girls in tearful reunion with families", Aljazeera, 17 Ekim 2016.

2. ULUSLARARASI KURULUŞLARIN UYGULAMALARI

Uluslararası sistemde ulus devletlere ilaveten yeni bir aktör olarak ortaya çıkan uluslararası kurum/kuruluşlar, devletler arasındaki anlaşmazlıkları adalet ve barış temelinde çözümleyebilme ve küresel sorunlara karşı topluca hareket ederek çözüme kavuşturma amaçlarıyla ortaya çıkmış olan yapılardır. Ancak bu kurum kuruluşlar küresel güce sahip devletlerin çıkarlarının bir uzantısı olmaktan öteye geçememekte ve neredeyse hiçbir soruna çözüm üretememektedir. Özellikle 2016 yılında dünyanın dört bir yanında gerçekleşen işgal, siyasî müdahale, katliam, savaş ve ihlaller, binlerce uluslararası kuruluşun varlığına rağmen devam etmektedir. Uluslararası kuruluşlar ne bu ihlallere karşı koyabilmekte, ne de sorunları çözüme kavuşturma noktasında inisiyatif alabilmektedir. Büyük çoğunluğu Batı merkezli olarak ortaya çıkan uluslararası kuruluşlar, yine Batı'nın çıkarlarına hizmet etmekten öteye geçememektedir.

5 yıldır kendi kuruluş sözleşmesini ihlal ederek, Suriye'de barışın yeniden tesisi için herhangi bir somut adımda bulunmayan Birleşmiş Milletler, El Kaide ve DEAŞ terörist örgütleri başta olmak üzere, rejimi yıkmaları planlanan yabancı paralı askerlerin kullanımına göz yummaktadır. BM Şam ofisinde çalışan bir yetkilinin açıklamasına göre savaşların yaşandığı ve milyonlarca kişinin acil yardıma muhtaç olarak yaşamaya çalıştığı bölgelere BM tarafından bir torba un dahi götürülmüş değildir.⁴⁰ Bu durum BM'nin yalnızca işlevselliğini değil varlığını da sorgulamaya açık hale getirmektedir.

15 Temmuz darbe girişimi sonrasında Türkiye'deki OHAL şartlarını temel hak ve özgür-

40 "BM katliamı saklamış", Yeni Şafak, 20 Ocak 2016.

lülklerle aykırı bulan ve bu yüzden Türkiye'nin AB üyeliği müzakerelerini dondurma kartına başvuran Avrupa Parlamentosu (AP), bu süreçte "basın özgürlüğü" söylemini bir argüman olarak kullanmıştır. Ne var ki, Rus mediasındaki AB aleyhtarı yayınlar sebebiyle Avrupa ülkelerinde Rus yayınlarının kesilmesini öngören 'Propagandaya Karşı AB Stratejik İletişim Kararı' ile AP, konu çıkarları olunca ne kadar kısıtlayıcı olabileceğini ortaya koymuştur. PKK'lıların çadır kurup propaganda yapmasına göz yuman AP binasında, Öcalan ve PYD üyesi teröristlerin fotoğraflarının bulunduğu bir sergi açılmıştır.⁴¹

Avrupa Birliği, yılsonuna kadar Türkiye'den alacağına söz verdiği yaklaşık 100 bin sığınmacıdan sadece 1.000 kadarını üye ülkelere yerleştirmiştir. Birçok gelişmiş devletin de içinde bulunduğu AB ülkeleri, silah satışı vb. politikalarıyla sebep oldukları mülteci krizinin giderek derinleşmesine sebep olmaktadır. Suriye'de savaştan kaçan sığınmacılar için harcanmak üzere 3 milyar avro yardımda bulunmayı taahhüt eden Avrupa Birliği (AB) ülkeleri, hem bu ödemeyi yapmaktan caymış hem de bu paranın iki katını 'mültecilere karşı güvenlik' için harcamaya karar vermiştir.⁴² Bir kıtaya yayılan güçlü Avrupa devletlerinin, birkaç bin sığınmacının temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamaması manidardır.

Lahey merkezli Uluslararası Ceza Mah-

kemesi (UCM), 2016 yılında da birçok haksız kararın altına imzasını atmıştır. 1991-1993 yılları arasında Bosna'da binlerce sivilin katledildiği olaylarda Sırp olmayan halklara karşı insanlığa karşı suç ve savaş suçları (adam öldürmek, acımasızca davranmak, yıkım, ibadethane ve eğitim kurumlarına zarar vermek vs.) işleyen Sırp Radikal Partisi eski lideri Vojislav Seselj, UCM tarafından suçsuz bulunmuştur. Yine UCM'nin Sudan devlet başkanı Ömer el-Beşir'in savaş suçu işlediğine dair karar, Afrikalı ülkeler tarafından tartışılmaktadır. UCM'yi haksız yargılamalar yapmakla eleştiren Afrika Birliği'ne üye birçok ülkenin, Ocak 2017'de Addis Ababa'da yapılacak zirveden ortak çekilme kararı alması beklenmektedir. UCM'nin haksız kararları sebebiyle uluslararası alanda zemin kaybetmesi, mahkemenin kapanacağını da işaretçisi olarak yorumlanmaktadır.

41 "Statement of Ömer Çelik, Minister for EU Affairs and Chief Negotiator, regarding the (PKK & PYD themed) Photo Exhibition at the European Parliament", ab.gov.tr, 14 Temmuz 2016.

<http://www.ab.gov.tr/index.php?p=50367&l=2>

42 "Aman bize gelmesinler!", Yeni Şafak, 5 Aralık 2016.

çevre

Küresel Sistem Çevreci Söylemlerle Toplumlara Müdahale Ediyor

Mayıs 2013'te başlayan Gezi Olayları, Cumhuriyet tarihinin son çeyreğinin en önemli olaylarından birisidir. Olayı önemli yapan özellik, katılımcı sayısı ve olayların genişliğinden ziyade, Türkiye tarihinde ilk defa “çevre” merkezli bir tartışmanın, çeşitli kitleleri polisle uzun süreli çatışma eşiğine getirmiş olmasıdır. Daha önce çeşitli köylü gruplarının, belirli lokasyonlarda maden çalışmaları başlatan yerli ve yabancı firmalara karşı mikro hareketleri gerçekleşmişse de Gezi Olayları lokal olmaması, çevre merkezli başlayıp politik bir kalkışmaya dönüşmesi, uluslararası ilgi çekmesi yönleri ile dikkate değerdir.

Avrupa solu, Türk solunu Sovyetik (ilkel) bir sol olarak tanımlamıştır. Çünkü Avrupa soluna göre Türk solu sınıf söylemi dışında herhangi bir söylem geliştirememiş, yeraltı örgütlenmeleri ve silahlı çatışmalara meyyal, projesiz ve en büyük gayesi 1 Mayıs kutlamaları için Taksim meydanı mücadelesi vermek olan tanımsız bir yapıydı. Çünkü Avrupa solu İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Sovyetik özelliklerinden sıyrılan, devrimci duruştan ziyade toplum içi dönüştürücü haller edinmiş ve kapitalizmle mücadelesini sınıf mücadelesinden, sosyo-ekonomik mücadeleye indirgemiş ve zamanla da merkezine insan ve yaşam için temel unsur olan çevreyi yerleştirmiştir. Gezi Olaylarına Batı merkezli medya, siyaset ve sivil toplum mecralarının ilgisinin kaynağı Avrupa solunun bu yapısından kaynaklanmıştır. İlk defa bir sokak protestoları serisi ile Türk solunun çevre merkezli bir söylemde kenetlendiği ve Sovyetik unsurlardan sıyrılmış, Kemalizm gibi bir derdi olmayan, Kürt grupların tepkisiz kalıp katılmadığı bir hareketle karşılaşması Avrupa solu için ileri derecede şaşırtıcı olmuştur. Gezi olayları hükümete yakın gruplar veya şiddetsiz muhalefetten yana olan diğer gruplar tarafından küstah ve yıkıcı görülse de, Avrupa solu tarafından ilgiye değer ve evrim geçirmiş bir Türk solunun kadrağı olarak görülmüştür.

Ancak olayların özellikle gösterilerin yoğunlaştığı 3. ve 4. günden itibaren salt hükümet

karşıtı eylemlere dönüşmesi ve “çevre” ile ilgili bir konuda toplumsal duyarlılık yakalanmaya başlanmışken işin ideolojik olarak manipüle edilmesi ile toplumsal destek kaybedilmiştir. Bu bağlamda, dengesiz bir hükümet düşmanlığı, toplumun tamamına ait olan bir soruna çözüm aramak yerine sorunun tartışılmasını bir başka bahara ertelemiştir. Ve ülkemizin geleceğindeki çevre tartışmaları için Avrupa, belirgin bir medya desteği ile örgütleyebileceği, hükümet veya benzeri etkin güçlerin çevre konusunda alacağı çeşitli kararlara karşı sokağa yığabileceği ve kimi durumlarda vandallaşabilecek ciddi bir paramiliter güce sahip olduğunu görmüştür.

Peki tohum, toprak, su ve GDO gibi alanlarda çokuluslu şirketlerin ihlalleri devam ederken, canlı türleri katliamları ve çeşitli yıkımlar sürerken bir kesimin isyanı neden sadece Gezi Parkı merkezli olmuştur? Bugün sürekli yok edilen ekolojik ortam problemi, toprak, tohum ve su problemleri, çarpık kentleşme, hava kalitesinin düşmesi, ölümcül hastalık vakalarında artış, GDO ve hibrit tohum kaynaklı beslenme bozuklukları insanlığın ortak problemi-yken sosyal kültürümüzün kolektif bir doğacı sosyo-politik bakış açısı edinmemesi ilginçtir.

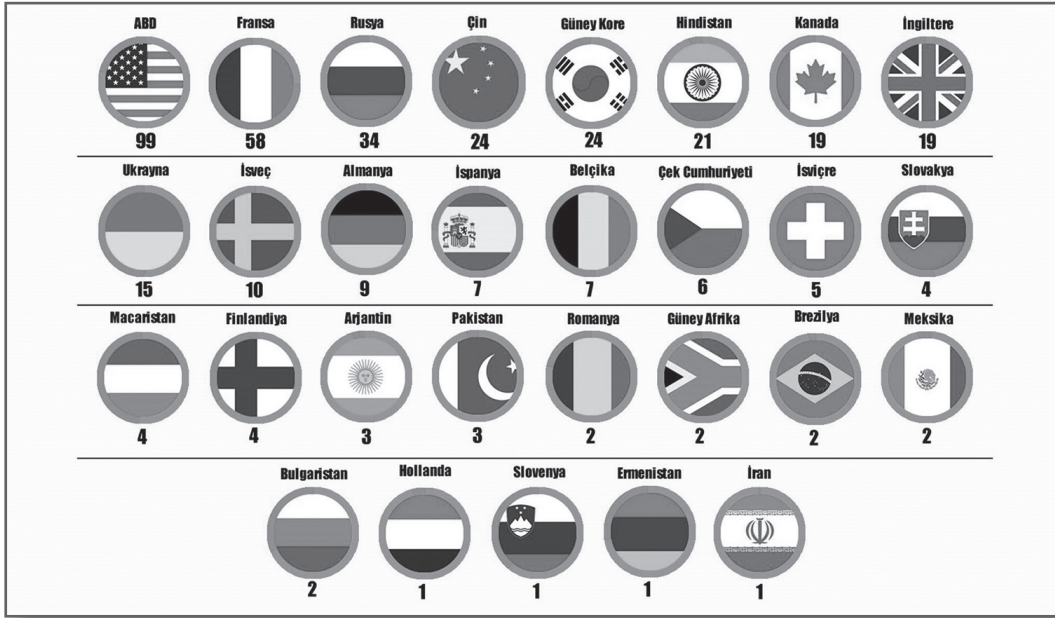
Bunun ana sebebini günümüz insanının kapitalist medya ideolojisi ile donanarak salt bir tüketim donesine dönüşmesine bağlayabiliriz. Çağımız insanı için yaşam gündelik zevk ve ihtiyaçlarını tedarik bağlamında bir kısır döngü haline gelmiştir. Bireyler tüketebildiği ve medya tarafından şekillendirilen ihtiyaç algısının yönlendirdiği ölçüde kendini var ve mutlu saymaktadır. Kimi çevreler bugün çevre

ile ilgili sorunları, var olan hükümete dengesiz bir muhalefetin donelerini kapsadığı için önemli addederken, makro kapitalist güçlerin doğa üzerindeki yıkıcı, yok edici ticari eylemleri görmezden gelinmektedir. Sermaye sahipleri dünya üzerindeki kirli ittifaklarla toplumların varlıklarını ticari metaya dönüştürürken, geniş kitleler çocuklarının çimenlere basma hakkını dahi elinden alan kurumlara karşı anlamsız politik hırslarla yaşamlarını ve geleceklerini cömertçe hediye etmektedir.

Öte yandan Uluslararası Enerji Ajansı, hava kirliliğine bağlı hastalıklar nedeniyle her yıl yaklaşık 6.5 milyon kişinin hayatını kaybettiğini açıklamıştır. Rapora göre; hava kirliliği; tansiyon, kötü beslenme ve sigaranın ardından insan sağlığı için dördüncü büyük tehdit konumundadır. Raporla, enerji sektöründe hava kirliliğinin önlenmesi için gerekli adımların atılması halinde bu sayının ilerleyen yıllarda artacağı uyarısında bulunulmuştur. Enerji santralleri, fabrikalar ve otomobiller, açık alanlarda havayı kirleten en önemli faktörler olarak gösterilmiştir. Söz konusu unsurların büyük çoğunluğunun gelişmiş ülkelerde bulunuyor olması, dünyayı en çok kirletenlerin küresel aktörler olduğunu ortaya koymaktadır.

Yerli Enerji Üretimi Sabote Ediliyor

Hidrolik Santraller suyun potansiyel enerjisini kinetik enerjiye çevirerek elektrik enerjisi elde eden tesislerdir. HES'ler Türkiye'de çoğu zaman Karadeniz köylüleri ve çevreci grupların eylemleriyle gündeme gelmişse de, diğer tüm santral çeşitleri gibi bir enerji üretme biçiminin adıdır. Elbette Türkiye gibi enerji konusunda ciddi açlığı

Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'nın verilerine göre 31 ülkede 441 nükleer reaktör işletme halindedir.

olan bir ülkede mevcut ihtiyaçlar her türlü enerji temini projesi değerlendirilmektedir. Tepkilerin genel sebebi ise HES'lerin kuruldukları bölgede başta su unsuru olmak üzere, doğal çevreye olan olumsuz etkileridir.

Suyun doğal nitelikleri ile yer altı ve yerüstünde dolaşması, niteliği ve döngüsü bozulmamış suyu ekosistemin işlemesi için kaçınılmazdır. İnsan ve bütün canlılar yaşam alanlarını suyu merkeze alarak belirlemektedir. Doğanın hammaddesi olan toprak suyun döngüsü ile canlı kalabilmektedir.

HES'ler yapıları itibarı ile su tahribatına sebep oldukları, özellikle de tarımın zorlukla yapıldığı bölgelerdeki su ihtiyacına bir tehdit oldukları için problem teşkil etmektedir. HES'ler yatağını kendisine çevirdiği suyu almakta ve belli bir yükseklikten aşağı salmaktadır. Bu esnada je-

neratörlere giren su elektrik üretmiş olur. Su, yatağına tekrar verildiği anda başka bir şirketin teknolojisi sayesinde başka bir HES'e aktarılabilir ve su denize doğru tahliye oluncaya kadar bu işlem bu şekilde devam edebilir. Bu işlem sayesinde su özelliğini kaybeden su tekrar yatağına tahliye edildiğinde özelliklerini kaybetmiş bir su olarak doğaya salınır. Gelişen süreçte su artık hayat olma özelliğinden çıkar ve doğada gezinen yararsız bir yük haline gelir.

Türkiye'de şu anda işletmede olan HES sayısı 288'dir. Yapımı devam eden 1019 HES için Su Kullanım Anlaşması imzalanmıştır. 2011 yılı başında 0.5 MW'dan fazla üretim yapacak olan şirketlere verilen lisans sayısı ise 2000'i geçmiştir. 0.5 MW'dan daha düşük kapasitede elektrik üretecek HES'ler için şirketlere dağıtılacak lisansların da 5.000 ile 10.000 arasında olacağı düşünülmektedir. Planlanan HES

projelerinin 700'e yakını Doğu Karadeniz Bölgesi'nde yer almaktadır.

Ülkemizin ekolojik olarak en az el değmiş olan sulak ve ormanlık bölgelerinin tahribatı sanayi üretimi hırsının kurbanı olacakken tedbir olarak sunulan birçok yöntem gerçekten önleyici yöntem hususiyetleri taşımamaktadır. "Can suyu" olarak medyada yoğun miktarda propagandası yapılan tedbir somut uygulamada sadece kimi su yatağı canlılarının ekolojik yaşamını sürdürmeye yeterlidir. Doğal ekosistemin işlemesi suya ihtiyaç duyan bütün unsurların su ile beslenmesi ile mümkün olmaktadır. Bu toprak canlıları atmosfer azotunu sabitleyen, topraktaki organik maddelerin parçalanmasını sağlayan, bitki hastalıklarını ve topraktaki patojenleri baskılayan, organik besinlerin bitkilerce kolayca özümlebilmesine yardım eden, bitki gelişimini teşvik eden vitamin, hormon ve enzim gibi biyoaktif maddeler üreten, ayrıca toprağın nem-sıcaklık-havalandırma dengesini sağlayan toprağın değişim ve gelişiminde aktif rol oynarlar. Bu ekolojik sistem sayesinde bugün Doğu Karadeniz çay ve fındığın dünya başkentidir. Başlıbaşına bir doğa harikası olan ve tarımsal verimliliği yüksek olan bölge ve benzer bölgeler HES'ler eliyle hızla çoraklaşacaktır.

Ancak işin bir başka boyutu da Türkiye'deki baskın enerji açığıdır ve bu açığın elektrik ile alakalı yönü günlük tüketim ve endüstriyel tüketim için önem arz etmektedir. HES'ler medya ve kültür-sanat camiasının da desteği ile politik bir muhalefete dönüşse de Türkiye'nin enerjide dışa bağımlı oluşu ve bunun doğurduğu sorunlara herhangi bir çözüm önerisi getirmemektedir. Çevreci bir tutumla ülkedeki

enerji yatırımlarına yoğun bir muhalefet gösterilmekte, bu kampanyalar uluslararası kurum kuruluşlarca da desteklenmektedir. Eylül ayında bizatihi Enerji Bakanlığı'nın yaptığı açıklamada Doğu Karadeniz bölgesinde 108 HES projesinin iptal edildiği bildirilmiştir. İptale dair ayrıntılar verilmemekle birlikte son zamanlardaki protestoların özellikle Doğu Karadeniz'deki yatırımları engellediği söylenebilir. Güneydoğu'da, Karadeniz'de ve ülkenin diğer kesimlerinde 2016 yılında meydana gelen bütün protestolar benzer minvalde olsa bile, kimi zaman çözümlenen olaylar da başka bahaneler ile protesto konusu edilmektedir.

Ancak Almanya, Fransa gibi ülkelerde onlarca HES projesi işletilirken medya ve çevre örgütlerinin bu projelere herhangi bir engelleme girişimi gerçekleşmemektedir. Eğer sorun çevre zararı riski ise modern dünyadaki bütün endüstriyel faaliyetler bir çevre riski taşımaktadır. Bu sebeple önemli olan enerji ihtiyacını karşılamak üzere kurulan tesislere karşı bağnazca bir muhalefet yerine, bu tesislerin doğuracağı çevre risklerine karşı proje üstü yapıcı tedbirler geliştirmektir.

GDO'lu Ürünler İnsanı ve Dünyayı Yok Ediyor

GDO'lu ürünlerin yetiştirildiği alanlar 1996 yılında 1,7 milyon hektar iken, 16 yıl içerisinde 100 katına çıkarak 170.3 milyon hektara yükselmiştir. 1996 yılında 4 ülke GDO'lu ürün üretimi yaparken, bu sayı geçen yılın sonu itibarıyla 28 olmuştur. Bu ülkelerin 20'sini "gelişmekte olan", 8'ini ise "gelişmiş" ülkeler oluşturmuştur. Söz konusu dönemler arasında 28 ülkede milyonlarca çiftçi, yaklaşık 1,5 milyar hektar

alandaki GDO'lu ürün üretimi yapmıştır. Bu alan, Amerika ve Çin'in sahip olduğu toprakların toplamının %50 fazlasına denk gelmektedir. Ayrıca dünya nüfusunun %60'ını oluşturan yaklaşık 4 milyar insan bu 28 ülkede yaşamaktadır. Geçen yıl GDO'lu üretim yapan çiftçi sayısı önceki yıla göre 600 bin artarak 17,3 milyona ulaşmıştır. Bu çiftçilerin %90'ından fazlasını geliştirmekte olan ülkelerdeki düşük gelirli çiftçiler oluşturmaktadır. Örneğin Çin'de 7,2 milyon ve Hindistan'da 7,2 milyon çiftçi yaklaşık 15 milyon hektar alanda GDO'lu pamuk üretimi gerçekleştirmiştir.

GDO'lu ürünlerle beslenen kobayların beden tahribatına dair araştırmalar korkutucu bilgiler vermektedir. Hamster kobaylarda görülen olumsuz etkilenmeler sadece iki haftada gerçekleşmiştir. Bu süre insan ömründe 10-15 yıla tekabül etmektedir. Bu durum önümüzdeki on yıl içerisinde kanser, organ yetmezliği, mide ve bağırsak hastalıkları ve belki de daha önce rastlanmamış, tıbbın yeniden tanımlamak zorunda kalacağı garip hastalıklarla insanlığın kırılmaya başlayacağını göstermektedir. 2016 yılında yapılan bir araştırma sonucuna göre Gen Güvenliği Ulusal Birliği ile Ekolojik ve Gelişimsel Problemler Enstitüsü, normal beslenme düzenlerinin bir parçası olarak, GDO'lu ürünlerle beslenen hayvanların ve insanların, üreme yetilerini kaybettiklerini keşfettiklerini açıklamıştır. Hamsterların kullanıldığı çalışmada, genetiği değiştirilmiş soya fasulyesi tüketiminin sonucunda, cinsel olgunlaşmada yavaşlama eğilimi ve gittikçe üreme yeteneklerinin yok olduğu gözlemlenmiştir. Birkaç nesil sonra, GDO'lu soya yiyen hamsterlar, temel yetenekleri olan üremeyi kaybetmiştir. Avrupa kaynaklı bir çalışma sonucunda genetiği değiştirilmiş mısırla beslenen farelerde benzer bir zararın oluştuğunu ortaya çıkarmıştır. Genetiği değiştirilmiş mısır yiyen farelerde, anında ortaya çıkan etkilerden biri, yavruların normalden düşük ağırlıklı olarak doğmasıdır. GDO ile beslenen farelerden oluşan, 3. ve 4. nesiller tamamen kısır hale gelmiştir.

Başka bir araştırma da Monsanto'nun ürettiği Roundup bitki öldürücüsünün ve yine aynı firmaya ait Roundup dirençli NK603 GDO'lu mısırın uzun vadeli etkilerini

GDO'lu ürünlerin yetiştirildiği alanlar 1996 yılında 1,7 milyon hektar iken, 16 yıl içerisinde 100 katına çıkarak 170.3 milyon hektara yükselmiştir. 1996 yılında 4 ülke GDO'lu ürün üretimi yaparken, bu sayı bugün 28 olmuştur.

inceleme konusunda bir ilk teşkil etmektedir. Biliminsanlarının bulgularına göre bu maddelere düşük miktarlarda bile olsa maruz kalan farelerde, erkeklerde 4 ay, dişilerde ise 7 ay gibi kısa bir sürede meme dokularında tümör, ciddi karaciğer ve böbrek tahribatı ortaya çıkmıştır. Kontrol grubunda bu süre erkekler için 23, dişiler için 14 aydır.

King's Collage Londra'da moleküler biyoloji üzerine çalışan ve aynı zamanda CRII-GEN üyesi olan Dr. Michael Antoniou, "Bu araştırma özellikle dişi hayvanlarda inanılmaz sayıda erken ve agresif biçimde gelişen tümörler olduğunu gösteriyor. Sağlık üzerindeki bu aşırı negatif etkileri beni şoke etmiş durumda" demiştir.

GDO'lu ekinler, hayvanlar üzerinde yapılan 90 günlük testler sonrası insan tüketimi için onay almıştır. Ancak üç ay, neredeyse iki yıl yaşayabilen (700 gün) farelerde geç ergenlik dönemine denk geldiğinden, testlerin farelerin tüm yaşam süresini kapsaması gerektiği dillendirilmektedir.

Bilimsel hakem kurulu tarafından kontrol edilen çalışma Caen Üniversitesi'nden bir grup araştırmacı tarafından yürütülmüştür. Araştırmanın bulguları, NK603 Roundup dirençli mısır içeren bir diyetle beslenen veya içme suyunda izin verilen oranlarda Roundup içeren su verilen farelerin, iki yıllık süre baz alındığında, standart diyetle beslenen farelerden çok daha önce öldüğünü ortaya koymuştur. Roundup adlı bu maddenin Türkiye'de reklam ve satışında herhangi bir kısıtlama bulunmamaktadır.

2016 yılı içerisinde 110 Nobel ödülü biliminsanının "küresel açlık sorununa dair GDO'lu ürünlerin mutlaka tüketilmesi"

açıklaması, Nobel ödülünün siyâsî ve ticarî içeriği hakkında tüm insanlığa somut bir gösterge olmuştur. Ayrıca dünyanın en popüler ödülünü alan biliminsanlarının ekolojik denge, ilahi hakikat ve insan sağlığı konusundaki kaygı derecelerini de su yüzüne çıkarmıştır. Ancak dünyanın insanlık için yeterli gıda kaynağına sahip olmasına karşın global güçlerin bu dağılımı engellediğine dair eleştiriye Nobel ödüllü biliminsanlarından bir cevap gelmemiştir.

Öte yandan dünyanın en büyük ilaç markası Bayer'in 2016 yılı içerisinde Monsanto'yu 66 milyar dolara satın alması küresel güçlerin GDO'lu ürün üretimi ve satışı için nasıl organize bir halde dünyayı küresel bir köy haline getirme kararlılığı içinde olduğunu ortaya koymuştur. Bayer'in, Monsanto'nun ticarî altyapısı ile kendi bilimsel birikimi ve ar-ge tecrübesini birleştirerek daha hızlı gelişen ve daha kârlı satış yapan bir canavar haline geleceği açıktır.

Toplum sağlığını koruma vazifesini üstlenen Tarım Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı'nın halkı koruma proje, paket ve yasa önerilerine ihtiyaç duyulmaktadır. Örneğin Rusya'da GDO'lu sebze tüketiminin engellenmesi için ithalat ve gümrük tedbiri alınmışken Batı menşeli GDO üreticisi firmaların Türkiye'de de barınmaması gerektiği açıktır. Kanola ve soya gibi bitkilerin çeşitli medya yöntemleri ile halk nezdinde şirinleştirilmesi, ithalat rekorları kıran mısır, şeker, buğday gibi ürünlerde GDO bulunması ihtimali ürkütücüdür. Bu ihtimallerin gerçekleşmesi, genellikle yem sektöründe kullanılan bu ürünleri tüketen hayvanların sütleri ve etleri aracılığıyla geleceğimizi GDO'lu bir gelecek haline getirecektir.

Tohum ve Topraktaki Manipülasyon İnsanlığı Felakete Sürüklüyor

Tohumu kontrol eden gıdayı, gıdayı kontrol eden beslenme altyapısını, beslenme altyapısını kontrol eden toplumu, toplumu kontrol eden devleti, devleti kontrol eden insanlığın geleceğini inisiyatifine alır. Bu tespit belki de dünyanın en tehlikeli zincirlemesi konumundadır!

Küresel tarım, tohum, kimya ve ziraî ilaç devi firmalar son yıllarda gözünü Türkiye'ye çevirmiştir. Ciddi bir yatırımla Türkiye pazarına giren ABD menşeli şirketler, açıklamalarında yatırımlarını artıracaklarını beyan etmektedir. Ülkemizdeki hukukî boşluklar, akademi ve medyanın duyarsızlığı tohum firmalarının cüretini arttırmaktadır. Tescilli, kısır ve besin değeri düşük tohumlarının Türk çiftçisini geliştireceğini iddia eden firma sözcüleri, ayrıca bir üs olarak Türkiye'deki yapılarının, çevre ülkelerde ciddi manada ihracat gerçekleştireceğini ifade etmektedir.

Örneğin ülkemizdeki dış kaynaklı ziraat yatırımlarının lideri konumunda olan Monsanto Türkiye temsilcisi Elie Assaf, geçen yıllardaki bir beyanında, ürettikleri tohumların %60'ını Türkiye'nin iç pazarında satacaklarını %40'ının ise İtalya, İspanya, Portekiz, Yunanistan ve Irak gibi ülkelere ihraç edeceklerini ifade etmiştir.

Atom bombası, Vietnam İşgali'nde kullanılan ve insanların diri diri yakılmasına yol açan Agent Orange ve tarihin en ölümcül kimyasallarından biri olan DDT'nin kaşifi ve üreticisi de olan Monsanto'nun halen Bergama, Çanakkale, Antakya ve Bursa'da olmak üzere 4 üretim tesisi bulunmaktadır. Uygulamaları ve ürünleri sebebiyle "Şeytan şirket" olarak tanımla-

nan firmanın sadece ABD'de 150 tohum mağazası ve binlerce çiftçi ile sözleşmeli ekim anlaşması bulunmaktadır. Genetiği değiştirilmiş tohumlar konusunda dünyanın en büyük firması olan Monsanto'nun bu çalışmaları büyük tepki toplamaktadır. 'Safi zehir' olarak tanımlanan Monsanto tohumlarının bir bölümü Türkiye'de de tescillidir, bir bölümü içinse Biodirectâ markası ile pazarlanmak üzere Türk Patent Enstitüsü'ne müracaat edilmiştir.

Tohumlar insanlığın ortak mülkü ve insan yaşamının temel kaynaklarından. Bugün tohumun genetiğinin değiştirilerek patent altına alınması, suyun içine bir iki kimyevî unsur eklenerek patent altına alınması düşüncesi kadar tehlikelidir. Kapitalizm yıkıcı bir ruh olarak soyut ya da somut her şeyi bir piyasa değeri haline getirerek varlığını sürdürmektedir. Firmalardan insaf beklemek ya da onların kârlılıklarına negatif etkilerde bulunacak mecralara sürüklemek zaten mümkün görünmemektedir. Bu tip tehlikeli ürünlere dair müracaatlara patent veren hükümetler de garip bir insanlık suçuna ortak olmaktadır. Her şey yaratıldığı şekilde korunduğu müddetçe güzel, sıhhi ve değerlidir. Aksi durumda bazı şirketler ve kirli eller maddi çıkar elde etse de insanlık bundan çok büyük zarar görmektedir. Yapılan işlemler yasal sayılsalar bile, hakikatte hukuksuzdur.

Örneğin hibrit tohumlarda (pazarın istediği şartlara göre üstün özellikli anaç tohumları melezleme) insan sağlığıyla oynayan en az GDO'lu tohumlar kadar tehlikelidir. Hibrit tohumlarla elde edilen ürünlerin fizikî açlığı giderdiği halde biyolojik olarak aç bıraktığı gerçeği ile yüzleşmeyen bir beslenme kültürü süregelen ve toplu hastalık süreçlerine hazırlanıyor demektir.

Kapitalist Yaşam Tarzı Beslenme Alışkanlıklarını Değiştiriyor

Sanayi İnkılabı öncesinde beslenme, üreticilerin –ki büyük oranda çiftçilerdir- ürettikleri malı bizzat ya da araçlar vasıtası ile pazara ulaştırmaları gereken tarım ürünlerinin tüketimi ile gerçekleşmiştir. Ürün verimliliği toprağa, mevsime ve tecrübe neticesinde geliştirilmiş kimi yöntemlere endekslidir ve alınan tedbirler ürünün niteliğine dair bir değişmeyi içermemiştir. Geleneksel koruma ve ambalajlama yöntemleri geçerliken, bu yöntem işlenmiş gıdanın yerel pazar malı olmasına imkan sağlamış, ambalaj konusundaki azgelişmişlik ürünün son tüketim süresini azamî ölçüde kısaltmıştır.

Gıda endüstrisi bugün dünyada enerji ve otomotivden sonra üçüncü büyük endüstri olsa da, Sanayi İnkılabı sürecinde lokomotifin son sırasındaki vagonlardandır. Gıda endüstrisine dair gelişmeler yağın hidrojenasyon işlemi neticesinde 20. yüzyılın başında katılaştırılmasıyla başlamıştır. Bu gıda endüstrisi açısından büyük bir başarıdır çünkü hidrojenasyona tabi tutulmuş yağ, hem transfer hem de dayanıklılık süreci açısından ciddi bir avantaj sağlamıştır. Sanayileşme sürecine maruz kalan her şey gibi, hidrojenasyon sürecini kopyalayan birçok işlem kısa sürede çeşitli gıda tiplerinin transfer ve tüketim süresine dair altyapıda değişimlere sebep olmuştur. 1950’lerde bazı vitaminlerin kimyasal ortamlarda üretilebilmesi, işlenmiş gıdaların, kimyasal unsurlarla kaynaşmasına zemin hazırlamış ve gıdanın zenginleşebilme düşüncesini de doğurmuştur. Ayrıca gıdanın kimya ile kaynaşması ve farklı arayışlar gıdanın bir mühendislik unsuru haline gelmesine se-

bep olmuş ve zamanla gıda başlıbaşına bir bilim, mühendislik ve endüstri alanı haline gelmiştir.

Ürünün zenginleştirilmesi başlarda sağlık kaygılı bir girişim olsa da ilerleyen süreçte iç ticaret ve ihracat imkânlarının artması gıda zenginleştirme işlemlerinin gayesini sağlıktan ticarete evirmiştir. Bu şekilde amaç ürünün raf ömrünü uzatmaktan, dolayısıyla sunum ve sürüm imkânlarını ticarî koşullara göre düzenlemekten başka bir gayeye hizmet etmemiştir. Kimya çalışmalarının ve sonuçlarının verilerini büyük bir özveri ile kullanan gıda endüstrisi kısa süre içerisinde bebek mamalarından meyve sularına, çikolatadan tuza kadar bütün ürünleri sanayi ve lojistik taleplerinin arzuları doğrultusunda kurgulayarak gıda meselesini bir sağlık ve çevre sorunu haline getirmiştir.

20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren gıda maddeleri genelde bir sofradanesi olarak işlem görmüştür. 1980’li yıllarla beraber ciddi ölçüde ürün ve işletme tecrübesi edinen Amerikan franchise gıda firmaları fastfood kültürünü modern beslenme kültürünün evrimi olarak şekillendirmiştir. Gerek üretim gerek işletme tecrübesi olarak sadece Amerika ve Avrupa’nın belirli bölgelerinde hakim olan fastfood kültürü, Soğuk Savaş’ın ardından artan yayılma imkanlarını ve medya desteğini kullanarak Amerika dışına taşıdığı gibi, girdiği ülkelerde de lokal firmaların doğmasına sebep olmuştur.

Fastfood öncesinde işlenmiş gıda, toplam mutfak ve beslenme faaliyeti içerisinde sadece yardımcı bir unsurken, fastfood kültürü sofraya bütün yönleri ile işlenmiş bir yiyecek içecek öbeğini kişiye sunmasıyla

gıdayı, gıda mühendisliği ve kimyanın bir bileşkesi haline getirmiştir. Üretim, pazarlama, fiyat düşüklüğü, reklam, sunum, emlak işletmesi ve eve servis imkanları ile modernliğe koşut olarak birey, aile ve toplumun tüm beslenme ve gıda anlayışı parametrelerini ayarlamıştır.

Gıdamsılar, Çocuklarımızın Geleceğini Tehlikeye Atıyor!

Gıda ve reklam sanayinin birbirlerine paralel şekilde büyümeleri, özellikle muhtelif gıda diye sınıflandırılan gıda tipinin temel müşteri kitlesinin çocuklar olması gerçeğini doğurmuştur. Bugün şekerleme, cips, gazlı içecek gibi “gıdamsılar” neredeyse temel gıdalar olarak vasıflandırılan buğday ürünlerin, pirinç, süt ve süt ürünlerinden daha büyük bir ekonomik hacmi kaplamaktadır. Temel gıda sektörlerinde beklediği kârlılığını bulamayan onlarca firma, alt yapılarını muhtelif gıda üretimine doğru yöneltmektedir. Sektörün gelişimi, rekabetin artması, ucuz fiyat politikası ve reklam sektörünün imkânları ile gıdamsılar daha geniş bir çocuk-genç kitlesine ulaşmaya başlamıştır. Bu da elbette sağlıksızlık probleminin insanın çekirdeğine yerleşmesi gerçeğini doğurmaktadır. Hareket metodları konusunda her gün başka bir evrim aşaması kaydeden global firmalar ellerindeki medya gücünü üretimlerinin yıkıcılığını perdelemekte ustaca kullanmaktadırlar.

İngiltere merkezli Gıda ve İçecek Federasyonu’nun (FDF) sektöre yönelik yeni sürdürülebilirlik hedeflerine dair haberler dünya ve Türkiye’de ciddi bir sempatiyle gazeteler ve haber sitelerinde yer almıştır. Haber şu şekilde yayınlanmıştır:

“Ekim ayı sonunda yayınlanan ‘Ambition 2025’ isimli belge, küresel ısınma, gıda atığı, paketleme, su, ulaşım, tedarik zincirleri, doğal sermaye gibi konularda yeni hedefler ortaya koyarken, aynı zamanda federasyon üyesi şirketlerden en iyi uygulamalara da yer veriyor. FDF üyeleri İngiliz gıda endüstrisinin yüzde 16’sını temsil ediyor. Coca-Cola, Cadbury, McVitie’s, McCain Foods, Apetito, PepsiCo UK & Ireland, Ivan Wood & Sons, Warburtons, Mondelez International ve Nestlé üyeler arasında yer alıyor. Örneğin başka bir haberde Türkiye’nin en etkin fast

Günümüzde gıda sanayinde her yıl tat verici, renklendirici, bozulmayı önleyici ve kıvam arttırıcı gibi isimlerle binlerce çeşit ve milyon tonlarca katkı maddesi kullanılmaktadır. Fastfood kültürü de, Soğuk Savaş’ın ardından artan yayılma imkanları ve medya desteğini kullanarak tüm dünyayı etkisi altına almıştır.

food ağlarına sahip TAB gıdanın bir gıda platformundaki sunumunda şöyle bir ibare geçiyor. Türkiye’de her yıl 400 milyonu aşkın kişiye hizmet veren TAB Gıda, ürün kalitesi ve gıda güvenliği sırlarının kapılarını lezzet tutkunlarına açıyor.”

Fast food devlerinin etkin gıda sağlığı kurumları gibi lanse edilmesi ciddi bir manipülasyon oluştururken, hükümetlerin, sivil inisiyatiflerin eksik kaldığı yerlerde, medyanın algı tutumlarına müdahale etmesi elzem hale gelmektedir.

Günümüzde gıda sanayinde her yıl tat vericiler, renklendiriciler, bozulmayı önleyiciler ve kıvam arttırıcılar gibi binlerce çeşit ve milyon tonlarca katkı maddesi kullanılmaktadır. Çocuklar ve beslenme konusundaki en büyük açmaz ise bebek beslenmesi konusundadır. Sentetik mamalar kolay hazırlanmış ve ucuzluk özelliği ile ilgi odağı olsa da her sene yeni bir mama skandalının patlaması bebeklerin nasıl bir riskin odağında olduğunu göstermektedir. Market ve eczanelerdeki uzun ömürlü mamalar bebek sağlığını büyük ölçüde tehdit etmektedir. 100 mg’lık basit bir mamanın etiketi incelendiğinde onlarca katkı maddesi içerdiği görülmektedir. Kimi araştırmacılar katkı maddelerinin zararlı olmadığını hatta bazılarının faydalı olduğunu söylese de, günümüzde katkı maddeleri en modern usullerle ve genetiği değiştirilmiş birçok gıda tipinden elde edilip, tasnifi dahi imkânsız birçok kimyevi metotla son halini aldığından, bu maddeler için faydalı veya zararsız yorumunun yapılması imkânsızdır.

Öte yandan Ağustos ayında Fransa’daki bir Coca Cola fabrikasında 370 kilogram kokain bulunmuştur. Kokainin, Güney Amerika’dan gönderilen bir konteynerdeki portakal suyu konsantresi çantalarına gizlenmiş halde bulunduğu bildirilmiştir.

Olayın kokain sevkiyatıyla ilgili olduğu ve firmayla ilgisi olmadığı dillendirilse de, dünyanın en popüler içecek firmasının fabrikasında bu kadar yüksek miktarda kokain ele geçirilmesi ürkütücüdür. Ülkemizde de son derece popüler olan markanın, bu ve benzeri olaylar sonrasında satışlarına aynı hızla devam edebilmesi düşündürücüdür.

Dünyanın En Hızlı Kirletilen Varlıklarından Biri: Su

Su yeryüzünün en sıra dışı maddesi, yaşamın özü ve aynı zamanda bir ilaçtır. Buna rağmen insan eliyle istismarı en yüksek maddelerden biridir ve hızla kullanılamaz hale gelmektedir. Dünya nüfusunun yaklaşık %11’i bugün temiz içme suyundan mahrumdur. İnsanlığın geri kalanı da hijyen ve kalite açısından sıkıntılı sayılabilecek suları içme suyu olarak tüketmektedir. Bugün temiz su havzalarında bile, GDO’lu üretim yapan firmaların, Roundop gibi ürünlerinin atığı olan Glifosat gibi etkin maddelerinin kalıntıları bulunmuştur. Ziraî üretimdeki ateş, büyük tarlaların etrafındaki suyolları ile birçok tatlı su kaynağına ulaşmakta ve toprak suyu, su da havayı ifsad ederek dünyayı her geçen gün insan için biraz daha tehlikeli hale getirmektedir. Leipzig’li Mikrobiyolog Prof. Dr. Monica Krüger’in yaptığı bir araştırmada, bütün deneklerdeki idrar örneklerinde pestisit değeri normal seviyenin 5 ila 20 katı yoğunluğunda olduğu görülmüştür. Bugün siyasetçiler, biliminsanları, akademisyenler ve aktivistler dünyanın en kıyıcı terörü olan su terörüne karşı söylem ve yaptırım oluşturmadıkları sürece aslı vazifelerini yapmış sayılmayacak ve geçmiş nesillerden miras alınan dünyamız, gelecek nesillere bir zehir deposu olarak iletilmiş olacaktır.

sağlık

1. İLAÇ ENDÜSTRİSİ

Aşırı İlaç Kullanımı İnsanlığı Tehdit Ediyor

Bilinçsiz kullanım, gereksiz reçetelendirme ve ilaç endüstrisinin teşvikleri sebebiyle, ilaç kullanımındaki artış her geçen yıl daha tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır. Bu durum insan sağlığına ciddi zararlar verirken, ülke ekonomileri de bu tablodan olumsuz yönde etkilenmektedir.

Sağlık Bakanlığı tarafından Şubat ayında TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'na sunulan 2016 bütçesine göre, 2015 yılında kamu ilaç harcaması 19 milyar 349 milyon TL olarak gerçekleşmiş ve 2 milyar 46 milyon kutu ilaç tüketilmiştir. Sunumda bu rakamın 2016 yılı sonunda 2 milyar 89 milyon kutuya yükseleceği öngörülmektedir.¹

OECD tarafından yapılan araştırmaya göre antibiyotik kullanımında Türkiye birinci sırada yer almaktadır. Avrupa Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları Derneği (ESC-MID) Başkanı Prof. Dr. Murat Akova, yapılan hesaplamaların, 2050 yılına kadar dünyada her yıl 10 milyon kişinin “antibiyotik direnci” sonucu oluşan enfeksiyonlar nedeniyle yaşamını yitireceğini ortaya koyduğunu bildirmiştir.²

Türkiye Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları Derneği (KLİMİK) Antibiyotik Direnci Çalışma Grubu Başkanı Prof. Dr. Çağrı Büke ise, gereksiz antibiyotik kullanımının dirençli mikroorganizmaların gelişmesine neden olabileceğini, ölüme varan tabloların

1 2016 Yılı Bütçe Sunumu TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu, 10 Şubat 2016, s.81.

<https://sgb.saglik.gov.tr/content/files/haberler/2016OCAK/tbmm.pdf>

2 “İnfeksiyon hastalıklarında ‘antibiyotik direnci’ tehlikesi”, Anadolu Ajansı, 11 Ocak 2016.

ortaya çıktığını belirtmiştir. Buke, “Kişi başına antibiyotik kullanımı konusunda rakamlarımız şunu gösteriyor ki hastaneye herhangi bir sebeple giden 100 kişinin 30’unun reçetesinde antibiyotik yer alıyor” demiştir.³

İlaç Endüstrisi Korku Politikaları Üretiyor

Dünyanın en büyük endüstrilerinden biri olan ilaç endüstrisinin politikalarına, insan ve toplum sağlığını koruma gayreti değil, daha fazla kar elde etme hırsı yön vermektedir. Son yıllarda ilaç endüstrisinin küresel salgınları tetikleyen, aşırı ilaç tüketimini teşvik eden, tıp dünyasını kontrolü altına alan politikaları dikkatle incelendiğinde bu tablo daha net bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Bu konuda Prof. Dr. Ahmet Rasim Küçükusta şu çarpıcı tesbiti yapmaktadır:

“Her geçen gün daha da ‘ticarileşen’ modern tıp tedavi etmekten çok hasta etmeye ve hatta öldürmeye başladı.

Modern tıp için artık insanları bilinçli korkutma ve bilinçli olarak hasta olduklarına inandırma bilimi dense yeri vardır.

Bir kere ölme hakkı olan insanlar modern tıp sayesinde ‘her gün ölen’ insanlar hâline dönüştü.

İnsanlar sağlıklarına şükredeceklerine, acaba neremde ne hastalık var, kaç ayda bir doktora gitmeliyim kaç ayda bir hangi tahlili yaptırmalıyım hangi filimi çektirmeliyim akciğerimde nodül mü var kolesterolüm kaç çıktı derdine düşürüldü.”⁴

Geçtiğimiz yıllarda başta Domuz Gribi olmak üzere, kuş gribi, SARS, Ebola gibi hastalıklar üzerinden dünya kamuoyunu teyakkuza sevk ederek milyarlarca dolarlık aşı satışı yapan ilaç endüstrisi, 2016 yılında da boş durmamış ve Zika salgını üzerinden benzer bir senaryoyu sahneye koymaya çalışmıştır. 40 ülkeden 240 biliminsanının imzaladığı ve Dünya Sağlık Örgütü Başkanı Dr. Margaret Chan’a hitaben kaleme alınan ortak mektupta, Zika salgını sebebiyle Brezilya’nın Rio de Jenerio kentinde yapılacak olan 2016 Olimpiyat organizasyonunun başka bir ülkeye alınması talep edilmiştir.⁵

Öte yandan dönemin ABD Başkanı Barack Obama, Zika virüsü ile mücadele için ABD Kongresi’nden 1.9 milyar dolar talep ederek, ilaç endüstrisinin bu yöndeki politikalarına paralel hareket etmiştir.⁶ Hatırlanacağı üzere Obama, 2009 yılında da Domuz gribi ile mücadele için Kongre’den 1.8 milyar dolarlık bir talepte bulunmuştu.⁷

Aşı üzerinden yürütülen ve güvenilirlikten uzak yönlendirmeler de, her yıl mevsimsel hastalıkların tedavisinde milyonlarca insanı aşı olmaya teşvik etmektedir. İstirahat etmek, sağlıklı mevsim meyveleri tüketmek gibi doğal yollarla tedavisi mümkün olan gribal enfeksiyonlarda grip aşısına başvurulması, insanlar üzerinde yürütülen

Krizi Ve Kanserlerden Sonra En Çok Ölüme Yol Açan Üçüncü Sebep”, ahmetrasimkucukusta.com, 08 Mayıs 2016.

⁵ <http://rioolympicslater.org/>

⁶ “Obama Zika virüsü için Kongre’den 1,9 milyar dolar istedi”, Anadolu Ajansı, 23 Şubat 2016.

⁷ “Obama’dan Domuz gribine 1.8 milyar dolar”, ntv.com.tr, 16 Temmuz 2009.

³ “Her 100 reçeteden 30’unda antibiyotik var”, Anadolu Ajansı, 7 Kasım 2016.

⁴ Ahmet Rasim Küçükusta, “Tıp Hataları, Kalp

korku politikalarının bir göstergesi niteliğindedir.

ABD Hastalık Kontrol ve Korunma Merkezleri (Centers for Disease Control and Prevention, CDC), AstraZeneca tarafından üretilen ve 2003 yılında ruhsat alan FluMist adlı aşının etkili olmadığını açıklamıştır. Yapılan araştırmalarda, çocuklarda buruna püskürtülerek kullanılan sprey şeklindeki FluMist'in 2015-2016 yılındaki etkinliği %3 olarak saptanmıştır. Prof. Dr. Ahmet Rasim Küçükusta, konuyla ilgili yazısında, bu olayın ilaç ve aşı üreticilerinin araştırmalarının ne kadar güvenilmez olduğunu bir kere daha ispatladığını, 13 senedir “çok daha etkili” diye pazarlanan aşılardan etkisizliğinin ilanının bir tıp rezaleti olduğunu dile getirmiştir.⁸

İlaç Tüketimine Odaklı Tedavi Anlayışı Hastalıkları Arttırıyor

Tıp dünyasında hastalıklarının tedavisini büyük oranda ilaç tüketimine endeksleyen anlayış insanları daha sağlıklı hale getirmemekte, tam tersine hastalıkların giderek derinleşmesine ve insanların ilaca bağımlı hale gelmesine sebebiyet vermektedir. Bu acı gerçek artık tıp dünyasının önde gelen kuruluşlarınca da kabul edilmektedir. ABD Hastalık Kontrol ve Korunma Merkezleri (Centers for Disease Control and Prevention, CDC), ABD’de kardiyovasküler hastalıklara bağlı ölüm oranlarındaki azalmanın ciddi şekilde yavaşladığını açıklarken, uzmanlar kalp-damar hastalığına bağlı ölümleri azaltmanın toplum ve kişi-

sel davranışlardaki düzelmelerle mümkün olabileceğini belirtmişlerdir.⁹

Özellikle kolesterol, diyabet gibi ilaç kullanımının sürekli olduğu alanlarda, ilaçların hastalığın tedavisindeki etkisi abartılmakta, insanlar ömür boyu ilaca mahkum edilmektedir. Bu ilaçların sürekli kullanımı, başka hastalıkları tetiklemekte ve böylece insanlar ilaç endüstrisinin arzu ettiği bir kısır döngünün içerisine girmiş olmaktadır. Esasen, çoğunlukla insanlar hasta olmadıkları halde hasta olduklarına ikna edilerek ilaç kullanmaya teşvik edilmekte, gerçekten hasta olanların önemli bir bölümü de ilaç almadan iyileşebilecek durumda oldukları halde ilaca yönlendirilmektedir.

Prof. Dr. Ahmet Rasim Küçükusta, konuyla ilgili şunları ifade etmektedir:

“Kolesterol haplarının kalp krizi ve felçlerden koruyucu etkisi abartılıyor oysa günde bir elma yemenin veya bir bardak nar suyu içmenin veya köpek gezdirmenin bile bu ilaçlar kadar etkisi vardır.

Kolesterol ilaçlarının şeker hastalığı ve hafıza kaybı yapabileceğine dair uyarılar ilaç 25 seneye yakın süre milyonlarca insan tarafından kullanıldıktan sonra prospektüslerine girmiştir.

Geniş kapsamlı ve uzun vadeli bir araştırmada statinlerin diyabet riskini neredeyse 2 misli, diyabet komplikasyonları riskini 2.5 misli, obezite riskini ise yüzde 14 artırdığı ortaya çıkmıştır.

Daha önce seyrek olarak kas ağrı ve hasarına yol açtığı bildirilen kolesterol ilaçları-

8 Ahmet Rasim Küçükusta, “Grip Aşılarının Koruyucu Olmadığı Açıklandı”, ahmetrasimkucukusta.com, 7 Temmuz 2016.

9 Ahmet Rasim Küçükusta, “Modern Tıp İflasını Açıkladı: İlaçların Faydası Yok Sağlıklı Yaşamaya Bakın!”, ahmetrasimkucukusta.com, 7 Ağustos 2016.

nı kullananların yüzde 43'ünde kas ağrısı yaptığı gösterilmiştir.

Senelerce kullanıldıktan sonra etkili ve/veya emniyetli olmadıkları ortaya çıktığı için piyasadan çekilen onlarca ilaç (Mesela Talidomid, Vioxx gibi) olduğunu unutmayalım.”¹⁰

Öte yandan ilaç endüstrisinde yaşanan kimi gelişmeler, hastaların ilaç tercihlerini değiştirecek beyanatlarla manipüle edilmekte, başından beri var olan yan etkiler, yeni bir ilaca geçilmesi yahut mevcut ilacın patent süresinin dolması gibi sebeplerle kamuoyuna açıklanmaktadır. Küçükusta bu konuda şunları söylemektedir:

“... gün gelir yere göğe sığdıramayan bu ilaçların aslında o kadar da etkili olmadıkları ve ciddi yan etkileri olduğu ufak ufak dillendirilmeye başlar ve bir de bakarsınız ki bu muhalif ifadeler adeta bir ‘itibarsızlaştırma kampanyasına’ dönüşmüştür.

Bugünlerde bunun en çarpıcı örneğini üzerine toz kondurulmayan kolesterol ilaçlarında yaşıyoruz.

Tüm zamanların en çok satılan ilacı unvanını alan statinler için mırın kırın etmeler, homurtular giderek artıyor.

Bu arada statinlerin prospektüslerine şeker hastalığı ve hafıza kaybı yapabileceği uyarıları eklendi bile ve hiç şüphesiz ki yakında bunlara yenileri de ilave edilecek.

Peki sebep?

Sebepten, statinlerin patent sürelerinin dolması ve ucuz muadillerinin piyasaya çıkmasıyla beraber kolesterolü düşüren yeni

ilaçların da piyasaya verilme aşamasına gelmesidir.”¹¹

İnsanları hasta olduğuna ikna ederek ilaç kullanmaya sevk eden ve hastaları tedavi etmek yerine ilaç bağımlısı haline getiren uygulamalar, psikolojik rahatsızlıklarda da sıklıkla görülmektedir. Depresyon, stres, moral bozukluğu vb. gerekçelerle milyonlarca insana kolayca antidepresan reçete edilmekte, pek çok yan etkisi olan ağır ilaçlarla insanların ruh ve beden sağlığı tamamen bozulmaktadır.

Yapılan araştırmalar, Prozac gibi antidepresanların alışkanlık yaptığını ve beynin serotonin üretme kabiliyetini bozduğunu ortaya koymaktadır. Öyle ki, antidepresan bağımlısı haline gelen kişilerde, ilacı bıraktıktan sonra endişe, uyku bozukluğu, mide sorunları, gece kabusları, hafıza ve dikkat problemleri görülebilmektedir. İlaç şirketleri ve doktorlar bu psikolojik semptomları hastalığın yeniden başladığının kanıtı olarak görmekte ve sorunu çözmek için daha fazla antidepresan reçete etmektedir. Kanıtlar, antidepresanları bıraktıktan sonra beynin aylarca, bazı durumlarda yıllarca normal düzeylerde serotonin üretmediğini göstermektedir.

Liverpool Üniversitesi'nden araştırmacılar Prozac türü antidepresan reçete edilen 1.800 Yeni Zelandalı üzerinde yaptıkları çalışmada bu kişilerin yarıdan fazlasının ilacı bıraktıktan sonra psikolojik semptomlardan muzdarip olduklarını belirlemiştir. Antidepresanlar var olan durumu kötüleştirmekle kalmamakta, başka zihinsel has-

10 Ahmet Rasim Küçükusta, “Tıbbı Duyulan Güven Neden Her Geçen Gün Azalıyor?”, ahmet-rasimkucukusta.com, 13 Nisan 2016.

11 Ahmet Rasim Küçükusta, “Kolesterol Haplarının Foyası Bir Bir Çıkıyor”, ahmetrasimkucukusta.com, 6 Nisan 2016.

talıkları da tetiklemektedir. Bazı çalışmalar uzun vadede antidepresan alanlarda depresyonun nüksetme oranının antidepresan almayanlara göre daha yüksek olduğunu göstermektedir.¹²

Öte yandan son yıllarda sahte ilaçlara karşı yürütülen ve hapis cezasına varan yaptırımlarla desteklenen mücadele, yan etkileri sebebiyle her yıl milyonlarca insanı mağdur eden ve yüzbinlerce insanın ölümüne sebep olan gerçek ilaçlara karşı yürütülmemektedir. Bu bakımdan sahte ilaçlara karşı yürütülen mücadelenin de, bizzat ilaç endüstrisinin baskılarıyla sürdürüldüğü söylenebilir.

Günümüzde toplumların beslenme, dinlenme ve hareket etme alışkanlıkları tamamen değiştirilmiş durumdadır. Toplumlar tembelliğe teşvik edilmekte, gıda yönünden zayıf hazır besinlere yönlendirilmekte, her gün asgarî düzeyde hareket etmekten uzaklaştırılmakta ve böylece hastalıklara davetiye çıkartılmaktadır. İnsanlar en ufak şikayetlerinde doktora müracaat etmekte, tıp dünyasının mevcut anlayışı sebebiyle doktorlar da tek tedavi yolu olarak kendisine müracaat eden insanlara ilaç reçete etmektedir. Ancak yalnızca ilaç endüstrisini mutlu eden bu yaşam biçimi değiştirilmedikçe, toplumların ilaca bağımlı bir hayata mahkum olmaları kaçınılmaz görülmektedir. Bu sebeple sağlıklı ve dengeli beslenmeyi, spor yapmayı, zararlı alışkanlıklardan uzak durmayı, kısacası hayat tarzındaki yanlışları ortadan kaldırmayı amaçlayan politikalar kararlılıkla sürdürülmeli, toplumu bu yönde bilinçlendiren ve teşvik eden uygulamalar artarak devam etmelidir.

İlaç Devleri Milli İlaç Sanayilerinin Gelişmesini Engelliyor

Dünyanın ekonomik açıdan en büyük sektörlerinden biri olan ilaç endüstrisinin genel politikaları, endüstriye yön veren birkaç çokuluslu şirket tarafından belirlenmektedir. Öyle ki, sadece ilk on ilaç firmasının 2013 yılı net satış rakamlarının toplamı 328 milyar dolardır.¹³ İlaç endüst-

Biliminsanlarına ücret karşılığında yazdırılan makalelerle şekerli gıdaların zararları önemsiz gösterilmeye çalışılmaktadır. Bugün ortaya çıkan veriler, bu yöntemin başta Coca Cola olmak üzere, çokuluslu meşrubat firmalarının 1960'lardan bu yana uygulandığını göstermektedir.

12 "Antidepresanlar Doğal Serotinini Bozarak Bir Daha İlaçsız Mutlu Olamamanıza Neden Oluyor!", saglik.org.tr, 1 Haziran 2016.

13 İlaç Sektörü Raporu (2015/1), T.C. Bilim, Sanayi ve Teknoloji

risi ar-ge harcamaları bakımından da %14.4'lük payı ile dünyada ilk sırada gelmektedir. 2014 yılı itibariyle 137 milyar dolar olan ar-ge harcamalarının 2020'de 162 milyar dolara ulaşması beklenmektedir.¹⁴

2016 yılı içerisinde ilaç ve kimya devi firmalar arasında gerçekleşen ticarî ilişkiler de endüstrinin ulaştığı korkutucu büyüklüğü gözler önüne sermektedir. Mayıs 2016'da, Alman ilaç ve kimya şirketi Bayer AG, ABD'li tarım şirketi Monsanto'yu satın almak için tamamı nakit olmak üzere, 62 milyar dolarlık teklif sunmuştur.¹⁵ Ağustos 2016'da ise, dünyaca ünlü ilaç firması Pfizer, merkezi San Francisco'da bulunan biyoecezacılık şirketi Medivation'ı 14 milyar dolara satın almak için anlaşmaya varmıştır.¹⁶

Ekonomik açıdan böylesi bir büyüklüğe ulaşmış olan küresel ilaç şirketleri, etkinliklerini sürdürebilmek ve güçlerini koruyabilmek adına, özellikle gelişmekte olan devletlerde millî ve yerli ilaç sanayilerinin varlığına tahammül edememektedir. Abdi İbrahim firmasının sahibi ve aynı zamanda İlaç Endüstrisi İşverenler Sendikası Başkanı Nezih Barut, diyabet gibi stratejik alanlarda Türkiye'nin ilaç üretiminin çoğu zaman uluslararası firmalarca engellendiğini söylemiştir. Barut, yerli firmaların rekabet gücünü kırabilmek için çokuluslu şirketlerin zaman zaman zararına satış

yaptığını ileri sürmüştür.¹⁷

Fitoterapist Dr. Muammer Yıldız, Yeni Akit gazetesine yaptığı açıklamada, Türkiye'deki yapının, Batı'nın tekelinde olan sisteme entegre biçimde ilerlediğini, yerli atılımın çeşitli yaftalarla engellendiğini söylemiştir. Mevcut sistemde yerli formüllerle ilaç üretilmesinin mümkün olmadığına dikkat çeken Yıldız, ilaç üretimindeki teknelci anlayışı şu sözlerle anlatmıştır:

“Mesela siz bir veya birkaç bitkinin bir hastalıkta etkili olduğunu tespit ettiniz ve bu formül tamamen doğal, hiçbir yan etkisi yok, hücre kültür çalışmaları hayvan deneyleri, faz çalışmalarını yapsanız bile ruhsat alamıyorsunuz. İzin vermiyorlar. Bu formülde etkili olan molekülü tespit edeceksiniz, ama molekülleri ayırtıran teknoloji sizde yok. Türkiye'de bunun üzerine çalışan bir kurum yok. ‘BIG FARMA’ laboratuvarlarına gideceksiniz, daha siz sonuç beklerken biri onun patentini alıp karşınıza çıkacak. Varsayalım ki o teknolojiyi getirdiniz, yaptınız ve ayırtırdınız. Ve öyle bir molekül tespit ettiniz, bunun patent ruhsat veya bilimsel bir değer olabilmesi için Avrupa'da sözde hatırı sayılır bir dergide yayınlanması gerekiyor. Yani ‘bilimsel kanıt’ isteyecekler. O dergilerin de tamamı, formülleri toplamak için BIG FARMA'ya ait. Yani sizin tezgâhtan geçmenize izin vermiyorlar.”¹⁸

Bakanlığı Sanayi Genel Müdürlüğü, 2015, s.7.

14 A.g.r., s.14.

15 “Bayer'den Monsanto'ya 62 milyar dolarlık teklif”, Anadolu Ajansı, 23 Mayıs 2016.

16 “Pfizer'dan 14 milyar dolarlık anlaşma”, Anadolu Ajansı, 22 Ağustos 2016.

17 “Türkiye'nin diyabet ilacı üretmesi engelleniyor”, ntv.com.tr, 17 Ekim 2016.

18 Yerli ilacı kim engelliyor?”, Yeni Akit, 11 Temmuz 2016.

2. GIDA ENDÜSTRİSİ

Milyarlarca İnsan Obezite Sorunu ile Karşı Karşıya

Gıda endüstrisinde yaşanan köklü değişimler, günümüzde beslenme alışkanlıklarını derinden etkilemiş, bu durum milyarlarca insanı obezite riski ile karşı karşıya bırakmıştır. Başta Afrika kıtası olmak üzere dünya üzerinde yüz milyonlarca insanın açlıkla savaştığı günümüzde bu tablo büyük bir tezat oluşturmaktadır.

Imperial College London Üniversitesi'ndeki biliminsanları tarafından yürütülen ve tıp dergisi Lancet'te yayımlanan araştırmaya göre, son 40 yılda obezite dünya çapında erkeklerde üç kat, kadınlarda ise iki kattan fazla artmıştır. 1975 ve 2014 yılları arasında 186 ülkeden 20 milyon yetişkin insanın vücut kitle indeksleri karşılaştırılarak yapılan araştırmada, 40 yıl içinde vücut kitle endeksi 30'un üzerinde olanların sayısı 105 milyondan 641 milyona çıkmıştır. Erkeklerde küresel obezite oranı bu süre içerisinde %3,2'den %10,8'e, kadınlarda ise %6,4'ten %14,9'a çıkmıştır. Aynı dönemde düşük kilolu insanların sayısı ise 330 milyondan 462 milyona yükselmiştir.¹⁹

Washington'daki Sağlık Ölçübilim ve Değerlendirme Enstitüsü (IHME) liderliğinde yapılan bir başka araştırmada ise, biliminsanları, Dünya Sağlık Örgütü gibi kuruluşların araştırmalarından ve hükümete ait internet sitelerinden elde edilen verileri incelemiş, dünyada obez ve aşırı kilolu kişilerin sayısı ile ilgili "tüm makaleleri" gözden geçirmiştir. Araştırma neticesinde dünya üzerindeki obez ve aşırı kiloluların toplam sayısı 2.1 milyar olarak tesbit edilmiştir.²⁰

19 "Dünyada obezlerin sayısı zayıflardan daha fazla", BBC Türkçe, 1 Nisan 2016.

20 Overweight and Obesity Viz, Institute for Health Metrics and Evaluation (IHME).

Öte yandan ideal vücut kitle endeksinin 18.5-25 arasında olması gerektiği yönündeki yaygın söylemle insanlar diyetisyenlere yönlendirilmiş ve bu da milyarlarca dolarlık yeni bir sektörün doğmasına yol açmıştır. Her yıl hem obezite hem de ideal vücut ölçülerine sahip olmak adına milyonlarca insan kilo verme ya da kilo alma programı uygulamaktadır. Ancak Kopenhag Üniversitesi Hastanesi tarafından sunulan yeni bir araştırmaya göre ideal vücut kitle endeksinin 27 olduğu iddia edilmiştir. Bu ve benzer araştırmalar, diyet sektörünü sürekli canlı tutacak bilimsel göstergeler olarak kullanılmaktadır.

Bütün bu veriler, bir taraftan dünyadaki açlık ve yoksulluk sorununun derinleştiğini, diğer tarafta doğal ve sağlıklı beslenme alışkanlıklarının değişmesi sebebiyle obezitenin de yaygınlaştığını göstermektedir.

Beslenme Alışkanlığını Gıda Endüstrisi Şekillendiriyor

Günümüzde beslenme alışkanlıkları doğal ve sağlıklı yaşamın gereklerine göre değil, gıda endüstrisindeki küresel şirketlerin çıkarlarına göre şekillenmektedir. Tüketimi arttıracak ve insanları daha fazla yemeye teşvik edecek düzenlemeler gıda şirketlerinin öncülüğünde hayata geçirilmekte, tıp dünyası da bu noktada etkin biçimde kullanılmaktadır. Özellikle biliminsanlarına ücret karşılığında yazdırılan makalelerle şekerli gıdaların zararları önemsiz gösterilmeye çalışılmıştır. Bugün ortaya çıkan veriler, 1960'lardan itibaren başta ABD olmak üzere, bu yöntemin dünya kamuoyuna yön veren pek çok ülkesinde uygu-

landığını göstermektedir. Örneğin dünyanın en büyük şekerli içecek üreticisi Coca Cola'nın, şekerli meşrubatların obeziteye yol açtığı gerçeğini gizlemek ya da önemsiz göstermek için tıp dünyasında yürüttüğü algı operasyonlarına milyonlarca dolar akıttığı bilinmektedir.²¹

Prof. Dr. Canan Karatay, gıda endüstrisinin beslenme alışkanlıklarını manipüle etmeye yönelik uygulamaları hakkında şunları söylemiştir:

"...şekerli gıda endüstrisi, şekerli içecekler gazlı içecekler endüstrisi, Harvard'dan üç, dört profesöre 50'er bin dolar ödeyerek şekerin obezite ve kalp hastalığı üzerine hiçbir zararı olmadığını, bütün zararların doymuş yağlar olduğunu ileri sürüp, halka anlattılar. Ne acı ki bunların endüstrinin bir oyunu olduğu ortaya çıktı ve hala da çıkıyor. Gıda endüstrisi çok büyük bir lobi tabii ki. Hatta söz konusu bu profesörlerden birinin ABD İlaç ve Gıda Grubu'nda da görev yaptığını biliyoruz."²²

Hazır gıdaların pek çok hastalığa davetiye çıkartan zararları yanında, hormonları bozucu kimyasalları da içerdiği ortaya çıkmaktadır. Hazır gıdaları çokça tüketenlerin idrar örneğinde yüksek miktarda görülen fitalatın, özellikle ambalajlar aracılığıyla gıdalara geçtiği ve kısırlık, obezite, diyabet, kadınlarda meme erkeklerde prostat kanseri, kalp hastalıkları gibi pek çok hastalığa yol açtığı bilinmektedir.²³

21 Anahad O'Connor, "Coca-Cola Funds Scientists Who Shift Blame for Obesity Away From Bad Diets", The New York Times, 9 Ağustos 2015.

22 "Canan Karatay: Endüstrinin desteklediği hiçbir çalışmaya güvenmemeli", ntv.com.tr, 14 Eylül 2016.

23 Ahmet Rasim Küçükusta, "Fast Food'da Hor-

Dünyanın en büyük hazır gıda şirketlerinden biri olan Mars Gıda, bazı ürünlerinin yüksek tuz, şeker ya da yağ oranı yüzünden haftada yalnızca bir kez tüketilmesi gerektiği uyarısında bulunmuştur. 2016 yılı Şubat ayında çok yüksek düzeyde fitalat karışan milyonlarca ürününü piyasadan çeken şirketin bu hali, aslında diğer hazır gıda, şekerleme ve şekerli içecek firmaları için de önemli bir gösterge niteliğindedir.

Sağlık açısından taşıdığı riskler uzun yıllardır dile getirilen sosis, salam, jambon gibi işlenmiş etlerle ilgili yapılan yeni bir araştırmaya göre, bu ürünleri düzenli olarak tüketenlerde astım atakları riskinin 2 misli arttığı bildirilmiştir. Toraks dergisinde yayımlanan araştırmada 971 erişkin 2003-2013 seneleri arasında en az 6 sene süreyle takip edilmiş; haftada en azından dört porsiyon işlenmiş et yiyenlerde nefes darlığı, hırıltılı solunum ve göğüste sıkışma hissi gibi astım semptomlarının kötüleşmesi riski en az yiyenlere göre %76 fazla bulunmuştur.²⁴

Washington'daki Sağlık Ölçübilim ve Değerlendirme Enstitüsü (IHME) liderliğinde yapılan bir araştırmaya göre; dünya üzerindeki obez ve aşırı kiloluların toplam sayısı 2.1 milyar olarak tesbit edilmiştir. Bu sayı, dünyada açlık sorunu yaşayan insanların sayısından fazladır.

mon Bozucu Kimyasallar Var", ahmetrasimkucukusta.com, 16 Nisan 2016.

24 Ahmet Rasim Küçükusta, "Sosis, Salam Gibi İşlenmiş Etler Astım Ataklarına Yol Açıyor", ahmetrasimkucukusta.com, 21 Aralık 2016.

3. KOZMETİK ve TEMİZLİK ENDÜSTRİSİ

Kozmetik ve Temizlik Endüstrisi İnsan Sağlığını Hiç Sayıyor

Suyla temas ettiğinde kansere yol açan kloroform salınımına yol açtığı için kanser ve depresyon da dahil olmak üzere birçok hastalığın sebebi olarak görülen triklosan, hormon düzenini bozduğu ve kas zayıflamasına yol açtığı sebebiyle antibakteriyel el sabunlarında kullanılması yasaklanmıştır. Sadece el sabunlarında değil, diş macunu, deterjan, deodorant, tıraş losyonu gibi ürünlerde de bulunan triklosan, 1960 yılında cerrahlar için bir antibakteriyel ajan olarak üretilmiştir. Antiseptik ve dezenfektan özellikli triklosan, suyu mikrop-lardan arındırmak için kullanılan klorla temas ettiğinde bedene nüfuz ederek çok tehlikeli sonuçlara yol açabilmektedir. Bu özellikleri sebebiyle Amerikan Gıda ve İlaç Dairesi FDA tarafından, içinde triklosanın da bulunduğu 19 çeşit kimyasalın antibakteriyel sabunlarda kullanılması yasaklanmıştır. Bu gelişmeler yıllardır büyük bir reklam kampanyası eşliğinde kullanımı teşvik edilen antibakteriyel sabunların diğer sabunlardan daha temizleyici olmadığı gibi, pek çok sağlık riskini beraberinde getirdiği de kanıtlanmıştır. Antibakteriyel sabun pazarının yalnızca ABD’de yıllık 1 milyar dolar civarında olduğu düşünüldüğünde, durumun vahameti daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.²⁵

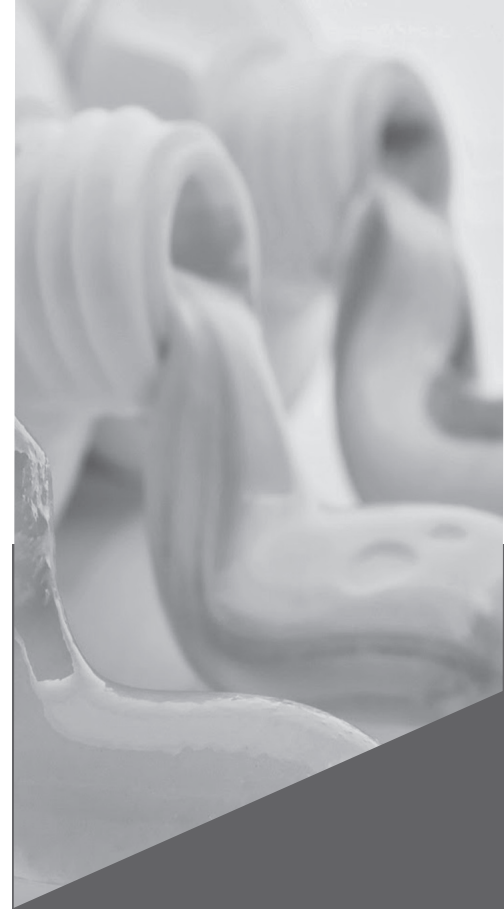
Ancak antibakteriyel sabunlarda kullanımı yasaklanan triklosanın, başta diş macunu olmak üzere pek çok üründe hala kullanılıyor olması ise düşündürücüdür. Muhtemel riskleri ve zararları biliniyor olmasına rağmen triklosan benzeri onlarca kimyasalın kozmetik

25 Ahmet Rasim Küçükusta, “Antibakteriyel Sabunlar Yasaklandı”, ahmetrasimkucukusta.com, 3 Eylül 2016.

ve temizlik ürünlerinde kullanılmasına izin verilmesi, tıp dünyası ve ilgili yasal mercilerin duruma göz yumduğunu düşündürmektedir.

İçerdiği kimyasallar sebebiyle diş macunları da özellikle çocuklar açısından ciddi riskler barındırmaktadır. Yutulması halinde, zehirlenme, alerji, mide rahatsızlıkları, kalıcı diş rengi bozulması gibi pek çok zarara yol açması muhtemel olan diş macunlarıyla ilgili her yıl onbinlerce vaka bildirilmektedir. Buna karşın diş macunu firmaları, yanıltıcı reklamlar, çocuklara yönelik çıkardıkları aromalı özel macunlar ve tıp dünyasında yayımlattırılan sipariş raporlarla dünyanın en çok tüketilen temizlik ürünlerinden biri olma özelliğini sürdürmektedir.

Öte yandan diş macunu başta olmak üzere, endüstriyel gıdalarda, antibiyotik ve antidepresanlarda kullanılan florür de insan sağlığı açısından hayati riskler taşımaktadır. Son derece zehirli bir kimyasal olan florür fare ve haşere zehirlerinde ve kanalizasyon şebekelerinin temizliğinde kullanılmaktadır.

Sabun, diş macunu gibi temizlik ürünlerinin içeriğinde yer alan “triklosan”, “florür” gibi maddeler, insan sağlığı açısından hayati riskler taşımaktadır. Buna rağmen tıp dünyası bu ürünlerle ilgili olarak toplumu bilinçlendirmek yerine, hazırladıkları raporlarla sektörü beslemeye devam etmektedir.

4. BAĞIMLILIK

Küresel Sistem Bağımlılığı Teşvik Ediyor

Sigara, alkol, uyuşturucu madde ve teknoloji bağımlılığı dünya genelinde her geçen yıl daha tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır. Söz konusu alanlarda tıbbî tanımlamalara göre bağımlı sayılabilecek yüz milyonlarca birey bulunmaktadır. BM Uyuşturucu ve Suç Ofisi tarafından 2016 yılında yayımlanan Dünya Uyuşturucu Raporu'na göre, dünyada yetişkin nüfusun %5'ine tekabül eden 250 milyon insan bir kere de olsa uyuşturucu madde kullanmıştır ve bunların 29 milyonu bağımlıdır.²⁶ Bir yılda uyuşturucu bağımlılığı sebebiyle yaşamını yitirenlerin sayısı ise 207 bindir.²⁷ Yeşilay verilerine göre dünyada 1.3 milyar kişi sigara içmekte, sigara ve tütün kullanımı sebebiyle her yıl 5 milyon kişi yaşamını yitirmektedir.²⁸ Dünya üzerinde alkol kullanan 2 milyar insanın da 76 milyonu alkoliktir.²⁹

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ve ABD Ulusal Kanseri Enstitüsü tarafından hazırlanan raporda, sigaranın dünya ekonomisine yılda 1 trilyon dolar maliyet oluşturduğunu açıklamıştır. Raporda, “Tütün endüstrisi ve sigaranın ölümcül maliyeti, sağlık hizmetleri masraflarını artırması ve verimliliği düşürmesi nedeniyle dünya ekonomisine yıllık 1 trilyon dolara mal oluyor ve çoğu gelişmekte olan ülkelerde olmak üzere yılda 6 milyon sigara kullanıcısı hayatını kaybediyor” denilmiştir. Raporda ayrıca dünyada 15 yaş ve üstü 1,1 milyar siga-

26 World Drug Report, United Nations Office on Drugs and Crime, Viena, 2016, s. 1.

27 World Drug Report, s. 18.

28 Türkiye Bağımlılıkla Mücadele Eğitim Programı verileri.

29 Alkol Bağımlılığı, yesilay.org.tr.

<http://yesilay.org.tr/tr/bagimlilik/alkol-bagimliliği>

ra içen kişi bulunduğu, bunların %80'inin düşük ve orta gelirli ülkelerde yaşadığı vurgulanmış, "Dünyada sigara kullananların yaklaşık 226 milyonu yoksul" tesbiti yapılmıştır.³⁰

Teknoloji bağımlılığı ise, internet ve akıllı telefonların yaygınlaşması ile son yıllarda ortaya çıkan yeni bir bağımlılık türüdür. Genç-yaşlı, kadın-erkek milyarlarca insanın her gün saatlerce vakit harcadığı internet ve akıllı telefonlar, tütün, alkol ve uyuşturucu madde bağımlılığından daha masum ancak çok daha tehlikeli bir bağımlılık türü olma yolunda hızla ilerlemektedir. Bireyselleşmeyi körükleyen, mahremiyet sınırlarını genişleten, vakit israfını tetikleyen ve kişiyi sanal bir gerçekliğe hapseden teknoloji bağımlılığı, özellikle sosyal medya ve akıllı telefon uygulamalarının bilinçsiz ve aşırı kullanımı ile ortaya çıkmakta, insanların beden ve ruh sağlığına ciddi zararlar vermektedir.

İnsan ve toplum sağlığına zararları bu kadar açık olmasına karşın, sigara ve alkol tüketimini teşvik eden politikalar devam etmekte, devletler ve uluslararası merciler, bu konuda caydırıcı müeyyidelerle ilgili yasal düzenlemeleri hayata geçirmemektedir. Medya, popüler kültür, eğlence dünyası, sosyal medya vb. mecralar aracılığıyla sigara, alkol ve uyuşturucu madde bağımlılığı özendirilmektedir. Dünya üzerindeki bağımlı sayısı her geçen yıl artarken, bağımlılık yaşı ortaöğrenim düzeyine kadar inmektedir. Türkiye'de son yıllarda her türlü bağımlılıkla ilgili olarak gerek kamu kurumları gerek ilgili sivil yapılarca yürü-

tülen mücadele ise dikkate değerdir. Bu yöndeki çalışmaların ivme kazanması ve kararlılıkla sürdürülmesi halinde, bağımlılığı arttırarak birey ve toplumları uyuşturmayı hedefleyen küresel çetelerle mücadele imkanı daha da artacaktır.

Ancak Nisan ayında sigarada siyah renkli düz paket uygulamasına geçileceği açıklanmasına karşın daha sonra bu uygulamadan vazgeçilmiştir. Gerekçe olarak sadece Avustralya'da uygulanması, etkinliğinin tartışmalı olması ve uluslararası ticaret kanunları nedeniyle tütün firmalarının dava açması gösterilmiştir.

Konuyla ilgili olarak Sağlık Enstitüsü Derneği Başkanı Prof. Dr. Elif Dağlı, yapılacak kanunları durdurmak için her ülkede aynı aldattıcı savların kullanıldığını belirtmiştir. Tütün endüstrisinin "etkili olduğuna ilişkin kanıt yok", "endüstrinin ticari haklarına aykırı", "kaçakçılığı artırır", "bireysel seçimlere hükümet karışmamalı" benzeri savları bulunduğunu anlatan Prof. Dr. Dağlı, "Hükümetler bu savları gerçek sanarak endüstrinin oyununa gelmemeli. Sigarayla mücadelede lider olan Türkiye'nin düz paketten vazgeçmesi çok üzücü" demiştir.³¹

Sigara, alkol ve uyuşturucu maddelerin yaygınlaşmasına zemin hazırlayan gelişmeler 2016 yılında da sürmüştür.

İngiltere'deki doktorlar elektronik sigaralara destek vermiştir. Doktorların yeterli sınavını yapan ve dört ayrı tıp fakültesi bulunan Royal College of Physicians konuyla ilgili yayımladığı raporda, e-sigaranın normal sigaradan çok daha güvenli olduğunu

30 "Sigaraya yılda 1 trilyon dolar", TRT Haber, 10 Ocak 2017.

31 "Düz paketten neden vazgeçtik", Hürriyet, 30 Haziran 2016.

ve sigarayı bırakmaya yardım ettiğini gösteren güçlü kanıtlar bulunduğu belirtmiştir. Raporda, doğru dozlarda ve kontrol altında kullanılması halinde e-sigara-
ların milyonlarca kişinin yaşamını daha iyi hale getirebileceği vurgulanmıştır. E-sigara-
ların sigaraya başlamayı teşvik edebileceği yolundaki endişeler de yersiz olarak nite-
lenmiş ve sigara bırakmaya yardımcı bir ürün olarak e-sigara kullanımının teşvik edilmesi istenmiştir.³²

Yeni Zelanda'nın Otago Üniversitesi'n-den Jennie Connor'ın araştırmasına göre, alkol tüketimiyle ağız, boğaz, gırtlak, yemek borusu, karaciğer, bağırsaklar ve meme kanserleri arasında ilişki olduğunu saptanmıştır. Connor, alkol tüketiminin 2012'de yarım milyon insanın ölümüne yol açtığını açıklamıştır. Dünya Kanser Araştırma Fonu Program Müdürü Susannah Brownscience ise, "Alkol tüketimi arttıkça, kanser riski de artıyor. Alkol tüketiminin doğrudan kansere neden olduğu yönünde sağlam kanıtlar bulunduğu katılıyoruz" demiştir.³³

Rusya Federal Narkotik Denetim Servisi (FSKN) Başkanı Viktor İvanov, Soros Vakfı'nın uyuşturucu maddelerin yasallaştırılmasıyla ilgili faaliyetleri finanse ettiğini iddia etmiştir. Rus devlet televizyonu Ros-siya 24'e demeç veren İvanov, Soros Vakfı'nı ve çeşitli sivil toplum kuruluşlarını uyuşturucunun yasallaşması için yaptıkları çalışmalar nedeniyle suçlamıştır. Rus yetkili, "ABD'de marihuanayı yasallaştırma

planı, yurtdışına ihracat yapma amaçlıydı. Soros Vakfı ve MacArthur Vakfı, bu tür planların sponsoru oldu" demiştir.³⁴

34 "Rusya: Soros Vakfı, uyuşturucunun yasallaşmasını finanse ediyor", Sputnik Türkiye, 29 Aralık 2015.

32 "Doktorlardan e-sigaraya teşvik", BBC Türkçe, 28 Nisan 2016.

33 "Alkol 7 ayrı kanser türüne neden oluyor", BBC Türkçe, 22 Temmuz 2016.

kültür-sanat

1. ULUSLARARASI KÜLTÜR-SANAT KURUMLARI

Nobel Adaylarında Türkiye'siz Suriye Yoğunluğu

2016 yılı Nobel Barış Ödülü, aday sayısını çokluğu ile gündeme gelmiştir. Ancak Suriye konusunun aday gösterme sürecinde bu kadar ön planda olduğu bir senede Türkiye uluslararası kamuoyu tarafından görmezden gelinmiştir.

Bilindiği gibi son yıllarda küresel bir krize dönüşen mülteci sorununda Türkiye, 3 milyondan fazla Suriyeli, 1 milyona yakın Iraklı mülteciye kapılarını koşulsuz şartsız açmak suretiyle dünyaya örnek olacak bir tavır sergilemeye devam etmektedir. Avrupa devletlerinin sınırlarını tel örgülerle kapattığı, ülkelerin yalnızca birkaç yüz mülteci için dahi katı kriterler koyduğu, sığınmacıların din ve etnik kökenlerine göre değerlendirildiği, gittikleri ülkelerde fuhuş ve organ mafyasının pençesine düştüğü bir ortamda sergilenen bu yaklaşım, çeşitli platformlarda farklı devlet yöneticilerince de dile getirilmektedir.

Ancak Nobel Barış Ödülü için 2016 yılında öne çıkan isimlere bakıldığında, mülteci krizi karşısında gösterilen yaklaşımların hakkaniyet çerçevesinde değerlendirilmediği görülmektedir. Her ne kadar 2016 Nobel Barış Ödülü Kolombiya Cumhurbaşkanı Juan Manuel Santos'a verilmiş olsa da, yıl içerisinde ödül için adı geçen şahıs ve kurumlarda bu durumun izlerini görmek mümkündür. Örneğin ödülün mültecilere karşı sergiledikleri insani tutum sebebiyle Yunan adalarına, Suriyeli göçmenlere ülkesinin kapılarını açması sebebiyle Almanya Şansölyesi Angela Merkel'e, mültecilik, yoksulluk gibi konulardaki tavır ve açıklamaları sebebiyle Papa Francis'e veya Suriye'deki çatışma bölgelerindeki arama kurtarma çalışmaları sebebiyle "Beyaz Kasklılar"a verilebileceği medyada yoğun olarak gündem yapılmıştır. Ancak bu süreçte Suriyeli mültecilerle ilgili hayatî bir misyon yüklenen Türkiye

görmezden gelinmiştir. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan da, bu konuda bir açıklama yapmış ve şunları söylemiştir: “Çok ilginç gelişmeler tabi oluyor. Birileri mülteci kabulünde laf ediyor, ‘İşte biz’ diyor, ‘30 bin 40 bin mülteci kabul edeceğiz.’ Ondan sonra da tabi Nobel’e aday gösteriliyor, nasıl oluyorsa! Bizde 2.5 milyon şu anda mülteci var. Bu konu da kimsenin umurunda değil. Çünkü Nobel de siyasi.”

Nobel Ödülünün Bedeli Küresel Sisteme Hizmet mi?

Myanmar’da seçimleri kazanan partinin lideri, Nobel Barış Ödülü sahibi Aung San Suu Kyi, kendisi ile röportaj yapmak için gelen BBC muhabiri Mishal Hüseyin’e “Kimse bir Müslümanın benimle röportaj yapacağını söylemedi” diyerek tepki göstermiştir.¹ Röportaj esnasında Myanmar yönetiminin Arakan’da gerçekleştirdiği soykırım politikaları konusunda aynı tavrını sürdüren Aung San Suu Kyi, röportaj sırasında kendisine yöneltilen “Ülkede Arakanlı Müslümanlara yönelik baskı ve katliamları biliyor musunuz, bunları kınıyor musunuz?” şeklindeki soruya, “Çeşitli nedenlerden ülkeyi terk eden Budistler de var. Bu durum diktatörlük rejiminin doğal bir sonucu” cevabını vermiştir. Bilindiği gibi Aung San Suu Kyi daha önce de Arakan’da yaşanan soykırımı hafife alan demecler vermiş, bu tavrıyla kendisine verilen Nobel Barış Ödülü’nün deklare edilen misyonu ile tezat teşkil eden bir yaklaşım sergilemiştir.

Aralarında 2006 Nobel Edebiyat Ödülü

sahibi Orhan Pamuk ve 2003 Nobel Edebiyat Ödülü sahibi J. M. Coetzee’nin de bulunduğu bir grup yazar ve entelektüel, Türkiye’de 15 Temmuz’da gerçekleştirilen darbe girişimini bir gün önce televizyondan duyurdukları gerekçesiyle gözüaltına alınan eski Taraf gazetesi genel yayın yönetmeni yazar Ahmet Altan ile kardeşi Prof. Dr. Mehmet Altan için ortak bir destek mektubu yayımlamışlardır. Yazarlar ortak mektuplarında Altan kardeşlerin gözüaltına alınmasını “McCarthy tarzı bir cadı avı” olarak nitelemiştir. Ancak Nobel sahibi sanatçı ve bilim insanlarının başta TBMM olmak üzere kamu binalarının bombalandığı ve sivil vatandaşların hayatını kaybettiği darbe girişimine karşı ortak bir tavır sergilememesi oldukça düşündürücüdür.

Bilindiği gibi Nobel Barış Ödülü 2014 yılında Hindistanlı aktivist Kailash Satyarthi ile birlikte, Pakistan’da Taliban tarafından vurulan 17 yaşındaki Malala Yusufzay’a verilmişti. Özel bir uçakla İngiltere’ye götürülerek tedavi altına alınan Malala, daha sonra ABD Başkanı Barack Obama ile görüştürülerek medyatikleştirilmiş, ardından da Nobel Barış Ödülü’nü almıştı. Afganistan ve Pakistan’da son 15 yıldır gerçekleştirdiği işgal ve askerî operasyonlarla binlerce sivilin yaşamını yitirmesine sebep olan devletler ABD ve İngiltere olmasına karşın, Nobel Barış Ödülü üzerinden bir kez daha “terörist İslam” algısı beslenmeye, İslam’ın kadına yönelik olumsuz bir yaklaşım benimsediği yönünde suni bir algı oluşturulmaya çalışılmıştı.

Nobel Barış Ödülü sahibi Malala Yusufzay, “Ben Malala” adlı biyografi kitabı ve dünyanın birçok ülkesinde gerçekleştir-

1 “Barış ödüllü Myanmarlı liderin Müslüman nefreti”, Dünya Bülteni, 25 Mart 2016.

diği konferansları aracılığıyla, kendisine biçilen misyon çerçevesinde hareket etmeye devam etmektedir. Malala ve ailesinin dünya kamuoyunda “İslamî terör” söyleminin canlı tutulmasına katkı sağlayan bu rolü karşılığında hatırı sayılır bir servet edindiği de medyaya yansıyan haberler arasındadır.²

Nobel Ödülü sahibi sanatçı, siyasetçi ve akademisyenlerin başta Türkiye olmak üzere küresel sistemin çıkarları doğrultusunda hareket etmeyi reddeden ülkelere yönelik beyanatlarına her geçen gün bir yenisi eklenmektedir. Uluslararası Akademiler ve Bilim Toplulukları İnsan Hakları Ağı (The International Human Rights Network of Academies and Scholarly Societies) tarafından hazırlanan ve Ocak ayında 1128 akademisyen tarafından imzalanan “Barış İçin Akademisyenler Bildirisi”yle ilgili devam eden yasal sürece ilişkin Türkiye hükümetini hedef alan metne, farklı alanlarda Nobel Ödülü kazanmış 30 isim imza atmıştır. Metinde “Meslektaşlarımıza yönelik olarak Türkiye hükümeti tarafından girişilen her türlü tehdidi, asılsız suçlamaları ve bu meslektaşlarımıza karşı şiddetin teşvik edilmesini kınıyoruz” ifadelerine yer verilmiştir. Ancak Nobel Ödülü sahibi isimlerin desteklediği söz konusu bildiride, Türkiye’de artan terör olayları sonrasında güvenlik güçleri tarafından başlatılan operasyonlar hedef alınmış, Türkiye Cumhuriyeti, vatandaşlarını fiilen açlığa ve susuzluğa mahkûm etmek, yerleşim yerlerine ağır silahlarla saldırmak, bölge halklarına karşı katliam gerçekleştirmek ve bilinçli sürgün politikası uygulamak gibi gerçek dışı ithamlarla suçlanmıştı.

Hollywood Küresel Sisteme Hizmet Etmeye Devam Ediyor

Oluşturduğu suni algılarla kitleleri yönlendirmeyi, toplumları manipüle ederek küresel sistemin dünya üzerindeki planlarına yardımcı olmayı temel gaye edinen Hollywood endüstrisi, 2016 yılında vizyona giren yapımlarıyla bu misyonunu sürdürmüştür. Özellikle tüm dünyada büyük

Nobel Barış Ödülü sahibi Myanmarlı siyasetçi Aung San Suu Kyi, kendisi ile röportaj yapmak için gelen muhabire, “Kimse bir Müslümanın benimle röportaj yapacağını söylemedi” diyerek tepki göstermiştir.

2 “Nobel ödüllü Malala’nın milyonlarca sterlinlik serveti”, Sputnik Türkiye, 30 Haziran 2016.

ilgi ile takip edilen dev bütçeli yapımlarda Hollywood'un bu misyonu daha net biçimde ortaya çıkmaktadır.

1 Temmuz'da gösterime giren ve bir devam filmi olan "Arınma Gecesi: Seçim Yılı"nda (The Purge: Election Year), ülkede cinayet dahil her şey 12 saat süreyle serbest bırakılmakta ve bu durum yasal hale getirilmektedir. İnsanların yıl boyu biriktirdikleri öfke ve kızgınlıklarını dışa vurarak bir anlamda ruhlarını temizledikleri bu gecede en çok yoksullar ve zayıflar zarar görmektedir. Serinin bu üçüncü filmi, ABD Başkanlık seçimlerinin gerçekleştirileceği yılda vizyona sokularak adeta hem ABD seçmenine hem de dünya kamuoyuna bir mesaj verilmek istenmektedir. Yazar Ömer Kayani bu konuda şu tespitleri yapmaktadır:

"Arınma gecesi ABD'nin bağımsızlık günü olan 4 Temmuz günüdür ve ABD başkanlık seçimleri bilindiği üzere her zaman Kasım ayındadır. Filmde başkan adayları, biri kadın biri erkek olmak üzere iki kişidir. Adaylardan biri arınma gecesini adeta dinsel bir fanatizm ile savunan ve yeni kurucu babaların desteklediği beyaz bir erkek iken karşısında arınma gecesini kaldırmak isteyen ve yoksulların desteğini alan beyaz bir kadın senatördür.

Evet tam anladığınız gibi, filmde isimler farklı olsa da, Cumhuriyetçi aday Donald Trump ve Demokrat aday Hillary Clinton başkanlık adaylarıdır.

Bu filmin ABD başkanlık seçimlerini Hillary Clinton lehine etkilemek için yapıldığı oldukça aşıkardır. Filmde erkek adayı destekleyenler zengin beyaz sınıf iken, kadın adayı destekleyenler fakir ve ezilen siyahiler ve Latinlerdir."

Kayani filmin ABD seçimlerinde Clinton'ın seçilmesi için verilmiş bir gözdağı niteliğinde olduğunu öne sürerek şunları söyler:

"Filmin bilinçaltına verdiği mesaj oldukça nettir. 'Eğer kadın aday seçilmez ise (Clinton) hepiniz, özellikle de siyahiler, yoksullar ve zayıflar arındırılacaksınız' (yok edileceksiniz).

Donald Trump'ın seçim sloganı olan 'Amerika'yı tekrar büyük yap' ile filmin afişlerinden birinde boy gösteren katilin hemen üzerinde yazan 'Amerika'nın büyüklüğünü devam ettir' sloganının benzerliği göze çarpmaktadır."³

"Arınma Gecesi" serisinin yapımcısının, aynı zamanda 11 Eylül'ün habercisi niteliğindeki "Pearl Harbour" ve "Türk bayraklı terörist" sahnesi ile öne çıkan "13 Saat: Bingazi'nin Gizli Askerleri" filminin de yapımcısı olan Michael Bay olması dikkat çekicidir.

2016 yılı Hollywood yapımları arasında dikkat çeken bir diğer film ise "Kaptan Amerika: İç Savaş"tır (Film Türkiye'de "Kaptan Amerika Kahramanların Savaşı" ismiyle vizyona girmiştir). "Birlikteyse Kazanırız Bölünürsek Yol Oluruz" sloganı ile vizyona giren filmde, süper kahramanların karşı karşıya gelmesi konu edinmektedir. Filmdeki karakterlerin operasyonları esnasında çevreye zarar vermeleri nedeniyle artan baskılar karşısında ABD gruba BM'nin emrine girmesi talimatı verirken, bu talimat grubun dağılmasına ve kendi aralarında bir iç savaşa tutuşmalarına sebep olur. 2016 yılında ABD ve Avrupa'da

3 Ömer Kayani, Arınma Gecesi-Seçim Yılı, Yeni Söz, 11 Temmuz 2016.

gerçekleşen ve özellikle ABD medyasında “iç savaş” manşetleri ile duyurulan olayların yaşandığı böylesi bir dönemde vizyona giren film, sosyal ve ekonomik açıdan kaotik bir dönemin habercisi niteliğindedir.

Yıl içinde yaşanan en önemli gelişmelerden biri olan İngiltere’nin AB’den ayrılmasına ilişkin referandumun sonuçlandığı gün vizyona giren “Kurtuluş Günü: Yeni Tehdit” (Independence Day Resurgence) ise, AB’nin dağılma sürecine girdiği bir dönemde önemli mesajlar içermektedir. Ömer Kayani, Yeni Söz gazetesinde yayımlanan yazısında filme dair şu görüşleri paylaşmıştır:

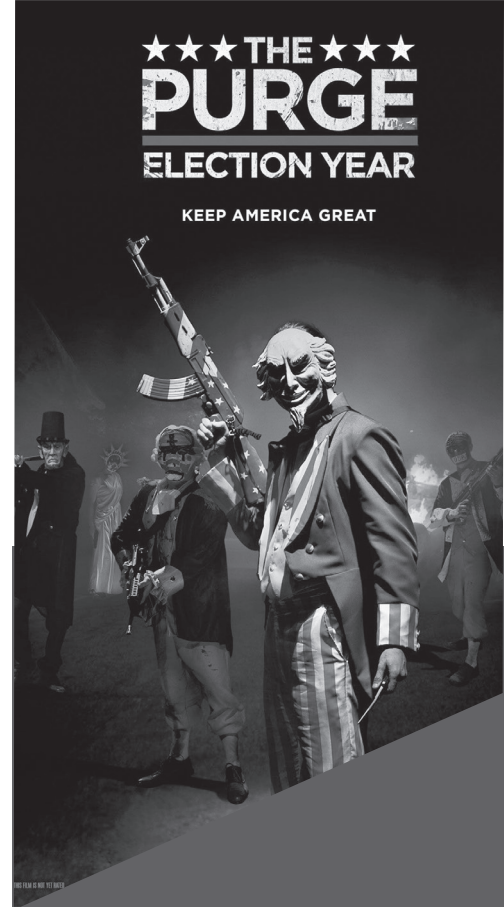
“20 yıl önce kült film olarak bütün dünyada izlenme rekorları kıran Independence Day (Bağımsızlık Günü) filminin devamı olarak çekilen Independence Day Resurgence (Kurtuluş günü) bugün itibarıyla tüm dünyada gösterimde. Filmin sloganı ise hayli dikkat çekici.

‘Yirmi yıldır bugün için hazırlanıyoruz. Tıpkı onlar gibi’
Peki, 20 yıl öncesine dönünce ne olmuş diye bir bakalım.
Dördüncü Genişleme: (Avusturya, Finlandiya, İsveç - 1995)

AB’nin dördüncü genişlemesi Soğuk Savaş sonrasında yaşanan gelişmelerle yakından ilgilidir. Savaş sırasında tarafsızlık politikası izleyen Avusturya, Finlandiya ve İsveç, Soğuk Savaş sona erdiğinde AB’ye katılmaya karar verdi. Birliğin ortak para birimi ‘Avro’ya geçmeye çalıştığı ve genişlemenin AB’nin gelişiminde önemli bir araç olarak görüldüğü bir dönemde zaten ‘Avrupalı’ olarak addedilen bu ülkelerin başvurusu olumlu karşılandı. Avusturya, Finlandiya ve İsveç 1 Ocak 1995’te sessizce AB üyesi oldu. (<http://www.ab.gov.tr/index.php?p=109>)

Yani bir baronlar kulübü projesi olan Avrupa Topluluğu gerçek manada bir birlik olma kimliğini aslında dördüncü genişleme olan 1995 yılında kazandı. İşte AB’nin ya da Baronlar Kulübünün bitişinin başlangıcı olan bugün bütün dünya ‘Kurtuluş Günü’ filmini seyredecek ve muhtemelen bu film gişe rekorları kıracak.”⁴

4 Ömer Kayani, “Kurtuluş Günü”, Yirmi Yıldır Bugün İçin Hazırlanıyoruz”, Yeni Söz, 25 Haziran 2016.

Oluşturduğu suni algılarla kitleleri yönlendirmeyi, toplumlari manipüle ederek küresel sistemin dünya üzerindeki planlarına yardımcı olmayı temel gaye edinen Hollywood endüstrisi, 2016 yılında vizyona giren “Arınma Gecesi: Seçim Yılı”, “Kaptan Amerika: İç Savaş”, “Kurtuluş Günü: Yeni Tehdit” gibi filmlerle bu misyonunu sürdürmüştür.

Oscar'daki Değişiklikler Ne Anlama Geliyor?

Los Angeles'ta 1929 yılından bu yana Sinema Sanatları ve Bilimleri Akademisi tarafından verilen Oscar ödülleriyle ilgili 2016 yılında birtakım değişiklikler gerçekleştirilmiştir.

Değişikliklerden biri ödül alan oyuncuların yaptığı konuşmalara dair kurallar hakkında olmuştur. Ödül verilen oyuncu ve yönetmenlerin sahneye çıktığında uzun bir teşekkür listesi sunması ve konuşmasının büyük bölümünü bu teşekkürlere ayırması sebebiyle, teşekkür listesinin ödül alan kişi sahneye çıktığında ekrana yansıtılmasına ve sanatçıların kendilerine verilen süreyi asıl konuşmalarına ayırmalarına karar verilmiştir. Akademi yöneticileri bu sayede ödül alan oyuncuların kendilerine verilen 45 saniyeyi akıllarından geçenleri söylemeye ayırabileceklerini belirtse de, aslında değişikliğin çok da masum gerekçelerle alınmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim tüm dünyada canlı yayınlanan böylesi bir organizasyonda, dünya çapında üne sahip Hollywood yıldızlarının ağzından verilen politik mesajların etki gücünü bilen Akademi'nin, değişikliği bu mesajların daha güçlü bir şekilde verilebilmesi adına gerçekleştirdiği tahmin edilmektedir.

Oscar ödüllerindeki bir diğer değişiklik ise ödül komiteleri ve ödül dağıtımı ile ilgili konularda yapılmıştır. Ödüllerde 'beyaz'lardan yana ayrımcılık yapıldığına ilişkin göstermelik eleştiriler ve bazı Hollywood yıldızlarının Şubat ayındaki 88. Oscar ödül törenini boykot edecekleri yönündeki popülist açıklamalarının ardından, Akademi Oscar'ın "geleceğinin tehlikeye girmemesi için" özel bir toplantı gerçekleştirmiştir.

Toplantıda, Oscar adaylarının belirlenmesindeki 'oylama süreci, üyelik şartları ve yönetim yapısı' konusunda değişiklik yapılmasına karar verilmiştir. Ancak alınan kararlara bakıldığında Oscar'ın ırkçı ve İslamofobik yaklaşımında herhangi bir değişikliğe gidilmediği ve alınan kararların göstermelik olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Nitekim toplantıda en dikkat çekici karar, yeni ve mevcut üyelerin oylama statülerinin her 10 yılda bir gözden geçirilmesi olmuştur. Guvernörler Kurulu'na üç yeni üye eklenirken, yapılan açıklamada alınan kararın amacının 2020 yılına kadar kadın ve farklı etnik gruplardan üye sayısını iki katına çıkarmak olduğu kaydedilmiştir. Ancak bu değişiklikler yapılırken sorunun Oscar'ın yönetim kurulundaki kadın ya da siyahî üye sayısı değil, ödül tercihlerindeki ayrımcı tutum olduğu dikkate alınmamış, böylece yapılan değişiklikler göstermelik olmaktan öteye geçememiştir.

2. İSLAM KÜLTÜR MİRASININ YOK EDİLMESİ

İslam Medeniyetine Ait Kültür-Sanat Mirası Avrupa'ya Kaçırılıyor

İşgal ve içsavaşlarla kaosa sürüklenen İslam coğrafyasında, tarihî ve kültürel miras ya küresel sistemin taşıeron terör örgütleri eliyle yok edilmekte ya da yine bu örgütlerin kontrolünde Avrupa'ya kaçırılarak satılmaktadır.

Suriye'deki antik kent Palmira'da içinde lahitler ve mumyaların da bulunduğu yüzlerce tarihî eserin, Himeymim-Moskova ve Tedmur-Beyrut hattından Avrupa ülkelerine satıldığı iddia edilmektedir. Suriye Geçici Hükümet Kültür Bakanı Yardımcısı Suphi Desuki, Yeni Şafak gazetesine yaptığı açıklamada, Palmira/Tedmur'daki müze ve tarihî kent içerisinde binlerce paha biçilemez eserin Rusya tarafından Suriye dışına çıkarıldığını söylemiştir. Kaçırılan eserlerin milyarlarca dolar değere sahip olduğuna dikkat çeken Desuki, altın taşlar, kılıçlar ve onlarca lahitin mumyalarla birlikte Suriye'den kaçırıldığını belirtmiştir. Kaçırılan tarihî eserlerin Moskova'ya, oradan da Avrupa'ya gittiğini söyleyen Desuki, “Bu sayede büyük bir tarihi eser pazarı oluştu. Envanterde kayıtlı eserlerimiz Suriye’de işgalci güç durumunda olan Rusya’nın hışmına uğradı. Şu an paha biçilmez eserler Batılı koleksiyonerlere büyük meblağlar karşılığında satılıyor” ifadelerini kullanmıştır.⁵

İtalya basını ise, DAES’in ele geçirdiği kültür-sanat eserlerini, İtalyan Camorra ve ‘Ndrangheta mafya örgütleri aracılığıyla satarak karşılığında silah aldığını öne sürmüştür. La Stampa gazetesi, muhabiri Domenico Quirico’nun “müşteri” kılığında ‘Ndrangheta mafyasına bağlı araçlarla buluşmasını sayfalarına taşımıştır. Haberde DAES’in ele geçirdiği

5 “Palmira yağması”, Yeni Şafak, 5 Ekim 2016.

sanat eserlerini İtalyan mafya örgütleri aracılığıyla sattığı ve karşılığında silah aldığını yazmıştır. Haberde, söz konusu silahların Rus mafyası aracılığıyla Moldova ve Ukrayna'dan getirildiği belirtilmiştir. Sanat eseri-silah kaçakçılığının nakliyat kısmıyla ise Çinli suç örgütlerinin ilgilendiği iddia edilmiştir.

Il Mattino gazetesinde ise Irak, Suriye, Libya ve Mısır'dan kaçırılan eserlerde Türkiye'nin transit ülke olarak kullanıldığı ve bu eserlerin İtalya ve Avrupa pazarına gönderildiği iddiasına yer verilmiştir.

Konuyla ilgili açıklama yapan İtalya İçişleri Bakanı Angelino Alfano da, "Terörün gelir kaynaklarından birinin de sanat eseri ticareti olduğunu biliyoruz. Gazetelerin yazdıklarıyla ilgili olarak elbette önleyici gözlem çalışmaları ve gerekli olduğu takdirde de incelemeler yapılıyor. Kendisine 'İslam Devleti' diyen örgüt, farklı etmenler üzerinden gelir sağlıyor, sanat eseri kaçakçılığı da bunlar arasında önemli bir kalem teşkil ediyor" demiştir. Resmî düzeyde yapılan bu açıklama, İslam coğrafyasından kaçırılan tarihî mirasın organize bir biçimde Avrupa'ya taşındığını teyit etmektedir. Böylece 2000'li yıllarda Ortadoğu'dan Avrupa'ya taşınan eserlerin, önümüzdeki yıllarda Avrupa ve ABD'nin saygın müzelerinde ve zengin koleksiyonlarda sergilenmeye başlaması şaşırtıcı olmayacaktır.

3. BATI'NIN KÜLTÜR-SANAT OLİGARŞİSİ

“İfade Özgürlüğü” mü, “Batı’nın Hakaret Etme Özgürlüğü” mü?

Fransız mizah dergisi Charlie Hebdo, İtalya’da 24 Ağustos’ta meydana gelen ve yaklaşık 300 kişinin hayatını kaybettiği depremi “İtalyan usulü deprem” başlığıyla karikatürleştirmiştir. Depremde ölen ve yaralananları makarna çeşitlerine benzeten dergi, kanlar içindeki bir adamı “domates soslu penne makarna”, bir diğerini “penne graten”, kat kat enkaz altında kalmış insan bedenlerinin görüldüğü bir çizimi de “lazanya” başlığıyla sunmuştur.

Hatırlanacağı üzere daha önce İslam dini, Hz. Muhammed ve Suriyeli mültecilerle ilgili karikatürleri sebebiyle İslam dünyası tarafından eleştirilen Charlie Hebdo’nun bu tutumu, o dönemde ABD ve Avrupa ülkelerinde “ifade özgürlüğü” söylemi üzerinden meşrulaştırılmaya çalışılmıştı. Charlie Hebdo’yu hedef alan terör olayları Müslümanlara mal edilerek dünya çapında “Ben Charlie’yim” (Je suis Charlie) sloganı ile kampanya başlatılmış, bu kampanya da İslam karşıtı bir söylemle sürdürülmüştü.

Ancak o dönemde Charlie Hebdo’nun bu tavrını “ifade özgürlüğü” olarak değerlendiren Batı kamuoyu, bu kez daha farklı bir tepki vererek büyük oranda Charlie Hebdo’ya karşı tavır takınmıştır. Tartışmanın gittikçe büyümesi üzerine Fransa’nın Roma Büyükelçiliği de bir açıklama yapmak zorunda kalmış, “Charlie Hebdo’nun karikatürü Fransa’nın görüşünü yansıtmıyor” demiştir. İtalya’da yayın yapan Il Tempo gazetesi, tepki çeken karikatüre başka bir karikatürle yanıt vermiş, geçen yılki Charlie Hebdo saldırısını yansıtan karikatüre “Paris usulü tartar” başlığı verilerek, “Sevgili Fransızlar, böyle bir karikatür sizi güldürür müydü?” diye sorulmuştur. Il Giornale gazetesi de “Charlie Hebdo değiliz” manşetiyle çıkmıştır. Gazete, “Hiciv yapma hakkını her zaman savunacağız. Ancak ölümlere

saygısızlık etmek iğrençtir. Ve güldürmez de” ifadelerine yer vermiştir.

Batı kamuoyunun bu ikircikli tavrı, kültür-sanat dünyasında sıklıkla arkasına saklanılan “ifade hürriyeti” söyleminin tutarsızlığını ortaya koymaktadır.

Yılbaşı gecesi İstanbul’un Beşiktaş ilçesindeki Ortaköy semtinde bulunan Reina adlı mekanda gerçekleşen terör eyleminde 39 kişi ölmüş 70 kişi ise yaralanmıştır. Fransız şarkıcı Frederic Fromet ise Reina’da gerçekleşen terör saldırısını konu alan bir şarkı uyarlamış, şarkısında terör olayını adeta övmüştür.⁶ İstanbul’da Reina’da bomba patladı hepsi öldü. Onlar için güzel bir yılbaşı oldu” sözlerinin yer aldığı şarkı, Türkiye’de büyük tepkiyle karşılanırsa da, kendi ülkesi ya da Avrupa’da herhangi bir yaptırıma maruz kalmamıştır.

Alman Komedyen Jan Böhmermann, 31 Mart 2016 günü Almanya’nın ZDF kanalında yayımlanan programda Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a, hakaret ve küfürler içeren bir şiir okumuştur. Komiklik adı altında bir başka ülkenin devlet başkanına televizyon ekranlarından küfür etmeyi “ifade özgürlüğü” kılıfıyla açıklamaya kalkan bu anlayış, kabul edilemez davranışlarına verilen tepkiyi de “bağnazlık” olarak göstermeye çalışmaktadır. Son yıllarda, şahıslar, kurumlar ve değerler üzerinden ülkemizi hedef alan bu tip uygulamalara sıklıkla rastlanmaktadır. Ancak daha da acı olan, ülkemizde bazı kesimlerin de, şahıs ve kurumlar üzerinden ülkemizi hedef alan bu tip uygulamalara destek vermesidir.

Öte yandan Almanya’daki ilgili merciler de, göstermelik tepkiler dışında süreci görmezden gelmeyi tercih etmiştir. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın şikayeti üzerine Mainz Savcılığı tarafından yürütülen soruşturmada Jan Böhmermann hakkında takipsizlik kararı vermiştir. Soruşturmada, Erdoğan’a hakaret edildiğini destekleyen bir kanıt olmadığını açıklamıştır. Savcılıktan yapılan açıklamada “Soruşturma sonucu, suç unsuru bulunmadığı ve bu nedenle takipsizlik kararı verildiği” belirtilmiştir. Bir başka deyişle, bir ülkenin cumhurbaşkanına televizyon ekranından küfür etmek Alman makamlarınca bir suç olarak görülmemiştir.

6 “Fransız şarkıcıdan ‘Reina’ alçaklığı!”, Sabah, 10 Ocak 2017.

ekonomi

1. SOSYAL ADALETSİZLİK ve YOKSULLUK

Krizin Sosyal Boyutları Derinleşiyor

15 Eylül 2008 tarihinde finans devi Lehman Brothers’ın iflas etmesiyle finansal kriz küresel ölçekte resmîyet kazanmıştır. Aradan geçen yıllara rağmen kriz ortamı devam etmektedir. Krizin yayılma biçimi öncelikle finans, daha sonra ticarî piyasaları etkilediği için “küresel finans krizi” olarak tanımlanmıştır. Ancak bu kriz, sadece finansal bir kriz olmaktan öteye evrilen bir kriz özelliği taşımaktadır. Tıpkı diğer ekonomik krizlerde olduğu gibi...

Bu son finansal krizin büyüklüğü göz önüne alındığında; yerkürenin en doğusundan en batısına, en kuzeyinden en güneyine kadar tüm insanlığı farklı derecede de olsa etkileyen bir krizle karşı karşıya olmamız gayet açıklanabilir bir durumdur.

İlk yıllarında finansal piyasaların ekranlarındaki rakamlardan okunmaya çalışılan krizin her geçen gün sosyal boyutları ve etkileşimleri derinleşmektedir.

Bu kriz sadece finansal sistem içindeki eksiklik, sakatlık ve çarpıklıklarla alakalı değildir. Bu da diğerleri gibi kapitalist sistemin doğası gereği ortaya çıkan bir krizdir. Çünkü kapitalist sistemin temel özelliği; reel GSYH (gayri safi yurt içi hâsıla) ve istihdamla ölçülen ekonomik aktivitenin periyodik ama “düzenli olmayan” dalgalanmalar göstermesidir. Yani sistem sürekli bir krize gebe dir.

Her İnsan Borçla Doğuyor

Kapitalist ekonominin tanımı gereği “sonsuz ihtiyaçların” dizginlenmesi yerine, daha fazla borçla, daha fazla tüketim birincil hedeftir. Bu hedef sayesinde, her insan borçla doğmaktadır.

4 milyar 841 milyon kişi olarak hesaplanan küresel yetişkin nüfusun %9'unun borçları varlıklarından fazla, yani net olarak borçludur. Yaklaşık 436 milyon yetişkin insan her sabah daha da büyüyen bir borçla uyanmaktadır. Bu oran en düşük Çin'de %6, en yüksek Latin Amerika'da %11'dir.¹

ABD Hazine Bakanlığı verilerine göre, Aralık 2016'da dünyanın en büyük ekonomisinde kişi başına düşen borç 61 bin doları aşmış durumdadır.²

Kapitalizmin entegrasyon dönemini tamamladığı 1980 sonrasında bu borç hızla tırmanışa geçmiş ve dünya tarihindeki en sık “devlet iflasları” yaşanmıştır.

IMF'nin 2008 yılında yaptığı bir araştırma³ çarpıcı sonuçlar ortaya koymaktadır. 1824 ve 2004 yılları arasında tam 257 ülke iflas bayrağını çekmiştir. Son 180 yılda 257 kez iflas eden ülkelerin 74'ü sadece söz konusu entegrasyon sürecinin ilk dokuz yılında yani 1981-1990 yılları arasında iflas etmiştir. Finansal krizler, devletlerin borçlarını artırarak bu borçların nihaî ödeyicisi olan “sade vatandaşlara” krizlerin faturasını ödetmektedir. Artan kamu borçları yoluyla tüm toplumlar borçlandırılmakta, bu da adaletsizliği şiddetlendirmektedir.

Yaşanan son finansal kriz de, dünya vatandaşlarının borç faturalarının biraz daha kabarmasına neden olmaktadır. Neredeyse tüm insanlar sermaye karşısında borç-

lu, sermaye ise “Evrensel Alacaklı” konumundadır.

Yaşanılan krizin bu denli etkili olmasının en büyük nedenlerinden biri şüphesiz finans sistemin küresel ekonomi üzerindeki yüksek hegemonik gücüyle alakalıdır. Her geçen gün biraz daha giriftleşen finansal piyasalar, dünyanın siyasal ve ekonomik örgütlenmesinin arasındaki ana bağlantıdır. Ve bu bağlantı, en başta küresel “finans terörizmi”nin merkezi konumundaki ABD'den yönetilmektedir.

ABD hegemonyasıyla entegre olmuş küresel finansal sistemin çıkardığı bu krizle anlaşılmıştır ki; kapitalist dünya “rüyalar âleminde” çıkardığı gerçekçi olmayan (yani ekonomik anlamda bir karşılığı bulunmayan) “finansal kitle imha silahına”⁴ dönüşen enstrümanlarıyla ekonominin temel dengesi olan üretim-tüketim denklemini/dengesini sahte finansal ürünlerle yok ederek, belli bir zümrenin emrine vermiştir. Bu krizle birlikte bu elit zümre daha da palazlanırken, dünya halkları, özellikle de gelişmekte olan ülke diye tabir edilen ülke halkları daha da fakirleşmiş, işsizlik hükü-

1 Uğur Gürses, “Küresel Servet ‘Patinajda’”, Hürriyet, 22 Kasım 2016

2 Cemil Ertem, “Terör, yoksulluk ve ABD'nin borcu...”, Milliyet, 20 Aralık 2016.

3 Eduardo Borensztein, Ugo Panizza, The Costs of Sovereign Default, IMF, 2008.
<https://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2008/wp08238.pdf>

4 Dünyanın en büyük spekülörlerinden Warren Buffet dahi bu ürünler için “ekonomiler ve sıradan vatandaşlar için finansal saatli bomba” ifadesini kullanmaktan çekinmemiştir. 2008 yılında 700 trilyon dolarla global ekonominin 10 katı büyüklüğünde olan ve krizin fitilini ateşleyen bu ürünlerin 2015 yılında ulaştığı büyüklük ise 1,5 katrilyon civarındadır. Toplam küresel ekonominin yıllık brüt gayri safi milli hâsılasının 70 ila 80 trilyon dolar olduğu göz önüne alınırsa, global ekonominin 20 kat büyüklüğündeki bu ürünlerin yol açacağı yeni bir kriz tam anlamıyla kapitalist sistemin infilak etmesidir. <http://www.dunya.com/dunya/turev-piyasalarinin-hacmi-kriz-doneminin-iki-katina-cikti-haberi-290665>

metlerin önündeki en büyük problem olmuştur.

Küresel finansal krizin patlamasından hemen önce ABD'nin beş büyük bankasının varlıkları toplamı, tüm ABD ekonomisinin %43'üne denk gelmektedir. Çok değil, krizden 4 yıl sonra 2012 yılının ortalarında alınan tedbirler ve piyasalara pompalanan paralarla krizi dünyanın başına bela etmede etkin rol oynayan bu finans kuruluşlarının beşinin varlıklarında 8,5 trilyon dolarlık artış yaşanmıştır ki, bu, o tarihlerde tüm ABD ekonomisinin %56'sına denk gelmektedir.

Aradan geçen yıllarda yeni dünya düzenin oyun kurucuları olan bu finansal baronlar daha da büyürken işsizlik tüm dünyanın birincil problemi olmaya devam etmektedir. Bu nedenle krize maruz kalmış tüm ekonomiler bütçe açığı, enflasyon ve diğer temel ekonomik sorunlardan önce işsizlik sorununun nasıl aşılabacağına yönelmiştir. Ancak işsizlik sorunu aşılamamıştır ve hâlihazırda dünyanın en önemli sorunu olmaya devam etmektedir.

Dünyadaki işsizlerin toplam sayısı 2015 yılında kriz öncesi duruma göre 27 milyonluk bir artışla 197,1 milyon olarak gerçekleşmiştir.

200 Milyonluk İşsizler Ordusu ve İnsanlığa Yakışmayan İşler

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) 2016'nın son günlerinde açıkladığı rapora göre⁵; 2015 yılına ait nihai işsizlik rakamı tahminen 197,1 milyondur ve bu rakamın 2016 yılında yaklaşık 2,3 milyonluk bir artışla 199,4 milyona çıkacağı tahmin edilmektedir.

2017 yılında da küresel işsizler ordusuna 1,1 milyon işsiz daha eklenmesi beklenmektedir.

ILO Genel Direktörü Guy Ryder konuya ilişkin olarak şunları söylemiştir: "Gerek yükselen gerekse gelişmekte olan ekonomilerde, çok sayıda çalışan düşük ücretli işleri kabul etmek zorunda kalmaktadır. İnsana yakışır iş fir-

Yaklaşık 5 milyar olan dünyadaki yetişkin nüfusun %9'unun borçları varlıklarından fazladır. Yaklaşık 500 milyon yetişkin ise her sabah daha da büyüyen bir borçla uyanmaktadır.

5 Dünyada İstihdam ve Sosyal Durum-Eğilimler (WESO), ILO, 2016.

http://www.ilo.org/ankara/news/WCMS_446733/lang--tr/index.htm

satlarını artırmak için ivedilikle harekete geçmemiz gerekmektedir; yoksa yoğunlaşan toplumsal gerilimlerle karşılaşma riski bizi beklemektedir. İnsana yakışır işlerin olmayışı, insanları, başlıca özellikleri düşük verimlilik, düşük ücret ve sigortasızlık olan kayıt dışı istihdama yöneltmektedir. Bu durumun değişmesi gerekmektedir.”

Her Şey Dünyanın %1'i İçin!

ABD'nin öncülüğünde krizin başından bu yana uygulanan parasal genişleme politikalarının dünyadaki büyük servet sahiplerinin işine geldiği, bizzat bu ultra servet

sahipleri tarafından açıkça dillendirilmektedir.

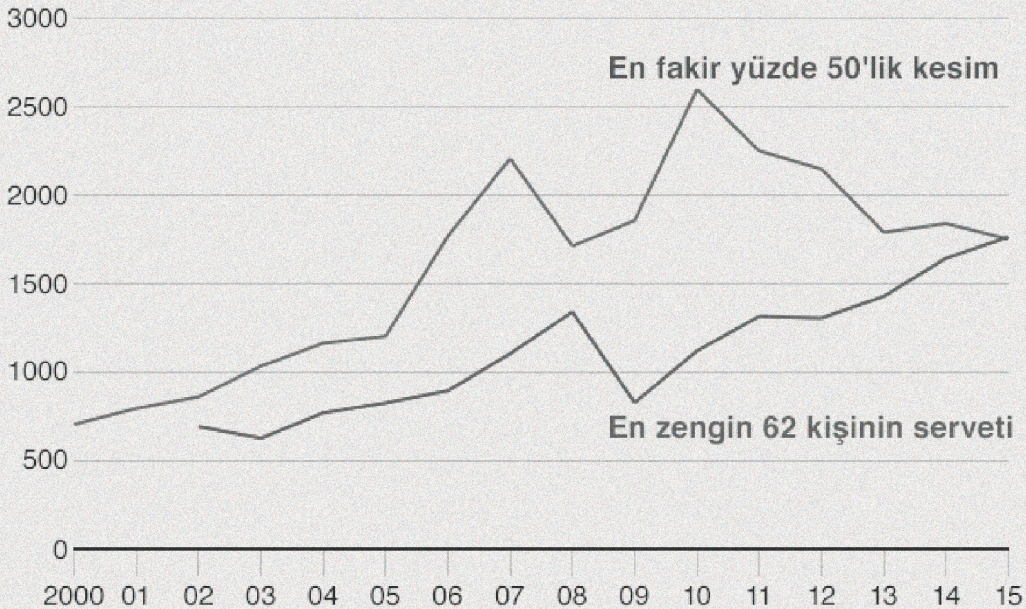
Parasal genişleme politikalarının açıklamasının ardından ABD'nin en zenginlerinden biri olan emlak kralı ve 8 Kasım 2016 tarihinde yapılan seçimlerle ABD'nin 45. Başkanı seçilen Donald Trump'ın, “Benim gibi insanlar bundan faydalananacak”⁶ demesi oldukça manidardır.

Tüm bunların doğal bir sonucu olarak, dünyada gelir dağılımı adaletsizliği önlenemediği gibi, giderek daha da olumsuz bir şekilde adaletsizleşmektedir.

6 “QE zenginlere yardımcı oluyor”, Finans Trend, 14 Eylül 2012.

En zengin 62 kişinin serveti dünyanın yüzde 50'lik nüfusuna denk

Toplam servet (milyar \$)

Küresel servet, son 14 yılda 2 kat artış göstererek 263 trilyon dolara ulaşırken, servet dar bir zümrenin elinde çoğalmaya devam etmektedir.

İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın raporuna göre⁷ dünyanın en zengin %1'lik kesiminin serveti, geri kalan %99'luk kesimin servetinin toplamına eşittir!

Oxfam'ın verilerine göre; dünyanın en zengin 62 kişinin serveti (1 trilyon 760 milyar) dünyanın %50'lik nüfusunun servetine denktir!

Yerkürenin yoksul nüfusunun serveti ise 2010-2015 yılları arasında %41 düşüş göstermiştir. Süper zenginlerin servetleri ise bu yıllar arasında %44 oranında artmıştır.

Bu; herkesin refahı için işleyecek bir ekonomi yerine, yalnızca %1'lik kesim için çalışan bir ekonomi modelidir.

Köleliğin Modern Hali

Gelir dağılımındaki çarpıklıklar, ekonomik krizlerle bozulan dengeler ve savaşlar dünyanın en eski sosyal hastalığı olan köleliğin, evrim geçirerek hortlamasına ve yeniden tanımlanmak zorunda kalmasına yol açmaktadır.

Avustralyalı insan hakları kuruluşu Walk Free Foundation'un 167 ülkede yaptığı araştırmalar sonucu açıkladığı "2016 Küresel Kölelik Endeksi"⁸ göre dünya çapında 45 milyon 800 bin kişi modern köle konumundadır. Bu rakam 2014'te 35,8 milyonken bugün 45,8 milyona ulaşmış durumdur.

Raporda modern kölelik tanımı, "Bir kişinin sömürü amacıyla bedeni üzerindeki ve çalışıp çalışmama kararı hakkındaki özgürlüğünün elinden alınması" şeklinde yapılmaktadır.

Raporda çocuk işçiler, zorla fuhşa itilenler, çocuk askerler ya da ekonomik sömürüye maruz kalanlar 'modern köleler' arasında sayılmıştır ve özellikle sığınmacı ve mültecilerin modern kölelik tehdidi altında bulunduğu dikkat çekilmiştir.

Rapora göre "modern köleliğe" 1 milyon 243 bin 400 kişiyle en az Avrupa'da, 30 milyon 400 bin kişiyle de en fazla Asya-Pasifik bölgesinde rastlanmaktadır. Dünyada modern köleliğin nüfusa oranla en yaygın olarak görüldüğü ülkelerin başında Kuzey Kore, Özbekistan, Kamboçya, Hindistan ve Katar gelmektedir. Modern kölelerin yarısından fazlası (%58) Hindistan, Çin, Bangladeş, Pakistan ve Özbekistan'da yaşamaktadır.

Çalışma kamplarının bulunduğu Kuzey Kore'de her 20 kişiden biri kölelik koşullarında yaşamaktadır.

Zengin ve Fakir Arasındaki Uçurum Son 30 Yılın En Yüksekünde

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD), üye ülkelerin önemli bir kısmında, zengin ve fakir arasındaki uçurumun son 30 yılın en yüksek oranına ulaştığı uyarısında bulunmuştur.⁹

Rapora göre, üye ülkelerde nüfusun en zengin %10'u, nüfusun en fakir %10'un-

7 "Richest 1% will own more than all the rest by 2016", Oxfam, 19 Ocak 2015.

8 <http://www.globalslaveryindex.org/>

9 "OECD: Gelir dağılımı adaletsizliği son 30 yılın en yüksek seviyesinde", Bloomberg, 21 Mayıs 2015.

dan 9,6 kat daha fazla kazanmaktadır. OECD'ye göre, bu oran 1980'li yıllarda 7.1, 1990'lı yıllarda 8.1, 2000'li yıllarda ise 9.1'e çıkmıştır.

Yeni dünya ekonomik düzeni az gelişmiş ülke insanların çoğu için yoksulluk anlamına gelmektedir. Sadece Doğu Afrika'da 23,4 milyon kişi açlıkla savaştaktadır.¹⁰

Merkez bankalarının gelişmiş ekonomileri canlandırma çabaları zengin ve fakir arasındaki uçurumu daha da büyötmüştür. Merkez bankalarının finansal varlık hacmini artırması, zenginin daha zengin, fakirin daha fakir olmasına katkı sağlamıştır.

Ancak yoksulluk günümüz yeni dünya düzeninde, sadece az gelişmiş veya gelişmekte olan ölkeleri değil, gelişmiş ölkeler de dâhil olmak üzere büyük bir coğrafyayı etkisi altına almış en önemli sosyal sorun durumundadır. Borç kriziyle gelen adaletsiz bölüşüm ABD ve Anglo-sakson dünyayı, yani neoliberalizmin doğduğu ölkeleri de vurmaktadır.

Son yapılan araştırmalar, yoksulluk sınırında yaşayan insanların geri kalmış ölkelerin yanında gelişmiş ölkelerdeki oranının da arttığını göstermektedir.

Dünyanın jandarması olarak nitelenen ABD'de sokaklarda yaşayan evsiz insanlar artık gelişmiş ekonomilerin sokaklarında da sıkça görölmeye başlanmıştır. Alman Bertelsmann Vakfı'nın son araştırmasına göre¹¹; Almanya'daki sosyal yardıma muhtaç ailelerde yetişen çocuk sayısı 2 milyonu bulmaktadır. Gelirinin büyük bö-

lümünü hammadde ihracından elde eden Rusya'nın, petrolün ucuzlamasıyla birlikte girdiği ekonomik kriz devam etmektedir. Rusya'da her yedi kişiden biri fakirlik sınırının altında yaşamaktadır.¹²

“Arap Baharı” ve Suriye İç Savaşının Maliyeti 850 Milyar Dolar

Merkezi Lübnan'da bulunan BM Batı Asya Ekonomik ve Sosyal Komisyonu (ESCWA) tarafından hazırlanan araştırmaya göre, Suriye'de 2011'den bu yana devam eden içsavaş ve kaos ortamının ölkeye 5 yıllık maliyeti 259 milyar dolara ulaşmıştır.

Araştırmada ayrıca Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da 2011'den bu yana devam eden “Arap Baharı” sürecinin bölge ölkelerine maliyetinin 600 milyar dolar olduğu belirtilmiştir. Bu tutarın bölge ölkelerinin 5 yıllık toplam GSYH'sinin %6'sına denk geldiği aktarılmıştır.¹³

10 “Doğu Afrika'da 23,4 milyon kişi açlıkla savaşıyor”, Anadolu Ajansı, 10 Kasım 2016.

11 “Zengin Almanya'nın fakir çocukları”, Deutsche Welle Türkçe, 12 Eylül 2016.

12 “Rusya'da fakirlik artıyor”, Deutsche Welle Türkçe, 18 Ocak 2016.

13 “Arap Baharı ve Suriye'deki iç savaşın maliyeti 859 milyar dolar”, Son Devir, 11 Kasım 2016.

2. KREDİ DERECELENDİRME KURULUŞLARI

Küresel Finansal Terörizmin En Büyük Silahı: Rating Şirketleri

Dünyada gelir adaletsizliğinin artmasında etkin rol oynayan “küresel finansal terörizm”i- nin farklı silahları bulunmaktadır. Daha zor ve maliyetli bir yol olan ya da netice alınması mümkün olmayan askerî operasyonlar yerine modern finansal sistemin araçları devreye sokulmaktadır. Bu araçların başında da uluslararası derecelendirme “rating” şirketleri¹⁴ yer almaktadır.

Küresel sistem, finansal kurumlarla dize getirmeye çalıştığı ülkeleri öncelikle sınıflandırıp daha sonra o ülkeleri verdikleri tartışmalı notlarla hedef almaya devam etmektedir.

Kredi derecelendirme şirketleri 175 yıllık geçmişlerinin hiçbir döneminde olmadıkları kadar itibar kaybına uğramışlardır. Bir taraftan bu kurumların verdikleri notlar, yaptıkları değerlendirmeler tartışılıp eleştirilirken, diğer taraftan da bu kurumların hegemonik uygulamaları devam etmektedir.

Temelleri 1841 yılında ABD’de doğudan batıya giden malların kayıtlarını tutmak için atılan bu kurumlar, bugün geldikleri nokta itibarıyla çok farklı bir konumdadır.

Bugün itibarıyla bu kurumların objektif bir ekonomik derecelendirme yaptıklarına inananların sayısı oldukça az iken, bu kurumların “ekonomik tetikçilik” yaptıklarına ve küresel

14 Kredi derecelendirme şirketleriyle ilgili geniş çalışma için bkz: Fevzi Öztürk, “Notçuların Hegemonyası”, Dünya Bülteni:
<http://www.dunyabulteni.net/haber/238585/notcularin-hegemonyasi-i>
<http://www.dunyabulteni.net/haber/239740/notcularin-hegemonyasi-ii-ab-ornegi>
<http://www.dunyabulteni.net/haber/240091/notcularin-hegemonyasi-iii-arjantin-in-notu-neden-indi>

sermayenin rotasına yön verdiklerine inananların sayısı oldukça fazladır. Özellikle bu kurumlar, finansal krizin en debdebeli döneminde ülke notlarıyla oynayarak piyasalarda çalkantılara yol açması ve krize giden süreçte olumsuz bir rol oynamaları nedeniyle, ağır eleştiri bombardımanına uğramışlardır.

Bugün dünyada toplam 76 adet kredi derecelendirme kuruluşu bulunmaktadır. Bunların sadece 10 tanesinin uluslararası boyutta olduğu kabul edilmektedir. Eğer uluslararası kabul görmüş bir kredi derecelendirme kurumu kurulacaksa, ön şart olarak; mutlaka ABD'den bu işin lisansının alınması gerekmektedir.

Bu oligopol sektör yapısını uluslararası faaliyette bulunan üç adet kredi derecelendirme kuruluşu oluşturmaktadır. Bunlar Amerikan Sermaye Piyasası Kurulu tarafından tesis edilen NRSRO (Nationally Recognized Statistical Rating Organizations) bünyesinde yer alan ve üç büyükler olarak adlandırılan Moody's, Standard&Poor's (S&P) ve Fitch Ratings'tir.¹⁵

ABD'nin bu tekel konumunda şüphesiz en büyük kapital piyasasına sahip olması ve dünya toplam tahvil piyasasının %50'sine sahip olması en önemli etkidir. İşte bu nedenle olsa gerek, dünya kredi derecelendirme piyasasının %93'ü ABD kökenli kurumlar Standard&Poor's, Moody's ve Fitch tarafından kontrol edilmektedir.

Bu kurumların verdikleri kararlar ve açık-

lamaları nedeniyle hiçbir hukukî sorumlulukları yoktur! Üstelik bu kurumların verdikleri notlama sisteminde kullandıkları yöntemler şeffaf olmamakla birlikte, bu yöntemler ve kullanılan veriler bilgi üzerinden para kazanılan bir sektör olması nedeniyle açıklanmamaktadır. Bu durum derecelendirme kuruluşlarının adeta bir kapalı kutuya dönmesine neden olmaktadır. Ticarî sır nedeniyle derecelendirme yaparken hangi değişkenlerin göz önüne alındığı veya ne ölçüde etkili olduğunun açıklanmaması, hem kredi notu verilen kuruluşlar, hem de yatırımcılar tarafından eleştirilmektedir.¹⁶

Kredi derecelendirme kurumları temel olarak dört başlık altında eleştirilmektedir. Bunlar; kredi derecelendirme kuruluşlarının not verme yöntemlerinin yeteri kadar şeffaf olmaması, kredi derecelendirme alanında rekabet eksikliği, derecelendirme kuruluşlarının krizleri öngörememeleri ve mevcut krizleri derinleştirmeleri ve de çıkar amaçlı olarak ülkelere ve kurumlara not vermeleridir.

New York Times'ın ekonomi yazarı Thomas L. Friedman'ın 1996 yılındaki bir televizyon röportajında kullandığı şu ifadeler kredi derecelendirme kuruluşlarının etki gücünü yansıtmaları bakımından önemlidir:

“Bana göre dünyada iki büyük süper güç var. Birisi Birleşik Devletler, diğeri ise Moody's. Birleşik devletler sizi bomba atarak, Moody's ise kredi notlarınızı düşürerek mahvedebilir. İnanın ki, bazen hangisi daha güçlü belli olmuyor!”

15 M. Süheyb Ayaz, “Uluslararası Kredi Derecelendirme Kuruluşları: Eleştirel Bir Bakış”, Bilge Adamlar Stratejik Araştırmalar Merkezi (BİLGE-SAM), 27 Temmuz 2013.

<http://www.bilgesam.org/incele/230/-uluslararasi-kredi-derecelendirme-kuruluslari--elestirel-bir-bakis/#.WFfKVfmLTDc>

16 T.C. Kalkınma Bakanlığı, Ülke Kredi Notlarının Belirleyicileri. (Fatih Bahadır Haspolat, Uzmanlık Tezi)

Küresel Yolsuzluğun Faturası: 2 Trilyon Dolar

Uluslararası Şeffaflık Örgütü'nün Avrupa ve Orta Asya'daki 42 ülkede gerçekleştirilen araştırmasıyla hazırlanan "2016 Küresel Yolsuzluk Barometresi"¹⁷ raporu dünya çapında yolsuzluğun çok ciddi boyutlarda olduğuna işaret etmektedir.

Raporda yolsuzluk en büyük üç sorundan biri olarak gözükmektedir. Araştırmaya katılanlardan %53'ü hükümetlerin yolsuzlukla mücadelede başarılı olmadığını belirtmiştir.

Dünyada yolsuzluğa en çok karışan grupların ise, milletvekilleri ve kamu görevlileri olduğu düşünülmektedir. Araştırma sonuçlarına göre %45'lik bir kesim yolsuzluğun, dört yıl öncesine göre daha yaygın olduğunu düşünmektedir.

Yolsuzluğun en fazla izlendiği ülkeler Ermenistan, Bosna-Hersek, Litvanya, Moldova, Rusya, Sırbistan ve Ukrayna'dır.

Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) yolsuzluğun maliyetlerine ilişkin raporunda¹⁸ ise, sadece rüşvetin küresel ekonomiye zararının 1,5 ile 2 trilyon dolar arasında olduğu saptanmıştır.

Yeni Bir Paradigma İhtiyacı

Son on beş senedir dünyada akliselim insanlar yoğun bir şekilde yeni bir paradigmanın ihtiyacını dillendirmektedir.

Özellikle küresel krizin ardından hepten bozulan gelir dengesizliği, işsizlik ve sosyal çöküntü, bu arayışı her geçen gün biraz daha artırmaktadır.

Sayıları 200 milyona varan işsizler ordusu, küresel servetin %99'unun %1'lik bir zümrenin elinde olması, 2 trilyon dolara varan küresel yolsuzluk faturası, 46 milyon kişiye varan modern köleler ve borçları varlıklarının oldukça üstünde milyonlarca borçlandırılmış insan toplulukları hiç olmadıkları kadar yeni bir arayışın içindedir.

Üstelik bu arayış bu sefer hiç olmadığı kadar kapitalist sistemin tam içinden, kalbinden yükselmektedir.

Önceki yıllarda üçüncü dünya ülkeleri diye tabir edilen ülkelerde ya da gelişmekte olan ülkelerde mevcut duruma, başka bir ifade ile küreselleşmeye karşı muhalif söylemler, akımlar olurken, son yıllarda özellikle de 2016'da küreselleşme karşıtı muhalefet doğrudan küreselleşmenin kalbinden, sistemin idare edildiği merkezden yükselmektedir.

2016'nın ortasında İngiltere'de yapılan referandumda halkın %52'sinin Avrupa Birliği'nden çıkma kararı (Brexit), Başbakan David Cameron'un görevi bırakması ve en önemlisi Kasım 2016'da yapılan seçimlerde Trump'ın ABD'ye yeni başkan seçilmesi sistemin içinden gelen memnuniyetsizlik ve sorgulamanın bir tezahürü olarak okunabilir.

Bu okumayı seçimlerin ertesi günü yazdığı makalesinde Fukuyama şu sözlerle kaleme almıştır:

"Donald Trump'ın Hilary Clinton'ı uğrattığı şaşkınlık verici yenilgi yalnızca Amerikan siyasetinde değil dünya düzeninin tamamı için bir dönüm noktası oluşturuyor."

17 "People and Corruption: Europe and Central Asia 2016", Transparency International, 16 Kasım 2016.

<https://www.transparency.org/whatwedo/publication/7493>

18 "IMF: Rüşvetin küresel ekonomiye yıllık maliyeti 1,5-2 trilyon dolar", Bloomberg, 11 Mayıs 2016.

3. KÜRESEL ŞİRKETLER

“Çocuk İşçi” Sorununda Başrol Çokuluslu Şirketlerin

Uluslararası Af Örgütü tarafından 19 Ocak 2016’da yayımlanan “Akıllı telefon ve elektrikli otomobil bataryalarının arkasındaki çocuk işçiliği” başlıklı rapor, sektörün dev firmalarının çocuk işçi sorununda başrol oynadığını ortaya koymaktadır. Demokratik Kongo Cumhuriyeti’ndeki kobalt madenlerine odaklanan raporda lion bataryaların üretiminde kullanılan kobaltın çıkarıldığı madenlerde çocuk işçilerin çalıştırıldığı, Apple, Samsung ve Sony’nin de bulunduğu birçok teknoloji şirketinin bu madenlerden çıkarılan kobaltı satın aldığı iddia edilmektedir. Rapora göre, kobalt madenlerinde çalıştırılan çocukların yaşı 7’den başlamakta, oldukça kötü şartlarda çalıştırılan maden işçilerinin can güvenlikleri bulunmamaktadır.

Rapora göre, Demokratik Kongo Cumhuriyeti’ndeki madenlerden çıkarılan kobalt; ülkedeki maden firmaları tarafından Çin ve Güney Kore’deki batarya fabrikalarına satılmaktadır. Uluslararası Af Örgütü, aralarında Apple, Sony ve Samsung’un da bulunduğu birçok teknoloji firmasının cihazlarının bataryalarında kullandıkları ürünleri bu fabrikalardan satın aldığını göstermektedir.

Raporda Demokratik Kongo Cumhuriyeti’ndeki kobalt fabrikalarında çalışan çocuk işçi sayısının 40 binin üzerinde olduğunu iddia edilmektedir. Mülakat yapılan çocuk işçiler, günde 12 saate kadar çalıştıklarını ve karşılığında 1 ile 2 dolar arasında ücret aldıklarını söylemektedir. BBC’ye konuşan Apple yetkilileri, şirketin, “aralarında kobaltın da bulunduğu onlarca materyali işçilik ve çevre risklerini belirlemek için incelendiğini” açıklamıştır. Sony yetkilileri, “İnsan hakları ve işçi koşullarını önemseyen şirketlerle çalıştıklarını”

söylerken, Samsung yetkilileri, “Çocuk işçi çalıştıran tedarikçilerle yapılan anlaşmaların hemen iptal edileceğini” belirtmiştir.¹⁹

Dünyanın en büyük içecek firmalarından PepsiCo’nun Endonezya’da binlerce çocuğu palm yağı arzi için tarlalarda çalıştırdığı tesbit edilmiştir. Çocuk işçilerin, çok düşük maaşlara, sağlık ve güvenlik sigortası olmadan çalıştırıldığı belirtilmektedir.²⁰

Küresel Şirketler Off-Shore Hesaplarıyla Trilyonlarca Dolar Vergi Kaçırıyor

Oxfam tarafından yayımlanan “Zirvede Bozukluk” adlı rapora göre, aralarında Apple, General Electric, Microsoft gibi dev şirketlerin bulunduğu 50 firmanın vergi ödememek için off-shore hesapları tercih ettiği ve ülkenin federal politikalarında etkili olabilmek için her yıl lobicilik faaliyetlerine yüz milyonlarca dolar harcadığı iddia edilmiştir. Şirket listesinde teknoloji devi Apple zirvede yer alırken, firmanın toplam 181 milyar dolarının dört farklı off-shore kuruluşunda tutulduğu ve firmanın bugüne kadar 21 milyar dolar vergi muafiyetinden yararlandığı belirtilmiştir. İkinci sıradaki General Electric’in toplam 119 milyar dolarının 18 farklı off-shore kuruluşunda olduğu, üçüncü sıradaki Microsoft’un da 108 milyar dolarının beş farklı off-shore kuruluşunda tutulduğu kaydedilmiştir. Listede yer alan diğer şirketler arasında Coca-Cola, Pepsi, Walt Disney, Procter&Gamble gibi dünyaca büyük firmalar bulunmaktadır.²¹

Küresel Aktörlerin Şirketler Üzerinden Savaşı: Dev Cezalar

ABD ve Avrupa arasında son yıllarda giderek kızışan küresel rekabet, geçtiğimiz yıl dev firmalar üzerinden sürdürülen ceza uygulamalarıyla da kendisini göstermiştir.

19 “Teknoloji devleri çocuk işçiliğine göz yumuyor”, Aljazeera Turk, 19 Ocak 2016.

20 “Pepsi Linked to Child Labor and Worker Exploitation”, Alternet, 16 Haziran 2016.

21 “ABD’li 50 firmanın 1,4 trilyon doları vergi cennetlerinde”, Anadolu Ajansı, 15 Nisan 2016.

Çocuk işçi sorununun baş sorumluları, Apple, Sony ve Samsung gibi teknoloji devleridir. Uluslararası Af Örgütü raporu, küresel firmaların, Asya ve Afrikalı çocukların hayati risk taşıyan işlerde çalışmalarına göz yumduğunu göstermektedir.

ABD’de egzoz emisyonlarını kasıtlı olarak düşük göstermekle suçlanan Volkswagen şirketine, 15 milyar dolarlık ceza verilmiştir. Şirket, dünya çapında sattığı 11 milyon araçta ABD’li denetçilerin ‘sakıncalı’ bulunduğu yazılımın olduğunu kabul etmiştir. Volkswagen’nin ABD operasyonlarının başındaki isim Michael Horn ilk açıklamasında ABD’li yetkililere karşı dürüst olmadıklarını itiraf etmiş ve “Dürüst davranmadık ve işi batırdık. Özür dileriz” demiştir.²²

ABD Adalet Bakanlığı tarafından sürdürülen davada Volkswagen, temiz havayı kirletmek ve dolandırıcılık suçlamalarını yasaları ihlal suçunu kabul ederken, şirkete karşı açılan ceza kovuşturması ve hukuk davalarında uzlaşmaya varıldığını açıklamıştır. ABD Adalet Bakanlığı, emisyon davasında çevreyi koruma ve tüketici haklarını savunmak suçlarından açtığı davada Volkswagen’i 4 milyar 300 milyon dolar para cezası ödemeye mahkum etmiştir. Volkswagen tarafından da kabul edilen cezanın emisyon hilesine verilen cezayı kapsadığı belirtilmiştir. ABD’de satılan 475 bin mazotlu aracı satın alanların Volkswagen’e açtığı bireysel davalardan da 16 milyar 500 milyon dolara mal olacağı ifade edilmektedir. ABD Adalet Bakanlığının açtığı ve kazandığı emisyon davası emsal teşkil etmesi Avrupa başta olmak üzere birçok ülkenin Volkswagen’e dava açması beklenmektedir.²³

Öte yandan, bu olay, “çevre dostu” olarak bilinen küresel firmaların, aslında bu gibi

kaygılarının olmadığı ve tek önceliklerinin daha fazla kazanç olduğunu ortaya koymaktadır. Buna karşın çevre örgütlerinin, doğaya en çok zarar veren bu gibi çokuluslu şirketlere karşı herhangi bir söylem geliştirmemesi manidardır.

Volkswagen’le ilgili bu süreç yaşanırken, Avrupa Birliği de boş durmamış ve teknoloji devi Apple’a rekor bir ceza kesmiştir. Avrupa Birliği Komisyonu’nda 3 yıldır süren vergi soruşturmasında nihai karar Ağustos ayında verilmiş, ABD’li şirketin AB kurallarına aykırı vergi indirimi sağlandığı gerekçesiyle İrlanda’ya 13 milyar Euro (14,6 milyar dolar) geri ödeme yapması kararlaştırılmıştır. Şirketin İrlanda’daki %12,5’lik vergi oranına karşın %1 vergi ödediği tespit edilmiştir.

Konuyla ilgili Brüksel’de basın toplantısı düzenleyen AB Komisyonu Rekabetten Sorumlu Üyesi Margrethe Vestager, “AB Komisyonu bugün Apple’ın İrlanda’da faydalandığı vergi uygulamalarının yasa dışı olduğu kararını verdi. Apple’a İrlanda’da yirmi yıldan fazladır uygulanan vergi avantajı şirketin yükünü hafifletti ama bu düşük vergilerden faydalanma yasa dışı bulundu. Apple, 13 milyar euroyu faiziyle birlikte geri ödemeli” demiştir.²⁴

Küresel aktörlerin çokuluslu şirketler üzerinden sürdürdükleri çıkar savaşları önümüzdeki yıllarda da dev cezalarla sürecek gibi gözükmektedir.

24 “Apple’a rekor ceza”, ntv.com.tr, 30 Ağustos 2016.

22 “5 soruda Volkswagen soruşturması”, BBC Türkçe, 22 Eylül 2015.

23 “ABD’den Volkswagen’e 4.3 milyar dolar ceza”, Hürriyet 12 Ocak 2017.

medya

15 Temmuz Darbe Girişimi Karşısında Batı Medyasının Tutumu

Türkiye, 15 Temmuz 2016'da gerçekleştirilen darbe girişimine karşı, dünyada benzeri görülmemiş bir reaksiyon göstermiş, sivil vatandaşlar tankların, F16'ların ve silahlı darbe girişimcilerinin karşısına çıkarak darbe girişimini püskürtmüştür. Türkiye bunu yaparken etnik, mezhepsel ve siyasal farklılıklarını bir kenara bırakarak tek vücut olabilmeyi başarmıştır. Ancak dünya kamuoyunda büyük bir takdirle karşılanması ve örneklik teşkil etmesi gereken bu süreç Batı medyasınca görmezden gelinmekle kalmamış, aksine darbe girişimi sonrasında ABD ve Avrupa medyasının Türkiye'de mezhepsel bir çatışmanın zemini için özel çaba sarf ettiği görülmüştür. Bu manipülatif girişimde BBC'nin başı çektiği ortaya çıkmıştır. BBC 15 Temmuz'un hemen akabinde Türkiye'nin çeşitli şehirlerine ekiplerini göndermiş ve Türk toplumunda Alevi-Sünni çatışması yaşandığına dair haber yapma girişiminde bulunmuştur. BBC World Prodüktörü James Bryant'ın deşifre olan bir mailinde kullandığı şu ifadeler durumu ortaya koymaktadır: "Türkiye'de başarısız olmuş darbe girişimi. Oradaki siyasi durumu ele alıyoruz. Ülkede hükümetin şu anda yaptıklarına eleştirel yaklaşacak kişiler bulmakta zorlanıyoruz. Geçen hafta zaten olumlu konuşan çok kişi aldık. Bu sebeple şu an durum aleyhine konuşacak birilerini bulabilmeyi ümit ediyoruz."

Gezi Parkı olayları sırasında Türkiye'de bir içsavaş ortamı olduğu yalanını yaymak üzere Türkiye'de günlerce canlı yayın yapan, İstanbul'a olaylar daha başlamadan savaş muhabirlerini gönderen CNN, 15 Temmuz darbe girişiminde de aynı tavrını sürdürmüştür. Taksim Meydanı'ndan yapılan canlı bağlantıda, yüzlerce sivilin yaşamını yitirdiği, binlerce kişinin yaralandığı kanlı darbe girişimi görmezden gelinerek "Binlerce tutuklama var. Türkiye'de demokrasi baskı altında" ifadeleri kullanılmıştır.

BBC, darbe girişiminde halka ateş açılmasını, meclis binasının bombalanmasını F16 saldırılarını bir kenara bırakarak FETÖ/PDY bağlantısı sebebiyle gözaltına alınan gazeteciler

üzerinden basın özgürlüğü vurgusu yapmayı tercih etmiştir.

Bir MSNBC muhabiri Twitter'da Erdoğan'ın Almanya'dan sığınma talebinde bulunduğunu yazmış, pek çok medya kuruluşu da bu asılsız iddiayı kaynak olarak kullanmıştır. İngiltere'den Daily Mirror gazetesi ise darbeyi şu ifadelerle haber vermiştir: "Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan, ordunun darbeyi başlatmasından sonra ülkeden özel jetle kaçtı."

Mart 2016'da Türkiye'de darbe ihtimalinden bahseden ABD'li Ortadoğu uzmanı Michael Rubin, darbe girişiminin daha ilk saatlerinde New York Post'ta "Neden Darbe Türkiye İçin Umut Olabilir?" başlıklı bir yazı yayımlamıştır.

Uluslararası Af Örgütü Amnesty, darbe girişimi sebebiyle tutuklanan binlerce askerinin cinsel istismara uğradığını iddia etmiştir. Başta The Independent ve Mirror olmak üzere Avrupa'nın ileri gelen pek çok medya organı da bu yalanı kaynak olarak kabul edip sayfalarına taşımıştır.

Darbe girişiminin başarısız olmasının ardından Fox News "Türkiye'nin Son Umudu da Öldü" başlıklı bir makale yayımlamıştır.

Independent gazetesinde 16 Temmuz'da yayımlanan Adam Lusher imzalı yazıda, darbe girişiminin Erdoğan tarafından gerçekleştirildiği yönündeki komplo teorilerine yer verilirken, Fethullah Gülen "ABD'de yaşayan ılımlı Müslüman din adamı", takipçileri ise "İnançlar arası diyalogu savunan ılımlı İslam savunucuları" olarak tanıtılmıştır.

Washington Post'un 16 Temmuz tarihli editöryal yazısının başlığı "'Erdoğan,

Otoriterliğini İkiye Katlama Arzusuna Karşı Çıkmalı", İngiltere'den The Guardian gazetesinin 17 Temmuz tarihli editöryal yazısının başlığı ise "Seçimle İşbaşına Gelmiş Diktatörlüğe Dikkat Edin"dir. Washington Post'un yazısı "Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin kibirli ve artarak otokratlaşan cumhurbaşkanı" ifadeleriyle başlamaktadır.

New York Times, sitesindeki bir yazıyı Twitter'da paylaşıırken "Erdoğan'ın destekçileri koyun, ne derse desin onu takip ederler." ifadelerini kullanmış, daha sonra alıntının, makalenin önceki versiyonunda yer aldığı ileri sürülmüş ancak tweet silinmemiştir.

BBC'de yayımlanan 21 Temmuz tarihli yazının başlığı "Erdoğan: Türkiye'nin Acımasız Cumhurbaşkanı"dır.

FETÖ ile kuvvetli bağlantıları bulunduğu bilinen Eski CIA Yöneticisi Graham Fuller, Huffington Post'ta yayımlanan 22 Temmuz tarihli yazısında, darbe girişimi sonrasında gerçekleştirilen operasyonlar sebebiyle Erdoğan'ı Stalin'e benzetmiştir.

The Economist'te yayımlanan ve Erdoğan'ın demokrasiyi tahrip etmekle suçlandığı 23 Temmuz tarihli makalenin başlığı "Erdoğan'ın İntikamı"dır.

Metro News 25 Temmuz 2016 tarihli haberinde darbe girişimini "Erdoğan'ın çılgın tasfiyesi" olarak yorumlamış, darbenin bastırılması için gerçekleştirilen çalışmalarına "baskıcı eyleme dönüştüğünü" iddia etmiştir.

The Guardian, darbe girişimi sonrasında FETÖ/PDY'nin medya ayağına ilişkin tutuklamalarla ilgili, yine aynı yapıyla bağlantısı açık olan Mahir Zeynalov'un

Twitter hesabını kaynak göstermiş ve 30 Temmuz tarihli haberde, “Genç, Yaşlı, Muhafazakar, Liberal: Türkiye Gazetecilerin Tutuklaması Üzerine Şokta” başlığını kullanmıştır.

15 Temmuz’daki darbe girişiminin ardından Avrupa’da yaşayan Türklerin katıldığı mitingler tertip edilmiş ve darbeye karşı Türk milletinin sağduyusu ortaya konmuştur. Ancak darbe sürecinde açıktan açığa Türkiye karşıtı tavır takınan Avrupa devletleri, söz konusu miting organizasyonlarında da, bu tavırlarını sürdürmüştür. 31 Temmuz 2016 tarihinde Almanya’nın Köln şehrinde düzenlenen mitinge Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın telefonkonferans yöntemi ile katılması beklenirken Alman makamlarınca bu duruma izin verilmemiş, yalnızca Erdoğan’ın yazılı mesajının okunmasına müsaade edilmiştir. Köln mitinginin gerçekleştiği saatlerde Avusturya’da Viyana Havalimanı’nda bulunan elektronik haber bantlarından birinde ise “Türkiye tatili ile sadece Erdoğan’ı destekliyorsunuz” şeklindeki provokatif mesaj yayımlanmış, Türk yetkililerin müdahalesi ve gelen tepkiler üzerine ilan yayından kaldırılmıştır. Deutsche Welle ise güvenlik güçlerinin olmaması halinde on binlerce kişinin toplandığı mitingde olayların çok acıklı bir hal alabileceğini iddia etmiştir.

Türkiye ve Ortadoğu coğrafyasındaki ülkelerde yaşanan toplumsal hadiselerde manipülatif bir rol üstlenen Twitter, 15 Temmuz darbe girişimiyle ilgili de benzer bir tavır sergilemiştir. 2016 yılının önemli olaylarından derlediği bir video yayımlayan Twitter, Türkiye’yi ve dünyayı yakından ilgilendiren böylesine vahim bir olayı 2016’nın önemli olayları arasında görmeyerek adeta yok saymıştır. #Thishappened etiketi altında yayımlanan videoda, Copa America finalinde Messi’nin penaltı kaçırmaması, Game of Thrones dizisi karakteri Jon Snow’nun hayata dönmesi, Mannequin Challenge eylemi, ABD’deki başkanlık seçimi, Pokemon GO oyunu, Leonardo Di Caprio’nun Oscar ödülü alması, Muhammed Ali ve Fidel Castro’nun ölümleri ve Portekiz’in Avrupa Şampiyonu olması gibi olaylar yer almıştır.¹

Gezi Parkı olaylarından bu yana Türkiye’yi hedef alan sürecin bir parçası haline gelen Batılı medya organları, 15 Temmuz darbe girişiminde de benzer bir tavır takınmıştır.

1 “Twitter’den 15 Temmuz ayır”, Yeni Şafak, 6 Aralık 2016.

Küresel Medya Manipülasyonları İslam'ı ve Müslümanları Hedef Alıyor

İslam'ı hedef alan manipülasyonlar dünya kamuoyuna yazılı, görsel ve sosyal medya aracılığı ile hızlı bir şekilde servis edilmekte ve kitleselleştirilmektedir. Müslümanları hedef alan yayınlar ABD ve Avrupa merkezli uluslararası medya organları tarafından üretilmekte, bu yayınlarda kullanılan dil genellikle dışlayıcı, küçümseyici ve suçlayıcı olmaktadır. İslam'ı ve Müslümanları hedef alan yayınlar son yıllarda özellikle “terör” bağlamında işlenmektedir. Olayların yansıtılma biçimi, kullanılan dil, belirli ifadelerin sürekli olarak ve yan yana tekrar edilmesi, fotoğraf tercihleri, yönlendirici makale ve yorumlar vb. birçok yöntemle medya manipülasyonlarının hem kitleselleşmesinde hem de yeniden üretilmesinde önemli bir misyon üstlenmektedir.

Polis verilerine göre 2013-2014 yılı Ekim ayları arasında Londra'da Müslümanlara karşı suçlarda %65 artış gerçekleşmiştir. Saldırıların özellikle medya yoluyla sürekli olarak İslam ve Müslümanlarla ilişkilendirilen IŞİD'in “kafa kesme” görüntülerinden sonra arttığı belirtilmiştir. Söz konusu süre zarfında İslamofobik nefret suçları 344'ten 570'ye yükselmiş, bu suçlardan birçoğu Müslüman kadınların örtülerine yönelik olarak gerçekleşmiştir.

Bertelsmann Vakfı tarafından yapılan bir araştırmaya göre, katılımcıların %64'ü toplumdaki birçok çatışmaya din farklılığının sebep olduğunu düşünmektedir. Almanya Müslümanlar Merkez Konseyi Başkanı Ayman Mazyek, Alman toplumundaki bu algılamada, medyanın rolüne dikkat çekerek şunları söylemektedir:

“İslam dini üzerine yapılan tartışmaların, bu sonuçla yakından ilişkisi var. Örneğin medyada İslam dinine yönelik sık sık çarpıtılmış bir tablo ile karşılaşyoruz. Müslümanlardan bahsedilince genelde radikal gruplar gösteriliyor. Aynı şekilde, politik tartışmalarda da benzer tablolarla karşılaşyoruz. Bence bu bağlamda hem politika-cılar açısından hem de medya açısından, din ile radikallik arasındaki ayrımın sık sık doğru algılanmadığına dair bir özeleştiri yapmak yerinde olur.”

Georgetown Üniversitesi Araştırma Projesi kapsamında 2016 yılında yayımlanan “İslamofobi Şiddetlendiğinde: 2016 Amerika Başkanlık Seçimleri” (When Islamophobia Turns Violent: The 2016 U.S. Presidential Elections) raporuna göre, Amerika, İngiltere ve Almanya'da haber yapan yayın organları tarafından yayımlanan 10 yazıdan 9'u İslam ve Müslümanları şiddet bağlamında betimlemektedir. Raporda varılan sonuca göre, Amerika'daki Müslümanlar sayısız şiddet eyleminin kurbanı durumundadırlar.

Geçtiğimiz yıllarda İngiltere'de medya-siyaset ilişkilerini etik açıdan irdeleyen Leveson soruşturmasında Daily Star gazetesi Müslüman karşıtı olarak değerlendirilmiştir. Leveson soruşturmasına konuşan eski Daily Star yazarı Richard Peppiat adlı gazeteci, Müslüman karşıtı haber yapması için zorlanması sebebiyle gazeteden istifa ettiğini açıklamıştır. Peppiat, Müslümanları karalamak için editörlerin yanlış haberler yaptırdıklarını belirtmiştir. “Müslümanlar ülke güvenliğini tehdit ediyor” ve “Göçmenler ülkeyi ele geçiriyor” şeklinde fabrikasyon haberler üretmeleri için baskıyla karşılaştıklarını belirten Peppiat,

özellikle 11 Eylül saldırılarından sonra Müslümanların barbar, vahşi, geri kalmış, ahlaksız insanlar olarak gösterilmesinin planlı bir hareket olduğunu ifade etmiştir.²

İslam karşıtı haber yapması için yöneticilerden baskı gördüğünü söyleyen Peppiatt, “Temel hedef, (İslam aleyhinde ırkçı saldırıları ile bilinen) İngiliz Müdafı Derneği’ni gaza getirmektir. Sürekli Müslümanların ülke güvenliği için nasıl tehlikeli olduğunu, göçmenlerin işsizlik sorununu körüklediğini anlatıyorduk” demiştir. Müslümanlar aleyhine yaptığı bir asparagas haberi de örnek gösteren Peppiatt, özetle şunları söylemiştir: “Bir seferinde Müslümanların Hintli Sih kılığında turuncu türbanlar giyip bu türbanların içine bomba koyarak, uçakları havada patlatacağı ile ilgili bir iddia uydurdum. Elbette böyle durumlarda hemen ‘adının açıklanmasını istemeyen üst düzey bir emniyet yetkilisinden aldığımız bilgilere göre’ diye lafa başladım. Başlık da hazır. ‘İngiltere’yi bekleyen türban saldırısı’. Ayrıca zaten bir haberle hem Müslüman hem de Hintli göçmenleri zan altında bırakmak çok avantajlı idi.”

Amerikan medyasının dezenformasyon, misenformasyon ve manipülasyon yoluyla algı yönetimi politikasının en dikkat çekici örneği “iliştirilmiş gazetecilik”tir (embedded journalism). Savaş esnasında gelişmeleri doğrudan raporlayabilmesi için askerî birliklerle beraber bulunan gazeteci anlamına gelen iliştirilmiş gazetecilik, savaş esnasında sansürleme, yanlış yansıtma yoluyla savaşın gidişatını ve tarafların algılarını

önemli oranda değiştirme misyonuna sahiptir. Amerikan ordusunun savaş bölgesine sistematik bir şekilde gazeteci iliştirilmesi özellikle 2003 Irak işgaliyle gündeme gelmiştir. Amerikalı deniz piyade yarbayı Rick Long Irak işgalinde bölgeye muhabir iliştirmeleriyle alakalı soruya, “Açık söyleyeyim, savaşı kazanmak istiyoruz. Ve enformasyon da bu savaşın önemli bir parçası. Biz de enformasyon alanını domine etmek istiyoruz” şeklinde yanıt vermiştir. Pentagon’daki Halkla İlişkiler memurları, Amerika Merkez Komutanlığı ve Deniz Unsurları 4-5 ay boyunca beraber çalışıp Genelkurmayın ve Savunma Bakanlığının da desteklediği kapsamlı bir “iliştirilmiş medya” planı hazırlamıştır. Bölgeye iliştirilecek muhabirlerin sayısı ise komutanlarca belirlenmiştir.

ABD medyası Suriye’de de benzer bir yaklaşım sergilemektedir. Yayın yöneticileri, Washington’un özenle düzenlenmiş olan dış politikasına uygun olarak uydurulan yanlış hikayelerin üretimine olanak tanımaktadır. NBC televizyonlarında Brian Williams, Fox News’te Bill O’Reilly ve NBC’de Richard Engel asılsız savaş haberleri üretmede zirve noktası olarak tanımlanmaktadır. Suriye savaşında bölgede asılsız haber üretmekle bilinen Engel, fark edilir düzeyde İngiliz aksanı ile konuşan Danny Dayem’i Suriyeli muhaliflerin takdire şayan bir üyesi olarak göstermiştir. CNN’in düzenli aralıklarla uydu üzerinden konuk ettiği hatta stüdyoda ağırladığı Dayem’in Suriye’de CNN’e bağlanarak haber olarak yayımlandığı röportajının kamera arkası görüntülerinin ortaya çıkması, haberlerin kurmaca boyutunu gözler önüne sermiştir. CNN ile bağlantı kurulana kadar oldukça sessiz olan ortamda “Ateş

2 <http://www.srtcr.org/uploaded/Richard%20Peppiatt's%20Witness%20Statement.pdf>

etmek için silahı hazırlamasını söyledin mi?”, “Söyle, ateş etsin...”, “Bombaların her şeyi yıktığını ve enkazlardan insanları çıkardığımızı söyle” ifadeleri görüntü- re yansımıştır. CNN ile bağlantı kuru- lup kayıt başlayınca Dayem aniden savaş bölgesinin içinde konuşmaya çalışmaktadır. Dayem’in uydu üzerinden farklı bir CNN görüşmesinde ise gayet rahat bir şekilde koltuğunda oturup sigarasını içip Suriye hakkında yalan propaganda yaparken, yan tarafta Dayem’in konuşmasını doğrulaya- cak manipülatif görüntüler verilmektedir. CNN’de başka bir programda canlı yayına konuk olan Danny Obama’dan ne istersin sorusuna, “Bize yardım etmesini, askeri gücümüz silahlarımız yok” şeklinde yanıt vermiştir. Yüreklerle dokunacak bir tavırla rolünü yerine getiren Danny’nin verdiği cevap, adeta Amerika’nın Suriye politika- sını herkesin gözünde meşrulaştıran bir propaganda olmuştur.³

Medya analiz şireti Media Tenor’un ya- yımladığı 2015 Yıllık Diyalog Raporu’na göre, son yıllarda Batı medyasındaki İslam yorumu oldukça negatiftir. 11 Eylül olay- larından sonraki yıllar içinde Batı medya- sının 2.6 milyon adet haberini inceleyen Media Tenor, Batı medyasında olumlu bir Müslüman tasvirine rastlamanın ne- redeyse imkansız olduğunu belirtmiştir. Araştırmada haberlerin genellikle İslam’ı, Müslümanları ve Müslüman kuruluşları

şiddet kaynağı ve güvenlik riski olarak res- mettiği ortaya konmaktadır.⁴

Avusturya’da faaliyet gösteren ırkçılık kar- şıtı örgüt ZARA’nın yöneticilerinden Cla- udia Schafer, medyanın Avusturya’da ırkçı ve ayrımcı politikaları besleyen bir misyon üstlendiğini ifade etmiş ve şunları söyle- miştir: “Medyadaki ırkçı ve ayrımcı poli- tika, bakış açısı ve haberler olayı besliyor. Örneğin bir adli-polisiye bir olayda suçlu Hristiyan ya da Avusturyalı ise haberde bu Hristiyan vurgusu yapılmıyor. Ama fail Müslüman ise ya da yabancı kökenli ise bu vurgu özellikle yapılıyor. Afrikalı ve Asya- lı, ya da ülke isimleri zikredilerek haber veriliyor. Hristiyan ve Avusturyalı olursa isimler açık yazılmıyor ama Müslüman ise isimler açık yazılıyor. Özellikle bu insan- lar toplumda çoğalır ya da hakim olurlarsa Afrika’ya Asya’ya döneriz gibi toplumsal hafızada ve bilinçaltında korku oluşturu- luyor. Adeta toplumsal fobi yaratılıyor.”

1990-2014 yılları arasında New York Ti- mes dergisinin İslam ve Müslümanlarla ilgili yazılarını analiz eden ve Owais Ar- shad, Varun Setlur, Usaid Siddiqui tara- fından yayımlanan “Tüm Müslümanlar Sorumlu mu?” adlı raporda şu ifadeler yer almaktadır: “Müslüman toplum için 2015, alışılmadık acı İslamofobik olayların yaşandığı bir yıldır. 14 yaşındaki Ahmed Muhammed adında saat icat eden öğren- cinin bomba icat ettiği şüphesinden, son dönem Amerikan Cumhuriyetçi başkan adaylarının Müslüman karşıtı söylemleri- ne kadar Müslümanlar şüpheli, güvenil-

3 “Media Manipulation, War Propaganda: NBC’s Fake Syrian Kidnapping Story”, Global Research, 29 Nisan 2015.

Diğer yanlış, yanlış haberler, fotoğraflar için ve konuyla alakalı detaylar için bkz:

<http://www.globalresearch.ca/media-manipulation-war-propaganda-nbcs-fake-syrian-kidnaping-story/5445788>

4 Annual Dialogue Report on Religion and Values, Christian Kolmer, Roland Schatz, Mediate- nor, 2015.

<http://us.mediatenor.com/en/library/reports/530/annual-dialogue-report-2015>

mez ve karışıklık çıkarmaya hazır şiddet unsurları olarak defalarca tasvir edilmiştir. Bu imaj, 13 Kasım 2015'te 150'den fazla insanın öldüğü Paris saldırılarıyla da zirveye ulaşmıştır. Saldırının hemen ardından birçoklarının ilk tepkisi ve suçlamaları doğrudan Müslümanlara yönelikti. Saldırının şiddetini tartışan iki CNN sunucusu Müslüman misafirlerinin daha büyük bir tepkiyi önlemek için saldırının sorumluluğunu üstlendiklerini iddia ettiler. Onlara göre suçlu Müslüman toplumdur. Müslümanların büyük çoğunluğu tekrar tekrar tüm terörist faaliyetleri kınarken, haberler ve yazılı basın dengeli bir haber yorumu sunma sorumluluklarından büyük ölçüde feragat etmişlerdir. Bunun yerine sansasyonel bakış açılarını tercih etmişler ve bu da terörizm, şiddet ve güvenlik ile uğraşan bir İslam algısı yaratılmasına sebep olmuştur.”

Raporda söz konusu tarihlerde New York Times'ta yer alan yazılar pozitif, negatif veya nötr olarak sınıflandırmıştır. Raporun ulaştığı sonuca göre, İslam/Müslümanlar NYT haber başlıklarında devamlı olarak negatif kavramlarla ilişkilendirilmektedir. İslam/Müslüman kelimelerini içeren başlıkların %57'si negatif ve sadece %8'inin pozitif olarak değerlendirildiği sonucuna ulaşılmıştır. İslam/Müslüman kavramlarıyla en sık ilişkilendirilen kavramlar ise “isyancı” ve “militan” kelimeleri olmuştur. NYT haber başlıklarının İslam/Müslümanlar hakkındaki algıları negatif yönde etkilediğini iddia eden rapora göre, ortalama NYT okuyucuları küçük bir grup tarafından düzenlenen şiddet eylemleri için İslam/Müslümanlara topluca sorumluluk yüklemektedir.⁵

Öte yandan ABD ve Avrupa devletleri, kendi ülkelerinde yitirdikleri değerleri dünya üzerinde bir baskı aracı olarak kullanmakta, medya da bu noktada ürettiği manipülatif haberlerle sürece destek olmaktadır. Son yıllarda Türkiye ve halkı Müslüman olan pek çok ülke, “kadına şiddet”, “çocuk evliliği”, “cinsel istismar” gibi konularda köşeye sıkıştırılmaya çalışılmaktadır. Ancak başta OECD verileri olmak üzere, bizzat ABD ve Avrupalı kurum kuruluşlarca yapılan bağımsız araştırmalar, kadına şiddetin Avrupa'da korkunç boyutlara ulaştığını, nikahsız birlikteliğin evlilik kurumunu ve aile yapısını bitirme noktasına geldiğini, cinsel birliktelik yaşama yaşının lise çağına indiğini, tecavüz vakalarının hızla arttığını ortaya koymaktadır. Bu acı gerçeğe karşın uluslararası medya organları, söz konusu alanlarda Türkiye ve benzer durumda olan ülkelere karşı amansız bir kampanya yürütmektedir.

“Türkiye’de 15 yaşındaki kız çocuklarına yönelik cinsel istismarın cezası yok” şeklindeki iftira ilk olarak Avusturya’nın başkenti Viyana’daki havalimanının elektronik ekranlarından yayımlanmış, Dışişleri Bakanlığı’nın devreye girmesiyle havalimanındaki ekranlardan kaldırılmıştır. Ancak Avrupa basını, bu asılsız iddiayı dünya kamuoyunun gündemine taşıyarak yaygınlaşmasına zemin hazırlamıştır. İngiliz gazetesi Independent, “Türkiye çocuklarla cinsel ilişkiye girilmesini yasalaştırıyor” başlığıyla Türkiye’ye yapılan iftira kampanyasına destek olmuş, Alman ga-

5 Owais Arshad, Varun Setlur, Usaid Siddiqui, Are Muslims Collectively Responsible?

http://static1.squarespace.com/static/558067a3e4b0cb2f81614c38/t/564d7b91e4b082df3a4e291e/1447918481058/nytandislam_study.pdf

zetes Merkur, Anayasa Mahkemesi'nin kararıyla 15 yaşındaki kız çocuklarıyla ilişkiye izin verildiğini yazmıştır. Türkiye karşıtlığı söz konusu olduğunda inisiyatif almaktan çekinmeyen Twitter, Mart ayında “#stopchildrapeinturkey” şeklindeki hashtag kampanyasıyla, Türkiye’de çocuk tecavüzlerinin cezasız kaldığı algısının oluşmasına katkı sunmuştur. Der Tagesspiegel de, Türkiye’ye karşı yürütülen bu kampanyaya katılmıştır.

Almanya’nın Münih kentinde 22 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleşen silahlı saldırıda, İran ve Almanya pasaportu bulunan Ali David Sonboly adlı saldırgan etrafa rastgele ateş ederek 9 kişiyi öldürmüş, daha sonra intihar etmiştir. Sonboly’nin, Norveç’te çoğu öğrenci 77 kişiyi öldüren Neonazi Anders Behring Breivik ile bağlantısı bulunduğu ve ‘kitle katliamlarına’ takıntılı olduğu iddia edilmiş, saldırının, Norveç katliamının yıldönümünde meydana gelmesi, buna kanıt olarak gösterilmiştir. Almanya İçişleri Bakanı Thomas de Maiziere de, ele geçirilen belgelerin saldırganın katliamlarla ilgilendiğini gösterdiğini belirtmiştir. Bütün bu açık bilgilere rağmen Alman medyasının bir bölümü, olayı “İslamcı terör” olarak lanse etmeye çalışmıştır. Almanya’da kamu fonlu ARD kanalında, saldırı ile ilgili özel yayın yapan moderatör Thomas Roth ve ARD’nin terör uzmanı Georg Mascolo tarafından, olayın Radikal İslamcılar tarafından gerçekleştirilmiş bir terör saldırısı olduğu yönünde görüşlere yer verilmiştir.

2016 yılı yaz aylarında Brezilya’nın Rio kentinde gerçekleştirilen olimpiyat oyunları sırasında BBC Radyo sunucusu Ian Timms, Somalili sporcular için “korsan”

benzetmesi yapmıştır. BBC Radyo Cumbria’da gece programı düzenleyen Timms, 9 Ağustos’taki programında Rio’daki Olimpiyat Oyunları’ndan gelen sonuçları açıklıyor gibi yaparak Somalili sporcularla alay etmiştir. Somalili sporcuları korsana benzeten Timms, “Bu gece Rio’daki Olimpiyatlar’dan gelen bazı yelkencilik sonuçlarını aldık. İngiltere altın madalya aldı, Danimarka gümüş, Somali de dünyayı tekne ile gezen orta yaşlı bir çifti kaçırdı” demiştir.

“Basın Özgürlüğü”nü Savunan Batı’da Basın Ne Kadar Özgür?

ABD ve Avrupa’nın önde gelen ülkeleri, başta Türkiye olmak üzere, dünyanın pek çok ülkesinde “basın özgürlüğü” söylemini siyasî bir müdahale aracı olarak kullanılmaktadır. Bu kapsamda uluslararası medya organları küresel sistemin çıkarları doğrultusunda algı operasyonları yürütmekte ve dünya kamuoyunu yanı ve yanlış haberlerle etkilemektedir. Öte yandan söz konusu ülkelerde benzer bir bakış açısıyla ve ülkesi aleyhinde hareket eden gazeteciler de korunmakta ve desteklenmektedir. Ancak her fırsatta “basın özgürlüğü” söylemi ile sınırları dışına müdahil olan devletlerin, kendi ülkelerinde basın-yayın organlarını ve gazetecileri nasıl kontrol altında tuttuğu bilinmektedir. Ülkelerde yaşanan olayların dünya kamuoyunda olumsuz bir algı yaratmaması adına medya üzerinde sıkı bir denetim uygulayan küresel aktörler, çıkardıkları yasa ve hukukî düzenlemelerle de gazetecileri baskı altına almaktadır. 2016 yılında yaşanan pek çok örnek, söz konusu ülkelerin bu manipülatif yaklaşımını gözler önüne sermektedir:

ABD’de “Yerli İncelemeler ve Operasyon Kuralları”ndaki güncelleştirmeler kapsamında, FBI tarafından gazeteci ve haber kuruluşlarının telefonlarının dinlenilmesi ve medya kaynaklarının gizli haberlerinin tesbit edilmesi doğrultusunda yeni bir karar alınmıştır. ABD’deki hukuk kurallarına göre, FBI’nin gazetecileri gizlice dinlemesi için eyaletin başsavcısından izin alması gerekmektedir. Ancak bu güncellemeyle birlikte FBI’nın gazetecileri dinlemek için kendi hukuk danışmanına başvurması yeterli olacaktır. Türkiye’de gazetecilerin yargılandığı davaları bahane ederek sürekli basın özgürlüğü vurgusu yapan, terör kapsamında yargılanan gazetecilere dahi neredeyse dokunulmazlık isteyen ABD’nin, kendi ülkesinde basın-yayın alanına çok güçlü bir şekilde müdahil olduğu görülmektedir.⁶

Hatırlanacağı üzere, 2015 yılı kasım ayında da, CNN muhabiri Elise Labott, ABD Temsilciler Meclisi’nin Suriyeli ve Iraklı mültecilerin ülkeye kabulünü zorlaştıran maddeler içeren yasa tasarımı kabul etmesi üzerine paylaştığı sosyal medya mesajı sebebiyle açığa alınmıştır. Labott’un açığa alınmasına yol açan paylaşımında “Meclis, Suriyeli mültecileri sınırlayan tasarımı kabul etti. Özgürlük Heykeli ıstırap içinde başını eğdi” ifadeleri yer almıştır.⁷

Kasım ayında Kanadalı gazeteci Edward Ou, Dakota eyaletinde inşa edilmesi planlanan boru hattını protesto eden Kızılderililere polisin sert müdahalesini görüntülemek üzere ABD’ye girmek istemiş, fakat Amerikalı görevliler gazetecinin sınırdan geçişine izin vermemiştir. Kanadalı gazeteci sınırda 6 saat gözaltında tutulmuş ve bu süre içinde telefonları ve fotoğraf makinaları elinden alınmıştır. Ou, “Son 10 yılda Ortadoğu’da çalışırken sınırlarda korkunç tecrübeler yaşadım. Fakat en rahatsız edici müdahale ABD gümrük ve sınır güvenliği tarafından yapılanıydı” ifadesini kullanmıştır.⁸

6 “ABD’de basın özgürlüğü: FBI gazetecileri dinliyormuş”, Dünya Bülteni, 12 Temmuz 2016.

7 “CNN muhabiri sosyal medya mesajı nedeniyle açığa alındı”, Anadolu Ajansı, 20 Kasım 2015.

8 “ABD polisinden gazetecilere sansür!”, Dünya Bülteni, 30 Kasım 2016.

Mediatenor

Analýzy a monitoring médií

Medya analiz şirketi Media Tenor’un, 11 Eylül olaylarından sonraki döneme ait 2.6 milyon adet haberini inceleyerek hazırladığı 2015 Yıllık Diyalog Raporu’na göre, Batı medyasında olumlu bir Müslüman tasvirine rastlamak neredeyse imkansızdır.

İngiltere, Eylül ayında Suriyeli kadın gazeteci Zaina Erhaim'in pasaportuna Esad rejiminin talebiyle el koymuştur. Observer gazetesinin haberine göre, bir konferansa katılmak için Londra'ya gelen Erhaim'in pasaportuna İngiltere sınır yetkilileri tarafından Heathrow Havalimanı'nda el konulmuştur.⁹

Gezi Parkı olaylarında ülkemize savaş muhabirlerini gönderen, 24 saat kesintisiz canlı yayın yapan ve yalan haberlerle sürekli olarak şiddeti tahrik eden CNN International, ABD'deki polis şiddeti eylemlerinde devletten ve polisten yana tavır sergilemiştir. ABD'de polis tarafından silahsız bir siyahinin öldürülmesi sonrası başlayan gösteriler sırasında polise taş ve pet şişe fırlatılması sebebiyle Charlotte Valiliği OHAL ilan etmiştir. Türkiye'de tüm ülkeyi etkileyen darbe girişimi sonrasında OHAL ilan edilmesini eleştiren CNN International bu karara ses çıkartmamış, yaşananları da siyahilerin şiddeti gibi göstermiştir. Gezi Parkı olaylarında gösterici şiddetini görmeyip polisin güvenliği sağlama çabalarını polis şiddeti olarak veren CNN International, ABD'deki protestolarda polise pet şişe atılmasını ise "Protestolar şiddete dönüyor" başlığıyla yayınlamıştır.¹⁰

Fransa'da, Mayıs ayında yeni çalışma yasa tasarısına karşı yürütülen protestolar kapsamında petrol depoları bloke edilmiş, rafinerilerde grevler gerçekleştirilmiştir. Protestolarda çekilen birçok videoda Fransız polisinin göstericilere hatta yoldan

geçenlere bile orantısız güç kullandığı ve yerlerde sürüklediği görülmektedir. Sosyal paylaşım sitelerinde yer alan ve Toulouse'da çekilen bir videoda, polis, protestolar esnasında genç bir kıızı saçından tutarak metrelerce sürüklemektedir. Yine Toulouse'de 26 Mayıs'ta düzenlenen yürüyüşte çekilen videoda ise polis, yoldan geçen bir kadının boğazını sıkarak yere düşürmektedir. Fransız basını ise bu videoları ekranlarına taşımamıştır ve polis şiddetini gündeme getirmemiştir. Fransa'da yayın yapan birçok basın-yayın organı, ya olaylara hiç yer vermemiş ya da, sadece polise uygulanan şiddeti haberleştirmiştir. Türkiye'deki toplumsal olaylarda hemen Türkiye'yi eleştiren büyükelçiliklerin Fransa'daki protesto olaylarındaki polis şiddetini görmezden gelmesi de manidardır.¹¹

Yine Fransa'daki olaylar esnasında bir gazetecinin, çalışma yasasına ilişkin protestolar esnasında çektiği fotoğraflardan dolayı gösteri yapılan alanlara girmesi yasaklanmıştır. Paris emniyeti, isminin açıklanmasını istemeyen ve "Nnoman" takma adını kullanan bir fotomuhabirinin, çalışma yasası karşıtı protestolar sırasında polisin göstericilere gaz sıkarak müdahalesini fotoğrafladığı gerekçesiyle bir sonraki gün gösterilerin yapılacağı bölgelerde bulunmasının yasaklandığını açıklamıştır.¹²

ABD'de siyahilere yönelik ırkçı saldırılar ve son yıllarda tırmanışa geçen polis cinayetlerine tepki olarak doğan Black Lives Matter (Siyahilerin Hayatları Değerlidir) hareketi kısa sürede, Avrupa ülkelerine

9 "İngiltere Suriyeli gazetecinin pasaportuna el koydu", Dünya Bülteni, 25 Eylül 2016.

10 "CNN'den çifte standart...", Dünya Bülteni, 22 Eylül 2016.

11 "Fransız basını polis şiddetini görmedi", Anadolu Ajansı, 28 Mayıs 2016.

12 "Fransa'dan gazeteciye 'gösteri alanı' yasağı", Dünya Bülteni, 16 Mayıs 2016.

ve dünyanın çeşitli ülkelerine yayılmıştır. Ancak hareketin ABD'deki eylemlerine destek veren Avrupa medyası, olayların Avrupa'ya sığraması karşısında bir kez daha ikiye bölünmüş tavrını ortaya sermiştir. Buzzfeed'e konuşan Black Lives Matter'ın Fransa koordinatörü Fania Noël "Fransa devleti ve medyası ABD'de olaylar başladığında inanılmaz ilgililerdi. Ancak hareket yayılıp, kendi ülkelerine geldiği zaman tam bir ikiye bölünmüş davrandılar ve sansürlendiler" ifadelerini kullanmıştır.¹³

Almanya'da Westdeutsche Rundfunk (WDR)'de çalışan gazeteci Claudia Zimmermann, Ocak ayında bir Hollanda radyosundaki açıklamalarıyla ülkede basın yayın organlarının devlet politikaları doğrultusunda yayıncılık yaptığını itiraf etmiştir. Hollanda'da bir radyo kanalı olan L1'e konuşan Claudia Zimmermann mülteci kriziyle ilgili bir soruya "Tabii ki hükümet yanlış haberler yapmak zorunda kalıyoruz" yanıtını vermiştir. WDR kanalı muhabirinin bu açıklamalarını tekdüz etmiş, gelen tepkiler üzerine Zimmermann geri adım atmak zorunda kalmıştır. Zimmermann "Bu konuda yanlış şeyler söyledim. Canlı yayın baskısı altında yapılan bir söyleşiydi ve o baskıyla birlikte tam anlamıyla saçmaladım. Bunun için çok üzgünüm" demiştir.¹⁴

FETÖ'nün darbe girişimi sonrası Türkiye'ye destek veren Alman gazeteci Martin Lejeune'in, sosyal medya ağı Facebook'taki kişisel sayfası sebep gösterilmeden 5 gün kapatılmıştır. Lejeune, yaptığı açık-

lamada, Facebook şirketinden, toplumsal standartlara uyması gerektiği yönünde bir elektronik posta aldığını, ayrıca 3 gün boyunca hesabının kapalı olacağına ilişkin bilgi verildiğini ifade etmiştir. Ancak hesabını 5 gün kullanamadığını vurgulayan Lejeune, Facebook şirketine cevap yazarak hangi paylaşımının hangi toplumsal standartlara uymadığını sorduğunu, ancak cevap alamadığını belirtmiştir.¹⁵

Batı Medyası Oluşturduğu Algıyla Terör Örgütlerini Besliyor

Son yıllarda Ortadoğu coğrafyasının kaosa sürüklenmesinde başrol oynayan, Türkiye'nin son yıllarda yakaladığı olumlu ivmeyi hedef alan terör örgütleri, ABD ve Avrupa devletleri tarafından meşrulaştırılmaya çalışılmakta ve açıkça desteklenmektedir. Küresel aktörlerle kurdukları ilişki artık deşifre olan terör örgütlerinin, ülkemiz ve coğrafyamızda genç-yaşlı, kadın-erkek, sivil-asker ayrımı yapmaksızın sürdürdüğü kanlı eylemler, söz konusu devletlerin siyasî mercileri ve medya organları tarafından ya görmezden gelinmekte, ya da meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır.

FETÖ, PKK, PYD, YPG gibi terör örgütlerinin Avrupa ve Amerika'da açıkça faaliyetlerine devam etmesi, AB Parlamento binasında PKK standı açılması, FETÖ kurumlarının bu ülkelerde varlığını sürdürmesi, hakkında yakalama kararı çıkarılan teröristlerin ABD ve Avrupa ülkelerinde rahatça barınması, Irak ve Suriye'de terör örgütlerine lojistik destek verilmesi gibi pek çok örnek bu kirliliği ortaya koymaktadır.

13 "Fransız medyasından siyahilere çifte standart", Dünya Bülteni, 13 Aralık 2016.

14 "Hükümet yanlış haber yapmak zorundayız", Almanya Bülteni, 20 Ocak 2016.

15 "FETÖ karşıtı Alman gazeteciye Facebook engeli", TRT Haber, 6 Eylül 2016.

Batı medyası da bu kirli ilişkide küresel sistemin çıkarları doğrultusunda hareket etmekte, manipülatif yayınlarıyla suni algılar oluşturma çabalarına devam etmektedir. 2016 yılında yaşanan pek çok örnek bunu teyit eder niteliktedir:

T.C. Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü tarafından yapılan araştırma, Türkiye’de 15 Temmuz darbe girişimini gerçekleştiren FETÖ’nün Batı medyasında şirin gösterilmeye çalışıldığını ortaya koymaktadır. 1 Mayıs-9 Ağustos 2016 tarihleri arasında 126 gazete ve dergi, 21 TV kanalı ve 15 uluslararası haber ajansında toplam 2 bin 726 haber taranarak gerçekleştirilen araştırmaya göre;

ABD basınında, terörist başı Gülen’den “emekli vaiz”, “gönüllü sürgündeki imam”, “tatlı dilli”, “popüler”, “77 yaşında hasta ve yaşlı imam”, “münzevi din adamı”, “gizemli din adamı”, “nüfuzlu muhalif”, “Erdoğan’ın eski müttefiki” gibi masumane sıfatlarla bahsedildiği ortaya çıkmıştır.

Alman basını terörist başı Gülen hakkında “Gülen ağrı”, “Gönüllü sürgündeki imam”, “ılımlı vaiz”, “Erdoğan’ın ezeli düşmanı/eski müttefiki”, “Pensilvanya dağlarında yaşayan yaşlı ve hasta adam”, “Afrika’da etkili cemaat”, “zehirli yılan” gibi tanımlamalar tercih etmiştir. Alman basını, FETÖ’yü terör örgütü olarak göstermemek için sıklıkla “sözde” kelimesine başvurmuştur.

Fransa basınında “eski müttefik”, “sürgündeki vaiz”, “ruhani lider”, “75 yaşında hasta ve yorgun adam” sıfatları kullanılmıştır. Türk yetkililerin FETÖ tanımlamalarının tırnak içinde verilmesi tercih edilmiştir.

İngiltere basınında ise FETÖ elebaşı Gülen için, “karizmatik din adamı”, “77 yaşındaki dini lider”, “münzevi din adamı”, “muhalif”, “dinler arası diyalog mesajları veren” gibi sıfatlar tercih edilmiştir.¹⁶

Dünyanın en büyük medya organlarından biri olan BBC, 15 Temmuz’daki darbe girişimi sonrasında FETÖ’nün dünya üzerinde kaybettiği itibarı geri kazanma çabalarında adeta seferber olmuş, pek çok ülkede haber kaynakları ve muhabirlerini bu iş için seferber etmiştir. Dünyanın çeşitli coğrafyalarında kapatılan FETÖ okullarının yöneticileri, öğrencileri ve veliler ile gerçekleştirilen röportajlarla mağduriyet algısı oluşturulmaya çalışılmıştır. BBC’nin konuyla ilgili haberlerinde bu okulların ahlak ve disiplin gibi değerler üzerine kurulu olduğu, her ne kadar Gülen’den esinlenilse de okulların Gülen’le bir ilgisinin olmadığı, okulların kapanması üzerine bu okula devam eden öğrencilerin ve okul çalışanlarının mağdur olduğu gibi gerçeği yansıtmayan hususlar öne çıkmıştır.¹⁷

Hatırlanacağı üzere Batı medyası daha önce de, PKK ve PYD terör örgütleri hakkındaki haber ve yayınlarında benzer bir tavır sergilemiş, “terörist” yerine “gerilla” ya da “Kürt militan” ifadelerini tercih ederek, terör örgütlerinin ülkemizdeki faaliyetlerini bir “özgürlük mücadelesi” gibi göstermeye çalışmıştır.

16 “Genel Müdürlüğümüzün Araştırması, Batı Basınının Gülen Lehine Algı Yönetimi Çabasını Ortaya Koydu”, BYGEM.

<http://byegm.gov.tr/turkce/faaliyet/genel-mudurlugumuzun-arastirmasi-bati-basininin-gulen-lehine-algi-yonetimi/98611>.

17 “İngiliz imamı BBC”, Sabah, 6 Ekim 2016.

2016 yılı Aralık ayında, Türkiye’de peş peşe gerçekleşen terör saldırıları sonucunda onlarca asker, polis ve sivil yaşamını yitirmiştir. Önce 10 Aralık 2016’da İstanbul’un Beşiktaş ilçesindeki Vodafone Arena yakınında ve Maçka Demokrasi Parkı içinde iki ayrı bombalı intihar saldırısı gerçekleşmiş, 36 emniyet personeli ve 8 sivil ile birlikte 2 canlı bomba saldırganı hayatını kaybederken, 166 kişi yaralanmıştır. Bir hafta sonra 17 Aralık 2016’da ise Kayseri’nin Melikgazi ilçesindeki Erciyes Üniversitesi yakınında gerçekleştirilen bombalı araç saldırısı sonucunda 14 Türk Silahlı Kuvvetleri personeli ve canlı bomba saldırganı hayatını kaybetmiş, 56 kişi yaralanmıştır.

Bir ülkenin silahlı kuvvetlerini, askerini, polisini ve masum sivilleri kamuya açık alanlarda hedef alan onlarca kişinin ölümüne, yüzlerce kişinin yaralanmasına yol açan bu elim hadiseler, Batı medyasında bir terör eylemi olarak görülmemiştir. Yine 2016 yılı içinde Paris ve Brüksel’de gerçekleşen olayları “terör saldırısı” olarak niteleyen, BBC, Reuters, Associated Press, The Guardian gibi dünyanın önde gelen basın-yayın organları, terör eylemi olduğu açık olan olayları dünya kamuoyuna “patlama” olarak duyurmuştur. Alman Deutsche Welle muhabiri Chase Winter ise Twitter’den yaptığı paylaşımında terör saldırısı için “Çok başarılı bir PKK/TAK saldırısı” ifadesini kullanmıştır.

Öte yandan Independent gazetesi, Türkiye’nin Suriye’de sürdürdüğü Fırat Kalkanı Operasyonu kapsamında terörist karargahlarının hedef alınışını “Türkiye sivilleri katlediyor” yalanıyla dünyaya servis etmiştir. Independent, Rusya’nın 27 Ağustos Cumartesi günü yaptığı ve 22 kişinin ölümüyle sonuçlanan katliamı, Türkiye’nin 28 Ağustos Pazar günü YPG karargahını vurduğu görüntüler gibi servis ederek Suriye’de yürütülen kara propagandaya destek olmuştur.

İnternet Devleri Birer Siber Casus mu?

Akıllı telefon ve bilgisayar teknolojisinin ilerlemesiyle dünya üzerinde milyarlarca insanın hayatında vazgeçilmez bir yer edinen internet, hayatı kolaylaştırdığı iddia edilen özelliklerinin yanı sıra, güvenlikle ilgili pek çok sakıncayı

the guardian

REUTERS

BBC

CNN

sky NEWS

SUNDAY EXPRESS

Türkiye’de son dönemde gerçekleşen terör olayları, Batı medyasında terör eylemi olarak görülmemiştir. 2016 yılı içinde Paris ve Brüksel’de gerçekleşen olayları “terör saldırısı” olarak niteleyen, BBC, Reuters, Associated Press, The Guardian gibi dünyanın önde gelen basın-yayın organları, Türkiye’deki terör hadiselerini dünya kamuoyuna “patlama” olarak duyurmuştur.

da hayatımıza taşımaktadır. Siber güvenlik alanının devletler arası ilişkilerde dahi belirleyici bir unsur hale gelmesi, internet ve sosyal medya alanının önemini daha da açık hale getirmiştir. Son dönemde ortaya çıkan bazı bilgiler, internet devlerinin sahip olduğu verileri, başta ABD olmak üzere, küresel aktörlerin çıkarları doğrultusunda kullandığı yönündeki şüpheleri kuvvetlendirmektedir.

Eskiden çalışanı olduğu ABD Ulusal Güvenlik Dairesi'nin (NSA) gizli belgelerini ifşa eden Edward Snowden, WhatsApp'a rakip olarak kurulan Google Allo' adlı WhatsApp'a rakip olarak kurulan 'Google Allo' adlı uygulama ile ilgili uyarıda bulunmuştur. Independent'in haberine göre, Snowden Google'nın yeni uygulamayla yapılan tüm görüşmeleri izleyebildiğine vurgu yapmıştır. Daha önceki programlara göre, Google Allo uygulamasının verileri çok iyi analiz edebildiğine dikkat çeken Snowden, insanlar arasında yapılan görüşmelerin sınırsız bir şekilde kaydedildiğini ifade etmiştir.¹⁸

Diğer taraftan Amerikalı teknoloji devi Yahoo'nun, 2014 yılında siber saldırıya uğradığı, bilgisayar korsanlarının 500 milyon kullanıcının bilgilerini ele geçirdiği ortaya çıkmıştır. Yahoo tarafından yapılan açıklamada, veri merkezine düzenlenen siber saldırının, inceleme sonunda ortaya çıktığı belirtilmiştir. Bilgisayar korsanlarının ele geçirdiği bilgiler arasında 500 milyon kullanıcının adı, e-posta adresi, telefon numarası, doğum tarihi, karıştırılmış şifresi, hesap doğrulamak için gereken

güvenlik sorusu ve cevabının bulunduğu kaydedilmiştir. Siber saldırının "devlet destekli" kişiler tarafından yapılmış olabileceği belirtilen açıklamada, kullanıcıların banka hesapları, kredi veya banka kartı bilgilerine ulaşıp ulaşamadığı konusunda araştırmaların sürdüğü vurgulanmıştır.¹⁹

Yahoo, Aralık ayı içerisinde yaptığı açıklamada, bu olaydan bağımsız olarak 2013 yılında devlet destekli siber saldırganlar tarafından 1 milyar kullanıcının hesap bilgilerinin çalındığını duyurmuştur. Çalışanlar arasında müşterilerin gizli bilgileri, e-posta adresleri, telefon numaraları, doğum tarihleri ve hesap doğrulama kayıtlarının yer aldığı açıklanmıştır. Bu açıklama ile sadece Yahoo kullanıcısı toplam 1.5 milyar hesabın çalındığı bizzat şirket tarafından itiraf edilmiştir.²⁰

18 "Google Allo internetteki yeni casusunuz", Dünya Bülteni, 22 Eylül 2016.

19 "500 milyon Yahoo kullanıcısının bilgileri ele geçirildi", Sabah, 23 Eylül 2016.

20 "Yahoo'nun 1 milyar kullanıcısının hesap bilgileri çalındı", Hürriyet, 15 Aralık 2016.

eğitim

Küresel Sistemin Eğitimde Yol Açtığı Zararlar

İçlerinde ABD Başkanlarının, medya, finans ve silah baronlarının da bulunduğu Evanjelist, Kabalist, ezoterik yapılardan oluşan azgın bir topluluk son 200 yıldır bilhassa İslam coğrafyasında sayısız katliamlar gerçekleştirmiştir. İlk defa 2003 yılında ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Crosman tarafından kamuoyuna açıklanan BOP'un ana hedeflerinden biri; İsrail'in varlığı ve güvenliğini garanti altına almak, "haydut devletlerin" elindeki kitle imha silahlarını yok etmek, en önemlisi de ABD'ye muhalif yönetim ve unsurları ortadan kaldırmaktır. Bush'un 11 Eylül saldırılarının hemen ardından duyurduğu Büyük Ortadoğu Projesi ise Fas'tan Suriye'ye kadar 22 ülkenin sınırlarını/rejimlerini değiştirmeyi hedeflemektedir. BOP'un tarihi 11 Eylül 2001'e götürülse de gerçekte temelleri 1897 yılında İsviçre'nin Basel şehrinde düzenlenen I. Siyonist Kongresi'nde atılmıştır. İsrail bu toprakları istiyor ve bunun için iki büyük dünya savaşı verilmiştir. ABD Eski Dışişleri Bakanı Kissinger; "Ortadoğu'nun yarısı İsrail'in olacak. Üçüncü Dünya Savaşının patlama anını ipe çekiyor, özlemle bekliyorum!" demiştir.¹

İsveç'te yapılan bir araştırmaya göre dünyada 37 milyon şirketten sadece 43 bini çokuluslu şirkettir. Bu çokuluslu şirketler dünya ekonomisinin %40'ından fazlasını kontrol etmektedir. 43 bin şirkete ise 1318 holding, 1318 holdinge de 147 finans kuruluşu hükmetmektedir. Dünya ekonomisinin %40'dan fazlasını yöneten 147 finans kuruluşunun Yeni Dünya Düzeni adı altında bilhassa İslam coğrafyasında yol açtıkları tahribat telafi edilir cinsten değildir. 2001'den sonra yaklaşık 11 yıllık işgalde 60 binden fazla Afgan öldürülmüştür. 30 milyon civarında nüfusa sahip olan Afganistan'da, yaklaşık 20 milyon insan günlük 1,5 dolarla yaşamaya çalışmaktadır. ABD'nin Afganistan'a girdiği 7 Ekim 2001 tarihinden beri, ülkeye 12 bin tondan fazla bomba atılmıştır. Bu bombaların %60'ı, uydudan veya la-

1 Ufuk Coşkun, "Ortadoğu: Tanrıların Savaş Alanı", Milat, 22 Eylül 2016.

zerle yönetilen akıllı bombalardır. Irak, Filistin, Kuzey Afrika olmak üzere dünyanın birçok bölgesinde küresel güçler hemen her gün masum sivil insanları katletmekte ve dünyayı her geçen gün felakete doğru sürüklemektedir.

Suriye’de beş yıldan fazla süredir devam eden iç savaş nedeniyle ülke içi ve dışında 13 milyondan fazla Suriyeli göç etmek zorunda kalmıştır. Ülke dışına göçen Suriyelilerin sayısı 6 milyona ulaşmış, bunların %50’sini çocuklar, %35’ini kadınlar, %15’ini ise erkekler oluşturmaktadır. Bu sürede Suriye’de 10 binden fazla çocuk öldürülmüştür.² 2 Eylül 2015 yılında Aylan bebeğin sahile vuran cansız bedeni dünyadaki tüm vicdanlı insanları derinden yaralamıştır. 2016 yılında hayatını kaybeden mülteci sayısı 5 bin 700’ü bulmuştur. Oxfam’ın verilerine göre 2016 yılında her 80 dakikada bir sığınmacı hayatını kaybetmiştir.³

Küresel sistemin dünyaya nizamata vermek için ne tür mekanizmalar geliştirdiğini ve insanlığa verdiği zararları bilinmektedir. Onlar sadece medya, finans ve silah sektörünü tekelinde bulundurmamakta, ülkelerin eğitim sistemlerini de yön vermektedirler...

Küresel Sistemin Eğitim Tuzağı

Medya, finans, silah, telekomünikasyon ve internet tekeli elinde bulunduran küresel baronlar İslam coğrafyasını tarihî-kültürel anlamda yozlaştırmak için eğitim sistemle-

rini de kontrol altına almış ve proje okullar marifetiyle bu ülkelerin yönetimlerini ele geçirmiştir. Küresel sistem, ezoterik örgütler, bankerler/küresel finans oligarkları İslam coğrafyasındaki emellerini gerçekleştirmek için işe önce eğitimle başlamışlardır. Merkez bankalarına varana kadar ülkeleri ekonomik olarak kontrol altında tutan üst akıl aynı zamanda birçok ülkede eğitim üsleri kurarak nüfuz alanını genişletmiştir. İçinde Kemalizm, laiklik, ilerici-lik, ulusçuluk gibi karışımların bulunduğu eğitim kapsülü Türkiye’ye de yutturulmuştur. Bu hapyı yutan Türkiye’nin sürekli uyuşuk, sersem bir vaziyette tutulması ve asla köküne, özüne, ahlak, vicdan, idrak ayarlarına dönmemesi hedeflenmiştir. Türkiye’deki millî eğitimi küresel sistem inşa etmiştir.⁴

Mevcut eğitim sistemi hala Kemalizm ideolojisini temel politika olarak kabul etmektedir. 10 Kasım 2016 tarihinde anaokulu öğrencilerine sergiletilen, Mustafa Kemal Atatürk’ün son anlarının temsil edildiği anma programında⁵, Atatürk kurtarıcı Mesih inancını anımsatan bir anlayışla temsil edilmiştir.

Eğitimle Tekçi Düzen Yaratma Projesi

Kapitalist sistem bütün kültürleri aynılaştırma, insanlığı uyuşturarak tekçi bir düzen yaratma projesini eğitim aracılığıyla gerçekleştirmektedir. Farklı kültürleri tek bir potada eriterek/dejenere ederek insanlık tarihinin birikimlerini ortadan

2 “Suriye’nin göç bilançosu: 13 milyon mülteci ve sığınmacı”, Anadolu Ajansı, 20 Haziran 2016.

3 “Aylan bebeğin ölümünün üzerinden 1 yıl geçti”, ensonhaber.com, 3 Eylül 2016.

4 Ufuk Coşkun, “Küresel sistemin eğitim tuzağı!”, Milat, 5 Eylül 2016.

5 “Anaokulu çocuklarıyla tapınma ayını”, ensonhaber.com, 11 Kasım 2016.

kaldırmak marifetiyle dünyada hakim tek bir kültürün yerleşmesi için bilhassa eğitim alanına ciddi müdahaleler söz konusudur. Küresel sistem modern dönemde öne çıkan Batı medeniyeti karşısında diğer medeniyetlerin yavaş yavaş tarih sahnesinden silindiği düşüncesini hemen tüm ülkelerin eğitim müfredatlarına yerleştirmiştir.

Günümüzde Batı medeniyetinin diğer medeniyet havzalarına bakışını, tutumunu bu seçkinci, dışlayıcı, tekçi tavrını ülkelerin eğitim sistemlerinde görmek mümkündür. Batı'nın diğer medeniyetleri ölü medeniyetler olarak görmesi ve merkezî bir planlamayla diğer tüm medeniyet havzalarını Batı perspektifli bir medeniyet tasavvuruyla yeniden dizayn etmeye yeltenmesi, kuşkusuz kendini diğerlerinden üstün ve büyük görmesinin bir sonucudur. Bu yüzdendir ki ülkelerin eğitim sistemlerine yapılan müdahalelerle o ülkede yetişen nesillerin özgüvenini, tarih şuurlarını, aidiyet duygularını körelterek, yozlaştırarak direnme ve mukavemet etme yetilerini ortadan kaldırmak istemektedir.

Tarihî Kültürel Birikimler Yok Ediliyor

“Küreselleşme”, “Yeni Dünya Düzeni” gibi ayartıcı kavramlarla Türkiye'nin çıkarıcı, sömürgeci, insan karşıtı sisteme entegre olması ve bu entegre sürecinde onlara nereli olduğunu unutturan, kimlik bunalımı yaşatan, bağımsızlık duygularını yitiren, birbirinden kopuk, tutarsız, zayıf bünyeli insanların yetişmesi için 1924 yılında eğitim sistemine müdahale edilmiştir. 16 Temmuz 1921 tarihinde Ankara'da düzenlenen 1. Maarif Kongresi'nde; “O güne kadar takip olunan tahsil ve terbiye usullerinin milletimizin tarihî gerilemesinde en mühim bir amil olduğu kanaatine varılmış, dolayısıyla eski devrin hurafelerinden (Selçuklu-Osmanlı ilim ve kültür birikimi) uzak acil bir millî terbiye programının inşa edilmesi kararı alınmıştır.” 1924 yılında da Tevhid-i Tedrisat Kanunu'yla bu görüş resmîleştirilmiştir. Toplumu belirli bir kalıba sokmayı hedefleyen bu tür bir ideolojik eğitimle kendi kültürüne, tarihine yabancı hakim Batı kültürüne hayran ve itaatkâr, tüketim toplumuna uyumlu, düşünemeyen, birbirinin aynısı bireyler yetiştirme gayesi güdülmüştür.

İşgaller ve Arap Baharı süreci sonrasında yaşanan mülteci krizi sebebiyle İslam coğrafyasında milyonlarca çocuk eğitim alamamaktadır. Son bir yılda sadece Suriye, Irak, Yemen ve Libya'da yıkılan okulların sayısı 9 bindir. UNICEF verilerine göre sadece Irak'ta 1 milyon çocuk eğitim olanaklarından mahrumdur.

Küresel sömürgeci sistem bugün eğitim aracılığıyla algı yönetimini de profesyonelce yapmaktadır. Öyle ki Batı'da algı yönetimi ayrı bir bilim dalı olarak faaliyet göstermektedir. Algı yönetimi, yanıltıcı bilgi, söz ve semboller aracılığıyla hedef kitleyi etkilemek, yönlendirmek ve önceden belirlenmiş amaca hizmet ettirmek şeklinde yıllardır uygulanmakta ve böylelikle toplumların algıları, motivasyonları, duyguları esir alınmaktadır. Küresel kapitalist sömürgeci sistem son yıllarda insan beyninin işleyiş şekli üzerine yoğun mesai harcamaktadır. Avrupa'da ve ABD'de nörobilim alanında ciddi araştırmalar yapılmaktadır. ABD Başkanı Barack Obama 2014 yılında nöroteknoloji ve beyin araştırma merkezlerine bütçeden tam 100 milyon dolar kaynak aktarmıştır. Dolayısıyla okul ders kitaplarına yerleştirilen subliminal mesajlarla bireylerin sahip oldukları kültürel birikimler Batı medeniyetinin âlî menfaatleri doğrultusunda kullanılmaktadır. İslam medeniyetinin bilim, sanat, felsefe, tıp, mimarî gibi birçok alanda ne denli ileri olduğu gerçeği küresel sistemin gündeminden bir an olsun düşmemektedir. Dolayısıyla İslam ülkelerindeki bu birikimin tekrar imal edilmemesi için bilhassa eğitim müfredatları kontrol edilmektedir.

Bireyin kendine yabancılaşması, kültüründen, özünden ve kökünden kopması, bayağlaşması ve zayıflaması küresel sistemin nüfuz alanını genişletmektedir. Dünya bugün, hafızası boşaltılmış, aidiyet duygusu köreltilmiş, tarihten beslenmeyen ve gelecek kaygısı taşımayan, vizyonsuz, üretilimsiz toplumlar oluşturmak için ülkelerin eğitim sistemlerini esir alan küresel baronların tehdidi altındadır. Günlük, geçici, popüler kültürün kısılacında, zayıf bünyeli

nesiller istenmiş, bu amaçla toplumların geçmiş ve gelecek arasındaki köprülerini yıkan bir okul düzeni inşa edilmiştir. Bu okul sistemi ülkeleri küresel sistemin tüm operasyonlarına açık hale getirmekte ve bireylerin direnme güçlerini zafiyete uğratmaktadır. Küresel sistemin eğitim alanında aktif olmasının yegane nedeni budur.

Kapitalist Sistem Özel Eğitime Zemin Hazırlıyor

Küresel düzeyde ülkelerin eğitim kalitesinin ölçüldüğü OECD (2015) verilerine göre ilk beş sırada Asya ülkeleri, son beş sırada ise Afrika ülkeleri bulunmaktadır. Türkiye ise 41. sırada yer almıştır. Fakir ülkelerin eğitim kalitesinin düşük olduğu bir dünyada devlet okullarının en iyilerinin yarışa girdiği bir sınav sistemiyle ölçüm yapılmaktadır. Oysa gerçekte küresel sistemin kontrol ettiği bir eğitim düzeninde devlet merkezli okulların başarısız olması kasıtlı olarak özelleştirmenin ve özel öğretim kurumlarının yaygınlaştırılmasının önünü açmaktadır. Bu da üst sınıfın daha iyi eğitim almasına, geçim sıkıntısı yaşayan yoksul kesimlerin çocuklarının ise yetersiz eğitim almasına neden olmaktadır.

Bugün Brezilya'da ortalama bir özel okulun aylık tutarı 3.500 real, bir öğretmenin maaşı ise 3000 realdır. Türkiye'de ise özel okullara öden ortalama miktar aylık 1.500 TL'dir. Devlet okulları ise 1924 yılında yürürlüğe sokulan Tevhid-i Tedrisat Kanunu çerçevesinde tarih bilincinden yoksun, laik, tekçi, Kemalist sistemin kısılacı altında hala istenen kaliteyi bir türlü yakalayamamaktadır. Bu durum bilim, sanat ve kültür alanlarında ciddi bir gerilemeye neden olduğu gibi aileleri özel okullara

ya da FETÖ gibi proje okulların tuzağına doğru itmektedir. FETÖ okullarının kapanmasıyla bir önlem alınmıştır ancak millî eğitim yapısı bu konuda hala yeterli kaliteye erişememiştir.

Küresel kapitalist sömürgeci sistemin güdümündeki eğitimle ancak daha itaatkar ve küresel sisteme entegre olmuş zayıf bünyeli nesiller yetiştirilebilir. Bu yüzden ülkelerin kendi tarihî ve kültürel kodları üzerine inşa edilmiş, özgün yeni eğitim sistemleri oluşturmalarına müsaade edilmemektedir. Bugün eğitim sistemleri küresel kapitalizmin kıskaçı altında sömürgeci güçlerin “Yeni Dünya Düzeni” projesine hizmet etmekten başka bir işe yaramamaktadır. Türkiye gibi kendi ayakları üzerinde durmaya, kabuğunu kırmaya çalışan, tarihiyle bağ kurup bağımsız bir ülke durumuna gelmek isteyen ülkeler için de ayrıca proje okulları devreye sokularak eğitim aracılığıyla yönetimlerine de müdahale edilmek istenmektedir. Bunun en çarpıcı örneği FETÖ okullarıdır.

Küresel Sistemin Bir Projesi: FETÖ Okulları

17 Mayıs 1860 yılında Paris’te 17 Yahudi gencin bir araya gelerek kurduğu ve hemen akabinde üst aklın para baronlarından Maurice de Hirsch’in ve Rothschild’in finansörlüğünü üstlendiği Alliance Israelite Universelle okulları bir proje olarak ortaya atılmıştır. Kuruluşundan bir yıl sonra 850 üyesi olan bu okullar 10 yıl gibi kısa bir sürede üye sayısını 30 bine çıkarmıştır. Zamanla küresel ihtilalin merkez üssü haline gelen bu okullardan mezun olanlar İttihat Terakki Cemiyeti’nin kemik kadrosunu oluşturmuş ve II. Abdülhamid Han’ın

devrilmesinde aktif rol oynamışlardır.⁶ Yahudi çocuklarına hizmet vermek kisesi altında kurulan okullar bu katı kuralı sadece Müslüman çocuklar için bozmuştur. Ortadoğu ve Kuzey Afrika’nın köy ve kasabalarına kadar gönüllü öğretmenler gönderilmiş, bilhassa İstanbul, Çanakkale, Halep, Manastır, Şam, Beyrut ve Selanik gibi şehirlerde okullar açılmıştır. Eğitim kurumları görünümü bu yapının bir Siyonist teşkilatlanma olduğu ne yazık ki geç fark edilmiştir. Çünkü II. Abdülhamid Han’ı tasfiye eden İttihat Terakki Cemiyeti’nin bel kemiğini işte bu yapının okullarından mezun olan Haim Nahum, Talat Paşa, Rıza Tevfik, Nesim Russo, Emmanuel Carasso, Nesim Mazliyah ve Mahmud Şevket Paşa gibi isimler oluşturmuştur. Hatta Milli Eğitim Bakanı olan ve andımız adlı ırkçı yemin metninin mimarı Dr. Reşit Galip ve Türkiye’nin üçüncü Cumhurbaşkanı Celal Bayar da bu okullardan mezun olmuştur.

1960 yılından sonra İslam coğrafyasındaki okullarını tasfiye eden küresel sistem yine o tarihlerde Türkiye’de FETÖ okullarının temellerini atmıştır. İslam coğrafyasını kontrol altında tutmak amacıyla Türkiye engelini ortadan kaldırma hedefi hiç değişmemiştir. Yayılma, yöntem, metot, finans ve amaç bakımından da aynı projenin bir devamı niteliğindedir. Öyle ki her iki okul da öğrencilerine “şakirt” ismini vermiştir. Her iki okulda da gönüllü, fedakâr bayan öğretmenler ön plandadır. FETÖ okullarından mezun olanlar da devletin önemli kurumlarına sızarak 15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleştirdikleri darbeyle yöne-

⁶ Ufuk Coşkun, “Alamut, Alliance Israelite ve FETÖ okulları”, Milat, 25 Temmuz 2016.

timi ele geçirmeyi denemiş, Türkiye'yi ele geçirmek için Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan'ı tasfiye etmeye yeltenmişlerdir.

Kasım 2016'da örgütün Uşak'taki Üftade Koleji'nin Müdürü Cemalettin Baştuğ'un bilgisayarında bulunan kayıtların ayrıntıları yayınlanmıştır. FETÖ'nün yüzlerce anaokulu ve kreşinde gösterilmek üzere hazırlanan kısa filmde, yaşları 5 ila 10 arasındaki çocuklara örgüt propagandası yaptırıldığı tesbit edilmiştir. "Ben bitmeden bu hizmet bitmez" yazısıyla başlayan videoda, çocukların ellerine, elebaşı Gülen'in 'Kırık Testi', 'Sonsuz Nur' gibi kitaplarının tutuşturulduğu görülmektedir. Çocuklar videoda "Benim adım Fethullah. Ben şakırtım. Hoca efendiyi çok seviyorum" demektedir. Örgütün 17 Aralık kumpasının ardından gündeme getirdiği 'Haram lokma' sloganı, videoda çocuklara da söylettirililmektedir. Çocuklar, "Hizmet bitti diyorlar siz onu ninni diye çocuklarınıza anlatın, büyüyünce dershanede öğretmenlik yapacağım, Afrika'ya hicret edeceğim" gibi ifadeler kullanılmaktadır.⁷

Fethullahçı Terör Örgütü'nün, ABD'de 140 civarındaki sözleşmeli (charter) okulu yönettiği belirtilmektedir. ABD'nin Pennsylvania eyaletinde 1999 yılından bu yana ikamet eden FETÖ lideri Fethullah Gülen, ülke genelinde 140 civarında sözleşmeli okulu ve bu okullar vasıtasıyla devletten yılda yaklaşık 500 milyon dolarlık geliri yöneten kişi olarak bilinmektedir. Washington Post'ta 20 Temmuz'da Valerie Straus imzasıyla yayımlanan haberde de FETÖ'nün sadece Teksas'taki 46 okulu için ABD hükümetinden senede 250 mil-

yon dolar kaynak sağladığı ifade edilmiştir.⁸

Türkiye'de 15 Temmuz'daki darbe girişimini organize eden FETÖ, ABD'deki en son okulunu Las Vegas'taki bir askeri üste açmıştır. FETÖ'nün yeni okulu, ABD Hava Kuvvetleri Harp Merkezi'ne ev sahipliği yapan ve dünyanın en büyük muharebe eğitim misyonuna sahip Nellis Hava Üssü'nde faaliyete başlayacaktır.

ABD Eğitim Bakanlığı'nın, Teksas'taki FETÖ bağlantılı sözleşmeli Harmony Okulları'na "öğretmen teşvikleri programı" kapsamında 5 yıllığına 26,7 milyon dolar finansal destek kararı aldığı ortaya çıkmıştır.

Çarpık Eğitim Sistemi Batı'da Nesilleri Yozlaştırıyor

Küresel sistemin dünya hakimiyetine giden yolda en büyük destekçisi okullardır. Nesilleri yozlaştırma ve dirençleri kırma operasyonlarıyla bu yoldaki tüm engeller ortadan kaldırılmaktadır. Birçok ülkede okul çağındaki çocuklar uyuşturucu baronlarının tuzağına düşmektedir. Foxnews'in haberine göre, Amerikan Ulusal Sağlık Enstitüsü'nün verilerine göre, Amerikan liselerinde okuyan öğrencilerin %48.9'u çeşitli uyuşturucu maddelerine müptela olmuş durumdadır. Bu veriler, 12-17 yaşları arasında Amerikalı 867 bin öğrencinin uyuşturucu madde kullandığını göstermektedir. New York'ta bir özel okulun kurucusu ve müdürü olan ve uyuşturucu ile tedavi alanında faaliyet yapan Jaymisson Monro da, halihazırda Ame-

7 "FETÖ, kreşlerde çocukların beynini böyle yıkamış!.", A Haber, 13 Kasım 2016.

8 "FETÖ'nün ABD'deki okul ağı", Anadolu Ajansı, 27 Temmuz 2016.

rika'da gençlerin ve öğrencilerin %85'inin uyuşturucuyu okullarda temin ettiklerini ve küçük yaşlardan itibaren uyuşturucu müptelası olduklarını bildirmiştir.⁹

Almanya'da fakirlik içinde yetişen çocuklar her geçen gün artmaktadır. Bertelsmann Vakfı'nın araştırmasına göre yoksul çocukların sayısı da artmaktadır. Vakfın son araştırmasına göre Almanya'daki sosyal yardıma muhtaç ailelerde yetişen çocuk sayısı 2 milyonu bulmuştur. 5 yıl önceki araştırmaya göre cüzi de olsa yoksulluk çeken çocukların sayısı artmış durumdadır. Ebeveyni işsiz olduğu için ailesi devletin sosyal yardımına muhtaç olan ailelerin çocukları Almanya'da yoksul sayılmaktadır. Araştırma, Federal İş Kurumu ve yoksulluğun çocuk ve gençler üzerindeki etkilerini konu alan uzun süreli bir çalışmanın verilerine dayanarak hazırlanmıştır.¹⁰

ABD'de Boston Globe gazetesi tarafından yapılan araştırmada, 67 özel okulda okuyan 200'den fazla çocuğa yapılan cinsel saldırı ve tacizin yıllarca okul yönetimleri tarafından saklandığı ortaya çıkmıştır. Gazetenin Amerikan Katolik Kilisesi'nin pedofili skandalını da ortaya çıkaran Pulitzer Ödüllü 'Spotlight' adlı birimi tarafından yapılan araştırmada, yüzlerce çocuğun tecavüz ve tacize maruz kalmasına rağmen sadece 90 dava açıldığı ve 37 öğretmen ve okul çalışanının okullardan kovulduğu tespit edilmiştir. Gazeteye göre, sadece 2016'da ABD'de okullarda cinsel saldırı ve tacizlere ilişkin 8 dava açılmıştır.¹¹

ABD'de Obama, Clinton, Soros gibi Amerika'nın önemli sermaye sahiplerinin ve üst düzey yöneticilerin de adlarının geçtiği Pizza Gate skandalı patlak vermiştir. Söz konusu iddialar çocuk pornosunun da ötesinde akıl almaz ahlaksızlıkları içermektedir. Sadece pedofili değil, bu çocuklara işkence ettikten sonra zorla tecavüz edildiği yönünde iddialar da konuşulmaktadır.¹²

9 "ABD öğrencilerin yarısı uyuşturucu bağımlısı", IRIB World Service, 5 Nisan 2016.

10 "Zengin Almanya'nın fakir çocukları", Deutsche Welle Türkçe, 12 Eylül 2016.

11 "ABD'de okullarda taciz yıllarca gizlendi", Haber Türk, 12 Mayıs 2016.

12 "ABD'nin konuştuğu Pizza Gate tecavüz skandalı nedir?", Akşam, 19 Mayıs 2016.

Küresel sistemin kontrol ettiği bir eğitim düzeneğinde devlet okullarının başarısız olması paralı eğitim modelinin önünü açmakta ve eğitimin ticari bir sektöre dönüşmesine zemin hazırlamaktadır. Bu da, yoksul kesimlerin yetersiz eğitim almasına yol açmaktadır.

BM Çocuklara Yardım Örgütü UNICEF, “Dünya Çocuklarının Durumu 2016” adlı raporunu New York’ta kamuoyuna açıklamıştır. Raporda yer alan tahmini hesaplamalara göre, 2030 yılına kadar dünya çapında 5 yaşın altındaki 69 milyon çocuk aslında önlenmesi mümkün olan hastalıklardan hayatını kaybedecektir. 167 milyon çocuk yoksulluk koşullarında yaşayacak, 750 milyon kız çocuğu ise zorla evlendirilecektir. UNICEF bu şartlar altında dünya çapında kalıcı kalkınma hedeflerine 14 yıl içerisinde ulaşmanın mümkün olmadığı eleştirisini de yöneltmiştir.¹³

Batı Dünyası İşgal, İçsavaş ve Mülteci Krizi ile Eğitimi Yok Ediyor

Küresel oligarkların İslam coğrafyasını bölme, parçalama, nesilleri yok etme projesi eğitim politikalarına da yansımaktadır. 200 yıldır Müslüman çocukları katleden, yetim bırakan, mafya örgütlerinin tuzağına iten küresel sistem 2016 yılında da yüzbinlerce Müslüman çocuğu felakete sürüklemiştir. Irak’ta yıllardan bu yana süregelen savaşlar ve çatışmalar 1 milyon çocuğun eğitimsiz kalmasına sebep olmuştur. Yapılan son çalışmalara göre, ülkede okul çağında çocukların %20’sinin eğitim alamadığı bildirilmiştir.

UNICEF’e göre de ABD’de işgali başlamanın önce okula devamlılık oranını %60 civarındayken, işgal sonrası okulların tahrip olması ve istikrarsızlık 1 milyon çocuğun eğitimle ilişkisinin kesilmesine sebep olmuştur.¹⁴

“Neue Osnabrücker Zeitung” gazetesinin Federal Kriminal Dairesine (BKA) dayandırdığı haberinde, Almanya’da 1 Temmuz 2016 itibarıyla 8 bin 991 sığınmacı çocuğun kayıp olarak bildirildiği, bu sayının 1 Ocak 2016’da 4 bin 749 olduğu ifade edilmiştir. Kayıp çocukların 8 bin 46’sının 14-17 yaşlarında olduğuna dikkati çekilirken, 867 çocuğun 13 yaşından küçük, 78’inin de 18 yaşından büyük olduğu kaydedilmiştir.¹⁵

Alman kanunlarına göre, devlet çeşitli gerekçelerle çocukları ailelerinden alabilmektedir. Aileden alınan çocuğun ailesi ile irtibatının koparılması ve anne babanın inancına uygun yetiştirilmesi gerekmektedir. Buna rağmen, Almanya Gençlik Dairesi’nin hiçbir kanuna riayet etmediği ortaya çıkmıştır. Her yıl ortalama 40 bin çocuğa el konan Almanya’da özellikle Müslüman ailelerden alınan çocuklar kilise yurtlarına yerleştirilip ailelerinden kopartılmaktadır.

Stuttgart’ta Emin Esen ve Sibel Esen çiftinin üç çocuğu, anne Sibel Esen’in hasta olduğu gerekçesiyle Jugendamt (Alman Gençlik Dairesi) tarafından ellerinden alınmıştır. Baba “Ben çocuklarıma bakayım” dediyse de sonuç alamamıştır. Devreye Umut Yıldızı Derneği girmiş, görülen dava sonucunda çocukların aileye iade edilmesi kararlaştırılmıştır. Ancak asıl amacı Türk çocuklarını asimile etmek olan Jugendamt adlı kripto Nazi örgütü, o zamandan beri, mahkeme kararına rağmen çocukları bir türlü aileye geri vermemektedir. Üstelik çocuklar teslim edildikleri

13 “UNICEF: 2030’a kadar 69 milyon çocuk ölebilir”, Deutsche Welle Türkçe, 28 Haziran 2016.

14 “Irak’ta 1 milyon çocuk okula gidemiyor”, Dünya Bülteni, 9 Nisan 2016.

15 “Almanya’da 9 bin sığınmacı çocuk kayıp”, Anadolu Ajansı, 29 Ağustos 2016.

aileler ve yurt görevlileri tarafından pazar günleri kiliseye götürülerek Hristiyanlaştırılmaktadır.¹⁶

Hamburg’da yaşanan bir başka olayda ise H.B. ve eşinin 11 yaşındaki kız çocuğu öğretmenleriyle yaşadığı tartışmalar sonucunda okuldan kaçmıştır. Okul yönetimi aileye psikolojik yardım alması gerektiğini söylemiş ancak devreye okul yönetiminin haberdar ettiği Jugendamt girerek kendilerinin görevlendirdiği psikolojik danışmanı çocuk ve ailesiyle görüştürmüştür. Bu olay sonrasında çocuk ailenin elinden alınarak bir yurda yerleştirilmiştir. Çocuk Jugendamt’ın yurdunda kalırken iki yıl sonunda anne ve babasıyla görüştürülmemeyle başlanmış, aileye “çocuk sizi istemiyor” denilmiştir. Bir yurt görevlisinin tecavüzüne uğrayan çocuk yurttan intihara teşebbüs etmiş ve yurttan kaçmıştır. Bu süreçte ne yurda gitmesine, ne de evde kalmasına izin verilen çocuk tamamen sahipsiz kalmıştır.¹⁷

Çocukların Dini Değiştirilip Esrarkeş Yapılıyor

Çocuğa el koymak için bir komşunun beyanını yeterli sayan Almanya’da kilise yahut bakıcı aileye verilen çocuklar, ebeveyninin dinî ve kültürel değerlerinden uzak bir şekilde yetiştirilmekte, Müslüman çocuklara domuz eti yedirilmekte, çocuklar alkol ve uyuşturucu gibi zararlı alışkanlıklara bağımlı hale gelmektedir. Yapılan araştırmalara göre Avrupa’da ailelerinden

alınan Müslüman çocuklar;

Kilise okullarında misyoner olarak yetiştirilmekte, gizli örgütler tarafından alınıp özel ajan olarak yetiştirilmekte, satanist ve mason örgütlerince alınıp, ayinlerinde kurban yapılmakta, büyücüler tarafından büyü seanslarında işkence ile öldürülmekte, sağlıklı olanların organları alınıp, organ yetmezliği yaşayan zenginlere satılmakta, zenginlerin tecavüz etmesi için satılmakta, ayinlerde toplu tecavüzlere maruz kalmakta, genelevlere satılmakta, laboratuvarlarda üzerlerinde deneyler yapılmakta, ilaç kobayı olarak kullanılmakta, zenginlerin evinde hizmetçilik yapmakta, riskli ve yasak işlerde çalıştırılmakta, dilencilik yaptırılmakta, uyuşturucu kaçakçılığı ve satıcılığında kullanılmakta, evlatlık olarak alınmakta, Asya ülkelerinde toplu tecavüzhânelerde tecavüz edilip, organ nakli için çocuk doğurmaları sağlanmakta, ucuz iş gücü olarak kullanılmakta ve asker olarak kullanılmaktadırlar.¹⁸

İngiltere merkezli Independent gazetesi; yüzlerce kimsesiz mülteci çocuğun İngiltere’ye girdikten sonra bu ülkenin hükümetinin ihmali ve hatası sebebiyle kaybolduğunu açıklamıştır. Haberde, insan hakları savunucularının, kaybolan kimsesiz mülteci çocukların İngiltere’de insan kaçakçılarının eline düşmesinden ve onların suistimaline uğramasından endişe duyduğu belirtilmiştir. İngiltere İçişleri Bakanlığı tarafından yayımlanan istatistiklere göre geçen 5 yıl boyunca (Theresa May’in David Cameron’un kabinesinde İçişleri Bakanı olduğu dönemde) 9 bin

16 Fuat Uğur, “Dışişleri’nin edinilmiş çaresizliği”, Türkiye, 27 Eylül 2016.

17 Fuat Uğur, “Dışişleri’nin edinilmiş çaresizliği”, Türkiye, 27 Eylül 2016.

18 “Çocuk Hırsız Avrupa”, Yeni Söz, 28 Eylül 2015.

287 kimsesiz mülteci çocuk ailesi olmadan İngiltere'ye girmiştir. Bu süreçte 360 çocuk kaybolmuştur.

Bu rakamlar Aylan Kurdi isimli 3 yaşındaki Suriyeli bir çocuğun Akdeniz'de boğularak ölmesinin ardından Independent tarafından kimsesiz mülteci çocukları korumaya yönelik başlatılan kampanyadan sonra yayınlanmıştır. 2016 yılının ilk üç ayında, İngiltere hükümeti verdiği sözlerle ve vaatlerle rağmen 20'den az kimsesiz mülteci çocuğa sığınma vermiştir. Kaybolan kimsesiz çocuklar hakkında yayımlanan yeni rakamların, İngiltere'nin bu kadar az bir sayı için de vazifesini yerine getirmede, çocukları desteklemede ve güvenliğini sağlamada ihmali bulunduğunu gösterdiği ifade edilmektedir.

Avrupa Birliği istihbaratının yaptığı araştırma sonuçları da bu yılın başlarında 10 bin mülteci çocuğun isminin kaydedilmesinin ardından Avrupa'nın çeşitli bölgelerinde kaybolduğunu doğrulamaktadır. 5 bin çocuk İtalya'da ve bin çocuk da İsveç'te kaybolmuştur.¹⁹

Dünya yersiz yurtsuz bırakılanların sayısının İkinci Dünya Savaşı'ndakini de geçerek en fazla olduğu zaman dilimindedir. BMMYK verilerine göre tüm dünyada mülteci sayısı 60 milyonu aşmış durumdadır. Bunun 6,5 milyonu çok uzun yıllardır mülteci olarak yaşamak zorundadır. Bu mültecilerin yaklaşık 4 milyonu Türkiye'dedir. Afganistan, Irak, Somali ve beş yıldır Suriye'den göç etmek zorunda kalan insanlar yeni bir yaşamın umudunu Türkiye'de taşımaktadır. Suriye'deki iç sa-

vaş öncesinde mülteciler için sadece geçiş ülkesi olan Türkiye artık bir iltica ülkesi durumundadır. Türkiye'ye Suriye'den göç etmek zorunda kalan kayıtlı mültecilerin yarısından fazlası çocuktur ve bu çocukların büyük çoğunluğu okul çağındadır.

BM Küresel Eğitim Özel Temsilcisi Gordon Brown, Suriye'de son iki yılda 98 okulun bombalandığını belirtmiş, BM Güvenlik Konseyi'ne, "savaş suçu" olarak nitelendirdiği saldırıları Uluslararası Ceza Mahkemesine taşıması çağrısında bulunmuştur. Brown, BM Genel Merkezi'nde düzenlenen basın toplantısında, 2016'nın çocuklar için en kötü yıl olduğunu ve çatışmaların Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yerinden edilmiş 11 milyon çocuğu tehdit etmeye devam ettiğini söylemiştir. Dünyaya genelinde 30 milyon çocuğun yerinden edildiğini ve 1940 yılından bu yana yerinden edilen çocukların sayısının en yüksek seviyeye ulaştığını belirten Brown, 2017'nin de çocuklar için "korku yılına" dönüşmesinin engellenmesi gerektiğini söylemiştir.²⁰

Son bir yılda sadece Suriye, Irak, Yemen ve Libya'da 9 bin okul yıkılmış, binlerce öğretmen ise kaçmak zorunda kalmıştır. Aileler birçok yerde çocuklarını, hayati tehlike yüzünden okula göndermemektedir. İslam düşmanı ezoterik, Kabalist küresel sistemin bilhassa İslam coğrafyasında ve dünyanın hemen her yerinde yol açtığı tahribat dehşet verici boyutlara ulaşmıştır.

Dünya genelinde her yıl yaklaşık 1.2 milyon dolayında çocuk kaçakçılar ve suç çetelerinin eline düşmektedir. Hindistan'ın

19 "Yüzlerce Kimsesiz Mülteci Çocuk İngiltere'de Kayıplara Karıştı", Rast Haber, 5 Eylül 2016.

20 "Suriye'de son iki yılda 98 okul bombalandı", Dünya Bülten, 27 Ekim 2016.

resmî verilerine göre, ülkede her yıl 500 bin çocuk kaçırılmaktadır. Hindistan resmî makamları, her yıl ülkelerinden 500 binden fazla çocuğun insan kaçakçılarının eline düştüğünü kabul etmektedir. Bunların pek çoğu da bulunamamaktadır. Masum çocuklar Batı yakasında kaybolmakta, vatanlarında öldürülmekte, evleri, okulları tepesine yıkılmakta, yetim bırakılmaktadır. İngiltere genelindeki pedofillere satılmakta ve uzun yıllar seks kölesi olarak kullanılmaktadır. Çocuklarımız 15 ila 150 bin dolar karşılığında köle gibi satılmaktadır. Güzel kız çocukları ile organları alınmaya müsait sağlıklı çocuklar ise daha fazla para ediyor!

Tek Tipçi Sisteminin Doğurduğu Sorunlar

1924 yılında 430 sayılı kanunla “Türkiye dâhilinde bütün müessesatı ilmiye ve tedrisiye Maarif Vekâletine merbuttur” denilerek kabul edilen ve yürürlüğe sokulan ve hala mevcut anayasanın 174. maddesiyle koruma altında tutulan Tevhid-i Tedrisat Kanunu, aradan 90 yıl geçmesine rağmen geçerliliğini muhafaza eden bir kanundur. Kısaca “eğitim birliği” olarak da bilinen Tevhid-i Tedrisat Kanunu’na göre, bütün okullar devletin denetimine girmiştir. Ayrıca kanuna göre Türkiye’de hiç kimse etnik ve dinî okul açamaz. Eğitimin birliğini öngören bu anlayış, eğitimle ilgili tüm ipleri Millî Eğitim’in uhdesine vermiştir. Bu anlayışa göre bir toplumun ihtiyaç hissettiği din adamını, meslek adamını, askerini, sanatçısını, bilim adamını, kültür adamını kısaca tüm alanlarda ihtiyaç duyduğu insan gücünü Millî Eğitim yetiştirecektir.

Bu sistemde, alternatif uygulamalara, esnek eğitim modellerine, farklı dil, görüş ve inançlara göre düşünülmüş ders kitaplarına vs. şans tanınmaz. Eğitimin finansmanından, müfredatına, ders kitaplarından, bireyin tutum ve davranışlarına varınca ya kadar tüm unsurlarını tek merkezden emir-komuta biçiminde işleyen hiyerarşik bir yapılanmayla yönlendirmeyi tercih eder. Tevhid-i Tedrisatçı eğitim sisteminde öğrencilere devletin istemediği hiçbir bilgi ve değer de aktarılamaz. Yapılan onca önemli reforma rağmen Türkiye, 2016 tarihi itibarıyla hala 1924 yılında yürürlüğe sokulan ve Anadolu’nun bin yıllık birikimini yok sayarak faaliyet yürüten Kemalist eğitim sistemini devam ettirmektedir. Ders kitapları hala gerçek tarihî bilgiler göz ardı edilerek hazırlanmaktadır. Küresel sistemin bir projesi olarak yürürlüğe sokulan birçok devrim ve Batılılaşma hareketleri büyük reformlar olarak takdim edilmekte ve bu uğurda idam edilen alimler, darbeye idam edilen siyasetçiler ise hala ders kitaplarında yer bulamamaktadır. İnkılap Tarihi ders kitaplarında Kürtler hala zararlı cemiyetler arasında yer almakta ve farklı kesimlerle kurduğumuz tarihî ilişkiler, dostluklar yeni nesillere aktarılmamaktadır.

Mevcut darbe anayasanın eğitim ve öğretim hakkını tanzim eden 42. maddesinde “Eğitim ve öğretim, Atatürk ilkeleri ve inkılâpları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılmaz” denilmekte ve “Türkçeden başka hiçbir dil, eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına ana dilleri olarak okutulamaz ve öğretilmez” diyerek bitirilmektedir.

Bu durum ülkede yaşayan farklı kesimler için hala ciddi bir insan hakkı ihlali olarak vahametini korumaktadır. Dünyada incelenen 150 anayasada, içinde isim geçen anayasa sayısı sadece 8'dir. Türkiye'de mevcut anayasa ise içinde en fazla isim geçen anayasaların başında yer almakta, bunların yarısı eğitim ile ilgili hususlarda geçmektedir. Artık eğitim, toplumu dizayn etme aracı olmaktan kurtarılmalıdır. Eğitimin, bireyin doğuştan getirdiği temel haklar doğrultusunda özgürleştirici bir işlevi olmalıdır. Devlet okullarının yanı sıra farklı modelleri ve yöntemleri deneyen alternatif okullar olabilmelidir. Kısacası eğitim, ideolojik olmaktan çıkarılmalıdır.

Aynı kalıptan çıkmış, birbirleriyle yakın düşünen, millî eğitim patentli bir zihin işletim sisteminin varlığıyla karşı karşıyayız. Kemalist ve ulus-devletçi, eğitim sisteminin ciddi bir şahsiyet yıkımı ve sefilliğine yol açtığı aşikârdır. Türkiye'deki eğitim sistemi, diğer bütün modern ulus-devletçi eğitim sistemlerinde olduğu gibi, örtülü bir "uyum yasası" çerçevesinde işlev görmektedir. Resmî ideolojiye, ırkçı ideolojiye uyumlu, insanın başlıbaşına bir değer olduğu gerçeğinden uzak, belirli bir inanç ve düşünme biçimine uyumlu, elbette okula uyumlu, yaşamın tümüne vakıf olmayan, sanayi ve endüstriyel düzene uyumlu köle tipi kişilikler... Eğitim bu uyum yasasından kurtarılmadığı sürece düşünme yetileri kaybolmuş, algı operasyonlarına kolayca yenilen zayıf bünyeli kişilikler yetişmeye devam edecektir. Türkiye, bu tür bir eğitim sisteminin bilinçli bir proje olarak yürürlüğe sokulduğu ve dışarıdan kontrol edildiği gerçeğini artık tersyüz etmelidir.

Küresel sistem, ezoterik örgütler, banker-

ler/küresel finans oligarkları İslam coğrafyasındaki emellerini gerçekleştirmek için terör örgütleri marifetiyle bilhassa Müslüman çocukları hedef almakta ve onların dinî değerlerinden uzaklaştırmakta, yozlaştırmakta, uyuşturucu bağımlılığına sürüklemekte ve daha da vahimi acımadan katletmektedir.

İslam ülkelerini bölüp kaos çıkartarak dünyaya nizam vermeye kalkan küresel çeteye karşı tüm dünya halklarına esaslı bir çağrı yapılmalıdır. Çünkü bu kirli düzenin mimarları/aktörleri tüm dünya halkları için de bir tehdit haline gelmiştir. Birlikte mücadele edilmeli, uluslararası derin yapıların algı operasyonlarına ve savaş oyunlarına yenik düşülmemelidir. Ülkelerin sınırlarını savaş, terör ve iç savaş yöntemleriyle değiştirilmesini isteyen ve her geçen gün insanlık değerlerini altüst eden, terörü hortlatan, çocukları katleden bu yapılara karşı artık dünyanın tüm vicdanlı insanları birlikte ses vermelidir. İslam coğrafyası kendi aralarında yaşadığı ayrışmayı son verip, ittifaklar geliştirerek, birlik olarak çocuklarının Batı'da heba edilmesinin önüne geçmelidir.

Dünya 200 yıldır teo-jeopolitik Haçlı siyasetinin tehdidi altındadır. Terör örgütlerinin eylemlerinde çocukları kullanılmasıyla da insanları giderek dinlerden ve elbette İslam'dan soğutmak/nefret ettirmek istiyorlar. Tüm dinleri İslam'a karşı birleştirerek Kudüs merkezli ortak, karma bir insanlık dini oluşturmak gibi bir amaçları olan bir çeteye karşı dünyanın vicdanlı insanları artık bir ses vermelidir.

Türkiye 19. yüzyıldan kalma pozitivist, Mesihanik, spiritüalist Kemalist eğitim sistemini tasfiye ederek medeniyet pers-

pektifli, millî, yerli, ilim, irfan, kültür ve tarih kodları üzerine yeni bir eğitim felsefesi/sistemi inşa ederek yeni nesli heba etmemelidir.

Kendi Ülkesinde Terör Örgütünü Savunan Akademisyenler

Son dönemde ülkemizde artan terör olayları karşısında PKK'ya yönelik olarak başlatılan operasyonlar, terör örgütünün yoğun olarak bulunduğu şehirlerde bölge insanına nefes aldırarak, operasyonlarla terör örgütüne büyük bir darbe vurulmuştur. Operasyonlar esnasında bölge insanının zarar görmemesi için sokağa çıkma yasağı ve geçici tahliye uygulamaları gerçekleştirilmiştir.

Terör örgütlerine karşı yürütülen operasyonlar en çok, ülkemizi son dönemde taşeron terör örgütleri üzerinden diz çöktürmeye çalışan küresel sistemi rahatsız etmiş, manipülatif haber ve söylemlerle Türkiye'nin teröre karşı yürüttüğü kararlı mücadele baltalanmaya çalışılmıştır. Bu süreçte küresel sistemin politikalarına paralel hareket eden Türkiye'deki statükocu yapılar da bu mücadeleye gerçeği yansıtmayan söylemlerle karşı durmuşlardır. Bunun en tipik örneklerinden biri, akademisyenler tarafından hazırlanıp imzalanan, Türkiye'yi uluslararası kamuoyunda "katil devlet" pozisyonuna düşürmeyi amaçlayan bildiridir.

Ocak ayında 1128 akademisyen tarafından imzalanan "Barış İçin Akademisyenler Bildirisi"nde, Türkiye Cumhuriyeti, vatandaşlarını fiilen açlığa ve susuzluğa mahkûm etmek, yerleşim yerlerine ağır silahlarla saldırmak, bölge halklarına karşı katliam gerçekleştirmek ve bilinçli sürgün politikası uygulamak gibi gerçek dışı ithamlarla suçlanmıştır.

PKK'nın yıllardır ülkemizi kana bulayan, sivilleri hedef alan, devletimizi parçalamaya çalışan faaliyetleri karşısında sessiz kalan akademisyenlerin, güvenlik güçlerimizin ülkemizi korumak adına sürdürdüğü operasyonlar karşısında böyle bir bildiri yayımlaması manidardır.

Temel amacı küresel sisteme entegre olmuş zayıf bünyeli nesiller yetiştirmek olan sömürgeci eğitim sistemi, ülkelerin kendi tarihî ve kültürel kodları üzerine inşa edilmiş, özgün yeni eğitim sistemleri oluşturmaya müsaade etmemektedir. Sömürgeci zihniyetin bu süreçteki en önemli destekçileri FETÖ benzeri yapılar olmaktadır.

Avrupa'daki Türkler Eğitim Alanında Ayrımcılığa Maruz Kalıyor.

Avrupa'da yaşayan Türkler, bulundukları ülkelerde eğitim olanaklarından eşit bir şekilde yararlanamamakta, kendi okullarına ve müfredatlarına sahip olma noktasında ciddi engellemelerle karşılaşmaktadırlar. Türk kökenli öğrenciler, dil, din ve etnik kökenleri sebebiyle ayrımcılığa maruz kalmaktadırlar.

Örneğin Makedonya'da yaklaşık 150 bin civarında Türk yaşamaktadır. Ohri gerçeği ve anlaşmasının eğitim ve dillerin kullanımı ile ilgili 6. Maddesinin 1. Fıkrasında temel eğitimin anadilde yapılacağı, aynı maddenin 2. Fıkrasında da eğitimin devlet tarafından destekleneceği belirtilmiştir. Makedonya Anayasası'nın 48. Maddesinde ise birinci sınıftan lise son sınıfa kadar öğrencilerin kendi anadilinde eğitim görmesi kanunda belirlenmiştir. Bugün 65 ilkokul ve 13 lisede Türkçe dilinde eğitim verilmektedir.

Ancak kağıt üzerindeki bu hak uygulamaya geçirilememektedir zira anayasaya göre tüm kitaplar Makedonca ile yazılmakta ve daha sonra diğer dillere çevrilmektedir. Büyük sıkıntı da burada yaşanmakta, yapılan Türkçe tercümelerden öğretmenler bile bir şey anlayamamaktadır! Okullarda genellikle karma eğitim yapılmaktadır. %80'i Türk olan bölgelerde öğretmen olmadığı için çocuklar Makedonca öğrenmek zorunda kalmaktadır.

Türklerin yoğun yaşadığı yerlerde Türkçe öğretim sorunu yaşandığı bir gerçek fakat asıl sorun ders kitaplarının içeriğidir. Örneğin 6. Sınıflar için okutulan Dinlerde Ahlak ders kitabını bir Hristiyan yazmıştır ve kitapta Hristiyan kültürü öğretilmekte-

dir. Müslümanlara hitap eden bir müfredat bulunmamaktadır. Birçok yerde Müslüman Türklerin din derslerine papazlar girmektedir. Osmanlı ise ders kitaplarında işgalci, işkenceci ve yağmacı olarak gösterilmektedir.

Bir başka örnekte ise, 5. Sınıflar Sosyal Bilgiler ders kitabının 21. sayfasında Osmanlı Devleti için verilen bilgi şöyledir:

“Osmanlı'da kan vergisi dedikleri devşirme varmış. Devşirme erkek çocuklarının ailelerinden zorla alınmasıymış. Sonra bu çocuklar Türkiye'ye götürülerek eğitiliyor ve acımasız asker olmaları öğretiliyormuş. Bunlara da yeniçeri deniliyormuş.”

Aynı kitabın 92. sayfasında ise şu ifadeler yer almaktadır:

“Halkını Osmanlıların yağma ve işkencelerinden korumak için vasallığı kabul etti...”

Çoğu yerde Makedonların Osmanlı yağmacılarına (!) karşı verdikleri özgürlük mücadeleleri abartılı bir şekilde Türk çocuklarına aktarılmaktadır! Böylece Makedonya'da Müslüman Türkler eğitim aracılığıyla asimile edilmekte, dinlerini öğrenememekte ve her geçen gün tarihî köklerinden kopartılmaktadır.

Makedonya örneğinde ortaya çıkan bu tutum ve yaklaşım başta Balkanlar olmak üzere Türk nüfusun yoğun olarak yaşadığı diğer ülkelerde benzer şekilde tezahür etmektedir.

toplum

1. AİLE

“Evlilik Dışı Doğum” Korkunç Boyutlarda

Son çeyrek yüzyıldır evlilik dışı birliktelik popüler kültür ve medya organlarının da etkisiyle yaygınlaştırılmakta, sözde insan hakları alanında faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşları da “özgürlük” söyleminin arkasına sığınarak gayrimeşru birlikteliğin savunuculuğunu yapmaktadır. Dünya kamuoyunda normleştirilmeye çalışılan bu durum, yasal düzenlemelerle de adeta güvence altına alınmaktadır. OECD Sosyal Politika Bölümü İstihdam Çalışma ve Sosyal İşler Müdürlüğü tarafından açıklanan Aile Veritabanı’na göre¹, Avrupa ve Amerika kıtalarında evlilik dışı doğum oranı ortalama %50 civarındadır ve kimi ülkelerde bu oran %60’ın da üzerindedir. Bu korkutucu oranlar tüm dünyada bireysel ve toplumsal yaşamın temeli niteliğindeki aile kurumunun, uygulanan politikalar neticesinde giderek zayıflatıldığını ortaya koymaktadır.

Araştırmaya göre evlilik dışı doğum oranı Almanya’da %35, İngiltere’de %40.2, Hollanda’da %48.7, Belçika’da 52.3, Fransa’da %56.7, Meksika’da %64.9, Şili’de %71.1’dir. Son yıllardaki artış trendinin benzer şekilde devam etmesi durumunda, birkaç on yıl sonra, özellikle Avrupa ve Güney Amerika’da evlilik müessesesinin ortadan kalkması şaşırtıcı olmayacaktır.

Üye ülkelerden Türkiye, Kore ve Japonya’da bu oranın %2’ler seviyesinde kalması, bu ülkelerde toplumların hala geleneksel aile yapısını muhafaza ettiğini göstermektedir. Ancak son yıllarda partnerlik, birlikte yaşam, eşcinsellik gibi gayrimeşru ilişki biçimlerinin

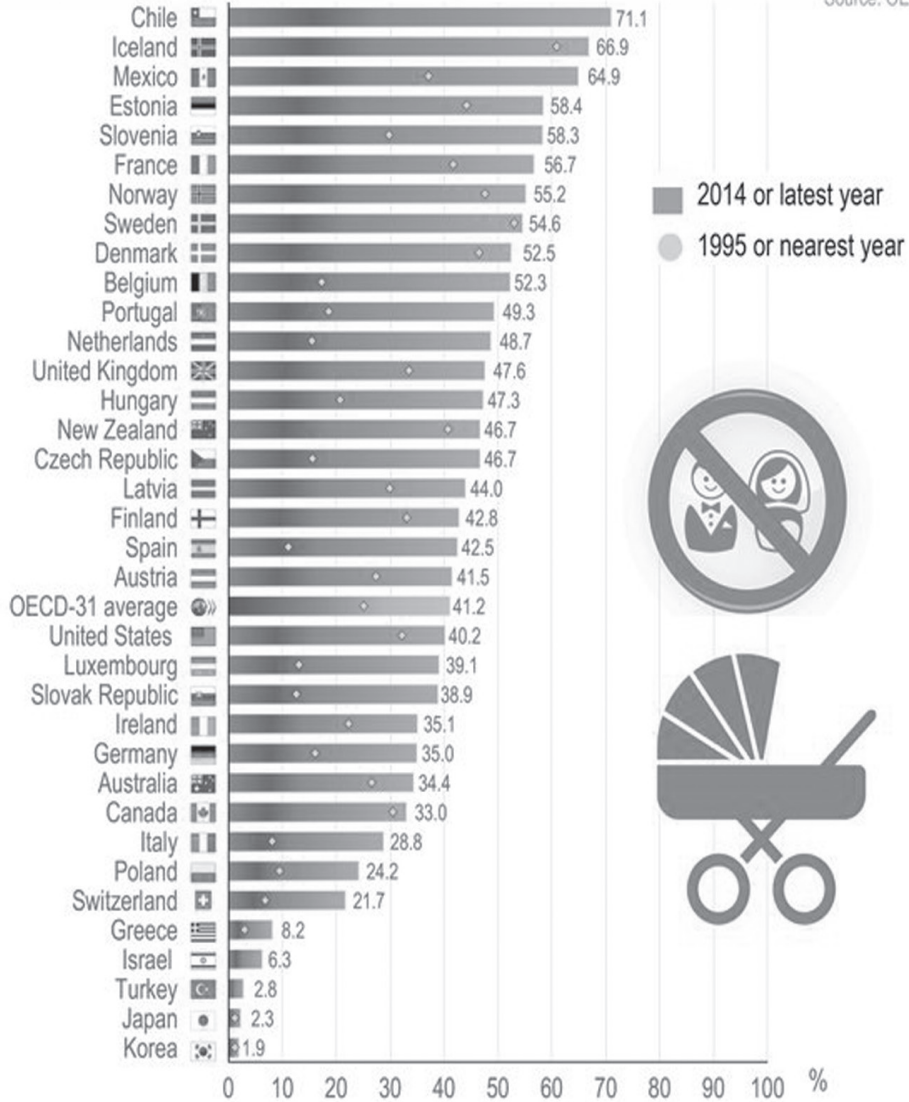
1 https://www.oecd.org/els/family/SF_2_4_Share_births_outside_marriage.pdf

Births outside marriage

Proportion of births where the mother's marital status at the time of birth was other than married, 1995 or nearest year and 2014 or latest available year

Source: OECD

Note: No data for Chile, Israel or Turkey in 1995. For Australia, Japan, Korea and New Zealand, data refer to births where the child's parents were not registered as married to each other at the time of the birth.

Illustration: Shutterstock

Source: OECD Family Database

yaygınlaştırılması adına Türkiye’de ve dünyada yürütülen sistematik faaliyetlerle bu oran yükseltilmeye çalışılmaktadır. Televizyon dizileri, sosyal medya kampanyaları, sivil alanda sürdürülen lobi ve dernek faaliyetleri ile toplumların yaşam biçimlerine müdahale edilmekte, aile kurumu bu süreçte büyük zarar görmektedir.

Öğle Kuşağı TV Programlarıyla Aile Yapısı Zayıflatılıyor

Uzun yıllardır televizyon ekranlarını işgal eden “öğle kuşağı” programları, son yıllarda giderek çeşitlenmeye ve daha tehlikeli bir hal almaya başlamıştır. Özellikle kadın izleyici kitlesini hedef alan bu programlarda, mahremiyet algısı zarar görmekte, evlilik gibi son derece hayatî bir konu pazarlık malzemesi haline getirilmekte, olumsuz örnekler üzerinden gayrimeşru ilişki biçimleri normalleştirilmektedir.

Türkiye Psikiyatri Derneği Örgütlenme Sekreteri Dr. Şahut Duran, evlilik programlarının toplumun yapısını bozduğunu dile getirmiş ve “Evlilik ile ilgili mahrem olan konuların toplumun her kesiminin izlediği programda konuşulması pornografinin farklı bir çeşididir” ifadeleriyle olayın vahametini ortaya koymuştur. Duran, bu programlarda bir kişinin aynı gün içerisinde birkaç adayla tanıştırılarak evlilik sürecine girmesini de “travmatik” bir durum olarak nitelendirmektedir.²

Sosyolog-yazar Hülya Şekerci, evlilik programlarında konuşulan konular ve sergilenen davranışların kadını aşağılayan bir noktaya vardığını ifade etmiş, öte yandan bu tip programlarda bir mizansen sergilendiğini ve bu yolla merak dürtüsünün diri tutulduğunu belirtmiştir.³

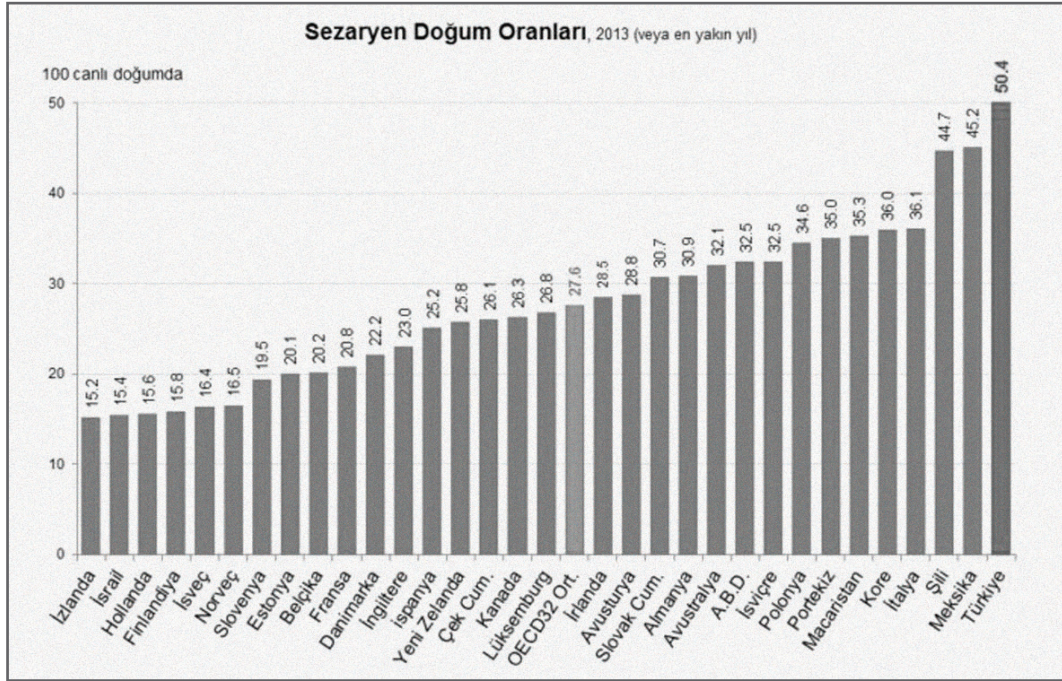
Çoğu yurtdışı kaynaklı formatların kopyalandığı bu tip programlar, Türk toplumunun değer yargılarıyla da örtüşmemektedir. Karşılıklı sevgi-saygı üzerine bina edilen, fedakârlık ve kanaatkârlıkla güçlendirilen, mahremiyetin korunduğu, komşu ve akrabaların değer gördüğü gele-

Genç ve dinamik bir nüfusları Batılı küresel sistem tarafından tehdit olarak algılanan Türkiye ve benzer durumdaki pek çok ülkede “nüfus planlaması” teşvik edilmiş, “ücretsiz eğitim”, “danışmanlık” kılıfı altında doğum kontrolü yaygınlaştırılmış, siyasi baskılarla devlet politikaları da bu yönde değiştirilmiştir.

2 “Televizyonda Evlilik Programı Enflasyonuna Eleştiri”, haberler.com, 2 Şubat 2016.

3 “Aileyi bitirdiler yasaklansın!”, Yeni Akit, 27 Eylül 2016.

OECD ülkelerinde sezaryen doğum oranları-2014. (Kaynak: OECD)

neksel aile modeli yerine bireylerin kendi önceliklerini kutsadığı, maddî/şahsî beklentiler üzerine kurulmuş ve toplumdan yalıtılmış bir aile modeli bu programlar aracılığıyla toplumda karşılık bulmaya başlamaktadır. Radyo ve Televizyon Üst Kurulu (RTÜK) Başkanı Prof. Dr. İlhan Yerlikaya dahi, bu tablo karşısında “Evlilik programları çıkırından çıktı. Çok kötü şeyler oluyor” ifadelerini kullanmıştır.

Öğle kuşağı programlarına konuk olan “sıradan vatandaş” imajına sahip kişilerin, bir süre sonra birer magazin malzemesi haline gelmesi de sorunun başka bir boyutu olarak öne çıkmaktadır. Sosyal medya ve internet aracılığı ile popülaritesi artırılan bu isimler, toplumsal bilinçaltındaki meşhur olma isteğine de hitap etmektedir.

Bir Nüfus Kıрма Politikası Olarak, Sezaryen Doğum

Genç ve dinamik nüfusa sahip olan ve bu özellikleri Batılı küresel sistem tarafından her zaman tehdit olarak algılanan Türkiye ve benzer durumdaki pek çok ülkede, “nüfus planlaması” gibi masum söylemler üzerinden sıkı bir nüfus kırma politikası yürütülmektedir. STK’lar ve bu alanda faaliyet gösteren şirketler tarafından uzun yıllar “ücretsiz eğitim”, “danışmanlık” kılıfı altında doğum kontrolü yaygınlaştırılmış, siyasî baskılarla devlet politikaları da bu yönde değiştirilmiştir. Türkiye’de son yıllarda sezaryen doğum oranındaki fahiş artış da bu kapsamda değerlendirilmelidir.

Türkiye OECD ülkeleri içerisinde, sezaryen doğum oranında birinci sırada bulunmaktadır.⁴ Bu durum birey ve toplum

4 <https://data.oecd.org/healthcare/caesarean-sec->

sağlığı açısından büyük bir tehlike arz etmektedir. Avrupa devletleri, nüfuslarının giderek yaşlanması, doğurganlığın azalması ve aile kurumunun zayıflaması karşısında birtakım tedbirler almakta ve bu tedbirler kapsamında bir taraftan nüfus artırıcı politikalar uygulamaya sokulurken, diğer taraftan savaş bölgelerinden nitelikli genç nüfus ithali gerçekleştirilmektedir. Sezaryen doğumun minimize edilmesi de bu çerçevede önemli bir rol oynamaktadır. Nitekim sezaryen doğum annenin üçten fazla doğum yapmasına imkan bırakmamakta, hatta bu rakam çoğunlukla iki olmaktadır. Bu sebeple mücbir bir sebep olmadıkça doğumun normal yollarla gerçekleşmesi, bir devletin nüfus politikasında hayati öneme sahiptir.

Sezaryen doğum oranı İskandinav ülkelerinde %16-17, Danimarka'da %21, İngiltere'de %25, Almanya'da %30 civarında iken, Türkiye'de bu oran %50'nin üzerindedir. 1998'de %15 düzeyinde iken, 2006'da %31'e yükselen sezaryen doğum oranının bugün %55'e ulaşmış olması üzerinde ciddiyle durulmalı, sezaryen doğumu özendiren, teşvik eden ve yaygınlaştıran yerli ve yabancı kaynaklar tesbit edilerek gerekli önlemler alınmalıdır.

Nitekim Sağlık Bakanı Recep Akdağ da durumun vahametini en üst düzeyde teyit etmiş, konuyla ilgili açıklamasında, "Suni bir algı ile entelektüel ortam oluşturup ihtiyaç yokken doğum yapacak bir kadını ameliyat ederek çocuğunu tabi yoldan doğurmasını engellemek, bana göre bir insanlık suçudur" ifadelerini kullanmıştır. Akdağ, ayrıca kamu hastanelerinde %35 olan oranın, özel hastanelerde %65-70

civarında olduğuna dikkat çekmiştir. Akdağ'ın, bu konuda yeni eylem planlarının uygulamaya konulacağı yönündeki açıklamaları sevindiricidir. Bu konuda atılacak adımlarla birkaç yıl içerisinde sezaryen doğum oranı %15'ler seviyesine indirilmeli, son yıllarda ısrarla üzerinde durulan "en az üç çocuk" politikasıyla tezat teşkil eden bu sorun giderilmelidir.

Dünyadaki En Büyük Soykırım: Kürtaj

Küresel sistemin özellikle gelişmekte olan ülkelere karşı yürüttüğü nüfus politikaları çerçevesinde yaygınlaştırmaya çalıştığı uygulamalardan biri de kürtajdır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ve Guttmacher Enstitüsü'nün araştırmasına göre⁵ dünyada her yıl, hamile kalan her dört kadından biri kürtaj olmakta, dünya genelinde her yıl 56 milyon kürtaj gerçekleşmektedir. Bir başka deyişle her yıl 56 milyon bebek henüz dünyaya gelmeden öldürülmektedir.

Araştırmaya göre;

- 1990-1994 döneminde yıllık 50 milyon olan kürtaj sayısı 2010-2014 döneminde 56 milyona yükselmiştir.
- Çocuk doğurma çağındaki (15-44 yaş) 1.000 kadın başına ortalama 35 kürtaj gerçekleşmektedir. Bu oran gelişmekte olan bölgelerde 1.000'de 37, gelişmiş ülkelerde 1.000'de 27'dir.
- Gelişmiş bölgelerde kürtaj oranı söz konusu dönemde 1.000'de 46'dan 27'ye belirgin biçimde azalırken, gelişmekte olan bölgelerde yaklaşık aynı kalmıştır.

Global and regional estimates of induced abortion, 1990-1994 and 2010-2014

World and region	No. of abortions (millions)		Abortion rate†	
	1990-1994	2010-2014	1990-1994	2010-2014
World	50.4	56.3	40	35
Developed countries	11.8	6.7*	46	27*
Developing countries	38.6	49.6*	39	37
Africa	4.6	8.3*	33	34
Asia	31.5	35.8	41	36
Europe	8.2	4.4	52	30*
Latin America and the Caribbean	4.4	6.5*	40	44
Northern America	1.6	1.2	25	17*
Oceania	0.1	0.1	20	19

1990-94 ve 2010-14 yıllarında dünyada kürtaj rakamları (Kaynak: Guttmacher Institute)

Yine bu dönemlerde kürtaj sayısı gelişmiş ülkelerde yıllık 12 milyondan 7 milyona düşerken, gelişmekte olan ülkelerde yıllık 39 milyondan 50 milyona yükselmiştir.

- 2010-2014 döneminde dünya genelinde gebeliklerin %25'i kürtajla sona erdirilmiştir. Bir başka deyişle dünyada her dört hamile kadından birine kürtaj uygulanmaktadır. Bu oran gelişmiş ülkelerde 1990-1994 döneminde %39 iken 2010-2014 döneminde %28'e gerilemiş, gelişmekte olan ülkelere ise bu oran söz konusu dönemlerde %21'den %24'e yükselmiştir.

Araştırma sonuçları ve ortaya çıkan rakamlar değerlendirildiğinde; kürtajın bugün dünyanın en önemli sorunlarından biri olduğu görülmektedir. Dünyada her

yıl 56 milyon bebeğin kürtaj yoluyla öldürülmesi, her yıl orta büyüklükte bir ülke nüfusunun tamamen yok olması anlamına gelmektedir.

Öte yandan kürtaj oranlarının gelişmiş ülkelerde belirgin biçimde azalırken dünyanın geri kalan kısmında giderek artması, kürtajın gelişmekte olan ülkelere genç nüfus oranının azaltılmasına yönelik bir politika olduğu iddialarını kuvvetlendirmektedir. Nitekim Türkiye'deki kürtaj rakamları da korkutucu boyutlardadır. Trabzon İl Sağlık Müdürü Uzm. Dr. Kemal Süleyman tarafından verilen bilgilere göre, ülkemizde gebeliklerin %5'i kürtajla sonlandırılmakta, her yıl 100 bin kürtaj gerçekleştirilmektedir. Ancak kayıt dışı vakıalar sebebiyle bu rakamın çok daha

fazla olduğu bilinmektedir.⁶

Kürtaj yoluyla sonlandırılan gebeliklerde, bebeğin anne karnında da olsa canlı olduğu bilimsel bir gerçektir. Bu da kürtajın aslında bir cinayet olduğu anlamına gelmektedir. Bu acı gerçek göz önünde bulundurulduğunda, her yıl 50 milyonun üzerinde bebeğin kürtaj yoluyla öldürülmesi, bir bakıma insanlık tarihinin en büyük soykırımı anlamına gelmektedir.

Dünya Sağlık Örgütü'nden Dr. Bela Ganatra sonuçlarla ilgili olarak, "Araştırmamızdaki yüksek kürtaj oranları, etkin doğum kontrol hizmetlerini geliştirmemiz, yaygınlaştırmamız gerektiğini gösterdi" demiştir. Ganatra'nın, "Modern doğum kontrol yöntemlerine yatırım yapmak, kadınlar ve toplum için istenmeyen gebelik ve güvenli olmayan kürtajlardan daha az maliyetli olur"⁷ şeklindeki açıklamaları, Dünya Sağlık Örgütü için sorunun cinayet değil maliyet olduğunu ortaya koymaktadır.

Gelişmiş ülkelerde nüfusun yaşlanması karşısında alınan önlemler kapsamında kürtaj oranları azaltılmıştır. Türkiye gibi gelişmekte olan ülkeler bu tablodan ders çıkartmalı ve kürtaja karşı etkin bir mücadele planı hazırlanmalıdır. Bu kapsamda kürtajla ilgili yasal düzenlemeler gözden geçirilmelidir.

Ülkemizde de yakinen şahit olduğumuz üzere, kürtajın bir "kadın hakkı" olduğu yönünde kamuoyu oluşturulmaya çalışılmakta, özellikle kadın hakları dernekleri

tarafından yürütülen kampanyalarla kürtaj normalleştirilmeye çalışılmaktadır. Kadınların haklarını savunmak için faaliyet gösterdiğini iddia eden söz konusu sivil yapılanmaların, can taşıdığı bilimsel olarak kesin olan anne karnındaki bebeklerin öldürülmesini bir hak olarak görebilmeleri izahtan varestedir.

Eşcinsellik Yaygınlaştırılarak

Aile Kurumu Zayıflatılıyor

Aile kurumunu hedef alan en büyük tehlikelerden biri de eşcinsel ilişkinin yaygınlaştırılması yönünde uygulanan sistematik politikalar. 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren yürütülen lobicilik faaliyetleri ile eşcinsellik önce bir hastalık olmaktan çıkartılmış, ardından eşcinsellik bir "cinsel tercih" olarak lanse edilerek normalleştirilmiştir. Son yıllarda ise medya, kültür-sanat ve sivil toplum alanındaki faaliyet ve kampanyalarla eşcinsellik artık gurur duyulacak bir durum olarak sunulmaya başlanmıştır. Eşcinsel ilişkinin toplumsal ve siyasî zeminde kabul görmesi adına yürütülen kampanyalar güçlü bir şekilde sürmektedir. Nitekim 2015 yılı Haziran ayında ABD Anayasa Mahkemesi'nde alınan kararla tüm ABD'de eşcinsel evlilik serbest hale gelmiştir. Böylece bugün 12'si Avrupa'da olmak üzere dünyada 17 ülkede eşcinsel evlilik yasallaştırılmıştır ve pek çok Avrupa ülkesinde daha önümüzdeki birkaç yıl içinde yasal hale gelmesi beklenmektedir. Ancak bu ülkelerde eşcinsel evlilik gerçekleştirenlerin kağıt üzerinde hak elde ettikleri halde tek eşli bir hayat sürmemeleri, eşcinsellikle aile kavramının yan yana gelemeyeceğini ortaya koymaktadır. Eşcinsel evliliğin yasallaştırılması, eşcinsel

6 "Kürtajda korkutan rakam", İHA, 21 Şubat 2016.

7 "Hamile kalan her dört kadından biri kürtaj oluyor", BBC Türkçe, 12 Mayıs 2016.

çiftlere evlat edinme hakkı verilmesi, taşıyıcı annelik ve sperm bankası gibi uygulamalarla nesebin sıhhati bozulmakta, aile kurumu büyük zarar görmektedir.

Konuyla ilgili olarak UHİM tarafından yayınlaman “Eşcinsel Lobilerinin Hedefi Aile” başlıklı basın açıklamasında şu bilgilere yer verilmiştir:

“Gay lobisinin 1973 yılında Amerikan Psikiyatristler Birliği’ne gerçekleştirdiği baskı neticesinde eşcinsellik -tıbbi ve psikolojik gerekçeler veya bilimsel bulgular olmaksızın- tanı konulabilecek ve tedavi talep edilebilecek bir bozukluk olmaktan çıkarılmıştır. Siyasi bir baskı ile başlayan bu süreç, tüm dünyada ve ülkemizde bazı güç odaklarının tekelinde toplumsal yapıyı, aileyi ve nesebi tehdit edecek şekilde teşvik edilmektedir.

Bu durum dünyada ve ülkemizde eşcinsel lobilerinin güdümünde ve Avrupa Birliği fonlarıyla hareket eden gruplar tarafından “dolaptan çıkma”, “onur hikâyesi anlatma”, “onur yürüyüşü” vb. gibi eylemlerle teşhir ve teşvik edilmektedir. Toplumun, fitratin korunmasına hizmet eden ve adeta refleks haline gelmiş değerlerini, bu tür teşhir faaliyetleri yoluyla duyarsızlaştırmayı hedef alan çalışmalar özgürlükten ziyade sapkınlık içermektedir.

Eşcinsellik, başta HIV virüsü, pedofili, fuhuş ve madde bağımlılığı gibi hem beden ve ruh sağlığını tehdit eden hem de toplumsal sağlığı tehlikeye atan bir durum iken kapitalizmin kendi sistemini sürdürmek için özgürlük adı altında tüm dünyaya dağıttığı bir virüs gibi işlemektedir. Kapitalizmin bir toplumda hâkimiyet kurmasını ve bireyleri yönetmesini engelleyen en önemli kurum ailedir. Aile bağlarının tü-

ketimin bireysel olarak daha da üst eşiklere çekilmesine engel olması karşısında çaresiz kalan kapitalist sistem, özellikle üçüncü dünya ülkelerinde çeşitli fonlar yoluyla aileyi zayıflatacak formüller uygulamaya çalışmaktadır.”⁸

SASAM Sosyal Politikalar Masası tarafından düzenlenen “LGBT’yi Meşrulaştırma Çabaları ve Buna Karşı İzlenebilecek Politika Seçenekleri” başlıklı çalıştayda⁹, uluslararası ve ulusal kampanyalarla “cinsel tercih hakkı” şeklinde, insan haklarına ilişkin uluslararası metinlerde yer almayan bir hak uydurulmaya çalışıldığı vurgulanmış, sapkınlığın hakkının değil ancak tedavisinin olabileceği ifade edilmiştir.

Çalıştayda eşcinselliği yaygınlaştırmak ve normalleştirmek için yapılan uluslararası çalışmalarının arka planında yatan sebeplerin neler olabileceği de tartışılmıştır. Bu kapsamda “toplumsal yapıları bozarak toplumları daha rahat yönlendirme isteği”, “tüketim üzerine kurulmuş uluslararası ekonomik düzenin çarklarının; tüketme eğilimi fazla, üretme ve tasarruf etme eğilimi az olan bu sapkın kişiliklerin artmasıyla daha iyi döneceği düşüncesi”, “sayılarının artması durumunda LGBT bireylerinin haklarını bahane ederek ülkelerin içişlerine müdahale imkânı sunması”, “toplum içinde farklı uçlarda radikalleşmeyi teşvik

8 “Eşcinsel Lobilerinin Hedefi Aile” (Basın Açıklaması), UHİM, 17 Haziran 2016.

<https://uhim.org/escinsel-lobilerinin-hedefi-aile.html>

9 “LGBT’Yİ Meşrulaştırma Çabaları Ve Buna Karşı İzlenebilecek Politika Seçenekleri” Konulu Çalıştayımız Gerçekleşti”, SASAM, 8 Temmuz 2015.

<http://sahipkiran.org/2015/07/08/lgbt-karsiti-onlemler/>

etme, toplumları ayırıştırma ve birbirine düşürerek kolay yönetilebilir hale getirme” ve “fuhuş rantı” gibi gerekçeler üzerinde durulmuştur.

Türkiye’de son yıllarda eşcinselliğin yaygınlaştırılması, toplumsal ve siyasî zeminde karşılık bulması için yürütülen kampanyalara bakıldığında, bu kampanyaların Batılı küresel sistemin kontrolü altında olduğu açıkça görülmektedir. Eşcinsel hakları adına mücadele ettiği iddiasındaki pek çok STK, başta AB fonları olmak üzere, dış kaynaklı finansal desteklerle hareket etmektedir. Öte yandan Türkiye’deki yabancı devlet temsilcileri de bu noktada önemli bir misyon üstlenmektedir. Eski ABD İstanbul Başkonsolosu Charles F. Hunter Türkiye’de görev yaptığı sırada bir Türkiye vatandaşı ile eşcinsel evlilik gerçekleştirmiş, İngiltere Başkonsolosu Leigh Turner “onur yürüyüşü” adlı organizasyona destek yazısı kaleme almış, Fransa İstanbul Başkonsolosu Muriel Domenach söz konusu organizasyon için “gaz atmayın, gurur duyun” demiş ve her üç isim de söz konusu organizasyona katılarak açık destek vermiştir.

Sosyal medya, reklamlar, televizyon dizileri, sinema filmleri, müzik/eglence endüstrisi gibi pek çok mecrada eşcinsellik propagandası yapılmaktadır. Şöhretleri sebebiyle toplumu etkileme gücü yüksek kültür-sanat camiasında da eşcinselliği savunmak adeta bir erdem olarak görülmekte, karşıt bir fikir beyan etmek bağnazlık olarak kabul edilmekte ve entelektüel kesim içerisinde dışlanmaya sebebiyet vermektedir. Oluşan bu algı ile son yıllarda eşcinsel lobi ve STK’lar tarafından gerçekleştirilen “onur yürüyüşü” ve benzeri orga-

nizasyonlar büyük ilgi görmektedir.

İslam dini, bu sapkınlığa karşı durması ve eşcinsel eğilimleri tedavi edilmesi gereken bir durum, eşcinsel ilişkiyi de bir sapkınlık olarak görmesi sebebiyle hedef alınmaktadır. Bu alanda yürütülen faaliyetlerin özellikle Müslüman toplumlarda dinî değerlere saldırdığı görülmektedir. Ancak “hak” söylemi üzerinden söylem geliştiren bu yapıların, içinde yaşadıkları toplumun değerlerini hiçe saymaları büyük bir çelişkiye işaret etmektedir. Zira yürütülen kampanyalar, eşcinsel bireylerin toplumda kabul ve saygı görmesi talebinin çok ötesine geçmekte, bu süreçte her türlü cinsel sapkınlık açıkça teşvik edilmektedir.

Hem ülkemiz, hem insanlık adına büyük bir sorun olan eşcinselliğe karşı küresel bir mücadele biçimi geliştirilmelidir. Türkiye’de de medya, kültür-sanat organları ve sivil toplum kuruluşları aracılığıyla sürdürülen çalışmalar kontrol altına alınmalı, söz konusu yapıların dış kaynaklı finansal ilişkileri incelenmelidir. Sağlık Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı, RTÜK gibi kurumlar başta olmak üzere, ilgili kurum ve kuruluşlar sorunun çözümünde inisiyatif almalıdır. Akademik alanda konuyla ilgili bilimsel çalışmalara ağırlık verilmeli, sivil toplum kuruluşları toplumu bu tehlikeye karşı bilinçlendirecek çalışmalar gerçekleştirmelidir. Eşcinsel eğilimi olanlar erken yaşta tesbit edilerek tedavi edilmeli, bu durumdaki bireyler toplumdan dışlanarak söz konusu yapılanmaların kucağına ve fuhuş rantına itilmemelidir.

Evlilik Yaşı Yükseliyor, Doğurganlık Azalıyor, Boşanmalar Artıyor

Gelişmekte olan ve halkı Müslüman ülkeler başta olmak üzere, tüm dünyada aile kurumunu zayıflatıcı başka etkenler de mevcuttur. Evlilik yaşı ortalamasının giderek yükselmesi, doğurganlığın azalması, boşanmaların artması gibi aileye, nesebe, toplumsal istikrara zarar veren durumlar bu kapsamda zikredilebilir. Yazılı-görsel-sosyal medya, popüler kültür, sivil toplum vb. mecralar aracılığıyla bu yönde fikirler toplumlara empoze edilmektedir. Bekarlara evlenmekte acele etmemeleri mümkünse 30'lu yaşları beklemeleri, yeni evli çiftlere birkaç yıl çocuk sahibi olmayı düşünmemeleri, evli kadınlara 1-2 kezden fazla doğum yapmamaları, evli çiftlere ufak bir sorunda hemen boşanmayı düşünmeye başlamaları yönünde fikir empoze eden filmler, diziler, sosyal medya kampanyaları, bilimsel görünüşlü araştırma sonuçları, gazete haberleri ve STK faaliyetleri toplumların bu yöndeki tutum ve davranışlarında belirgin biçimde etkili olmaktadır.

Washington merkezli Nüfus Başvuru Bürosu (Population Reference Bureau-PRB) verilerine göre¹⁰ 1970 yılında dünya genelinde doğurganlık oranı 4.7 iken, bu rakam 2013 yılında 2.5'e düşmüştür. Dünya genelinde neredeyse tüm ülkelerdeki doğurganlık oranında azalma görülmekle birlikte, en keskin düşüşler halkı Müslüman olan ülkelerde gerçekleşmektedir. Örneğin söz konusu dönemde Pakistan'da doğurganlık oranı 6.6'dan 3.8'e, Mısır'da 5.9'dan 3.5'e, İran'da 6.4'ten 1.8'e, Endonezya'da 5.5'ten 2.6'ya, Bangladeş'te 7.0'den 2.2'ye, Cezayir'de 7.6'dan 2.9'a düşmüştür. Ülkemizde de sürecin benzer

şekilde ilerlediği ve doğurganlık oranının aynı dönemde 5.7'den 2.1'e düştüğü görülmektedir.

Doğurganlığın azalmasında birinci derecede etkili olan faktörlerden biri ilk evlilik yaşının yükselmesidir. Bu noktada yapılan araştırmalar, ilk evlilik yaşının da her geçen yıl biraz daha yükseldiğini ortaya koymaktadır. Henüz birkaç on yıl öncesine kadar 25'in altında olan ilk evlilik yaşı, bugün 25-30 yaş aralığına yükselmiştir ve bu yöndeki yükselme trendi devam etmektedir. 2015 yılı TÜİK verilerine göre, ülkemizde ilk evlenme yaşı ortalaması erkekler için 27, kadınlar için 23.9'dur.¹¹

Öte yandan son yıllarda boşanma oranlarında da belirgin bir artış gözlemlenmektedir. 2005 yılında Türkiye'de 95 bin olan boşanma sayısı, 2015 yılında 130 binin üzerine çıkmıştır. Aynı yıllarda evlenme sayısı ise 641 binden 602 bine düşmüştür.

İlk evlilik yaşının yükselmesi, boşanma oranlarının artması ve doğurganlık oranının düşmesi gibi alanlarda ortaya çıkan bu veriler, sürecin tesadüfi olmadığını ortaya koymaktadır. Bu süreçte televizyon programları, diziler ve popüler kültür ürünlerinin yanı sıra, "kadın hakları" söylemini benimsemiş sivil toplum kuruluşlarının da payının bulunduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Zira bireysel/toplumsal huzuru ve aile kurumunun sağlığını yalnızca bir cinsiyet üzerinden değerlendirmek mümkün gözükmemektedir. Bu perspektifle sürdürülen faaliyetlerin kadınların haklarını korumak şöyle dursun hem kadınlara, hem aileye, hem de topluma büyük oranda zarar verdiği açıktır.

10 "Total Fertility Rate, 1970 and 2014" (www.prb.org)

11 "Evlenme ve Boşanma İstatistikleri 2015", Türkiye İstatistik Kurumu. <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=21515>

2. BATI TOPLUMU

ABD ve Avrupa’da İslam Düşmanlığı Artıyor

ABD ve Avrupa devletlerinde İslam karşıtlığı, barınmadan eğitime, iş hayatından günlük yaşama kadar çok geniş bir alanda büyük bir hızla yayılmaktadır. İslam karşıtlığı yasal düzenlemelerle kurumsallaşmakta, medya ve kültür-sanat organları aracılığıyla da giderek popülerleşmektedir. Bugün gelinen noktada Batı toplumlarının tarihsel bilinçaltını ve düşünsel arka planını besleyen suni algıların da etkisiyle İslam düşmanlığı had safhaya ulaşmıştır. ABD ve Avrupa ülkelerinde hemen her gün bir cami ya da Müslüman mezarlığı saldırıya uğramakta, Müslümanların yaşadıkları evler kundaklanmakta, her yıl binlerce sözlü ve fiziksel saldırı olayı gerçekleşmektedir. İslam karşıtlığını politika olarak benimsemiş ırkçı partilerin oy oranlarını ciddi manada yükseltmesi ve pek çok Avrupa ülkesinde iktidar partisi konumuna yükselmesi, Avrupa toplumunun İslam düşmanlığına açık destek verdiğini ortaya koymaktadır. ABD ve Avrupa parlamentolarında siyasîler İslam’a, İslam’ın kutsal saydığı değerlere ve Müslümanlara her gün açıkça hakaret etmekte, İslam karşıtı yasalarla Müslümanların Batı toplumlarında yaşamaları her geçen gün daha da zor hale getirilmektedir. 2016 yılı da İslam karşıtlığının Batı toplumunda kronik bir hal aldığını ortaya koyan gelişmelere sahne olmuştur.

Londra merkezli düşünce kuruluşu Demos tarafından hazırlanan, “Twitter’da İslamofobi” başlıklı araştırmada¹², sadece 2016 yılı Temmuz ayı içerisinde ve sadece İngilizce

12 “Islamophobia on Twitter”, Demos Centre For Analysis of Social Media.
<http://www.demos.co.uk/project/islamophobia-on-twitter/>

olarak atılan 215 bin 247 Twitter mesajının İslamofobik içerikli olduğu tesbit edilmiştir. Raporda İngiltere dışında, Fransa, Almanya ve Hollanda'nın İslamofobik paylaşımlarda öne çıktığı ifade edilmiştir. Bu verilere Fransızca, Almanca, Rusça, Flemenkçe, İspanyolca gibi dillerde paylaşılan tweetler eklendiğinde her ay dünya genelinde milyonlarca İslamofobik mesajın milyarlarca insana ulaştığını söylemek yanlış olmayacaktır.

Zürih Üniversitesi tarafından yapılan bir araştırma, Avrupa toplumunun mültecilere bakışında dinî ve sosyo-ekonomik faktörlerin belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Zürih Üniversitesi ile Stanford Üniversitesi tarafından Avrupa'da 15 ülkeden 18 bin kişinin katılımıyla yapılan araştırmada hayalî 180 bin sığınmacı profili oluşturulmuş, katılımcılardan sığınmacıların cinsiyet, yaş, etnik köken, mesleki durum, din, dil becerisi, göç nedeni ve tehlike potansiyeli gibi etkenlere göre değerlendirilmesi ve hangilerinin ülkelerine daha uygun olduğu sorulmuştur. Araştırma sonuçlarına göre, Avrupalıların sığınmacıları kabul etmesinde sadece ekonomik kaygıların değil dinî unsurların da önemli bir etken olduğu görülmektedir. Araştırmaya göre bir kişinin işkence görmesi, onun Avrupalılar gözünde kabul edilme oranını yalnızca %11 artırmaktadır. Araştırmanın yapıldığı 15 ülkenin tamamında, Müslüman sığınmacılar tercih edilmemiş, Hristiyanlar mülteciler Müslümanlara göre daha çok tercih edilmiştir.¹³

13 “Avrupa halkı: Müslüman mülteci istemiyoruz”, Yeni Şafak, 23 Eylül 2016.

ABD merkezli “Southern Poverty Hukuk Merkezi” adlı düşünce kuruluşu tarafından her yıl yayımlanan raporun “Nefret ve Aşırılık Yılı” başlıklı son sayısında, ülke genelindeki nefret gruplarının bir yılda %14 arttığı ifade edilmiştir. 2016 yılı Şubat ayında yayımlana raporda, ABD genelinde bir önceki yıl 784 olan nefret grubu sayısının %14 artarak 892'ye çıktığı bildirilmiştir.¹⁴

2016 yılı içerisinde yaşanan bazı ilginç olaylar da, İslam düşmanlığının hangi boyutlara geldiğini göstermesi bakımından önemli ipuçları vermektedir. ABD'nin New York eyaletinde Long Island'daki bir okulda eğitim gören 12 yaşındaki Pakistan asıllı Amerikalı Nashwan Uppal, Ocak ayında okul arkadaşlarının Müslüman olduğu için kendisine “terörist” dedikleri ve fiziksel şiddet uyguladıkları gerekçesiyle okul yönetimine başvurmuş, okul idarecilerinin ise Uppal'a zorla “İŞİD üyesi teröristim ve okulun duvarlarını bombayla havaya uçurmayı planlıyorum” diye ifade verdiğini iddia edilmiştir. İfade üzerine polis Uppal'ın evinde arama yapmış, herhangi bir suç unsuru bulunmadığı halde Uppal bir hafta okuldan uzaklaştırma cezası almıştır.¹⁵ Hatırlanacağı üzere daha önce de Teksas eyaletinde yaşayan 14 yaşındaki Ahmed Muhammed, kendi başına tasarladığı elektronik saati okula götürdü-

14 “Intelligence Report: The Year in Hate and Extremism”, Ed.: Mark Potok, The Southern Poverty Law Center, Spring 2016, Issue: 160.

<https://www.splcenter.org/sites/default/files/ir160-spring2016-splc.pdf>

15 “ABD'de Müslüman öğrenciye zorla ‘teröristim’ dedirttiler”, Dünya Bülteni, 18 Ağustos 2016.

günde, bomba taşıdığı şüphesi ile kelepçelenerek gözaltına alınmıştır.¹⁶

ABD'nin Los Angeles kentinde, JetBlue havayolunun Boston-Los Angeles uçuşunda, iki Müslüman kadın, "uçuş görevlisine dik dik baktıkları ve uçakta telefonlarıyla video çektikleri" gerekçesiyle şikayet üzerine polis tarafından indirilip, sorgulanmıştır.¹⁷ Yine ABD'de 9 Nisan'da gerçekleşen olayda ise, Berkeley Üniversitesi öğrencisi 25 yaşındaki Irak göçmeni Khairuldeen Makhzoomi, BM Genel Sekreteri Ban Ki Moon'un da katıldığı bir toplantının ardından Oakland'a gitmek üzere Los Angeles'ta bindiği uçaktan indirilmiştir. Uçak kalkmadan önce telefonda amcasına Arapça Ban Ki Moon'un konuşmasını anlatan Makhzoomi, başka bir yolcunun şikayeti üzerine görevliler tarafından uçaktan indirilerek FBI tarafından sorgulanmıştır.¹⁸

Fransa'da bir restoranda kaydedilen görüntülerde ise Müslüman kadınların terörist olmakla suçlandığı görülmektedir. Restoran sahibinin Müslüman müşterilerini dükkanından kovduğu ve "Restoranımda Müslümanlar yemek yiyemez! Gelirseniz yemeklerinize fare zehri atacacağım" diyerek açıkça tehdit ettiğinin görüldüğü görüntüler, İslam düşmanlığının Fransız toplumunda güçlü bir şekilde yerleştiğini gözler önüne sermektedir.¹⁹

Batı toplumlarında İslam karşıtlığının hangi boyutlara geldiğini gösteren bu garip olayların dışında, her yıl yalnızca küçük bir kısmı medyaya yansıyan binlerce olay gerçekleşmektedir. Bu olayların önemli bir bölümünde Müslümanlar sözlü ve fiziksel şiddete maruz kalmakta, yaralanma ve ölüm olayları gerçekleşmektedir.

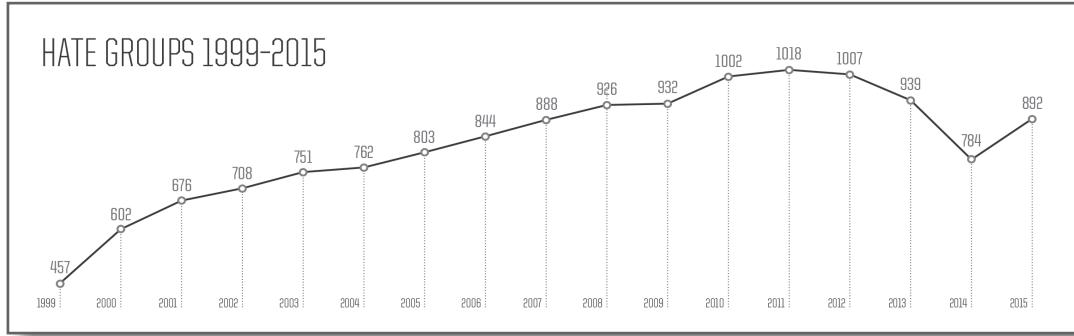
Avrupa Polis Örgütü Europol tarafından, 2016 yılı Ocak ayında yapılan açıklamaya göre, 2014 yılından itibaren 10 binin üzerinde göçmen çocuk Avrupa Birliği (AB) ülkelerine geldikten sonra kaybolmuştur.

16 "14 yaşındaki Muhammed'in yaptığı saati Teksas polisi bomba sandı", BBC Türkçe, 16 Eylül 2015.

17 "ABD'de iki Müslüman kadın uçaktan indirildi", Dünya Bülteni, 10 Mart 2016.

18 "Arapça konuşan öğrenci uçaktan indirildi", TRT Haber, 19 Nisan 2016.

19 "Fransız restoran: Müslümanların yemeğine fare zehri katacağız", Yeni Şafak, 28 Ağustos 2016.

1999-2015 yılları arasında ABD genelinde nefret gruplarının sayısı (Kaynak: Southern Poverty Law Center)

Avrupa Toplumu Mültecilere Karşı İnsanlık Sınavını Kaybetti

Son yıllarda içsavaş, askerî operasyon ve siyasal kaosların artması sebebiyle, mültecilik küresel bir soruna dönüşmüş durumdadır. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) Ortadoğu ve Kuzey Afrika Büro Direktörü Emin Avad'ın verdiği bilgilere göre bugün dünya üzerinde 65 milyon insan sığınmacı durumundadır. Dünyada her gün 51 bin kişinin sığınmacı durumuna düştüğünü söyleyen Abad, bunların %40'ının başta Suriye ve Irak olmak üzere Arap ülkelerinden olduğunu ifade etmiştir.²⁰

Özellikle Suriye'deki içsavaş sebebiyle milyonlarca insan sığınmacı konumuna düşmüş, sığınmacıların büyük bir bölümü başta Türkiye olmak üzere komşu ülkelere yönelirken, küçük bir bölümü de Avrupa'ya sığınmıştır. Suriyeli mülteciler 2015 yılından itibaren yeni bir rota olarak Avrupa ülkelerine sığınmayı denemişlerse de, bu yöneliş sancılı bir süreci de beraberinde getirmiştir. Gerek binlerce mültecinin ya-

şamına mal olan göç yolculuğu esnasında, gerek zorlu yolculuk koşullarının ardından ulaşılabilen Avrupa ülkelerinde, Suriyeli mülteciler pek çok alanda sorunlarla karşı karşıya kalmışlardır.²¹

Mülteciler Avrupa ülkelerinde barınma, sağlık, eğitim, hukuk gibi pek çok alanda karşılaştıkları sorunların yanında, Avrupa toplumunun olumsuz yaklaşım ve davranışlarıyla da mücadele etmek zorunda kalmışlardır. Bizzat Avrupalı resmî makamlar tarafından verilen bilgiler, Avrupa toplumunun, ülkelere sığınan insanlara karşı verdikleri insanlık sınavında başarısız olduklarını gözler önüne sermektedir.

Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü) tarafından, çeşitli Avrupa ülkelerini geçerek Almanya ve Norveç'e giden 40 kadınla yapılan görüşmeler neticesinde elde edilen bilgilere göre, Suriyeli ve Iraklı kadın mülteciler yolculukları sırasında fiziki saldırı, istismar ve cinsel tacize maruz kalmaktadır. Araştırmada, hükümetin ve

20 "Dünyadaki sığınmacıların yüzde 40'ı Arap ülkelerinden", Anadolu Ajansı, 3 Ağustos 2016.

21 Bkz.: "Avrupa'nın Suriyeli Mültecilerle İmtihanı", UHİM, İstanbul, 2016.

<https://uhim.org/avrupanin-suriyeli-multecilerle-imtihani.html>

yardım kuruluşlarının da kadın mültecileri korumakta başarısız olduklarına dikkat çekilmiştir.²²

Almanya Federal Suç Dairesi Kriminal Suçlar Direktörü Marc Schmitz'in verdiği bilgilere göre, Almanya'da 2016'nın Ocak ayından Haziran ayının ortasına kadar sığınmacı yurtlarına yönelik 51'i kundaklama olmak üzere 563 suç işlenmiştir. Sığınmacı yurtları dışında, kamuya açık yerlerde de sığınmacılara karşı 147'si şiddet eylemi olmak üzere 824 suç işlenmiştir.²³

Avrupa İstatistik Ofisi Eurostat verilerine göre Ocak 2015'ten Eylül 2016'ya kadar Avrupa'da 580 binden fazla çocuk sığınma başvurusunda bulunmuştur. Europol-İnterpol raporu ise AB'ye gelen mülteci ve göçmenlerin yaptığı yolculukların %90'ının suç şebekeleri için çalışan kaçakçılar tarafından düzenlendiğini ve en az 500 bin çocuğun yolculuklarının bir noktasında kaçakçılara başvurduğunu ileri sürmüştür. Bununla beraber refakatsiz çocukların sayısının yaklaşık 100 bin kadar olduğu, özellikle bu çocukların kaçakçılara yönelme eğiliminde olduğu belirtilmiştir.²⁴

22 "Female refugees face physical assault, exploitation and sexual harassment on their journey through Europe", Amnesty International.

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2016/01/female-refugees-face-physical-assault-exploitation-and-sexual-harassment-on-their-journey-through-europe/>

23 "Almanya'da sığınmacılara yönelik saldırılar devam ediyor", Anadolu Ajansı, 20 Haziran 2016.

24 "Mülteci ve göçmen krizi kaçakçılar için büyük bir ticaret haline gelirken yarım milyon çocuk da sömürü riski altında", UNICEF Basın Merkezi, 2 Eylül 2016.

Avrupa Polis Örgütü Europol tarafından, 2016 yılı Ocak ayında yapılan açıklamada, 2014 yılından itibaren 10 binin üzerinde göçmen çocuk Avrupa Birliği (AB) ülkelerine geldikten sonra kaybolmuştur.. Europol'ün istihbarat birimi, binlerce çocuğun gittikleri ülkede kayıtlarını yaptırdıktan sonra izlerini kaybettirdiklerini ve bu çocukların çeteler tarafından seks işçiliğine ve köleliğe zorlanabileceği uyarısını yapmıştır. Bu açıklamayla birlikte Europol ilk kez Avrupa'daki kayıp göçmenler hakkında bir veri açıklamıştır. İngiltere'de yayınlanan Observer gazetesine konuşan Europol Genel Müdürü Brian Donald, "10 binin üzerinde kayıp çocuk olduğunu söylememiz yanlış olmaz" demiştir.²⁵

Almanya Federal Kriminal Dairesi (BKA) tarafından Şubat ayında yapılan açıklamada, Ocak 2016 itibariyle Almanya'da 14-17 yaşları arasında 4 bin 749 mülteci çocuğun kayıp olduğu bildirilmiştir. Kayıp olan çocukların 431'inin yaşlarının 13 olduğu ifade edilmiştir. Kayıp mülteci çocukların suç örgütlerinin eline düşmesinden endişe edildiği belirtilmiştir.²⁶

Hatırlanacağı üzere 2015 yılında da İsveçli yetkililer, ülkelerinde yaklaşık 1.000 mülteci çocuğun kayıp olduğunu raporlamıştı. Yetkililere yaptıkları açıklamada, "Nerede olduklarını bilmiyoruz... Onları durdurma ihtimalimiz de yok. Gece gün-

<http://www.unicef.org.tr/basinmerkezidetay.aspx?id=22687>

25 "Avrupa'da 10 bin göçmen çocuk kayıp", BBC Türkçe, 31 Ocak 2016.

26 "5 bin mülteci genç Almanya'da kayboldu", İHA, 3 Şubat 2016.

düz onları yatakları başında bekleyemeyiz” diye konuşmuştu.²⁷

“Çocukları Kurtarın” örgütü (Save the Children) sözcüsü, refakatsiz çocukların insan tacirleri açısından en büyük risk grubunu oluşturduğunu belirtmiştir. Kurumun sözcüsü, “Bazıları ağır işlerde, ev işlerinde çalışmaya, uyuşturucu kaçakçılığına ve fuhşa zorlanıyor” diye konuşmuştur.²⁸

“Kayıp Çocuklar Avrupa” Organizasyonu Genel Sekreteri Delphine Moralis Newsweek’e yaptığı açıklamada, “Avrupa’ya tek başına gelen çok fazla sayıda çocuk var. Sayı gittikçe artıyor ve bu durum endişe verici” demiştir. Moralis, refakatçisiz çocukların insan kaçakçılarına karşı savunmasız olduklarını, zorla çalıştırılmaları ve cinsel istismara maruz kalmaları konusunda endişeli olduğunu özellikle dile getirmiştir.²⁹ Organizasyon, Avrupa’da refakatçisiz göçmen çocuklarının yarısının kabul merkezlerine ulaştıktan sonra, 48 saat içinde kaybolduğunu; kaybolanların pek çoğunun da bir daha bulunamadığını belirtmektedir.³⁰

Kadın ve çocukların fiziksel ve cinsel tacize maruz kalması, refakatsiz onbinlerce çocuğun kaybolması, mülteci yurtlarının

kundaklama da dâhil olmak üzere her yıl binlerce kez saldırıya maruz kalması gibi olaylar, mültecilerin Avrupa toplumu tarafından nasıl muamele gördüğünü açıkça göstermektedir.

27 “Swedish town reports 1,000 missing children, The Local, 15 Ekim 2015.

28 “Refugee crisis: Lost children being split from parents left ‘vulnerable to trafficking and abuse’”, Independent, 16 Eylül 2015.

29 “TV Report Highlights Plight of Europe’s Lost Refugee Children”, Newsweek, 9 Ekim 2015.

30 “What European Leaders must do to prevent migrant children from disappearing”, Missing Children Europe.

3. BAĞIMLILIK

Teknoloji Bağımlılığı Dünyayı Uyuşturuyor

İnternet ve akıllı telefonların yaygınlaşmasıyla birlikte, son yıllarda yeni bir bağımlılık türü ortaya çıkmıştır. Tütün, alkol, uyuşturucu gibi zararlı madde bağımlılıklarına karşı tüm dünyada mücadele edilirken, teknoloji bağımlılığı henüz yeterli düzeyde fark edilmemiş, dolayısıyla bu bağımlılık türüne karşı etkin bir mücadele de geliştirilmemiştir. Öte yandan zararlı madde bağımlılığı son yıllarda giderek yaygınlaşıyor olmasına karşın sonuç itibarıyla belirli bir grubun muhatap olduğu bir bağımlılık türüdür. Ancak teknoloji bağımlılığı tüm dünyada milyarlarca insanı ilgilendiren son derece yaygın ve bu özelliği sebebiyle çok daha tehlikeli bir bağımlılık türü olarak ortaya çıkmaktadır. Öyle ki ABD merkezli market araştırmaları şirketi International Data Corporation'un (IDC) verilerine göre dünya genelinde 2014 yılında 1.3 milyar, 2015 yılında ise 1.4 milyarın üzerinde akıllı telefon satılmıştır.³¹ Buna göre dünya genelinde her yıl akıllı telefonlara harcanan para 1 trilyon doların üzerindedir.

Teknoloji bağımlılığını dünyanın henüz fark etmediği bir tehlike olarak tanımlayan Yeşilay Genel Başkanı Prof. Dr. Mücahit Öztürk, teknolojiyle bu kadar iç içe olan bir neslin, hangi doğal gelişim basamaklarını sorunlu yaşayacakları ve hangi insanî değerleri öğrenemeden yetişeceklerinin dünya kamuoyunun henüz ilgisini çekemediğini vurgulamakta ve şunları söylemektedir:

“Bebekler ve çocuklar anne babasından daha çok ekrana bakmaya başladılar. Ağladığında, huzursuz olduğunda susturucu olarak kullanıldı ekran. Bu iş anne babaların ya da bebe-

31 <https://www.idc.com/getdoc.jsp?containerId=prUS40980416>

Top Five Smartphone Vendors, Shipments, Market Share and Year-Over-Year Growth, Calendar Year 2015 Preliminary Data (Units in Millions)					
Vendor	2015 Shipment Volumes	2015 Market Share	2014 Shipment Volumes	2014 Market Share	Year-Over-Year Growth
1.Samsung	324.8	22.7%	318.2	24.4%	2.1%
2.Apple	231.5	16.2%	192.7	14.8%	20.2%
3.Huawei	106.6	7.4%	73.8	5.7%	44.3%
4.Lenovo	74.0	5.2%	59.4	4.6%	24.5%
5.Xiaomi	70.8	4.9%	57.7	4.4%	22.8%
Others	625.2	43.6%	599.9	46.1%	4.2%
Total	1,432.9	100.0%	1,301.7	100.0%	10.1%

2014 ve 2015 yıllarında dünya genelinde akıllı telefon satışı (Kaynak: International Data Corporation)

ğe bakım veren kişilerin de işine de geldi. Çocukla zaman geçirmek, oyun oynamak, sohbet etmek çaba gerektiren eylemler idi. Zihnî ve bedenî yorgun anne babaların kurtarıcısı oldu akıllı telefon ve tabletler. Çocuk ağladıkça eline bu aletler verildi, elinden alınınca çocuk ağladı, sussun diye tekrar verildi. Bu döngü teknoloji bağımlılığının temellerinin atılmasında en büyük rolü oynadı aslında.”³²

Bebeklik döneminde söz konusu olan ve kişinin ihtiyaçlarının bir an önce karşılanması talebini ifade eden “primer haz” ilkesi, teknoloji bağımlılığı sebebiyle artık yetişkinlerde de görülmektedir. Ege Üniversitesi Madde Bağımlılığı Toksikoloji ve İlaç Bilimleri Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Hakan Coşkunol, son dönemlerde

artan akıllı telefon bağımlılığının kişilerin sosyalleşmelerini olumsuz etkilediğini belirtmiştir. Teknolojinin gelişmesiyle televizyon bağımlılığının yerini bilgisayara, bilgisayarın da akıllı telefonlara bıraktığını ifade eden Coşkunol, bağımlılığın psikiyatri ve davranış bilimleri başta olmak üzere nöroloji, farmakoloji gibi birçok tıbbî disiplini de ilgilendiren tedavi edilebilen bir beyin hastalığı olarak kabul edildiğini söylemiştir.³³

Uluslararası danışmanlık şirketi Deloitte’un Türkiye’nin de aralarında bulunduğu 30 ülkeden 49 bin katılımcıyla gerçekleştirdiği “Global Mobil Kullanıcı Araştırması”nın³⁴ 2015 sonuçları akıllı telefon-

32 Mücahit Öztürk, “Teknoloji Bağımlılığı”, Yeni Şafak, 1 Mayıs 2016.

33 “Coşkunol: Akıllı telefon bağımlılığı artıyor”, Anadolu Ajansı, 13 Aralık 2015.

34 “Deloitte Global Mobil Kullanıcı Araştırması”
http://www2.deloitte.com/tr/tr/pages/techno-

lara bağımlılığın geldiği nokta hakkında önemli veriler sunmaktadır. Türkiye’den 18-50 yaş arası 1000 kişinin katılımıyla ortaya çıkan sonuçlara göre Türkiye akıllı telefon bağımlılığının en yüksek olduğu ülkedir. Araştırmaya göre Türkiye’deki kullanıcılar günde ortalama 71 kez, yani yaklaşık her 15 dakikada bir cep telefonu ekranına bakmaktan kendini alamamaktadır. Bu oran Rusya, İngiltere, Almanya ve Fransa gibi ülkelerin neredeyse iki katıdır. Akıllı telefon bağımlısı olarak nitelendirilebilecek kesim, Türkiye’de mobil kullanıcıların %22’sini oluşturmaktadır.

Kullanıcıların yaklaşık %20’si, akıllı telefonunu karşıdan karşıya geçerken ve araç kullanırken dahi kullandığını belirtmiştir. Ayrıca 18-25 arası yaş grubu, 45-50 arası yaş grubuna oranla iki kat daha fazla telefon kullanmaktadır. Her iki kullanıcıdan biri, çektiği fotoğrafları günlük olarak sosyal medyada paylaşmaktadır. Türkiye’deki kullanıcıların, akıllı telefon değiştirme hızı da oldukça yüksektir. Buna göre kullanıcıların %80’i, 3 yaşın altındaki telefonları kullanmaktadır.

Siber güvenlik kuruluşu Kaspersky Lab adına Würzburg ve Nottingham Trent Üniversiteleri tarafından yapılan deneyde bir bekleme odasında serbest bırakılan katılımcıların ellerinin telefonlarına gitmesi ortalama 44 saniye sürmüştür. Bu süre erkekler için ortalama 21, kadınlar için 57 saniye olarak gerçekleşmiştir. 10 dakika sonra kendi fikirlerince ne kadar sürede ellerinin telefona gittiği sorulan katılımcıların çoğu bu süreyi 2-3 dakika olarak tahmin etmiştir. Deney sonuçlarını değer-

lendiren Nottingham Trent Üniversitesi’nden Jens Binder, deneyin insanların bu cihazlara sandıklarından daha fazla bağılı olduklarını gösterdiğini ifade etmiştir. Araştırmaya göre telefonları kontrol etme güdüsü çevrimiçi olunmadığında bir bilgiyi veya herhangi bir şeyi kaçırıyor olma korkusundan (FOMO, Fear of Missing out) kaynaklanmaktadır. Akıllı telefonlarını daha yoğun olarak kullanan insanlar bu korkuya sahip olduklarını kabul etmektedirler.³⁵

Oyun Bağımlılığı Nesilleri Felakete Sürüklüyor

Teknoloji bağımlılığı ile birlikte gelişen, özellikle çocuk ve gençleri derinden etkileyen bir başka bağımlılık çeşidi de oyun bağımlılığıdır. Her yıl giderek büyüyen dev bir sektöre dönüşen oyun endüstrisinin yıllık pazar payı 100 milyar dolara ulaşmıştır.³⁶ Son yıllardaki büyüme hızıyla eğlence sektörü içerisinde sinemayı dahi geride bırakan oyun endüstrisi, akıllı telefonlar aracılığıyla artık gün içerisinde insanları her an meşgul eden bir bağımlılığa dönüşmüş durumdadır.

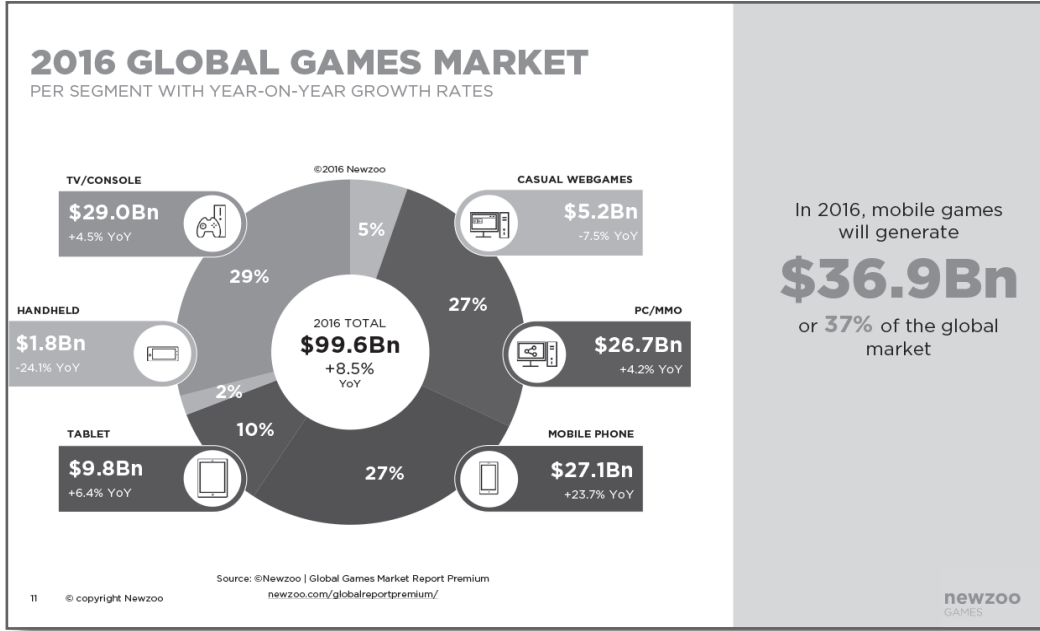
Klinik Psikoloğu Yekta Korkmaz, mobil oyunların kullanımı arttıkça dış dünyayla yüz yüze ilişkinin azaldığını vurgulayarak

35 “I don’t want to miss a thing: Why we cannot keep our fingers off our smartphones”, Kaspersky Lab.

<http://media.kaspersky.com/pdf/I%20dont%20want%20to%20miss%20a%20thing.pdf>

36 “Free 2016 Global Games Market Report an Overview of Trends & Insights”, Newzoo Games, June 2016.

https://cdn2.hubspot.net/hubfs/700740/Reports/Newzoo_Free_2016_Global_Games_Market_Report.pdf

2016 yılı oyun endüstrisi pazar payı (Kaynak: Newzoo)

şunları söylemiştir: “Bu durum kişiyi daha içe dönük yaparken zamanla duygulanım azalmaları yaşanır. Çocuğun yalnızlık hissi, sevgi eksikliği, depresyon ve stres düzeyinin fazla olması teknoloji bağımlılığına yol açar. Oyun oynarken hissettiği baştaki heyecan duygusu zamanla durağan bir hale gelir ve kişi donuklaşabilir. Engellenme eşiklerinde düşme olduğu için öfke kontrolünde de bozulmalar görülmektedir.”³⁷

Angry Birds, Candy Crush ve benzeri oyunların milyonlarca insanı etkisi altına almasının ardından, 2016 yılı Temmuz ayında piyasaya sürülen Pokemon Go oyunu, oyun bağımlılığını çok daha farklı bir boyuta taşımıştır. “Artırılmış gerçeklik” (augmented reality) teknolojisiyle, akıllı telefonların kamerasını açmak suretiyle

oynanabilen Pokemon Go bugüne kadar 500 milyonun üzerinde indirilme rakamına ulaşmıştır. Gerçek hayatta belirli adreslere giderek orada bulunan Pokemon karakterlerini telefon ekranından yakalamak üzerine kurulu oyunda, kişinin kendi koleksiyonunu oluşturması için Pokemon toplaması, sokaklarda dolaşması gerekmektedir, toplanılan Pokemonlarla, diğer oyuncularla savaş yapılabilmektedir.

Psikiyatrist Tanju Sürmeli’nin Pokemon Go ve benzeri oyunların zararlarına dair verdiği bilgiler, sanal oyun bağımlılığının toplum sağlığını felakete sürüklediğini göstermektedir:

“Pokemon GO gibi sanal oyunlar, beyindeki bağlantıları değiştirerek sürekli olarak beyne aynı uyarının verilmesine sebep oluyor. Beyin bir nevi otomatik pilota bağlanıyor. Bu etki, beyin uyuşturucuya verdiği tepkiyle benzer bir etki yaratarak beyinde

37 “Pokemon Go bağımlısı öfkesini kontrol edemiyor”, ntv.com.tr, 2 Ağustos 2016.

dopamin salgılatıyor. Oyunun yarattığı dopamin, artırıcı ve tekrarlayıcı davranışı ister hale getiriyor. Dopamin ise fazla salgılandığında dikkat, öğrenme, uyku bozuklukları ve hafıza sorunlarına yol açıyor.”³⁸

Gökhan Ergür, Pokemon Go oyununda aslında irademizi oyunun üreticisi Nintendo şirketine teslim ettiğimize dikkat çekerek şunları söylemektedir:

“Kendi irademizi göz göre göre Nintendo’nun eline verip bizi yaşadığımız şehir içerisinde yönlendirmesine, evlerimizden çıkartıp istediği yerlerde vakit geçirmemize ve istediği modeldeki insanlarla ‘sosyalleşmemize’ müsaade ediyoruz. Bu kabus gibi duruma, bu kadar kısa bir süre içerisinde, nasıl bu kadar kolay nasıl alıştık ve normalleştirdik peki? Hangi ara komutla av toplayan avcı robotlar haline gelebildik?”³⁹

Mobil oyunlar bireylerin ruh ve beden sağlığına verdiği zararların yanı sıra, toplumları manipüle etmek için de kullanılmaktadır. Yapılan araştırmalar son yıllarda mobil oyunların kurgulanma biçimleri ve oyunlara yerleştirilen bilinçaltı mesajlarla İslam’a ve Müslümanlara karşı nefret hislerinin oluşmasının amaçlandığını ortaya koymaktadır. Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından hazırlanan “Oyunlarda İslamofobi” başlıklı araştırmada yer alan örnekler, bu noktada gerçekçi veriler sunmaktadır:

- Oyunculara sahnede müzik aleti çaldırma üzerine kurulu “Guitar Hero” oyununda, sahnedeki karakter Arapça harflerle yazılmış “Allah” ibaresinin üzerinde dans etmektedir.
- “Devil May Cry-3/Dante’s Awakening” adlı oyunda, Müslümanların kiblesi olan Kâbe kapısı şeytan kulesine girişin sembolü olarak kullanılmaktadır.
- “Resident Evil” adlı oyunda, Mescid-i Nebevi’de bulunan Hz. Muhammed’in (s.a.v) kutsal mezarının kapısı, düşmanların ordular halinde geldiği kötülüğün kaos ortamının kaynağı olarak lanse edilmektedir.

38 “Diyanet-Sen: Camilerde Pokemon GO oynanması yasaklansın”, Haber Türk, 14 Temmuz 2016.

39 Gökhan Ergür, “Pokemon GO Çılgınlığının Nedenleri ve Psikodinamik Kökleri”, kulturgundemi.com, 13 Temmuz 2016.

Mobil oyunlar bireylerin ruh ve beden sağlığına verdiği zararların yanı sıra, toplumları manipüle etmek için de kullanılmaktadır. Yapılan araştırmalar son yıllarda mobil oyunların kurgulanma biçimleri ve oyunlara yerleştirilen bilinçaltı mesajlarla İslam’a ve Müslümanlara karşı nefret hislerinin oluşmasının amaçlandığını ortaya koymaktadır.

- Dünyada en çok oynanan oyunlardan biri olan “Call Of Duty”de harabe bir evin tuvaletindeki bir klozetin tam üstünde Hz. Muhammed’in “Allah güzeldir, güzel olanı sever” şeklindeki hadisi ile bezeli olan bir çerçeve asılıdır.
- Dünyaca ünlü “Counter Strike” adlı oyunda teröristler yaralanırken ya da ölürken “Allahu Ekber” ve “La ilahe ilallah” çığlıkları atmaktadırlar.
- “Serious Sam” adlı dünyayı canavarlardan koruma üzerine kurulu oyunda yaratıklar Hz. Ali’nin kabrinden türemekte, bu sebeple ağır silahlarla Hz. Ali’nin kabrine saldırı gerçekleştirilmektedir.
- “Clive Barkers Undying” oyununda ana karakter şeytanın saldırısına uğramakta, şeytan, sabit konumda bu saldırıları gerçekleştirirken Kur’ân ayetlerinin üzerinde durmaktadır.
- “Zack&Wiki” adlı oyunda korsanlık oyununda karakterler kötülük sembolü düşmanlardır ve ölürken “Allahu Ekber” diye seslenmektedirler.
- “Ayo Dance” adlı oyunda karakter belli bir puana ulaştığında Kuran-ı Kerim’in üzerinde şarkı söyleyip dans etmektedir.⁴⁰

Pokemon Go oyunu da oyuncularını belirli zamanlarda belirli bir mekana yönlendirme potansiyeli taşımakta, bu özelliği ile toplumsal yaşama dair ciddi sakıncalar taşımaktadır. Nitekim Ağustos ayında Tayvan’da meydana gelen bir olay, bu durumu teyit eder niteliktedir. Oyunda zor bulunan bir pokemonun bir mekanda ortaya çıkmasıyla birlikte binlerce insanın aynı anda o mekana akın ettiği görülmüş-

tür. Bu durum önümüzdeki süreçte mobil oyunların toplumları manipüle ederek suni algılar oluşturmak ve kitlesel hareketleri kontrol etmek için kullanılacağını ortaya koymaktadır. Gökhan Ergür, Pokemon Go oyununun bu noktada ciddi bir risk barındırdığına dikkat çekerek şunları kaydetmiştir:

“Oyunun bizi avlanmamız için yönlendirdiği mekanlara ilerleyen zamanlarda çeşitli propaganda malzemeleri yerleştirilecek ve bu iş bir nevi zihnimizi telkinle şekillendirme boyutuna kadar varacaktır. Yapılacak reklamlar, düzenlenecek etkinlikler ve yenilikler insanın temel ihtiyaçlarından birini fark ettirmeden kullanarak insanı pasifize edecektir. Saf bir niyetle ama temelde bir arayışla bu oyunu oynayan insanlar uzaktan kumandayla daha şimdiden büyük patronların kumandalı robotu olmuş vaziyette. Kendisine telefonla verilen emirle harekete geçen insan, büyük patronların istediği yerlerde dolaşıyor, istediği şeyleri duyuyor, görüyor ve maruz kalıyor.”⁴¹

41 Gökhan Ergür, a.y.

40 “Oyunlarda İslamofobi”, T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı, 2016.

**“UHiM
YAYINLAR”**

YILLIK RAPORLAR

2010 Dünya Hak İhlalleri Raporu / Ocak 2011

2011 Dünya Hak İhlalleri Raporu / Ocak 2012

2012 Dünya Hak İhlalleri Raporu / Ocak 2013

2013 Dünya Hak İhlalleri Raporu / Ocak 2014

2014 Dünya Hak İhlalleri Raporu / Ocak 2015

2015 Dünya Hak İhlalleri Raporu / Ocak 2016

2016 Dünya Hak İhlalleri Raporu / Ocak 2017

ÜLKE İHLAL KARNELERİ

İsrail / Ekim 2014

Amerika Birleşik Devletleri / Aralık 2014

Almanya / Şubat 2015

Hollanda / Nisan 2015

Rusya / Şubat 2016

KİTAPLAR

Soykırım ve Katliamlar / Temmuz 2012

Neler Söyledik? / Şubat 2013

RAPORLAR

Küresel Sermaye ve Domuz Gribi / Temmuz 2010

Yeni Sömürgeciliğin Hayat Damarı Etnik Milliyetçilik ve Statüko: Türkiye Örneği / Eylül 2010

Tophane Örneğinde Sanat Algısı ve Kentsel Dönüşüm / Ekim 2010

Sosyal Paylaşım Siteleri Soruşturması / Nisan 2011

Yoksulluğa Sebep Olan ve Kalkınmayı Engelleyen İhlaller / Mayıs 2011

Somali'deki Açlık Kader mi? Sömürge mi? / Eylül 2011

Bu Devletlerin Yargılanmasını İstiyorum! / Temmuz 2012

Sömürgeden Soykırıma Arakan / Eylül 2012

Anayasa Referandumu Sürecinde Mısır / Aralık 2012

Küresel Aktörlerin Kısılacında Lübnan / Nisan 2013

Gezi Parkı'nın Ağaçlarını Kim Suluyor? / Haziran 2013

Avrupa'da Yükselen Ayrımcılık Nefret, İslamofobi ve Irkçılık / Mayıs 2015

Avrupa'nın Suriyeli Mültecilerle İmtihanı / Mayıs 2016

Kayıp Nesil Soruşturması: Suriyeli Mülteciler / Ekim 2016

Manipülasyonların Kısılacında İslam / Ocak 2017

BROŞÜRLER

Kötüler Dünyada Ne Yapar? / Mart 2016

Soykırımları Unutma! / Mart 2016

Avrupa'da Yükselen Ayrımcılık / Mart 2016

Biz Kimiz? / Mart 2016

Geleceğimizi Korumak İçin Çalışıyoruz? / Mart 2016

